

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

1. BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI

22 EYLÜL 2001
ANKARA

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

1. BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI

**22 EYLÜL 2001
ANKARA**

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI

-----0-----

Av. ŞAHİN MENGÜ (Barolar Birliği Genel Sekreteri)- Barolarımızın sayın başkanları, Türkiye v Barolar Birliğinin geçmiş dönem Başkanı, değerli meslektaşlarım; bu dönemki ilk baro başkanları toplantısına hoş geldiniz.

1136 sayılı Avukatlık Yasasında yapılan değişiklik ve bu değişikliğin Türkiye Barolar Birliğine getirdiği yeni görevler ve araya adli tatil girmesi nedeniyle; çok daha evvel yapmayı düşündüğümüz Baro Başkanları Toplantısını ancak bugün yapabiliyoruz. Bu nedenle geciktiğimiz, geç kaldığımız için, elimizde olmayan nedenlerle geç kaldığımız için sizlerden özür diliyoruz.

Bugün gündemimizde konular şunlar: Meslektaşlarımıza yönelik saldırılar, 4667 sayılı Yasa uyarınca hazırlanan yönetmelikler hakkında bilgi sunulması, üçlü protokol uygulaması, vekâlet pulu uygulaması, avukat asgari ücret tarifesi, CMUK uygulaması, sosyal tesis ve avukatevi için arsa alımı ve genel görüşme.

Ben, toplantıyı açmak üzere Türkiye Barolar Birliğinin Sayın Başkanı Özdemir Özok'u, konuşmasını yapmak üzere huzurunuzda davet ediyorum.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK (Türkiye Barolar Birliği Başkanı)- Türkiye Barolar Birliğinin geçmiş dönem Başkanı, değerli başkanlarım, değerli meslektaşlarım; Türkiye Barolar Birliğinin düzenlediği Baro Başkanları Toplantısına hoş geldiniz.

13 Mayıs 2001 günü Türkiye Barolar Birliğinin saygınlığına uygun bir olgunlukta geçen Genel Kurul sonrası, arkadaşlarımızla birlikte göreve getirildik. 28 Mayıs 2001 günü cerrahi bir operasyon

geçirdim ve 20 Temmuz 2001 günü görevime tekrar dönebildim. Bu dönemde sayın başkanların ve meslektaşlarımızın gösterdiği sıcak ilgi ve dostluk, iyileşmemdeki en büyük etken olmuştur. Tekrar tüm başkanlarıma ve sayın meslektaşlarıma çok teşekkür ediyorum.

Seçimden hemen önce, 10 Mayıs 2001 günü yürürlüğe giren ve Avukatlık Yasasında önemli yeniliklere neden olan 4667 sayılı Yasa ile barolar ve özellikle Barolar Birliğinin iş hacmi büyük oranda artmıştır. Bu durumu da dikkate alan Yönetim Kurulumuz, hemen işe koyulmuş ve 17.5.2001 gün ve 70 sayılı yazıyla Yasanın öngördüğü Avukatlık Staj Yönetmeliği, Avukatlık Sınavı Yönetmeliği, Stajyer Avukatlar Kredi Yönetmeliği, Avukatlık Ortaklığı Yönetmeliği, Reklam Yasağı Yönetmeliği, Baro Hakem Yönetmeliği ve Adli Yardım Bürosu Yönetmeliğinin hazırlanması için barolardan, temsilcilerini 22.5.2001 gününe kadar bildirmesi ya da bu konularla ilgili önerilerini 20 gün içerisinde iletmesi istenmiştir.

Ankara Barosu ağırlıklı olmak üzere, tüm barolarımızdan bildirilen yaklaşık 70 kişiyle 28 Mayıs 2001 günü yapılan toplantı sonrası, Yönetim Kurulunda görevli arkadaşların da katılımıyla komisyonlar oluşturulmuştur. Komisyonların çalışmalarında uygulanacak yöntemlerle ilgili olarak, Türkiye Barolar Birliği Avukatlık Kanunuyla İlgili Yönetmelikleri Hazırlama Komisyonları Çalışma Yönergesi düzenlenmiş ve çalışmalar bu yönerge doğrultusunda yürütülmüştür.

Yönetim Kurulundan Sayın Av. Erkin Kaya, Adli Yardım Bürosu Yönetmeliği; Sayın Av. Hürrem Şahinci, Sayın Av. Osman Güven, Sayın Av. Zeki Ekmen ve Sayın Av. Ayşenur Bahçekapı, Avukatlık Sınavı Yönetmeliği, Staj Kredi Yönetmeliği, Avukatlık Staj Yönetmeliği; Av. Alpay Sungurtekin ve Av. Ziya Yergök Reklam Yasağı Yönetmeliği Avukat Şahin Mengü, Baro Hakem Yönetmeliği; Avukat Hüseyin Erkenci, Avukatlık Kanunu Genel Yönetmeliği ve Avukat Cengiz Tural, Avukatlık Ortaklığı Yönetmeliklerinin çalışmalarına katılmışlardır.

Türkiye Barolar Birliğinin kuruluşundan bu yana en çok katılımın gerçekleştiği ve demokratik yöntemlerin uygulandığı bu çalışmalar sonrası komisyonlar, hazırladıkları yönetmelik

taslaklarını 8 Temmuz 2001 günü Türkiye Barolar Birliği Başkanlığına sunmuşlardır. Bu taslaklar, tüm barolara tekrar gönderilerek son kez görüş ve düşüncelerinin bildirilmesi istenmiştir. Bu isteme bazı barolarımızdan, sürenin çok kısa olması nedeniyle itiraz gelmiş; en ayrıntılı öneriler ikinci kez yine İzmir Barosuyla bir-iki baromuzdan gelmiştir. Bu arada komisyon çalışmalarına büyük katkılar veren tüm barolarımıza ve komisyonlarda görev yapan meslektaşlarımıza tekrar teşekkür ediyorum; kendilerine teker teker yazılı olarak bu konudaki duygularımızı ilettik. İzmir Barosundan çalışmalara katılan meslektaşlarıma ayrıca teşekkür etmek istiyorum. Komisyonlarda görevli Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarım, İzmir Barosundan gelen meslektaşlarımızın çalışmalara son derece kapsamlı ve hazırlıklı katıldıklarını ifade etmişlerdir. Nitekim bunu, İzmir Barosundan gelen arkadaşlarıma teker teker telefon ederek ilettim ve Sayın İzmir Barosu Başkanına da bu duygumu ilettim.

Yönetmeliklerle ilgili olarak 23 Haziran 2001 günü Antalya Barosu tarafından düzenlenen 3. Avukatlar Forumunda konu geniş bir katılımıla tartışılmış, toplantıya katılan baro başkan ve temsilcileri görüş ve önerilerini açıklamışlar; Yönetim Kurulumuz da, ben hariç, bu toplantıya tam kadro olarak katılarak bu toplantıdaki önerileri dikkate almıştır. Bu son derece yararlı toplantıyı düzenleyen Antalya Baromuza da huzurlarınızda teşekkür etmek istiyorum.

Tüm bu gelişmelerden sonra, komisyonlardan gelen yönetmelik taslakları, Yönetim Kurulunun 21-22 Temmuz 2001 günlü toplantısında incelenerek son şeklini almıştır. Bu incelemelerde komisyonların metinleri esas alınmış, küçük bazı değişiklikler yapılmıştır. Yönetimde incelenerek tutanağa bağlanan yönetmelikler, son şeklini aldıktan sonra yeniden baro başkanlarına yollanmıştır. Yönetim Kurulunun incelemesinden geçerek son şeklini alan yönetmelikler, incelenmek üzere Adalet Bakanlığına gönderilmiştir. Hukuk İşleri Genel Müdürüyle yapılan görüşmede, yönetmeliklerle ilgili bir sorun olmadığını, sadece Hakem Yönetmeliğinde görevli yargıcın mazereti halinde yedek yargıcın tespitinin çözümlenmemiş olması dışında yönetmeliklerin uygun bulunduğu ifade edilmiştir.

Değerli başkanlarım, sayın meslektaşlarım; dün tekrar Sayın Hukuk İşleri Genel Müdürü Bülent beyle görüştüm; kendisi, önümüzdeki haftanın sonunda, en geç bu ayın sonunda tüm yönetmeliklerin incelenerek tekrar Türkiye Barolar Birliğine gönderileceğini ifade etti ve bu aşamada Kanunlar Genel Müdürlüğünden görüş almak için yönetmelikleri oraya yolladıklarını ifade etti. Dünkü bu taze bilgiyi de bilgilerinize sunmak istiyorum.

Avukatlık Yasasının 1. ve 2. maddelerinde, avukatlığın tanımı ve amacı çağdaş ve yeni bir biçimde düzenlenmiştir. Avukatlık Yasasının 1. Maddesinde, "Avukat, yargının kurucu unsurlarından olan bağımsız savunmayı serbestçe temsil eder." Yasanın 2. Maddesinde de son derece önemli bir hüküm getirilmiştir; "Yargı organları, emniyet makamları, diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla kamu iktisadi teşebbüsleri, özel ve kamuya ait bankalar, noterler, sigorta şirketleri ve vakıflar, avukatlara görevlerinin yerine getirilmesinde yardımcı olmak zorundadır. Kanunlardaki özel hükümler saklı kalmak kaydıyla, bu kurumlar avukatın gerek duyduğu bilgi ve belgeleri incelemesine sunmakla yükümlüdür. Bu belgelerden örnek alınması, vekâletname ibrazına bağlıdır. Derdest davalarda müzekkereler duruşma günü beklemeksizin mahkemelerden alınabilir."

İşte bu yeni düzenlemelerin yaşama geçmesi ve uygulanması doğrultusunda 29.5.2001 gün ve 144 sayılı yazıyla Başbakanlığa, 4.6.2001 gün ve 170 sayılı yazıyla İçişleri Bakanlığına, 8.6.2001 gün ve 244 sayılı yazıyla Adalet Bakanlığına başvurulmuş ve Yasanın avukatlara tanıdığı yeni yetkilerin kullanılmasında gerekli özenin ve duyarlılığın gösterilmesi istenmiştir. Bunun sonucu, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Adalet Bakanlığı, ilgili konularda kendi birimlerine genelge göndererek, Yasanın yeni düzenlemeye göre uygulanması ve kesinlikle bu konuda ödün verilmemesi konusunda uyarıda bulunmuşlardır.

Yönetmeliklerin hazırlanması aşamasında, Yasanın doğrudan Türkiye Barolar Birliğine bıraktığı konulardan vekâletname pulu basımı ve dağıtımı, kimlik düzenlenmesi ve basımı, yetki belgesi düzenlenmesi, avukatlık ortaklığı tip ana sözleşmesinin düzenlenmesi; yine yasanın öngördüğü defterlerin düzenlenmesi ve basımı, asgari ücret tarifesinin belirlenmesi,

Noterler Birliğiyle tek tip vekâletname düzenlenmesi çalışmaları da aralıksız sürdürölmüştür.

Değerli başkanlarım, saygıdeğer meslektaşlarım; bütün bunların yanı sıra, yine 4667 sayılı Yasayla getirilen yenilikle, artık bütün ruhsatnamelerin Türkiye Barolar Birliğinin incelemesinden geçtiği hepimizin bilgisi içerisindedir. Türkiye Barolar Birliğine 14 Mayıs'tan bu yana ortalama 100-120 ruhsatname gelmektedir. Gerçekten bu ruhsatnamelerin incelenmesi, bugüne kadar biliyorsunuz Adalet Bakanlığında bu amaçla tahsis edilmiş bir başkanlık, bir daire başkanlığı tarafından 7-8 tane personelin çalışarak yerine getirdiği bir görevdi, bir hizmetti. Türkiye Barolar Birliği, bugünkü personeliyle, bugünkü personel yapısıyla ve bugünkü çalışma biçimiyle gerçekten bu olayla karşı karşıya kalınca son derece zorlandı. Ancak başta ben olmak üzere, her fırsat bulduğumuzda, Yönetim Kurulu üyelerimizin tamamı, bize yağmur gibi gelen ruhsatname dosyalarını teker teker bizler inceledik ve Cumartesi-Pazar günü buraya gelip Türkiye Barolar Birliğinde ruhsatnameleri tek tek hepimiz inceleyerek, hiç vakit geçirmeden önce Adalet Bakanlığına, sonra ilgili barolarına göndermek için gayret sarf ettik.

Değerli başkanlarım; bunları incelerken birtakım tespitler yaptık. Bunlardan bir tanesi; bugüne kadar Adalet Bakanlığına giden, Adalet Bakanlığı tarafından incelendikten sonra Türkiye Barolar Birliğine yollanan ve Türkiye Barolar Birliğinin sadece ruhsatnameyi biçimsel olarak düzenledikten sonra ilgili barosuna gönderdiği işlemden, bu kez doğrudan doğruya dosyayı inceleme olanağını elde ettik. Gördük ki her baroda farklı bir ruhsatname dosyası oluşturulmakta ve ruhsatname hazırlıkları yapılmaktadır. Bunun üzerine arkadaşlarla birlikte Avukatlık Yasasının, Avukatlık Yasası Yönetmeliğinin, Meslek Kurallarının öngördüğü, yasal zorunluluk olarak aranan bütün koşulları içeren şartları ve ilkeleri belirledik ve bu şartlara ve ilkelere göre yeniden dosyaları tek tek düzenleyerek ilgili barolarına yolladık.

Bu konuda değerli başkanlarımıza bir öneri getireceğiz: Türkiye Barolar Birliği olarak ruhsatname bedellerini arttırdık; sizlerden hiçbir para tahsil etmeden, bir bedel istemeden Türkiye'deki bütün baroların uygulayacağı tek tip bir ruhsatname dosyası oluşturmayı düşünöyoruz. Tabii bu konuda ve her konuda

olduğu gibi, her ne kadar Yasada yasal bir organ olmamasına karşın, Türkiye Barolar Birliğinde baro başkanlarının yapacağı her türlü öneri, her türlü yol gösterici düşünce ve tavır; bizim Yönetimimiz tarafından yazılı bir kural gibi algılanacaktır ve bizim Yönetimimiz sırasında sayın başkanların bize önerdiği her öneri, bir kural olarak yaşama geçirilmesi için ne lazımsa o yapılacaktır. O nedenle böyle bir dosya uygulamasını değerli başkanlarımız kendileri değerlendirsin ve o karar doğrultusunda biz onu yaşama geçirmeye çalışalım.

Değerli başkanlar; bu dosyada üç tane bölüm olacak. Bir tanesi; ilgili barosu, örneğin Ankara Barosu, İzmir Barosu, o İzmir Barosundaki arkadaşlar, ilgili memur, ruhsatnameyi düzenleyen memur, nüfus kaydı, ikametgah ilmühaberi, sağlık, adli sicil, bütün bunları tek tek yazıyoruz, onları işaretleyecek. Onun yanında Türkiye Barolar Birliğinin incelemesini içeren aynı konularda bir sütun olacak; Türkiye Barolar Birliğine geldiği zaman, ilgili memur arkadaşımız ya da ilgili Yönetim Kurulu üyesi arkadaşımız, o bölümdeki işaretleri yapacak. Üçüncü bölümde de Adalet Bakanlığının bizden sonra incelemesi söz konusu olduğu için Adalet Bakanlığı için de bir sütun oluşturulacak ve demin söylediğim o ortaya çıkarttığımız ortak ilkeler, ortak kuralları tek tek sayacak ve böylece daha seri, daha çabuk bir inceleme olanağı ortaya çıkacak ve de hepsinden önemlisi, Türkiye genelinde ortak bir ruhsatname uygulaması ortaya çıkacak.

Değerli arkadaşlar; gerçekten birçok baromuzda farklı, son derece titiz ve son derece düzgün gitmesine karşın; bazı barolarımızda 1-1,5 saat gibi bir zaman içerisinde ancak ruhsatname dosyasındaki birtakım belgelere ulaşabiliyorsunuz. O nedenle tek uygulamayı sağlayacak bu dosya oluşturmasını yapacağız ve bilginize sunacağız.

Değerli başkanlarım, değerli meslektaşlarım; biliyorsunuz yeni yasanın getirdiği vekâletname pulu, Avukatlık Yasasının "Stajyerlere Barolarca Yapılacak yardım" başlığında düzenlenen 27. Maddesinde aynen şunu söylemiştir, bir kez daha bilgilerinize sunmak istiyorum: "Staj süresince stajyerlere Türkiye Barolar Birliğince kredi verilir. Ödenecek kredinin kaynağı, avukatların yetkili mercilere sunduğu vekâletnamelere avukatın yapıştıracığı pul bedelleriyle geri ödemededen gelen paralar ve bunların

gelirleridir. Bu pullar, Türkiye Barolar Birliğince bastırılır. Yapıştırılacak pulun değeri, 2.7.1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun yargı harçları bölümünde yer alan vekâletname örnekleri için kullanılan harç tarifesi kadardır” hükmü doğrultusunda bu konuda gerçekten deneyimli olan Ajans Türk Matbaasına pullar bastırılarak barolara ve meslektaşlarımızın hizmetine sunulmuştur. İlk günlerde ödemede güçlük çeken barolarımıza kredili pul yollanmış, böylece sorun çözülmüştür.

Pulların dağıtımı ciddi bir sorun olmaktadır, milyarları bulan pulları barolarımıza ulaştırırken ciddi sorunlar yaşamaktayız. Bu konuda çalışmalarımız sürmektedir; büyük bir olasılıkla yakın bir zamanda Ziraat Bankası, Halk Bankası veya Vakıfbank şubeleri aracılığıyla pulların dağıtımı ve satımı işlemleri gerçekleşecektir. Yani kısa bir süre sonra değerli barolarımız ve meslektaşlarımız, bu söylediğimiz üç bankadan birisinin şubesine gittiği zaman, dilediği kadar, dilediği miktarda pul alma olanağını elde edebilecek.

Değerli başkanlar, saygıdeğer meslektaşlarım; Avukatlık Yasası yeni düzenlemesinde, 9. Maddedeki, “Ruhsatnameler ve avukat kimlikleri Türkiye Barolar Birliği tarafından tek tip olarak bastırılır. Avukatlık kimliği resmi niteliktedir” ve Birlik Yönetim Kurulunun görevlerini düzenleyen Avukatlık Yasasının 121. Maddesinin 8. Fıkrasındaki “Avukatların, aynı büroda birlikte çalışanların ve avukatlık ortaklarının kayıtlarını yönetmelikle gösterilen esas ve usullere göre tutmak, avukatlık ortaklığı tip ana sözleşmesini hazırlamak, avukatlık ruhsatnamelerini, kimlik belgelerini ve avukatlık ortaklığı yetki belgelerini düzenlemek ve bastırmak” hükümleri karşısında tüm hazırlıklar tamamlanmış, kimlik belgelerinin basımı Türkiye Avukatları Sosyal Dayanışma ve Yardımlaşma Vakfına verilmiştir. Vakıf, en modern makinelerle barolardan gelecek bilgiler doğrultusunda kimlikleri basacaktır.

Değerli başkanlar, değerli meslektaşlarım; Yönetim Kurulu, kimliklerin bedelini 20 milyon lira olarak belirlemiş ve bir genelgeyle sizlere duyurmuştuk. Sanıyorum bu bedel konusunda bazı barolarımızdan ciddi yakınmalar geldi; ama değerli baro başkanlarımızın saptayacağı her türlü rakam, demin söyledim yalnız bu konuda değil, her konuda olduğu gibi Yönetim Kurulumuzu bağlayacaktır. Yine Yasa tarafından düzenlenmesi ve

bastırılması Türkiye Barolar Birliğine bırakılan ruhsatnamelerin yeni tip ve düzeriyle ilgili çalışmalar başlatılmış; barolarımızın görüş ve düşünceleri de alınarak daha özgün ve sade bir ruhsatname düzenlemesi çalışmalarına başlanmıştır.

Değerli başkanlarım, saygıdeğer meslektaşlarım; Avukatlık Yasası 56. Maddesinin değişik 5. Fıkrasında düzenlenen “Avukatlar veya avukat ortaklığı, başkasını tevkil etme yetkisini haiz oldukları bütün vekâletnamelerini kapsayacak şekilde bir başka avukata veya avukatlık ortaklığına vekâletname yerine geçen yetki belgesi verebilir. Bu yetki belgesi vekâletname hükmündedir. Vekâletnameler Türkiye için tek tip olup, vekâletnamenin biçim ve içeriği Türkiye Barolar Birliği ve Türkiye Noterler Birliği tarafından hazırlanır” hükmü doğrultusunda çalışmalar başlatılmıştır. Bu konuda barolarımızın görüşleri de alındıktan sonra, Türkiye genelinde tek tip bir avukatlık vekâletnamesi formatı geliştirilecektir. Yetki belgesi örneği konusunda Yönetim Kurulumuz tarafından hazırlanmış ve barolarımıza gönderilerek uygulamaya başlamıştır. Yetki belgesi konusunda burada karşımıza bir sorun çıkmıştır; o da yetki belgesine asıl vekâletname fotokopisinin eklenip eklenmeyeceğidir. Birçok yargıç, bu konuda ısrar etmiş ve asıl vekâletnameyi görmek istemişlerdir. Kanımızca, asıl vekâletnamenin fotokopisinin yetki belgesine eklenmesi daha uygun olacaktır; çünkü yetki belgesinde yetkilendirilen avukat arkadaşın tevkil yetkisi olup olmadığı konusunda eklenen vekâletnamede açık bir hüküm olacaktır ve görecektir, sanıyorum bu konuda da bir tartışma olmayacaktır.

Değerli meslektaşlarım; avukatlık asgari ücret tarifesi, hepinizin bildiği gibi ekim ayı içerisinde saptanacak ve Adalet Bakanlığına yollanacak. Bu konuda oluşturduğumuz komisyon, çalışmalarını sürdürmektedir. Bu komisyonda çalışan arkadaşlarımız, önümüzdeki hafta bize asgari ücret sözleşmesini vereceklerini ifade ettiler.

Avukatlık Yasasının 58. Maddesinde düzenlenen, “Ağır cezayı gerektiren suçüstü halleri dışında avukatın üzeri aranamaz” hükmüne karşın, birçok ceza ve tutukevinde üçlü protokol gereği meslektaşlarımızın üzerleri aranmaktadır. Bu konuda girişimlerimiz sürmekte. Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı tarafından soruna

çözüm getirilmediği takdirde, yasal haklarımızı kullanacak ve kesinlikle bu haksız uygulamaya son verinceye kadar tepkimizi arttırarak sürdüreceğiz. Son olarak 7.9.2001 günü Sayın Adalet Bakanıyla görüşülmüş olup, Sayın Bakan, Avukatlık Yasası 58. Maddedeki düzenlemeyi bizim gibi algıladığını ve bizim gibi anladığını, bizim gibi yorumladığını, avukatların üzerlerinin aranmasının mümkün olamayacağını; ancak bu uygulamayı İçişleri Bakanlığı ve özellikle Jandarma Komutanlığının istediğini ve kendilerinin görüşüne karşı çıktığını ifade etmiştir. Bunun üzerine 8.9.2001 günü, Cumartesi günü Sayın İçişleri Bakanlığıyla görüşülmüş ve Avukatlık Yasası 58. Maddenin açık hükmüne karşın, ceza ve tutukevlerinde avukatların üzerlerinin arandığı bildirilmiş ve buna Adalet Bakanının da karşı olduğu; ancak İçişleri Bakanlığının ve özellikle Jandarma Komutanlığının buna karşı çıktığı ifade edilmiştir. İçişleri Bakanı, bu görüşmede, kendilerinin ceza ve tutukevlerinin dış güvenliğini sağladığını, ancak onunla görevli olduklarını, Jandarma Genel Komutanlığıyla da görüşerek Adalet Bakanının söylediği şekilde davranacaklarını ifade etmiştir. Hatta daha da ileri giderek Sayın İçişleri Bakanı, "Adalet Bakanı eğer kendisi bu konuda içtenlikli ve samimi ise, '-cümleler aynen kendilerine aittir'- lütfen bu konuda bir genelge yapsın, altına imza atacağım" demiştir ve bu aldığımız görüşme notunu Sayın Adalet Bakanına hem sözlü, hem yazılı olarak ilettik, takip ettik, izliyoruz. Görüşmelerimizin sonunda olumlu bir sonuç çıkmazsa, yukarıda söylediğim gibi gereği neyse onu yapacağız.

Son günlerde meslektaşlarımıza yönelik saldırılar maalesef artmıştır. Isparta Barosu avukatlarından Fatma Sevük'e yapılan ve ölümüyle sonuçlanan saldırıdan sonra, yakın zamanda Adana'da Av. Ali Topçu, Denizli'de Av. Süleyman Ceritoğlu, Antalya'da Av. Aziz Genç, Samsun'da Ziver Ferda Sertkaya, Mersin'de Av. Ömer Atlı ve yine Samsun'da Av. Yusuf Altaylı ve son olarak Nevşehir'den Van'a bir haciz tatbikatı için giden meslektaşımız Av. Ahmet Kaya silahlı saldırıya uğramışlardır. Saldırıya uğrayan meslektaşlarımızdan maalesef Av. Ömer Faruk Atlı ve Av. Yusuf Altaylı yaşamlarını yitirmişlerdir. Tüm saldırılardan sonra, baro başkanlarımız başta olmak üzere, ilin valisi, emniyet müdürü, başsavcısı ve saldırıya uğrayan meslektaşlarımızın aileleri aranarak gerekli duyarlılık gösterilmiş ve Türkiye Barolar Birliğinin, Türkiye'deki baroların, 45 bin avukatın yanlarında olduğu açık şekilde ifade edilmiştir. Yine konu 6.9.2001 günü Yargı Yılı

açılışında da dile getirilmiş, yetkililerin bu konuda daha duyarlı olmaları gerektiği belirtilmiştir. Bu konuyla ilgili olmak üzere, Adalet ve İçişleri Bakanlığıyla görüşülmüş ve avukatların güvenlikleri konusunda daha sıkı önlemler alınması özellikle belirtilmiştir. Her iki sayın bakan, bu konuda genelge göndererek gerekli girişimlerde bulunacaklarını ifade etmişlerdir. Nitekim Adalet Bakanı, cumhuriyet başsavcılarına bu doğrultuda bir genelge göndererek, özellikle icra, haciz, gayrimenkul satışı, keşif gibi yargısal faaliyetlerde mutlak suretle polis alınarak gidilmesi konusunda gerekli duyarlılığın gösterilmesini ifade etmiştir. Bu konudaki genelgenin bir örneği yanımdadır, isteyen arkadaşlarıma takdim edebilirim.

Değerli meslektaşlarım; bu konuyla ilgili Samsun'a gidilerek 11.9.2001 günü basın toplantısı düzenlenmiş, meslektaşlarımıza yapılan saldırılar kınanmış ve tepkimiz ortaya konulmuştur. Aynı gün, ölen meslektaşlarımızın yakınları ve olayda yaralanan Çarşamba İcra Müdürü hastanede ziyaret edilmiştir. Türkiye Barolar Birliği Yönetimi olarak, saldırıya uğrayan meslektaşlarımızın aileleriyle yaptığımız görüşmelerde, her konuda yanlarında olduğumuz ifade edilmiş ve davalarına müdahil olarak katılacağımız bildirilmiştir.

Türkiye Barolar Birliği; 74 baroya kayıtlı yaklaşık 45 bin üyesiyle, Türkiye'de hukukun üstünlüğü, demokrasi ve insan haklarına dayanan, hukuk devletinin tüm kurum ve kurallarıyla yaşama geçmesi için ant içmiştir. Mesleki görevlerini yerine getirdikleri için ilkel ve çağdışı bir anlayışla meslektaşlarımızı hedef alan saldırılar, bizi hukuk yolunda yaptığımız mücadeleden ve andımızdan kesinlikle döndüremez. Hukuk ve kural tanımaz kişi, örgüt ve kurumlarla kararlı ve ödünsüz bir şekilde mücadele ederek hukuk içine çekeceğiz, bunu yapacak gücümüz ve birikimimiz vardır. Saldırılarda yaşamını yitiren meslektaşlarımıza bir kez daha huzurunuzda tanrıdan rahmet, ailelerine başsağlığı, yaralananlara sağlık ve geçmiş olsun dilekelerimizi iletiyoruz.

18.1.1992 gün ve 3842 sayılı Yasayla Ceza Muhakemeleri Usulü Yasasının 138 ve 146. maddelerinde yapılan değişikliklerle, yakalanan veya sanığın müdafisi seçebilecek durumda olmadığını beyan etmesi ve avukat istemesi halinde, barolar tarafından kendisine müdafisi tayin edilmesi olanağı sağlanmıştır. Yasanın

146. Maddesinin son fıkrasına göre, Türkiye Barolar Birliği tarafından 13.2.1993 günlü yönetmelikle sürdürülen hizmetlerde ciddi sorunlar yaşanmış; 14an aksaklıkları gidermek amacıyla bu kez 4.10.1997 günlü yönetmelik 14ıkarılmış ve uygulama konusunda ayrıntılı hükümler getirilmiştir.

Bu yeni düzenlemeye karşın, uygulamada yine ciddi sorunlar yaşanmakta, özellikle Adalet Bakanlığı müfettişlerinin bu konuda 14ok ciddi uyarıları gelmektedir. Özellikle bazı boralarımızca Ceza Muhakemeleri Usulü Yönetmeliğinin 6. maddesinin 2. Fıkrasındaki "Barolar, hizmet karşılığı avukatlara yapılan ödemeleri 15'er günlük raporlar halinde, ödeme yapılan avukatın ad, soyadı ve sicil numarası ile işin hazırlık veya dosya numarasını ve kendisine hukuki yardım yapılan kişi veya kişilerin ad ve soyadlarıyla temin edilebilirse tebligata uygun adresini bildirmek zorundadırlar. Ayrıca eğitim, donanım, personel ve yol giderleri de detaylandırılarak yukarıda belirtilen 15 günlük raporlarla Türkiye Barolar Birliğine bildirilir" hükmüne genellikle uyulmamakta ve usulüne uygun 15 günlük ve aylık raporlar gönderilmemektedir. Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 146. Maddesindeki yetkiye dayanarak, Türkiye Barolar Birliği olarak bundan böyle barolarımız aracılığıyla yakalananlar ve sanıklara verilen mdafı hizmetleri i1ine, yapılan ödemelerin tahsili konusunda yeni bir yapılanma i1ine girilecektir. Bu nedenle barolarımızdan, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu Yönetmeliğinin 6/2 Maddesindeki düzenlemeye uygun raporların gönderilmesini özellikle rica ediyoruz.

Türkiye Barolar Birliği Yönetimi olarak, CMUK hesabı başta olmak üzere, tüm hesaplarımızın; pul hesabı, adli muzaheret, HMUK hesabı, Türkiye Barolar Birliğinin kendi bt1esinin hesabı, muhasebe dökümlerini 1 aylık periyotlar halinde barolarımıza yollayacağız. Yakında oluşturacağımız bilgisayar ağıyla 24 saat bu bilgileri inceleme olanağını bulacaksınız. Bu konudaki 14alışmalarımız hızla sürmekte, 14ok yakında sonu1lanacaktır.

Sayın başkanlarım, değerli meslektaşlarım; Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu olarak, Avukatlık Yasasının 121. Maddesinde bize görev olarak yüklenen tüm işlemleri yaşama ge1irmek i1in 14alışmalarımızı sürdürmekteyiz ve görevlerimizin ne olduğunu sık1a okumaktayız. Bu bağlamda 120. Maddenin 14, 16

ve özellikle 18 inci fıkralarında düzenlenen görevler doğrultusunda çalışmalar başlatılmıştır.

Yıllardır Türkiye Barolar Birliği genel kurullarında dile getirilen ve meslektaşlarımız tarafından her fırsatta önerilen, avukatların sosyal gereksinmelerini sağlayacak tesislerin edinilmesi konusunda ciddi girişimlerde bulunulmuştur. 3.8.2001 günlü ve 18 sayılı genelge ile sayın başkanların kısmen bilgilerine sunulan konu hakkında sizlere huzurlarınızda ayrıntılı bilgi aktaracağım:

-Kısaca Ankara'da bir Avukatevi olarak başlayan düşünce etrafında yoğunlaşınca, karşımıza çağdaş hizmetlerin yürütüldüğü Türkiye Barolar Birliği İdare Binası, tüm sosyal etkinliklere yanıt verecek kültür merkezleri, konferans salonları, rekreasyon alanları, motel, otel bölümlerinden oluşan bir kompleks çıkıverdi. Yaptığımız araştırma sonunda, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler ve özellikle eski adıyla Avrupa İskân Fonu, yeni adıyla Avrupa Konut Bankası gibi kuruluşların, çok ciddi projelerle gidildiği zaman önemli parasal destekler verdiği bilgisine ve kaynağına ulaşılmıştır. Ancak tüm bu kuruluşların tek koşulu var; projenin yaşama geçirebileceği nitelikte bir taşınmaza sahip olmak ve ayrıntılı plan ve projeye karşılına çıkmak.

Düşünülen projeye son derece uygun olan Balgat'ta 25-1996 ada, 3 parselde kayıtlı 15 284 metrekare Maliye Hazinesine ait taşınmazın Türkiye Barolar Birliğine tahsisi için Maliye Bakanlığına 23.5.2001 gün ve 97 sayılı yazıyla başvurulmuştur. Maliye Bakanlığı Milli Emlak Dairesi Başkanlığı, bu yazımıza 15.6.2001 gün ve 24-1989 sayılı yazıyla yanıt vermiştir. Yanıtta, taşınmazın 4 trilyon bedelle Türkiye Barolar Birliğine tahsis edileceği bildirilmiştir ve bu bedelin 15.6.2001 gününden başlayarak 6 ay içerisinde ödenme koşulunu da bildirmişlerdir. Daha önce Maliye Meslek Lisesi olarak ayrılan ve yaptığımız incelemeler sonucunda 13 850 metrekare inşaat alanı bulunan taşınmazın, yine yaptırdığımız bilirkişi incelemesi sonucunda bugünkü piyasa değerinin, rayiç bedeli 20-25 trilyon olduğu saptanmıştır. Konu Yönetim Kurulumuza getirilmiş; Yönetim Kurulumuz, taşınmazın alınması ve gerekli işlemlerin yapılması konusunda Başkanlık Divanına, bir arkadaşımızın karşı oyuyla, oyçokluğuyla yetki vermiştir.

Alınan bu yetkiye karşın, Başkanlık Divanı olarak konunun bir kez de sayın baro başkanlarımızla görüşüldükten sonra bu yetkilerin kullanılmasına karar verilmiştir. Bu aşamada Türkiye Barolar Birliğinin kendi bütçesiyle bu taşınmazın alınmasına olanak bulunmamaktadır; mutlaka CMUK, HMUK ve bu paralarından Türkiye Barolar Birliğine kredi açılması, taşınmazın alınmasından sonra mümkün olacak en kısa sürede bu paraların yerine konulması gereklidir. Bu işlemler yapılırken, CMUK, HMUK ve stajyerlere kredi uygulamasının hiçbir biçimde aksamadan yürütülmesi gereklidir.

Bu düşünceden hareketle, bize yaklaşık 6-7 ay sonra verilecek olan CMUK faslından 6 trilyon, HMUK faslından 2 trilyonun hemen verilmesi ve bize tahsis edilen arsanın 4 trilyonluk bedeliyle takas edilmesi konusunda Maliye Bakanı Sayın Sümer Oral'la görüşülmüştür. Ben, doğrusu oraya bu teklifi götürdüğümüzde, olumlu yanıt alacağımızı hiç tahmin etmiyordum; ama Sayın Maliye Bakanı Sümer Oral, "Türkiye Barolar Birliği gibi saygın, özgün ve toplumumuz için gerekli olan bir kurum için tabii bu tahsisi yaparız ve takas yaparız, ancak yetkililerle konuşalım" dedi. Bir hafta sonra yazıyla bize normalde 2002 yılının martında, nisanında ya da mayısında göndermeleri gereken 8 trilyonun 4 trilyonunu bizim taşınmazlardan mahsup ederek, diğer 4 trilyonu da hemen vererek böyle bir işleme girmek istediler. Tabii biz bunu da siz sayın başkanlarımızın bilgilerine sunarak, daha sonra bir icraat yoluna gitmeyi düşündük.

Değerli başkanlar; Avukatlık Staj Yönetmeliğinde, Türkiye Barolar Birliği bünyesinde oluşturulacak staj eğitim merkezinde, - Ankara, İstanbul, İzmir ve staj eğitim merkezleri bulunan barolar dışında- barolarda staj yapan stajyerlerin toplu olarak belirli bir süre Ankara'da birlikte staj yapması ve staj görmesi için bir hüküm getirdik, ayrıca bu hizmete yanıt verecek yeni bir tesisi de saptadık. Bu tesis ve de biraz önce belirttiğim Balgat'taki taşınmaz konusunda, öğleyin saat 12.00'da yemeğimizi yiyeceğiz, saat 13.00'da iki tane otobüs buraya gelecek, en geç 13.15'te otobüslerimize bineceğiz; hem Balgat'taki 15 800 küsur arsamızı, hem de bu tesisi yapıncaya kadar bütün demin söylediğim üniteleri içeren bir tesisi kiralamak için, bitmiş bir taşınmazı kiralamak için siz değerli başkanların görüşünü alarak karar vereceğiz.

Ahlatlıbel'de şehir merkezine 12 kilometre uzaklıkta bir tesis, bu konuda sizin vereceğiniz kararlar bizi bağlayacaktır.

Değerli meslektaşlarım; Avukatlık Yasasının Türkiye Barolar Birliği görevlerini düzenleyen 110. Maddesinin 17. Fıkrasında hüküm altına alınan, hukukun üstünlüğü ve insan haklarını savunmak ve korumak, bu kavramlara işlerlik kazandırmak görevi gereği, Türkiye Barolar Birliği bünyesinde bir İnsan Hakları Merkezi oluşturulacaktır. Merkezin amacı, insan hakları alanında ulusal ve ulusüstü hukuk ekseninde insan haklarının tanınması, korunması, uygulanması ve geliştirilmesi açılarından mesleki, kurumsal ve uygulamaya yönelik araştırma ve çalışma yapmaktır. Bu merkezle ilgili iç yönetmelik hazırlanmış olup, yönetmelik doğrultusunda yeni bir yapılanma oluşturulacaktır. Bu bağlamda ülkemizde tüm insan hakları ihlalleri ve antidemokratik uygulamalar izlenecek, gerekli suç duyuruları yapılacak, açılacak kamu davalarına müdahil olarak katılacaktır. Yine bu merkezde yurtdışı ilişkiler geliştirilecek, uluslararası kuruluşların destekleri sağlanacaktır. Türkiye Barolar Birliğine bağlı full-time ve part-time çalışacak avukatlardan bir ekip oluşturulacak ve insan hakları ihlalleri başta olmak üzere, CMUK, HMUK ve pul gelirleriyle verilen staj kredilerinin geri dönüşleri takip edilecek ve dava edilecektir.

Sayın Başkanlarım; yaklaşık 1,5 yıllık bir çalışmayı içeren ve Türkiye Barolar Birliğince bilim adamları ve uygulamacılardan oluşturulan bir kurul tarafından hazırlanan Anayasa Taslağı tamamlanmış ve 12 Eylül 2001 günü kamuoyunun tartışmasına açılmıştır. Şimdiden taslakla ilgili önemli tepkiler, önemli eleştiriler, önemli övgüler gelmektedir.

Göreve geldiğimiz günden bu yana, mesleğimizi ve toplumumuzu ilgilendiren konularda Birlik görüşünü içeren kamuoyu duyuruları yayınlanmış ve bunlar siz sayın başkanlarımıza genelgelerle iletilmiştir. Bunların yanında, Türkiye Barolar Birliği bünyesinde Dış İlişkiler Komisyonu, Mevzuatı İzleme Komisyonu, Çevre Komisyonu, Bilim Komisyonu, Yayın Komisyonu oluşturulmuş ve oluşturulmaktadır. Türkiye Barolar Birliğinin özellikle web sayfası, İnternet iletişimi, e-mail adresi ve bilgisayar iletişimi üst düzeyde işlev görecek biçimde düzenlenmektedir. Özellikle Türkiye Barolar Birliği web sayfası, Yönetim Kurulu kararlarının, Birlikten haberlerin yanı sıra, tüm

kamuoyu açıklamaları ile Türkiye Barolar Birliğiyle ilgili bilgileri güncel bir biçimde tüm kamuoyunun bilgisine sunacaktır. Türkiye Barolar Birliği Dergisi, yeni bir içerik ve yayınla yakında yayına başlayacaktır. Dış İlişkiler Komisyonumuza bu dönemde daha fazla işlev ve işlerlik kazandırılacaktır. Dışişleri Bakanlığı Avrupa Birliği Masasıyla ilişkiye girilerek, Avrupa Birliğiyle ilişkiler sıklaştırılacak ve uyum yasaları konusunda ciddi ve verimli çalışmalar yapılacaktır. Bu bağlamda 2002 yılı içinde Avrupa Birliği ve uyum yasaları konusunda uluslararası bir toplantı düzenlenecektir. Yine Türkiye Barolar Birliği, toplumumuzu, mesleğimizi ilgilendiren yasa ve konularda etkinlikler yapacak, bunları kitapçık haline getirerek yayınlayacaktır. Örneğin Medeni Yasa ve Ceza Yasası şu anda Meclisin gündemindedir; bu konularda da panel, açıkoturum, sempozyum biçiminde etkinlikler yapılacak, kamuoyuna duyurulacaktır.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu toplantılarını işlerin yoğunluğu nedeniyle 15 günde bir yapmaktadır. Bu toplantılar, zaman zaman farklı illerde bölge toplantıları biçiminde sürdürülecektir. Bölge toplantıları, çevre baro başkanları ve meslektaşlarımızla birlikte düzenlenecektir ve kesinlikle her toplantıda bir etkinlik yapılacaktır. Nitekim 5-6-7 Ekim 2001 tarihlerinde Çanakkale Barosunun çağrısı üzerine -kendilerine teşekkür ediyoruz- bölge toplantısı yapılacak ve ayrıca "Karaparanın Aklanması" konu başlığıyla bir sempozyum düzenlenecektir. Yine 26-27-28 Ekim 2001 tarihlerinde Samsun'da bölge toplantısı yapılacak ve birliktelik konusunda bir etkinlik düzenlenecektir.

Değerli meslektaşlarım, saygıdeğer başkanlarım; Yönetim Kurulumuz, Türkiye Barolar Birliğinin geçmişten gelen ve siz sayın baro başkanlarından aldığı güçle ülkemizin, mesleğimizin, meslektaşlarımızın sorunlarına çözüm aramanın yanı sıra, toplumumuzu derinden saran vurgun, talan, yolsuzluk, ilkesizlik, rüşvet, hak ihlalleri ve antidemokratik uygulamalar ile mücadeleyi kararlılıkla sürdürecektir, bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Değerli başkanlarım; bu ve benzeri toplantıları sıkça yapacağız ve bu toplantıları sizlere uygun koşullarda yapmanın olanaklarını aramaktayız, bu bir başlangıç. Şu andan itibaren söz alan sayın başkanlarımızın bütün anlatımları tek tek değerli

arkadaşlarımız tarafından not alınmakta ve toplantı sonrasında ortaya çıkacak görüş ve düşünceler bir kitapçık haline getirilecek ve bütün baro başkanlarımıza ve bütün delegelerimize yollanacak. Biz, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu olarak da bu kitapçığı önümüze alacağız; bize önerilen konuları altını çize çize, olanaklarımızı zorlayarak yaşama geçirmek için gereğini yapacağız.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum, hepinize saygılarımı sunuyorum; sağ olun efendim.

Buyurun Noyan bey.

Av. NOYAN ÖZKAN (İzmir Barosu Başkanı)- Sayın Başkan, sayın Yönetim Kurulu üyeleri, değerli başkanlar; hepinize saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Gerçi gündem, 5-6 madde halinde belirlenmiş; ama ben de Sayın Başkanın, Sayın Özok'un konuşma biçim ve yöntemine uygun olarak, genel olarak bizi ilgilendiren konularda İzmir Barosu Yönetim Kurulunun görüşlerini arz edeceğim:

Öncelikle mesleki faaliyetlerimiz açısından, gerçekten Avukatlık Kanununun şu anda uygulanması açısından Türkiye'de önemli günler yaşamaktayız; bu da bizim yönetimlerimize, bizim başkanlık dönemlerimize denk geldi. Hemen hemen tüm başkanlar, yönetimler, kendi illerinde çok önemli sorunlarla karşılaşılıyorlar ve bazen de farklı uygulamalarla karşılaşılıyorlar; - sık sık telefonlarla da birbirimizle görüşüyoruz- onun için bu tip toplantıların artmasında yarar var. Özellikle demin bahsettiğiniz bölge toplantılarının sıklaştırılması ve orada spesifik konularla beraber yine Avukatlık Kanununun uygulaması konularına ağırlık verilmesinde yarar görüyorum; çünkü uygulamada çok farklı uygulamalar olmasından dolayı gerçekten güçlükler ve bazen de sinir bozucu durumlarla karşı karşıya kalıyoruz.

Burada tabii yönetmelikler önem kazanıyor; bu da Avukatlık Kanunuyla bize verilmiş büyük bir fırsat, özellikle de son sözün Türkiye Barolar Birliğinde olması açısından. Burada bazı yanlışlıklar var; onları belirtmek istiyorum: Burada biz, neticede olarak bir aileyiz, hepimiz avukatlarız, hepimiz özgür ve bağımsız

insanlarız ve birlikte Genel Kurul iradesiyle sayın arkadaşlarımıza koordinasyon ve bizleri Ankara'da temsil için yetki verdik. Kendilerine, çalışmalarını için öncelikle teşekkür ediyoruz; yoğun çalışmalarda bulunuyorlar, hepsini izliyoruz. Sayın Başkanı da bu arada sağlıklı gördük bu toplantıda, o açıdan da teşekkürlerimi iletiyorum, sağlıklı yaşamının devam etmesini diliyorum.

Bizim muhtelif başvurularımız oldu; özellikle yönetmeliklerde Türkiye Barolar Birliği komisyonlarında yoğun katkılarımız ve karşılıklı görüşme ve dayanışmalarımız sonucunda oluşturulan metinler dışına çıkılarak, Adalet Bakanlığına gönderilen metinlerde, taslaklarda bize göre bazı yanlışlıklar var ve bunlar Avukatlık Kanununa da aykırı oldukları için, ileride hepimizi zor durumda bırakabileceklerdir. Çok özet olarak, bu detaylara girmek istemiyorum, zamanımız sınırlı; özellikle örneğin bir Adli Yardım Yönetmeliğiyle ilgili olarak Türkiye Barolar Birliği genelinde yüzde 25, "Adli Yardım, Gider ve Dengeleme Fonu" adı altında hesapta tutulması ve bunun 4 taksitte barolara gönderilmesi, bence direkt Avukatlık Kanununa aykırıdır, ileride idari yargıya gittiği takdirde de iptal konusu olabilir.

Yine bir örnek daha: Özellikle Staj-Kredi Yönetmeliğinde, bu stajyerlerle ilgili yüzde 25 kredinin dağıtım esasında, 24. Maddesinde bu taslak yönetmeliğin, "Bu miktarın yüzde 25'inin Türkiye Barolar Birliğine verilmesi, yüzde 30'u barolar arasında eşit olarak paylaşılır" diye başlayan hükümde Türkiye Barolar Birliğinin bu yüzde 25'lik miktarı kendisinde tutmasının hiçbir yasal dayanağı ve bana göre etik bir gerekçesi de yoktur. Çünkü Türkiye Barolar Birliği, netice olarak barolardan aidat toplamaktadır, kendi payına düşeni almaktadır, onunla bu işleri yürütmek durumundadır. Ayrıca stajyerlerin gerçekten de senelerdir ilk defa böylesine önemli bir konuda çok ciddi bir şekilde bekledikleri kredilerin hemen Ankara'da belli bir ölçüsünün toplanması yanlış olacaktır, bizi zor durumda bırakacaktır diye düşünüyorum.

Bu iki örneği verdikten sonra, peki bundan sonra ne yapılabilir? Yönetmelikler, taslaklar, Adalet Bakanlığına gitmiştir. Değerli arkadaşlarımızın yoğun çabaları sonucunda da o anlaşılıyor ki, gelecek hafta Hukuk İşleri Genel Müdürü söylediğine göre geri gelebilecek veya Kanunlar Dairesi Başkanlığının herhangi bir itirazı olmazsa, bir hafta-10 gün içinde geri

gelebilecek gibi bir durum vardır. Bizim önerimiz şudur: Her zaman için yönetimler, idareler, hatta özel sektör bile bir yanlış karar alırsa, bunu geri alabilir ve yanlış karardan dönülebilir. Bu, iyi de bir olaydır bana göre, yanlıştan dönülebilir. Özellikle yönetmeliklerdeki bu yanlışlıkların düzeltilmesi açısından Türkiye Barolar Birliği Yönetiminin yeni bir karar alması ve bariz görülen yanlışlıklar konusunda yeniden Adalet Bakanlığına ek bir dilekçe ile başvurusunda yarar vardır. Bu, usul açısından da mümkündür, etik açısından da bizim için önemlidir. Maalesef "Yeniden bizleri toplayın, biz Ankara'ya geliriz, bunlar önemli konulardır, lütfen bir toplantı yapalım" diye iki kez başvurumuz, Türkiye Barolar Birliği Yönetimi tarafından reddedilmiştir; biraz da yazın getirdiği sıcaklık mıdır, tatil şeyi midir, onu da anlamıyorum. Halbuki biz, her zaman için buraya gelmeye hazırız; burada bir gün değil, üç gün de kalabiliriz. Neden; çünkü Avukatlık Kanunu uygulamaya girmiştir ve bu tarihsel bir dönemdir. Yani klasik, rutin bir olay değildir ki, bir kere bu fırsat oldu ve biz bu olaya başta barolar, avukatlar ve Türkiye Barolar Birliği yanlış başlarsa, kamuoyu önünde de çok zor duruma düşeriz. Yani bu olayın gelişimi, ileride alabileceği durum ve basın ve kamuoyu karşısındaki durumu hepimizi güç duruma düşürür. Bu bizim görüşümüz; takdir yine başkanların, sayın Yönetim Kurulunun. Zaten Sayın Başkan da nezaket dolu konuşmasında, yine son sözü başkanların söyleyeceğini kendisi de ifade etmiştir.

Ben sayın başkanlara, özellikle bu yönetmeliklerin birkaç önemli noktada yeniden değişikliği için, yeniden Adalet Bakanlığına başvuru konusunun değerlendirileceğini umuyorum, sayın başkanlardan da talep ediyorum bunu.

Efendim, birkaç uygulama var; kimlik konusu ve saire... Bu konularda da itirazlar geliyor, bir itiraz bize de iletildi; bize de özellikle genç avukatlardan, "Bu çok pahalı, ne oluyor" falan gibisinden eleştiriler geliyor. Biz, bunu ikincil bir unsur olarak görüyoruz; yani kimlik, tamam Türkiye Barolar Birliği bastırır, dağıtır. Açıkçası bizim İzmir olarak görüşümüz de şudur: Üzerindeki imza veyahut da şey bizim için çok önemli de değildir. Önemli olan, onun miktarı; yani 20 milyon lira nedir, bunun avukatlara iyi anlatılmasıdır, o konuda biraz sıkıntımız var. Onun dışında bu, tabii merkezi olarak bizim Koordinasyon Kurulumuz,

Barolar Birliğinin yetkisinde olan bir konudur, kanun da onlara vermiştir, o konuda bir itirazımız yoktur.

Üçlü protokol uygulaması, hepimizi çok üzen bir konu, her toplantıda da gündeme geliyor ve maalesef yine aynı yerdeyiz. Olay biraz şekilleniyor; Adalet Bakanı, "Ben, sizinle aynı görüşteyim" diyor, İçişleri Bakanı "Gelin imza atayım" diyor, Jandarma Genel Komutanlığı bu olaylarda daha özel davranıyor gibi yeni bilgiler var. Tabii sayın Yönetim, Danıştayda devam eden bu davalar konusunda da bir bilgi verilerse iyi olur; çünkü orada da ikinci bir dava açıldığını biliyoruz. Danıştaydaki hâkimlerin de neden bu konuya bu kadar uzak, soğuk durduklarını da anlayamıyorum doğrusu. Bu, aile içi bir toplantı olduğu için, bunu rahatlıkla ifade ediyorum; çünkü üçlü protokol uygulaması, hakikaten antidemokratik ve gerçekten hukuk devletinin köküne dinamit atan bir uygulamadır ve uygulamada da büyük bir sıkıntı vermektedir; baro başkanlarına, avukatlara, hatta adliye personeline, cezaevlerinde de büyük bir sıkıntı vermektedir.

CMUK uygulamasındaki bu yeni düzenlemeler ve bunun belli plan, program, raporlar, bilgisayar geneline geçilerek izlenmesi; bunları fevkalade olumlu buluyoruz. Gerçekten bu konularda bizim akçalı olarak gerek geçmişte, 92'den beri CMUK konusunda verilen, işte yeni şimdi adli yardım konusunda bize verilen yetkileri akçalı işler olduğu için çok düzenli, disiplinli ve teftişlerde de alnımızın aklıyla çıkabileceğimiz pozisyonda kullanmamız gerekiyor; çünkü herkes, özellikle barolar, kamuoyu tarafından çok yakinen izleniyor, çok dikkatli davranmaları gerekiyor. Bu konuda ne kadar disiplin getirirlerse, ne kadar koordinasyon sağlarsa sayın Yönetim, onları destekliyoruz.

Sosyal tesis ve avukatevi için arsa alımı... Bu ilk bize gelen genelgede bu şekilde gelmemişti, bir insan hakları merkezi şeklinde gelmişti yanlış hatırlamıyorsam, sonradan buna çevrilmiş. Genel olarak İzmirli avukatların ve yönetimin arzusu, Ankara'da geçmişten beri konuştuğumuz gibi, bir sosyal tesis ve avukatevinin kurulması yolundadır, bu bir ihtiyaçtır, bu konuda her türlü desteği veririz. Ancak bu konuda tabii bu arsa konusu ve saire, bunlar detaylı bir şekilde tartışılmalıdır. Arkadaşlar sağ olsun, çalışmalar yapmışlar, Maliye Bakanlığıyla görüşmeler yapmışlar falan; ama bunun kaynağı konusunda demin söylediğim gibi, CMUK

uygulamasında nasıl titiz olacaksak, bunun kaynağı konusunda da aynı şekilde titiz olmalıyız. Bizim CMUK veya HMUK veya özellikle bu staj-kredi konularından kaynaklanan ve Türkiye Barolar Birliğinde oluşabilecek fonları, bizim arsa alımı için filan kullanmamızda hukuksal sakıncalar olabilir, bunu iyi tespit etmemiz gerekiyor, sorun çıkabilir. Bir de kişisel görüşüm şu: Bir arsa alıp, onun üzerine bina yapmak ve saire, bunlar hep 4-5 seneyi içeren periyotlar. Hazır bir bina üzerinde durulması daha faydalı olur diye düşünüyorum, o konuda daha seri davranılır diye düşünüyorum. Bu arada da tabii bu kaynağın nasıl sağlanacağı konusunda sayın başkanları da düşünmeye çağırıyorum; çünkü bana demin söylenen formül, Sayın Başkanın söylediği formül, ilk etapta -önceden pek bilgimiz yoktu- pek hukuka uygun gelmedi, yani o kaynaklardan bu arsaya alım, aktarma formülü pek uygun gelmedi.

Son olarak, genel olarak hukuk devletinin oluşması açısından bir konuda değerli vaktinizi alacağım: Efendim her toplantıda gündeme gelen bir olay oluyor Türkiye’de; örneğin bir ay önce bir Üzeyir Garih olayı vardı, bütün Türkiye bunu konuşuyordu ve o zaman CMUK olayı gündeme gelmişti, küçük yaşta insanların gözaltına alınması ve saire... Şimdi tabii gündemimizde bir olay var; ama bu, gündemimizden kolay kolay gitmeyecek: Amerika’daki özellikle New York’ta bu uçaklı saldırı, uluslararası terör olayı ve bunun yansımaları. Burada kamuoyuna birtakım görüşler sunuluyor. Dün mesela Türkiye Odalar Birliği Başkanı Rifat Hisarcıklioğlu yanılmıyorsa bir demeç vermiş; yani son derece tutucu, muhafazakar, gerçekten bana göre ilkel bir demeçti. Tabii ki bizim Türkiye Barolar Birliğinin de bir açıklaması oldu; ama ben o açıklamayı -kusura bakmasın sayın Yönetim-zayıf buldum; çünkü konu çok önemli.

Şöyle bir durum var: Uluslararası teröre biz elbette ki her yönüyle kınayacağız, bunun karşısına dikileceğiz; ama bunun alternatifini de göstereceğiz. Yani şimdi bunun alternatifi, Amerika’nın kuyruğuna takılıp, üslerini ikram etmek, hava sahasını açmak, hatta asker göndermek gibi, bu ulusun “Yurtta barış, dünyada barış” temel politikasına aykırı davranışlara mı itmektir; geçmişte Özal’ın Irak olayında yaptığı gibi, Türkiye’yi de yine mali yönden gerçekten zor duruma düşürmesi midir? Böyle bir eğilim var; basında, medyada, büyük medyada tamamlar çalınıyor ve

Türkiye yurttaşları yine acayip bir maceraya doğru sürükleniyor. Bu, olayın politik yönü; fakat bizim bir de yıllardır uğraştığımız, - işte uğraşıyoruz burada, Avukatlık Kanununda yetki vermiş- insan haklarını ve hukuk devletini, hukukun üstünlüğünü savunmak, bu kavramlara işlerlik kazandırmak. Bizim yıllardır kazandığımız mevzileri de elimizden alacaklar. Son derece tutucu, son derece yanlış ve temel hak ve özgürlüklerde kısıtlayıcı bir politika geliyor, açıkça söylüyorum bunu. Bırakın Türkiye'yi, Avrupa Birliğinin son terörün tanımı konusunda aldığı bir ilke kararları dizini var; yani ben tam kararın metnini okumadım, terörün tanımı ve orada bazı verilen örnekler, "Bir uluslararası bir lidere, yani bir Hükümet başkanına suratına pasta atmak, bu da terörün içine girer" falan gibi şeyler var, kullanılan terimler bunlar. Biz yıllardır uğraşıyoruz, "Terörle Mücadele Kanununun 8. Maddesi kaldırılсын" diyoruz; bırakın 8. Maddenin kaldırılması, aksine Terörle Mücadele Kanununda daha ağırlaştırıcı hükümlerle karşı karşıya kalacağız, yani ben yakında bunu umuyorum.

Bu konuda yerimizi tam belirlemek durumundayız ve şunu da belirlemek durumundayız, bu da bizim Baro Yönetiminin görüşüdür: Uluslararası teröre en büyük zemin hazırlayan ve özellikle radikal dinci terörün Afganistan bölgesinde olsun, Ortadoğu bölgesinde olsun, palazlanmasına yol açan, Usame bin Ladin'i bizzat yetiştiren ABD, ne hakla bize bu talepleri getiriyor? Bunu da ABD'nin sorgulanması olarak her konuda gündeme getirmeliyiz; yani Amerika Birleşik Devletleri, kendi ektiğini kendi biçiyor şu anda. Tamam, olay son derece acıklı, hepimizi yaralayan bir olay, ABD'li yurttaşları derinden vuran bir olay ve uluslar açısından da kınanması gereken bir olay; ama bütün bunun temelinde de ABD'nin Yeşil Kuşak Teorisi yatmaktadır. Türkiye'de 12 Eylülü yapan bunlar, Şili'de darbeyi yapan bunlar, 10 binlerce insanımızı işkenceden geçiren bunlar; şimdi bunlar gelmişler karşımıza, birtakım "yok hava sahasını ver, yok kuvvet gönder, bilmem ne yap, destek, bana destek vermeyen şudur, budur, dirisini veya ölüsünü isterim..." Ama aynı ABD, Uluslararası Ceza Mahkemesi konusunda Roma'da 98'de sözleşmesi imzalandı, Lahey'de yürürlüğe girecek bu mahkeme, maalesef iki senedir ilk imzayı atmasına rağmen tasdikten geçirmemektedir, tasdikten de geçirmedeği için bu sözleşme yürürlüğe girmemektedir. Üstelik Türkiye, ABD gibi bu sözleşmeye imza bile atmamıştır. Uluslararası Ceza Mahkemesinin bir an önce

yürürlüğe girmesi gerekmektedir. Bu konu, kamuoyuna karşı bizi son derece meşgul edecek. Zaten Amerika Birleşik Devletleri "Yıllarca sürececek bir savaşa hazırlanıyoruz" diyor.

Şunu söylemek istiyorum: Türkiye'de özellikle Anayasa değişiklikleri, temel hak ve özgürlüklerle ilgili yasaların değişikliği ve uygulaması. Yani yasalar bence önemli değil, kafalar önemli. Uygulama açısından bizi çok zor günler bekliyor. Ortam gittikçe sertleşecek ve ileride "yok efendim olağanüstü hal, yok savaş hali" gibi durumlarla da karşı karşıya kalabileceğiz. Türkiye Barolar Birliği, bu konuda çok ciddi, etkili ve seri çalışma birikimlerini ve demecilerini basın nezdinde anında yerine getirmelidir diye düşünüyorum. Şu bir türlü bitmeyen web sitemizin de bir an önce artık tamamlanmasını arzu ediyorum. Burada özellikle Yönetim Kurulu kararlarının da bu web sitesinde yayınlanması görüşünü saygıyla karşılıyorum, bu benim de senelerdir mücadele ettiğim bir konudur. Elbette ki Türkiye Barolar Birliği kararları, Yönetim Kurulu kararları, herkese açık olmalıdır, hepimiz o kararları okumalıyız.

Hepinize teşekkür ediyorum.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ediyoruz Sayın Noyan Özkan.

Sayın Necati Erdem, Adana Barosu Başkanımız.

Av. NECATİ ERDEM (Adana Barosu Başkanı)- Sayın Başkanım, sayın Yönetim Kurulu üyeleri ve değerli baro başkanları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bugünkü yapılan toplantıda belirlenen gündem gereğince birkaç hususu arz etmek üzere buraya geldim. Öncelikle meslektaşlarımıza yönelik yapılan saldırılardan dolayı hem Barolar Birliğinin, hem de diğer baro başkanlarımızın gösterdiği duyarlılığa teşekkür ediyorum. Ali Topçu isimli avukat arkadaşımıza yapılan silahlı saldırı dışında, üç avukat arkadaşımıza da tehdit yoluyla saldırıda bulunulmuş ve bunlar aleyhine de dava açılmış bulunmaktadır. Bizim Baro Yönetimi olarak, bu dava açılan mahkemelere ve cumhuriyet savcılarına verdiğimiz bir kısım dilekçeler, mahkeme safhasında müdahil olarak yaptığımız bu talepler kabul edilmiş bulunmaktadır ve bu davalara da Baro

Yönetimi müdahil sıfatıyla katılmıştır. Bu hususta diğer baro yönetimi arkadaşlarımıza bu örnek dilekçeleri biraz sonra bırakacağım, örnek olsun diye.

Değerli başkanlar; bu hazırlanan yönetmelikler konusunda belki bazı yanlışlıklar, eksiklikler olabilecektir. Benim buradaki dileğim, uygulamada çıkacak bu aksaklıkların çok süratli biçimde yönetmelik değişiklikleriyle ele alınması hususu. Bunların dışında, özellikle stajyerleri sınava hazırlama konusunda ve stajyerlerin kredi beklentileri konusunda yaşadığımız zorluklar mevcut. Bu hususta Birliğimizin bizlere acilen bir altyapı hazırlaması gerekmektedir. Merkezi staj eğitimi veya sınava hazırlama yerine, biz, bölgesel staj eğitim merkezlerinin oluşturulması yönünde dileğimizi arz etmek istiyoruz. Bunların dışında, avukatlık ücreti konusunda, Avukatlık Yasasındaki değişiklikten sonra bizlere gelen en büyük eleştiri şu: "Avukatlar bu yasa değişikliğini tamamen ekonomik çıkarlarına göre hazırladılar." Aynı zamanda bu hazırlanacak ücret tarifesinin mahkemelerde de karara bağlanacak ücret olması göz önüne alındığında, makul düzeyde bir ücret tarifesinin hazırlanması zorunluluğu karşımıza çıkıyor.

Biz, bu konuda bir örnek hazırlayıp Birliğimize sunduk. Buradaki yaptığımız da, önceki tarife doğrultusunda 99 yılından bu yana gelen enflasyon artışlarını koyarak bir orantıyla tespit yaptık, aşağı yukarı büyük bir oranla da İzmir Barosunun hazırladığı ücret tarifesine yaklaşık rakamlar elde edildi. Bu hususa dikkat edilmesini yine arz ediyoruz. Bunun dışında vekâlet pulunun satışıyla ilgili hem bankanın havale bedeli alması, hem bu hesapların resmi olarak tutulmaması, ilçelerdeki pul satışlarının kontrolünün mümkün olmaması, bir diğer yandan da bu pul satışlarıyla ilgili baroların personel yetersizliği; yani demek istediğim şu: Bir pul satışı için bir-iki personeli bu işe angaje etmek durumunda kalıyoruz. Ancak buradan henüz barolara bir şey yansımadığı için de bir ek külfet; hem insan gücü açısından, hem masraf açısından. Bunun da acilen çözüme kavuşturulmasını diliyorum.

CMUK uygulamasına gelince, bizim 9 aylık süre içinde 7 bin dosyaya ödeme yaptığımız önümde. Burada bir kısım barolar, "masraf ödemesi" adı altında bir maktu ödeme yapıyor. Bizim yaptığımız, şu ana kadar bir masraf ödemesi yok, bir eğitim

çalışması adı altında yaptığımız bir ödeme de yok. Ancak avukatlar tarafından önümüze kesilen makbuzlar geldiğinde, Barolar Birliğinden bize ödenek aktarılamadığı için, biz zaman zaman çok zor durumlara düşmekteyiz. Sanıyorum temmuz ayıydı, kesilen makbuzlardaki katma değer vergilerini avukatlar paralarını almadıkları halde kendileri yatırmak zorunda kaldılar. Tabii onun karşılığında bizim de kestiğimiz stopajlar var; o stopajlar da, bizde ödenek olmadığı için ya onları gecikme zamlı verdik veya baro kaleminden bir kısmını aktardık. Bu açıdan CMUK uygulamasında her baronun eğitim, donanım ve ücret ödemesi altında bir standart uygulamaya girmesinin zorunlu olduğunu düşünüyoruz, Barolar Birliğinin bu konuya da acil olarak el atmasını zorunlu olarak görmekteyiz.

Bunun dışında, CMUK uygulamasında yine, mesela hazırlık soruşturmasında hem savcılık hazırlık ücreti ödeniyor; hem de tutuklama talebiyle eğer mahkemeye gönderiliyorsa, sulh ceza veya asliye ceza ücreti olarak iki ücret... Oysa bu, tek hazırlık safhasına girmesine rağmen, bir kısım yerlerde buna iki ücret; yani hem savcılık hazırlık adı altında, hem sulh ceza mahkemesi ücreti adı altında bir ödeme yapıldığı yolunda duyularımız oldu. Bu hususun da yanlış olduğunu; bunların bir türlü bir kontrole, standarda bağlanması gerektiğini düşünmekteyiz. Onlar dışında, üçlü protokol uygulamasında bizim Adana'da şu anda yaşadığımız bir zorluk hemen hemen yok. Ancak bir avukat arkadaşımız, unutarak cep telefonunu, kendisi teslim etmesine rağmen, duyarlı kapıdan geçmek üzereyken oraya bıraktığı telefon, çıkışta jandarma komutanı tarafından yakalandı olarak tutanak haline getirildi. Bu tutanağı da avukat arkadaşımız imzalamadı ve savcılık nezdinde girişimde bulunduk; "Herhangi bir şey olmaz" demelerine rağmen, Bakanlıktan geçen hafta avukat için soruşturma yazısı geldi.

Değerli arkadaşlar; sosyal tesis ve avukatevi için şunu söylemek istiyorum: Ben, katıldığım bütün toplantılarda en çok dile getirilen husus, "Herkesin evi var, avukatların Ankara'da evi yok." Eğer böyle bir fırsat varsa, bunu çok detaylara indirilmeden, biraz daha radikal, cesur, hızlı değerlendirilmesinden yana olduğumu ifade etmek istiyorum. Hazır bir binanın da doymuş kârlılığı sebebiyle Barolar Birliğine çok kârlı olacağını düşünemiyorum; bir

ihtiyaca yönelik olarak yapılacak yeni bir projeye bunun ele alınmasında fayda görüyorum.

Teşekkür ediyorum.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ediyoruz Sayın Erdem.

Söz sırası, Samsun Baro Başkanımız Sayın Arif Yılmaz Üney.

Buyurun Sayın Üney.

Av. ARİF YILMAZ ÜNEY (Samsun Baro Başkanı)- Geçen dönem Sayın Başkanı; hoş geldiniz.

Sayın Birlik Başkanım, sayın Birlik Yönetim Kurulunun çok değerli üyeleri, çok değerli baro başkanları, varsa konuklar; Samsun Barosu, yeni adli yılın açıldığı gün çok büyük bir felakette karşı karşıya kaldı. O olayı değişik ağızlardan yanlış duymamanız için kısaca sizlere açıklayacağım; ancak öncelikle şunu söylemek istiyorum: Sayın Birlik Başkanımızın adli yıl konuşmasını yaparken, Samsun'daki bu menfur saldırıyı devlet ve Hükümet başkanlarının, bakanların önünde çok net, açık şekilde söylemesi üzerine, gerçekten Türkiye'de belki ilk defa böylesine bir saldırı çok geniş kapsamlı bir şekilde kınandı. Bununla kalınmadı; Türkiye Barolar Birliği Başkanımız Sayın Özok ve Genel Sekreterimiz Sayın Mengü, bizzat Samsun'a gelerek çok büyük bir katılımın önünde olayı kınadılar, çok etkisi oldu. Ben, hep ateşin düştüğü yeri yaktığını bilirdim. Ancak siz sayın başkanlar bu olayı duyduktan sonra, Samsun Barosunu hiç yalnız bırakmadınız; fakslarınız, telefonlarınız, telgraflarınız art arda geldi. Sizlere tekrar teşekkür ediyorum.

Saldırı; bir talimat haczinin ifası sırasında borçlunun silahlı gösterileri anlaşılınca, meslektaşımızın orada haczi bıraktırap, zabıt tutturup hareket ettikleri sırada meydana gelmiştir. Kapıya yönelmiş ve haciz mahallinden ayrılmakta olan Avukat Yusuf Altaylı, arkasından omzundan tutularak yüksek çaplı bir silahla ensesinden vurulmak suretiyle düşürülmüş, kapı önüne düşen meslektaşımıza ayrıca düştüğü yerde de o hain el diğer mermileri sıkmıştır. Haciz memurumuz Emrah Koca, binanın ikinci katına

kaçarak çıkmış; fakat saldırgan, büyük bir iradeyle onu da takip ederek 6 el de ona ateş etmek üzere ağır yaralamıştır. İki gün önce Emrah Koca, Çarşamba Devlet Hastanesinden evine çıkacak kadar sağlığına kavuşmuştur, bunu bildiriyorum.

Toplantımızın başlayacağı 09.30'a kadar bekledim, Samsun'a tekrar telefon ederek sanığın yakalanıp yakalanmadığını sordum, son bir umutla size yakalandığını bildirmek istiyordum; yakalanmadığını ve hâlâ kaçak olduğunu, hatta yurtdışına çıkmak için çalışmalar yaptığını öğrendim.

Bugünkü gündemin birinci maddesi, savunmaya saldırının konuşulması; elbette ki çok önemli yedi başlık daha var.

Çok değerli başkanlar; saldırılar son 13 aydır Türkiye'de akıl almaz derecede, bulunduğumuz yargı çevrelerinde devam ediyor. Bu ekonomik krizi avukatların çıkarmadığı malumunuz; çıkarana da bir şey olsun istemiyoruz, ama saldırılarda hedef avukatlar. Gündemin birinci maddesi olarak gösterilmesi, önemini de göstermektedir. Sadece "Yazık olmuş" demekle kalmadan, çareler ve öneriler de sunmamız gerektiğini düşünüyorum. İçinde yaşıyoruz; bugün burada bir aile var, 74 baro ve 45 bin avukatı temsil ediyor. Olaydan bir hafta geçtikten sonra enteresan bir gelişme oldu.

Bu çok acı gelişmeyi söylerken, ben kendim müthiş bir rahatsızlık hissediyorum; ama bildiğimizi ve bildiğinizi tekrar etmekte yarar görüyorum: Nedendir bilmem, bizim bizden başka düşmanımız yok. Halk "Geçmiş olsun" diyor; bizinkiler, "Belki sebep olmuştur" diyorlar, "Acaba başka türlü hareket etse olmaz mıydı" diyorlar. Nasıl hareket edeceksiniz; yemin etmişsiniz, görevinizi ifa ediyorsunuz, nasıl olacak bu? O zaman kendi aramızda bu meseleyi tartışalım. Zorla diğer avukatlara bir şeyleri yaptırmak mümkün değil; ama bir gün başa gelebileceği de düşünülün. İnsan, kaybettiği meslektaşının henüz kanı kurumamışken ve olay yerinde nasıl olduğuna dair zabıtlar tutulmuş, çok geniş hazırlıklar yapılmışken, bunları incelemeyen, nasıl olur geniş ve kapsamlı şekilde toplumda sanki sanığın müdafii gibi, sanki onun yerine o işi üstlenmiş gibi "Şöyle şöyle yapsaydı, böyle böyle davransaydı belki öyle olmazdı" gibi akıl almaz yorumlarla işi sürdürmek? Çevrenizde bunu duymadığınızı

söyleyemezsiniz, sizlerde de olaylar oluyor. Orada da önce sopayı yiyen, kurşunu yiyen avukat suçlanır, sonra sanık savunulmaya başlanır. Müdahil olarak girdiğimiz davalarda, hâkim en son müdahil vekili arar.

Bütün bunları sizlere sizleri üzme için değil, hem başlangıçta gösterdiğiniz o harika davranış sebebiyle teşekkür etmek, aynı zamanda ileriye dönük bu konuda neler yapmamız gerektiğini de tartışmamız gerektiğini söylemek için söz aldım.

Tekrar hepinize çok teşekkür ediyorum, sağ olun.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ediyoruz Sayın Üney.

Söz sırası Trabzon Baro Başkanımız Sayın Hamit Şimşek'te.

Buyurun Sayın Şimşek.

Av. HAMİT ŞİMŞEK (Trabzon Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, sayın Birlik yöneticilerim, Sayın eski Başkanım, Sayın Hocam ve saygıdeğer baro başkanlarımız; öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Benden önce konuşan Sayın Samsun Baro Başkanımın belirttiği, açıkladığı konularda ben de izninizle birkaç cümle söyleyeceğim, arkasından da başlıklar halinde saptayabildiğim birkaç hususu bilgilerinize sunmaya çalışacağım, fazla zamanınızı almayacağım.

Öncelikle yitirdiğimiz meslektaşlarımızı saygıyla anıyorum ve bütün baro başkanlarıma da "geçmiş olsun" diyorum, başsağlığı diliyorum. Yöremizde bu tür saldırılar bizde de olmuştur; ancak Sayın Samsun Baro Başkanımın söylediği bir hususu ben de burada belirtmek istiyorum, katılacağınızı da umuyorum: Biz, önce biraz özeleştirme yapmamız gerekir. Kendi aramızda özeleştirme yapmadan, bazı şeyleri belirlemeden, bir başkasından yardım ya da belli demeçler bekleme hakkımız da yoktur; çünkü aynı endişeler, bizde de saldırıya uğrayan bir-iki arkadaşımız hakkında bizim yöremizde söylenmiştir. Bir gün duruşmadan dönerken, genç bir avukat arkadaşımız telefonla beni aradı; bir haciz sırasında haciz memuru, şoför ve kendisinin büyük bir saldırıya

uğradıklarını, kazma-kürekle tartaklandıklarını, ancak bunu savcılığa bildirdiği halde sanıkların basit bir müessir fiil, etkili eylem sayılarak serbest bırakıldıklarını söyledi. Hemen merkeze geldim, sayın cumhuriyet başsavcımızla görüştüm; ama maalesef bana, "Ne yapayım; genç bir savcı, kuradan gelen bir savcı arkadaşımıza verilmiş bu evrak, o da sanıkları serbest bıraktı" dedi. Tabii ben, bildiğim kadarıyla şunu da söyleyeyim: Ceza hukuku alanında fazla uygulamam olmadığı için, o anda ona bir şey söyleyemedim. Oysa sonradan arkadaşlarımla ve kendim yaptığım incelemede, sayın başsavcının bile itiraz ederek onu tutuklatırma ya da tutuklama talebiyle mahkemeye sevk etme yetkisi vardı. Her nedense bu olayın sonucu tutuklanmayan sanıklar; iki ay sonra başka bir haciz sırasında, icra müdürü ve avukat arkadaşımızın yanında çalışan bir stajyere daha yoğun, daha etkili bir saldırının olmasına neden oldu. Tabii bizim belki de önceki olayda gösterdiğimiz duyarlılık, bu kez de hani "vur deyince öldür" denir ya, 6 tane sanığın tutuklanmasına neden oldu. Biz, her iki davaya da Baro olarak katıldık, yargılamaları sürmektedir.

Şunu söylemek istiyorum: Önce kendi aramızda birlik olmamız lazım; adliyenin, savcı ve yargıcın avukatlara bakış açısını değerlendirmemiz gerekir. "Birlikten güç doğar" örneği, en çok bu olaylarda geçerlidir diye düşünüyorum.

Avukatlık Kanununun 76. Maddesi, "Baro başkanları ve birlik başkanı, protokolde cumhuriyet başsavcısının yanında yer alır" hükmünü getirmiştir. Bilmiyorum diğer baroları; ama bizim yöremizde bu kurala uyulmamaktadır, onunla mücadele etmek durumundayız. Valiliğe yazdığımız yazıya henüz bir yanıt alamadık. Sayın Birliğimizin bu konuda gereğini yapacağına inanıyoruz. Yine Avukatlık Yasasında, avukatlara kurumlarda, dairelerde belge inceleme, örnek alma yetkisini, hakkını vermektedir. Ancak son olarak birkaç meslektaşımız Baromuzaya başvurarak, Tapu Sicil Müdürlüğünde okuyacakları tapu kayıtlarını kendilerine tapu sicil müdürünün göstermediğini, böyle bir hakları olmadığını söylediler. Bunun üzerine arkadaşımız, Avukatlık Yasasını hatırlatınca, o da kendisine "Bize de Genel Müdürlükten gelen bir genelge var, bu genelgeye göre siz bu evrakları inceleyip okuyamazsınız" diyor.

Burada tabii şunu ayırmak istiyorum: Bilgi almak için vekâlet gerekir; ama kayıtları incelemek için, okumak için vekâlet gerekmez. Bu konuda da yerel olarak biz tabii gereğini yapmaya çalışıyoruz; ama sayın Birliğimizin de ilgili genel müdürlük ya da bakanlıkta gereğini yapmasını istiyoruz.

Bir önemli nokta da şu: Söyleyeceklerime sayın İstanbul, Ankara, İzmir baro başkanlarımız belki kızacaklar, ama beni bağışlasınlar; bu bölgemizde ortak olarak baro başkanlarımızın da bir dileğidir: Biz, sayısal olarak belli sayıda barolarız, örneğin bizim baromuzda 196 kişi kayıtlı şu anda; ama Birliğimize herhangi bir borcumuz yok. Ancak özellikle İstanbul Barosu, bildiğim kadarıyla büyük oranda Birliğimize borçlu. Burada bize biraz haksızlık oluyor gibi geliyor bana; yani ilgili baro başkanlarımızın ve de Birliğimizin bu konuya da eğilmesini istiyoruz.

Üçlü protokol konusunda bizim yöremizde de çok önemli sıkıntılar var. Arkadaşlarımız, cezaevine girerken deyim yerindeyse zaman zaman tamamen çıplak ayakla girmektedirler, bayan avukat arkadaşlarımızın çantaları alınmaktadır. Cumhuriyet başsavcısına yaptığımız girişimler sonucunda kısmen bazı başarılar elde ettik; ama bu konuda da çok titizlikle Birliğimizin barolarımıza, avukatlara yardımcı olmasını istiyoruz.

Avukat kimlikleri konusuna gelince, Avukatlık Yasasında kimlikler resmi belge niteliğindedir. Ancak bazı kurumlarda ve özellikle bankalarda arkadaşlarımız avukatlık kimliklerini gösterdikleri zaman, kendilerine “Bu kimliğinizle size ödeme yapamayız, işlem yapamayız” demektedirler. Bu konuda meslektaşlarımız tarafından Baromuzda sayısız yazılı başvuru vardır. Bu konuda ilgili yerlere, Bankacılık Düzenleme Kuruluna özellikle sayın Birliğimizin gerekli girişimlerde bulunmasını istiyoruz. Karşımıza hep, “Sizin Avukatlık Yasanızda böyle bir hüküm varsa, bizde de Bankacılık Yasasında resmi kimlik, nüfus cüzdanı geçerlidir” yanıtını almaktayız.

Sosyal tesisler konusunda benden önce konuşan Sayın Adana Baro Başkanının görüşlerine katılıyorum. Hazır tesis almaktan ziyade, zaman alsa bile, planlı, programlı ve istediğimiz ölçülere yakın bir tesisin kazandırılması bakımından arsa ile bu işin çözümlenmesine biz de Baro olarak katılıyoruz. Bu konuda

Birliğimizin baroların da görüşlerini de alarak, -ki kendileri de öyle ifade ettiler- en kısa zamanda buna da bir çözüm getirilmesini istiyoruz.

Yine benden önce konuşan arkadaşlarımın da ifade ettiği gibi, bölgesel toplantıların artırılmasını istiyoruz. Özellikle bu toplantılarda bölge barolarının sorunları daha ayrıntılı biçimde tartışılıp değerlendiriliyor; yine bu toplantılarda özellikle staj eğitimiyle ilgili bölge baro başkanlarımıza, bölge barolarımıza açıklamalarda bulunuluyor ve uygulamadaki birliğin sağlanması bakımından çok önemli katkılar sağlıyor. Bunun daha sıklıkla ve daha değişik bölgelerde yapılmasını biz de öneriyoruz.

Ben, daha fazla zamanınızı almak istemiyorum. Beni dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ederiz.

Söz sırası, Hatay Baro Başkanımız Sayın Nabi İnal'da.

Buyurun Sayın İnal.

Av. NABİ İNAL (Hatay Barosu Başkanı)- Sayın Başkan, değerli Yönetim Kurulu üyelerimiz, çok değerli önceki dönem Başkanımız, Sayın Sav, değerli baro başkanlarımız; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Çok kısa ve öz olarak gündemin maddeleriyle ilgili görüşlerimi dile getireceğim:

Meslektaşlarımıza yönelik saldırıları şiddet ve nefretle kınamaktayız. Böyle menfur saldırılar olduğu zaman, elbirliğiyle güç birliği içerisinde olursak, sanıyorum ki saldırganlar bir dahaki eylemlerini yapma cesaretini bulamazlar.

Yönetmeliklerle ilgili olarak İzmir Barosu Başkanı Sevgili Noyan'ın görüşlerine aynen katılıyorum. Eğer Adalet Bakanlığından bu konuda çekinceler öne sürülerek yönetmelik çevrilmezse; Barolar Birliğinin hızla bu konudaki eksikleri gidermek, yanlışları düzeltmek suretiyle Noyan'ın önerdiği - ayrıntısına girmek istemiyorum, çünkü aynen katılıyorum- o konudaki düzenlemeyi yapmasını istiyorum, diliyorum.

Üçlü protokole gelince, Hatay'da böyle bir sorunumuz yok; - Adana Baro Başkanımızdan da öğrendik, öyle bir sorunları yokmuş- ama biz, buna rağmen de Birliğe bu konuda gerekli girişimlerin yapılması için yazı yazmış, uyarıda bulunmuştuk ve sanıyorum ki Birlik de gerekli girişimlerini yapmıştır. Üçlü protokolün özellikle büyük şehirlerimizde büyük sorunlar çıkardığı malumdur; bir tarafta yasa, bir tarafta protokol. Maalesef uygulayıcılar protokolü, uygulayıcılar yönetmelikleri yasanın üstünde görüyorlar. Bu nedenle bu konuda açık bir şekilde tavrımızı koymamız gerekir.

Vekâlet pulu uygulamasıyla ilgili son şekil gayet uygun oldu. Yalnız Sevgili Özok'un bankalardan bunu temin edeceğimiz açıklamasında ben biraz tereddüde düştüm. Bankalar, hiçbir şekilde babalarının hayrına, bizim hayrımıza bu işi yapmazlar, bizden komisyon alacaklar. Acaba Birlik Yönetimimiz, bankalara vereceği komisyonu, bankalara ödeyeceği parayı barolara bir katkı olarak verse de, onu bu şekilde barolar eskisi gibi temin etse daha iyi olmaz mı? Bankalara çok para ödeyeceğiz. Ö ödeyeceğimiz parayı, hatta biraz daha arttırmak suretiyle barolarımıza verirsek; sıkışık durumda olan, zor durumda olan, personelinin giderini dahi ödeyemeyecek durumda olan barolarımıza da bir katkı sağlamış oluruz diyorum. Sanıyorum ki Birlik Yönetim Kurulu bunu değerlendirecektir.

Avukatlık asgari ücret tarifesiyle ilgili görüşlerimizi özet olarak Birliğe göndermiştik, sanıyorum ki değerlendirilecek. Yalnız, ben burada bir konuya değinmek istiyorum; tabii o konuda da bir ayrıntı yaptılar mı, yapmadılar mı, bilemiyorum: Bugün artık Avrupa Birliğine girme sürecimiz başlamıştır, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine Türkiye açısından açılan davalar çığ gibi büyümektedir. Ancak izlediğimiz kadarıyla Türk avukatların açmış oldukları davalara verilen vekâlet ücretiyle Avrupa Birliği ülkelerinin avukatlarının açmış olduğu davalara verilen ücretler çok farklı; bizimkiler düşük, onların çok yüksektir. Bunun neden ve gerekçesi şu: Tabii ücret tarifemizde bu konuda belirlenmiş bir ücret yok; bunlar Türkiye içerisindeki avukatlık ücret tarifesini baz alıyorlar, ona göre de belli bir miktar da arttırmak suretiyle bir ücret takdir ediyorlar. Onun için bu hazırlayacağımız ücret tarifesine, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine açılacak davalar için de belirli bir ücreti koymak, saptamak yerindedir. Hatta tartışmaya açmak için

söylüyorum; “acaba ücret tarifelerini Avrupa’da olduğu gibi, bir avukatın saat esası üzerinde aldığı ücret konusunda ileriki yıllar için bir değerlendirme yapabilir miyiz” diye yüksek sesle düşünüyorum, bunu da takdirlerinize sunuyorum.

CMUK uygulamasıyla ilgili görüşlere katılıyorum, elbette ki bazı barolarımızın birtakım yanlış uygulamaları olabiliyor; yalnız, CMUK paralarının da baroların istediği oranda tez elden gönderilmesi gerekiyor. Hatay Barosu olarak, geçen döneme kadar geliyordu; ama son dönemde gönderilen para maalesef istediğimiz para olmamıştır, eksi bir rakam bildirdiğimiz halde istenilen rakam gönderilmemiştir ve bu suretle biz, baronun da parası olmadığı için şahsen ödeme durumuyla karşı karşıya kaldık. Bu konuda hassas davranılmasını temenni ediyorum.

Sosyal tesisler ve avukatevi, yılların özlemi, 69’dan beri özlediğimiz bir olay. Bunun bu dönem gerçekleşmesi bizi mutlu edecektir; ancak parasal kaynağın kullanılması konusunda Birliğin dikkatli olması, iyi etüt etmesi ve ileride eleştirilere muhatap olmayacak bir şekilde bir çözüm yolu bulmasını öneriyorum. Bu sosyal tesisin ve avukatevi için tahsis edilmesi için düşünülen arsanın da tez elden alınmasını diliyorum.

Değerli meslektaşlarım; bir konuya daha değinmek istiyorum, kimlik konusu... Özok, konuşmasında da belirtti; kimlik ve 20 milyon. Bir de bize bir çerez var, içinden 5 milyon barolara, 15 milyon Barolar Birliğine; anladığım kadarıyla 10 milyonu Vakfa, 5 milyonu Barolar Birliğine; neden? 69’da Türkiye Barolar Birliğinin kuruluşuyla birlikte, ruhsatnamelerin tek tip olması nedeniyle düzenlenmesi Barolar Birliğine yasalar gereği verilmişti. Barolar Birliğimiz, ruhsatnameyi bastırır, düzenler ve bunun harcını her yıl kendine göre artırır ve alır. O vakit bunlara itiraz edilmedi; çünkü Barolar Birliğinin hiçbir geliri yoktu, yani daha aidat ödemeleri başlamamıştı, bina yoktu, kira gelirleri yoktu. Ruhsatnamelerden barolar bir tek kuruluş zaten para almıyor; ama o ruhsatnameyi baro imzalamazsa, avukat da avukat olamıyor. Yani külfeti biz, nimeti Birlik... Bu konuda ruhsat harçlarından da barolara belli bir miktarın ayrılması zamanı gelmiştir, geçmiştir.

Kimlik için ise, bana göre yeni kimliğe gerek yok. Evet yasa, “Tek tip kimlik bastırılır” diyor; ama zaten Türkiye Barolar Birliğinin

varolan kimliği var, bastırđıđı kimlik var. Niye yeni bir kimlik, niye yeni bir masraf; neden buna gerek duyuldu, neden 20 milyon? Eğer 20 milyon para alınacaksa, bunun kimlik bakım masrafı, bastırılması, hazırlanması ve saire diye 5 milyonu Barolar Birliği alır, 15 milyonu baroya kalır veyahut barolar kendi diledikleri miktarda para karşılığında avukat arkadaşlara kimliklerini verirler. Bu konudaki uygulamaya karşıyım, değerli başkanların da sanıyorum buna ilişkin görüşleri olacaktır.

Kimlik için 20 milyon verilmesi çok fazladır. Yeni kimlik bastırılması, eski kimliğin değiştirilmesi zaten gereksizdir, bizim böyle bir lüksümüz yok; yani yeni bir kimlik bastırma lüksümüz de yoktur. Baro başkanlarımızın hepsinin başındadır, hepsinin önündedir; 20-30 milyon aidatını deyemiyor arkadaşımız, özellikle genç arkadaşımız aidatını deyemiyor. Aidatlarını ödeyemeyen arkadaşımın ben 5 milyonu barosuna kalacak olan, 15 milyonu Barolar Birliğine kalacak olan bir kimlik lüksüne gidilmemesini diliyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ediyorum Sayın İnal.

şimdi Manisa Baro Başkanı Sayın Serhan zbek.

Av. SERHAN ÖZBEK (Manisa Barosu Başkanı)- Barolar Birliğinin nceki başkanları, bugünün değerli yöneticileri ve sayın baro başkanları; saygılar sunuyorum.

Sözlerimin başında, Manisa Barosu adına, saldırıya uğrayan meslektaşlarımızın ye bulunduğu barolarımıza da geçmiş olsun dileklerimizi ve başsağlığı dileklerimizi iletmek istiyorum.

Türkiye'nin yaşamakta olduğu ekonomik kriz ortamında korkarım bu saldırılar devam edecek, hatta belki de büyüyecek. Ben, burada bir parantez açmak istiyorum: Özellikle genç meslektaşlarımızı baroların yönlendirme yükümlülüğü olduğu düşüncesindeyim. Hepimiz o aşamalardan geçtik, icracılık nedir biliriz; bu psikolojik ortamı, bu ekonomik gerilimi düşünerek meslektaşlarımızın daha itidalli davranmaları konusunda -özellikle

genç meslektaşlarımız için- zannedersem yönlendirme çabası içerisinde olmamız gerekiyor.

Adli tatil dönemine denk gelmesi sebebiyle, gerçekten yönetmeliklerin hazırlanmasında arzu edilen düzeyde bir kolektivite oluşmadı; ama komisyonlar oluşturuldu, oralarda baroların temsilcileri vardı. Hazırlanmış taslakları incelemek için hatırladığım kadarıyla 3 gün falan bir fırsat kaldı bize ve o sürede de onu yetiştirmek mümkün değildi. Fakat yönetmelik, ayeti kerime değildir; uygulamada oluşacak aksaklıklar, düzeltmeler yoluyla da giderilebilir. Şu anda en azından zannedersem Avukatlık Kanunu Yönetmeliği daha oluşmadı; onun üzerine daha titiz bir çalışma yapılabilir. Biz, Manisa Barosu olarak bir miktar katkı verme gayreti içerisinde olduk. Bizim eski Avukatlık Kanunu Yönetmeliği, gerçekten yasanın çok lüzumsuz tekrarlarını yapan, çok gereksiz ayrıntılara giren bir yapı içerisinde, karmakarışık bir yapı içerisinde; şimdi zaten 6-7 tane yönetmelikle kanun yönetmeliğinin yükü oldukça hafifledi. O nedenle yönetmeliğin öncelikle sadeleştirilmesini öneriyorum. Yeni getirilmiş kurumlar var, baro temsilciliği gibi; bu, özellikle taşra baroları için son derece önemli. Baro temsilciliğinin âdeta ilçede bir baro yönetimi şeklinde organize edilmesi, onların CMUK'la ilgili, önümüzde adli yardımla ilgili oldukça kapsamlı bir etkinlik dönemi oluşacak. Onunla ilgili sorumlulukların birleştirilmesi, yönetmelik vasıtasıyla âdeta bir tüzel kişilik haline getirilmesinde son derece ciddi yararlar görüyoruz.

Üçlü protokol uygulaması, gerçekten karman çorman biçimde yürüyor, hâlâ daha yasanın hükmü âdeta genelge beklentileriyle açıklanmaya çalışılıyor, koca koca başsavcılar bu beklenti içerisinde; fakat bu durum daha devam edecek. O nedenle Adalet Bakanlığınca bu işin çözümlenmesi gereklidir. Bu işi toptan çözmek için, Adalet Bakanlığının o beklenen, Godot'yu bekler gibi beklenen genelgeyi göndermesi gerekiyor; fakat herhalde onlar da ayak sürüyecekler. Bu iş yine baroların inatçı gayretlerine, başvurularına kalıyor.

Vekâlet pulu uygulaması, gerçekten barolara bir kaynak oluşturacak, staj gibi önemli bir konuda kaynak oluşturacak ve bu, hukukçunun niteliğini arttırmak için de önemli bir basamak olacak; fakat bunun da biraz adli tatil dönemine denk gelmesi sebebiyle

epey ciddi bir karmaşa yaşandı. Ben, Manisa Barosu olarak söylüyorum; pul dağıtımında son derece ciddi bir sorun yaşadık. 16 ilçemiz var, 16 ilçeye elden bu pulların dağıtılması ve bedellerinin toplanması çok ciddi bir sorun oluşturuyor arkadaşlar; bu nedenle bunun başka bir yapıya verilmesi düşüncesini taşıyoruz.

Şu anda Manisa'da teftiş var Baroda, sohbetler içerisinde edindiğim izlenimleri de bir yandan sizlere aktarmak istiyorum. Vekâlet pulunun bu biçimiyle uygulanma biçimi, Adalet Bakanlığı müfettişlerinin -Sayın Başkan da bunu dile getirdi- eleştirisini almakta; çünkü baro temsilciliklerine veriyorsunuz pulları, o paraların geri dönüşü ayrı bir mesele, ceplerde duruyor. Gerçi bunun için çeşitli mekanizmalar geliştirme gayreti içerisindeyiz; ama bu sistemle bu işin yürümesi çok sağlıklı olmayacak, bizi çeşitli ileride sıkıntılara sokabilir. Bu nedenle bankalar yoluyla çözümlenmesi bence pratik bir yol.

İkincisi, şu olabilir: Adliyelerle tek tek anlaşarak, yine yargı hizmetinde kullanılmak kaydıyla ufak bir pay bunun içerisinden onlara verilerek acaba bu dağıtım sağlanabilir mi ya da toparlanma sağlanabilir mi? Tabii bir de o paraları onlardan kurtarmak da ayrı bir sorun olmayacaksa eğer; fakat buna mutlak bir çözüm oluşturmak durumundayız. Adalet Bakanlığı kanalıyla bunu yapmak çok doğru olmayacak, o zaman gerçekten parayı geri almak problemi çok ciddi problem olur; fakat adliyeler bazında ilişkiyle çözümlenebilir mi diye bir düşüncem var. Bunun dışında, vekâlet pulu, yargı çevrelerinde aynı titizlikle takip edilmiyor; bu da Bakanlığın yargıyı yönlendirmesiyle mümkün olabilecek bir şey, düzeltilebilecek bir şey. Barolar Birliğinin de bu konuda Bakanlıkla bir çalışma içerisine girmesinde yarar var. Son genelgesi, Barolar Birliğinin Hazine hariç, kamu kurumlarının ibraz ettiği vekâletnamelere pul yapıştıracağı doğrultusunda idi. Bizim son aldığımız habere göre, Bağ-Kur Adalet Bakanlığına başvurmuş, Adalet Bakanlığı kendilerine mütalaa vermiş; pul yapıştırmak zorunda olmadıkları konusunda ve bayağı ilginç de bir mütalaa var içerik olarak. Bunu da bilgilerinize sunuyorum.

Bankalar yoluyla vekâlet pulu dağıtımı olabilir mi; o oluncaya kadar baroların 1,5 aylık pul giderini sirkülasyonun sağlıklı oluşması açısından -özellikle uygulamayı oturtma

dönemini yaşıyoruz- barolara avans olarak verilmesini öneriyorum. Çünkü şu anda barolara verilen avans, -Manisa için söylüyorum, 16 ilçeyi de göz önüne alarak söylüyorum- bu geri dönüşü sağlamak için yeterli bir miktar değil, onda da sıkıntı çekiyoruz. Avansların tekrar gözden geçirilmesini öneriyorum.

Yine Adalet Bakanlığının CMUK'la ilgili bir yaklaşımını söyleyeyim, beni bayağı dehşete düşürdü: Bakanlığın şöyle bir düşüncesi olduğu söylendi: "Bundan böyle önümüzdeki dönem avukatların doğrudan doğruya kestikleri makbuzla ilgili Maliyeyle muhatap olması" şeklinde bir yaklaşımı söz konusu olabilir; bilemiyorum, bunu da bilgilerinize sunmak isterim. Bu da tabii CMUK hizmetinin yalnızca hukuksal yardıma ait olduğunu gören bir anlayış; bunun içerisinde eğitim yaklaşımı yok, yönlendirme yaklaşımı yok, ek masraf yaklaşımı yok, dolayısıyla Adalet Bakanlığı böyle kolay bir yola sapabilir.

Biz, projelendirilmesinin titiz yapılarak ve gerçekçi kaynak ayarlamasıyla sözü edilen avukatevi olsun, Barolar Birliği kompleksi olsun, yapılmasını Manisa Barosu olarak isteriz.

Son olarak genel bir konuya değinmek istiyorum: Biz, Manisa Barosu olarak Barolar Birliğini ilk adımda, ocak ayında düzenlemiş olduğu Uluslararası Anayasa Hukuku Kurultayı, ikinci adımda ortaya bir ürün olarak koymuş olduğu Anayasa önerisi konusunda en içten duygularımızla kutluyoruz. Bu, gerçekten Barolar Birliğinden beklediğimiz -barolarımızdan da beklediğimiz elbette- çok örnek bir çalışma; bunun ceza hukukuna, medeni hukuka ve benzeri yasa çalışmalarına yayılması dileğimizdir. Belki bu, Barolar Birliğinin birinci işlevidir arkadaşlar. Yasaların çıkmasından sonra bunu izlemek, bizim yükümlülüğümüzü yerine getirdiğimiz anlamına gelmiyor; akademik çevrelerle çok yakın temas içerisinde olarak, uygulamacılar olarak bizler içerisine girerek bu çalışmaları detaylandırmak durumundayız. Ancak şimdi anlaşılıyor ki, Barolar Birliğinin alternatif Anayasası, bugün için realize edilebilir bir durumda değil; ortada Uzlaşma Komisyonundan çıkmış bir metin var.

Bu metinde -metni inceledim- dikkatimizi çeken bir konu var: Biliyorsunuz, 4-5 ay önce Avrupa Birliğine bir Ulusal Program sunuldu. O Ulusal Programda Hükümet; birincisi, savunmanın

Anayasada tescili, savunmanın yargının kurucu unsuru olduğunun tescili konusunda bir taahhüt verdi; ikincisi, savunmanın güçlendirilmesi konusunda bir taahhüt verdi; üçüncüsü, Avukatlık Yasasının çıkarılması konusunda bir taahhüt verdi. Avukatlık Yasası çıktı; fakat şu anda Partilerarası Uzlaşma Komisyonunun metnine bakıyoruz, -ki ben, bu konuda çok derin tartışmalar olacağını zannetmiyorum, Avukatlık Yasasında müşterek bir düşünce birliğine varmışlardı- bu taahhüt, kısa vadeli taahhüttü üstelik, hatırlatılmalıdır siyasi partilere, Meclise. Bu konu da savunmanın güçlendirilmesi için ilk adımdır, yıllardır bunu savunuyoruz. Bu nedenle savunmanın yargının kurucu unsuru sayılmasının Anayasa değişikliği kapsamında ele alınması gerektiği düşüncesindeyiz. Barolar Birliğinin gecikmeden, -zannedersen pazartesi günü de görüşmeler başlıyormuş- bu konuda Avukatlık Yasasıyla ilgili yapmış olduğu o örnek çalışma benzeri bir çalışmayı yenilemesi gerektiği düşüncesindeyiz.

Saygılar sunuyorum.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ederiz.

Söz sırası, Giresun Baro Başkanımız Sayın Erhan Şansal Dikmen'de.

Buyurun Sayın Dikmen.

Av. ERHAN ŞANSAL DİKMEN (Giresun Barosu Başkanı)- Türkiye Barolar Birliğinin değerli Başkan ve yöneticileri, değerli baro başkanları, sevgili meslektaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Artık mümkün merteye bizler eskidik, söz almamaya özen göstermek istedim; ama bu, yeni Yönetimden sonra ilk toplantı, Nabi ağabey aldıktan sonra ben de alayım dedim, bizim duayenimiz odur.

Birkaç konuya temas etmek istiyorum, çoğu konular benden önceki arkadaşlarım tarafından irdelendi. Puldan başlamak istiyorum: Tabii pulla ilgili sıkıntılarımız var. Barolar Birliğinin son uygulaması bizi biraz rahatlattı; kredi açmak şeklinde. Bu, tabii

sürekli olarak bir başka külfet yarattı, hepiniz biliyorsunuz; eleman eksikliği, pulların zimmetlenmesi, verilmesi, dağıtılması konusunda gerçekten de bizim gibi üye sayısı az barolarda yeni elemanlarımızın olmaması, onları istihdam edecek kaynağımızın olmaması nedeniyle mevcut sekreterlerimizin bu konuda, özellikle de para konusu olduğu için de kaçınma eğilimleri birazcık zorluk yaratıyor. Bu pul uygulamaları sırasında diğer yeni görevlerimiz de var, o görevler nedeniyle bize yeni eleman tutma olanağının önünü açan yeni açılımlar getirilirse, o zaman işler kolaylaşır.

Arkadaşlar banka meselesine olumlu baktılar. Benim bir endişem var: Ziraat Bankası -tabii devlet bankası olarak kalacaksa eğer, o da kuşkulu malumunuz, özelleştirmeler devam ediyor-veya bankalar, küçük yerlerde -büyük yerler nasıldır, bilemiyorum-birçok şeyin yapıldığı bankalardır; tarım kredi kooperatiflerinin kredisi oradan verilir, -kendi yörem için söylüyorum- FİSKOBİRLİK alımlarındaki paralar Ziraat Bankasından verilir, tabii emekli maaşları da bunun üzerine eklenirse, büyük kuyruklar oluşur bazı aylarda. Buralarda meslektaşlarımızın pul edinmesi zor; zaten o, bankalar için bu bir ikincil görev olacaktır, bir angarya kabul edecektir. Bu da meslektaşlarımızın yeni yakınmalarına neden olabilir, bunu değerlendirmenize sunuyorum. Yani eğer oradan alınacaksa, meslektaşlarımız Ziraat Bankasından alacaksa, barolara verilecekse, aynı şey devam edecektir; yani yine o pullar bizim tarafımızdan blok olarak alınacaksa, biraz önceki o şikayetler yine başlayacaktır. Bence kanaatimce, eleman takviyesi yolunun açılması derim.

Hepimiz uygulamacıyız; Avukatlık Yasası, tabii çok istediğimiz değişmeydi. Yıllarca baro başkanları olarak her oturumda, bu toplantılarda, çıkmayan Avukatlık Yasasını konuşurduk, "bir gün belki çıkar" derdik. Beğenmezdik, tabii eksikti, bana göre de eksik. Ne şekilde çıkarsa çıksın, -tabii isteriz de, sizler de gözlemlemişsinizdir- Avukatlık Yasasında nasıl hüküm olursa olsun, yargıçlarımız, savcılarımız, Avukatlık Yasasındaki hiçbir hükmü görmezler ve görmezlikten gelirler. Arkadaşlarımız birtakım tabii gözlemlerini anlattılar; Avukatlık Yasasında ceza hükmü vardır biliyorsunuz. İnanır mısınız arkadaşlar, belki sizler de karşılaşmışsınızdır, "Bu ceza hükmünü niye uygulamadınız?" diyen adli müfettişinin sorgusuna muhatap oldum. Konu da meşhur hükümdür, "Muvazaalı şekilde senetlerin,

bonoların devralınıp icrada avukat dışında, avukatı atlayarak yapılan temliklerle birçok icra takibine girişilmesi.” Tabii konuya daha açıklık getirmeme gerek var mı; icra takipleri, muvazaalı şekilde devir temlik alanların Türk Avukatlık Yasasında cezası var. Bu, müfettişin gözüne çarpmış Giresun’da bir İcra Dairesinde. Tabii bakmış ki 100 tane, 200 tane bir icra takibi var, icra takibinin alacaklısı Ahmet Kara, atıyorum, benimle görüşmek istedi, “Sayın Başkanım, siz bunu görmediniz mi?” dedi. “Neyi görmedim?” dedim; “İcradaki bu muvazaalı temlikleri görmediniz mi?” dedi. Dedim ki “Bunu görmesi gereken ben miyim; yani ben, icrayı teftiş etmek durumunda mıyım, sizin savcılarınızın görevi belli periyotlarla icrayı teftiş ederler ve siz müfettişler teftiş edersiniz ve ceza hükmü vardır Avukatlık Yasasında. Buna muvazaalı olduğu tespit edilen, görülenler hakkında kovuşturma açılır ve kovuşturma yetkisini de cumhuriyet savcılarına vermiş devlet, baroların cumhuriyet savcısı görevi yok.” Bu konuda birtakım yani yasak savma kabilinden tahkikatlar yapıldı. Bunu bir örnek olarak söylüyorum.

Örneğin yine Avukatlık Yasasında hepimizin bildiği bir hüküm vardır; avukatlara yönelik duruşmalarda ya da görevi sırasında avukatlara yönelik yapılan eylemlerden ötürü Hâkimler Kanununa tabi biçimde soruşturma yürütülmesi gerekir. Ama sizlerin de gözlemleriniz vardır sanıyorum, duruşmalarda kişiler bunları bilmeyebilir; avukata döner ağır hakaretler eder, -yaşadık, yani avukatı savunma olarak yaşadım- hâkim bakar. Birkaç kere ikaz ettim, “Hâkim bey, bu sizin göreviniz, kanun hükmü açık. Bir hâkime nasıl hakaret ediliyorsa, bir eylem varsa, ona karşı yönelik siz nasıl davranacaksınız, yasa size bunu emretmiş” dedim. “Avukatlık Yasası pek bizi ilgilendirmiyor” açıkça denilme bile. Bu konuyu bitiriyorum arkadaşlar; hepimizin derdi ve Avukatlık Yasasına ne yazsa yazsın, avukatlarla ilgili hiçbir şekilde de bunu özellikle savcı ve yargıçlar kendi üzerlerine almıyorlar. Halbuki ne uyduruk yasa ve nizamnameler vardır yürürlükte; Osmanlı’dan kalma bilmem Tababet Şuabatın bilmem nesine ilişkin kanun hükmündeki muvakkat kararnamelerindeki ceza hükümleriyle ilgili soruşturma yaparlar da, Avukatlık Yasasındaki bu tip avukatları ilgilendiren, avukatlara yönelik eylemlerle ilgili görmezlikten gelirler. Bu nedenle asıl Avukatlık Yasasındaki bu değişmelerin inşallah yargı çevrelerince de bir gün algılanacağını diliyorum.

Tabii belki Adalet Bakanlığının yönlendirmesi gerekir. Adalet Bakanlığı hakkında hiçbir şey söylememe gerek yok, sizler söylüyorsunuz zaten. Yargıç da olsa, savcı da olsa, memurdur. İcinizden memuriyetten gelenler vardır, memur kafasıyla hâlâ... Bağımsızlık kafalarında olmalı; biz, yargının bağımsızlığının onların bağımsızlığı ve sorumsuzluğu için değil, yıllarca bunlar için mücadele etmenin bizim yurttaşlarımızın güvenliği için demişizdir; ama memur kafası, kafalarda bağımsızlık olmadığı sürece, Adalet Bakanlığında gelen bir genelge karşısında yargıçlar esas duruşa geçiyorlar. Bu nedenle de Adalet Bakanlığının yönlendirmesi şeklindeki benden önce bazı konularda konuşan arkadaşlarımla görüşüne ben de katılıyorum, yargıçlarımızın da -istisnaları bırakıyorum- kafalarının bağımsız olmadığı düşüncesindeyim.

Efendim Sayın İzmir Baro Başkanı değindi bir konuya, ben de önemli görüyorum, birkaç cümleyle değinmek istiyorum: Bize ne denilebilir; bizim konumuz hukuk, hukukun yaratılmasında, üretilmesinde katkıda olan en üst düzeyde bir hukuk kurumu Türkiye Barolar Birliği ve biz hukukçular, baro başkanları ve avukatlar. Yurttaş olarak bizi ilgilendirmesinin dışında, Afganistan'la ilgili konuşmak istiyorum: Yurttaş olarak bizi ilgilendirir, ayrı bir olay; ama alelacele Türkiye'nin bu iş içerisinde kendisini bulması ve bunu çok doğal olarak deklare etmesi... Bu, -hepiniz televizyondan izliyorsunuz- vatandaş olarak buna karşı olmamızın dışında, hukukçu olarak, hukuku etkileyecektir. Birçok hak ve özgürlüklerin "savaş hali" adı altında, paragrafı altında askıya alınması şeklinde bir durum olabilir, 1950'li yılların Kore Savaşının oldubittisi içerisinde olabiliriz. Tekrar ediyorum, ben hukukçu gözüyle buna bakıyorum; politik ya da bir yurttaş olarak tabii herkesin kendi görüşleri vardır, o görüşlerim saklıdır. Dün akşam bir televizyonda izledim, -tabii şu anda dünyanın gündemindeki bu sorun, bu tartışılıyor, görüşülüyor, görüşler alınıyor- Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek'in bile buna itirazı var, bir oldubittiyle, henüz ortaya bir şey çıkmadan, en azından Birleşmiş Milletlerin himayesinde ve onların yönlendirmesinde olmaksızın ABD'nin müdahalesinin yanlış olduğunu söylüyor. Bu bir dış politika meselesi gibi görünür; tekrar altını çiziyorum, bizi ilgilendiriyor, hukukçuları ilgilendirecektir, terörün tarifi meselesi ortaya çıkacaktır. Bir ülkedeki terörü, terörü en fazla yaşamış ülke olarak, zaten bunun acısını çeken bir ülke olarak bunu tasvip etmemiz değil, bunu kınamamız mümkün değil; ama bir ülkenin

içindeki bir terörün birden bire bir NATO meselesine ve NATO meselesi içerisinde de Türkiye'nin otomatikçe basmışlar gibi - yöneticilerimizden deklare edilenlerle konuşuyoruz tabii, sizler de daha fazla ilgileniyorsunuzdur- birden bire bir oldubittinin içerisinde görüyorum, Hüsnü Mübarek'in konuşmasını dinledim, bizim Başbakanımızın konuşmasını dinledim ve şimdi Sayın Noyan Özkan'ın konuşmalarından sonra buna değinmek zorunluluğu hissettim. Bu olay, bizi yurttaş olmaktan ziyade hukukçu olarak ilgilendirebilir; terör tarifleri yanlış yerlere çekilebilir, Terörle Mücadele Yasasındaki zaten kısıtlamalar nedeniyle hukuk zedelenebilir, "savaş hali" adı altında yeni kısıtlamalar gelebilir. Bu konuda Birliğimizin yöneticilerinin daha kapsamlı ve uyarıcı şekilde hukuku ilgilendiren bölümüyle; çünkü "Türkiye Barolar Birliği, hukuk dışında her şeyle ilgileniyor" eleştirilerini çok alırız; ama bu hukuku ilgilendirecektir, bizi ilgilendirecektir. Uzun süre zaten bazı bölgelerimizde insan hak ve özgürlükleri özelde hukuk açısından, savunma açısından askıya alınmıştır. Bunun daha dikkatli, daha dikkat çekici biçimde ele alınması benim de tavsiyemdir.

Yönetmeliklerle ilgili arkadaşlar konuştu; ama yönetmeliklerden benim hâlâ eksik gördüğüm, ama katkıda da bulunamadığım, o eleştiriyi de kendime yapıyorum, belki de mazeret olarak adli tatile rastlamamız mazeretinin arkasına sığınayım, yıllardan beri bence seçimle ilgili, yani Türkiye Barolar Birliği seçimleri de dahil olmak üzere, baro seçimleriyle ilgili birçok sorunlar yaşıyoruz, en son Barolar Birliği kongresi sonucunda seçimde bizzat bilemiyorum orada kim vardı- gözlemledim, sabahleyin erkenden gittiğimizde, Seçim Kurulunun sıradan bir memuru, efendim bu oy pusulaları mı mühürlenecek, zarflar mı mühürlenecek sorusuyla karşılaşıldı ve tabii o orada aşıldı. Bu belirsizlik, biraz önce söyledim, memurları küçümsemek için değil, ama memurlar kanun dinlemezler, genelge dinlerler, yönetmelik dinlerler. Sizler de biliyorsunuz. Belki birazcık son yönetmelikte gördüğüm bir açıklık var, ama ben bir anımı tekrar anlatacağım, komşu baromuzun, baro başkanımızın, daha önceki baro başkanımızın başına gelen, bizim de mütalaa vermek gibi durumda kaldığım için şey yapıyorum, bir ilçe seçim kurulu hâkimi, baro kongresini usulüne uygun çağrı yapılmadığı gerekçesiyle seçimi iptal etti. Böyle bir yetkisi yoktu, yok zaten. İşte bunlara açıklık getirilebilir, yani seçimle ilgili yönetmeliklerin daha geniş kapsamlı olarak acil görünmeyebilir şu anda, tabii acil de

olmadığını biliyorum, daha kapsamlı, ben şahsen katkıda bulunmaya da hazırım, diğer baro başkanlarımız ya da onların görevlendireceği meslektaşlarımız da vardır. Şu anda önümüzde seçim yok; ama bu acil yönetmeliklerden sonra daha ayrıntılı, seçim memurlarının elinde malumunuz bizim seçimlerimiz maalesef ve onların kısıtlı olmasına rağmen denetleyeceklerin oy pusulalarının sayımı, dökümüyle ilgili olarak, suiistimallerle ilgili olarak ancak seçim kurulu başkanı, hâkimi karar verecekken, kendini her şeye hakim sananlarla da karşılaşılıyor, başımızdan geçtiği için söylüyorum.

Yetki belgesi meselesinde de zorluklar, bu son bir avukat arkadaşlarımızın, bizlerin başka avukatı yetkilendirilmesi meselesinde yargıçlarımızın vekâletnamelerinin bu yetki belgesine eklenmesini istediğini Sayın Birlik Başkanımız söyledi. Doğru buluyorsunuz, eklenmesi gerekir... Ama o vekâletnameler zaten dosyada yok mu sevgili meslektaşlarım? Ben bir adım daha atıyorum, bütün çoğunluğun karşı görüşüne rağmen, diyorum ki, "Kanun, onun üstüne geçmiştir Avukatlık Yasası. Yani Avukatlık Yasası, emredici bir hüküm getirmiştir, bir kişi vekâletname vermiştir, o özel bir ilişkidir; ama kanun son değişiklikle demiştir ki, sen vekil tayin etmişsen, bu avukat bir başkasını görevlendirebilir. Bunu başka bir şeyle kısıtlayamazsınız, benim yorumumdur, yani kanun hepsinin önüne çıkmıştır, son çıkan bir kanundur. Eğer o kanun onu güvenerek veriyor, avukata veriyor. Eğer avukat, vekâletnamesi olmadığı takdirde bunu veriyorsa, zaten bunun sorumluluğuna katlanacaktır, bu benim görüşüm affederseniz, ben kanunun burada yine avukatlara verilen bir yetkinin kullanılmasında yargıçlarımızın kısıtlı bakış açılarının bizi benim görüşüm, kusura bakmayın, çoğunluğun görüşüne rağmen, avukatlara olan güvensizlik, hatta bana gelen şikayetlerden, bu yetki belgelerini ibraz eden arkadaşlarımıza, efendim bu noterden değildir diyen hâkimler çıkmıştır. Noterliğin verdiği olan bulan ve böyle bir yetkiyi, zaten tahammülsüzlük var avukatlara karşı, onların böyle bir belge düzenlemesini bile garipseyen ve ben arkada otururken bir duruşmada müdahale ederek baro başkanı olarak, hâkimi uyarmak zorunda kaldım, yasanın getirdiği bir yetkidir, bunu kabul etmek zorundasınız" demek zorunda kaldım. Bu benim görüşüm, ama bu genellikle avukatlara olan güvensizlikten kaynaklanır diye düşünüyorum. Yani bunu söylememin sebebi şu: Hani bu doğrudur, bana göre benim

yorumum doğru olmayabilir, ama yargıçlar da bana göre artık son dönemlerde hem donanımsızdır, dilime gelen sözcüğü söylemek istemiyorum, hukuk fakültelerinin hali malum, kanunlardan, gelişmelerden ve konuşmamın başında söylediğim, Avukatlık Yasasını yok kabul ederler ve Avukatlık Yasasındaki hükümler, sanki genelgeyle kendilerine gelmediği takdirde bunun uygulanması gerekmez” havasındadırlar.

Trabzon Baro Başkanı arkadaşım değindi, hatırımıza bile gelmeyecek, benim havsalamın almadığı, Avukatlık Yasasından sonra birtakım avukatların daha özgürce bakabilecekleri açık hükmüne rağmen, o istisnaların dışında, tapu dairelerinde hem meslektaşlarımdan bana geldi, şimdi biraz önce de Trabzon Baro Başkanı meslektaşım iletti, belki sizler henüz size iletilmemiş bir sorun değildir, sorun haline gelmemiş olabilir, ama gelecektir. Tapu Kadastro Genel Müdürlüğünün bir genelgesi var, numarasını alacaktım, ama unutmşum, daha sonra Barolar Birliğine göndereceğim fotokopisini, efendim bu iyi niyetle hazırlanmış bir genelge, bu genelgede genel, tapu sicilinin aleniyetiyle ilgili birtakım görüşler var, sonra Avukatlık Kanunundaki değişiklik maddesi alınmış metne, başka bir paragraf başlıyor ve o değişik madde, bildiğimiz madde, tekrar etmeyeyim, yani bakabilir hükmünden sonra, bu değişiklik nedeniyle diyor, devam ediyorum, bundan sonraki cümlem genelgeye ait, “Kamu görevi ifa eden avukatların vekâletname ibraz etmeksizin tapudaki şeyden bakabileceklerini, tetkik edebilecekleri diyor. Bunda ne var diyebilirsiniz; ilginçtir, tekrar ediyorum, belki memur kafası, ben karşılaştım, Sayın Başkanım, sizin için bir güçlük yok, ama dedi tapu müdürü, teşekkür ederim, hayrola dedim, bu genelge dedi bizi bağlıyor, bundan sonra sadece kamu avukatlarına biz bu tapu sicilini baktıracağız. İnanın karikatürize etmiyorum, dedim, yanlış anlamıyor musun, hayır dedi, bakın kamu görevi ifa eden avukatlar, onlar biziz, yok değil, kamu avukatları... Bu iyi niyetli bir genelge, ben biliyorum, tapu genel müdürlüğünün genelgesi iyi niyetli olmasına rağmen, dedim, ben kendim için bir şey istemiyorum, yani benim kendi özel işlemim vardı, ama bundan sonra avukatlara böyle mi davranacaksınız, böyle mi anlıyorsunuz, evet, dedi çok açık ve net ve benim cehaletime güldü. Yani serbest avukatların bundan faydalanacağına akli almadı ve ayrıca dedi, şimdi Hamit arkadaşımın şeye geleceğim ayrıca bundan sonra dedi bu genelgeye göre sadece akit tablosunu, tescilden

sonraki o kütük sayfası vardır, ona bakabileceksiniz, diyelim ki onun müstenidatı resmi senet falan şeklindeki isteklerinize kesinlikle vekâletname de olsa cevap veremeyiz, çünkü genelge bizi bağlıyor” dedi. Ben bunu biraz da özellikle altını çizerek söylüyorum, belki yazılı olarak da söyleyebilirim, ama Sayın Birlik Başkanımız ve yöneticilerimizin not aldığını sanıyorum, altını çizmekte yarar var, en ücra köşelerde yurdumuzun görev yapan avukatlar dava açacaklar daha özgürlük getirildiğini, daha serbesti getirildiğini sanırken, birden bire bu hükmün böyle uygulanacağını havsalamız almazdı. Sırf Avukatlık Kanunundaki son değişiklikler nedeniyle özel bir genelge ya da özel bir yazı çıkartılması sağlanırsa, sağlanabilirse tabii iyi olur diye düşünüyorum ve bunun ışığında bunu dile getirdim.

Yeni arsa alınıp ona bir tesis yapılması görüşümdedir. Yeni işlevine uygun yeni bir mimari projeye bizim kullanabileceğimiz imkânlarımız düşünülerek güzel bir mimari projeye yeni bir arsaya bina yaptırılması bence, bizce de Giresun Barosu olarak daha uygun görülmektedir; ama para kaynakları konusunda bilemiyorum, kendilerini korusunlar derim.

Efendim, daha fazla zamanınızı almak istemiyorum, bu tabii bundan sonra bu yönetmeliklerin, yasanın uygulanmasından sonra çıkacak durumların tekrar sanıyorum gündeme alınması, benden önce konuşan arkadaşımın dediği gibi, bu ayeti kerime değildir, uygulamalarda çıkan aksaklıklara yeniden toplantılarımızda yönetmeliklerin değişmesi mümkün olacaktır. Tabii bu Avukatlık Yasası değişti diye çok da şeyin değiştiğini sanmıyorum, çok emeğimiz var; yani toplantılarda konuşma emeğimiz var en azından. Öyle hükümler var ki, belki geçirilmezdi, geçirilemez, biliyorum, bu konuda özellikle göğüs göğüseye muharebe veren arkadaşlarımız var Mecliste, karşımda, onlar da bu kahramanlardan bir tanesi. Ama tabii öyle madde var ki, ben bunu söylemeden geçemeyeceğim, inşallah bunu değiştirme zamanı gelebilir, eskiden rahmetli Özal yapardı, Bütçe Kanununun arkasına bir madde koyardı, bir başka kanun o sırada değiştirirdi. Buna benzer yöntemlerle örneğin duruşmalardan, HMUK'ta vardır malumunuz bu, duruşmalardan avukatların çıkarılması ve yerine hâkimin sen kendine başka bir tayin etme yetkisi, ben kabaca söylüyorum, madde daha ağıdalı bir dille yazılmıştır, bu gibi maddeler hâlâ yürürlükte.

Son bir şey, şu anda bilemiyorum, meslektaşlarım arasında hâkimlikten, savcılıktan gelenler vardır, istisnaları tenzih ediyorum, hiçbir şekilde söyleyeceklerim onlara ilişkin değildir, tabii bu madde geçer mi, geçmez mi bilmiyorum, ama benim temennim olarak artık gündeme geliyor, avukat stajyerlerimizin sayısı büyük şehirlerde daha çok biliniyor; bizde bile, Giresun gibi sayısal olarak az baroda bile her yıl 15-20'yi bulmaya başladı. Yani bu da bir ekmek meselesidir, artık bundan sonra, yani yapılabilecek girişimlerde, şimdi hâkimlikten ayrılan, savcılıktan ayrılan arkadaşlarımız da yeni genç arkadaşlarımız hem haksız rekabet... Evet, rozetlerini taktıkları gibi, madem hemen konuya gireyim, ben hâkimim diye de konuşmalarını duyuyoruz. O işin pazarlamasını ben söylemek istemiyordum, siz söylediniz. Bunları siz biliyorsunuz. Bunların engellenmesi için... bu çok zordur biliyorum, ama artık söylemenin zamanı geldi, geçiyor. En azından direkt böyle söylenmese bile, örneğin avukatlığa kabul şartlarından bir tanesi yaşa bağlanır, 35 yaş zorunluluğu olabilir, aklıma 35 yaş gelmesi... madem ki memuriyette hâkimliğe, savcılığa geçişte bir yaş vardır, avukatlığa geçişte de o formasyonu almamış, iki tarafı vardır, hem arkadaşımızın söylediği suiistimal vardır ve bu suiistimaller yapılmaktadır, haksız rekabet genç meslektaşlarımız önünde büyük bir haksız rekabet oluşmaktadır. Hem bu vardır, benim yine kişisel kanım şu ki, eğer bir kişi avukatlığın başından değil de belli meslekten sonra, 35, başka yaş da olabilir, aklıma gelen, Memur Kanununda 40 fazla, yaşım 35, yolun yarısı, en azından belli formasyonlardan geçiyoruz. En kötü eğitim almış avukat, yani hukuk fakültesinden en az eğitimle çıkan bir avukat arkadaşımız bile, o mesleğe genç yaşında adım attıktan sonra savunma bilinci etinde, kemiğinde, damarlarında dolaşmaya başlıyor. Belli yaştan sonra o savunma formasyonunu, o savunma refleksini, o savunma içgüsünü almak çok zordur, bunu aşanlar vardır, gerçekten saygıdeğer hukukçular aramıza katılmışlardır; ama tabii ben genelini konuşmak istiyorum, en azından bu konuşulmalı, mesleğe daha sonradan giren savcı ve yargıçlar meselesini ancak yaş sınırı konularak aşabiliriz diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ederim Sayın Dikmen.

Söz sırası, İstanbul Baro Başkanımız Sayın Yücel Sayman'da. Sayın Sayman'ın konuşmasından sonra bir öğle yemeği arasını vereceğiz, onu da bilgilerinize sunuyorum.

Buyurun Sayın Sayman.

Av. YÜCEL SAYMAN (İstanbul Barosu Başkanı)-
Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben, bugünkü konulara girmeden, değerlendirmenize ve belki kabul ederseniz, harekete geçmenize ilişkin olarak bir öneri getireceğim; Prof. Dr. Bülent Tanör'le ilgili. Hepimiz tanırız; bir kısmımız öğrencisi olduk, bir kısmımız yakın arkadaşı olduk; ama barolarımızın üyelerinin büyük bir kısmı İstanbul Hukuk Fakültesinde onun derslerinden yararlandı, çoğu kitapları, "Düşünce özgürlüğü" inkılap tarihini anlatan "Kuruluş-Kurtuluş" ve büyük bir eser olan "Kongre İktidarları" kitapları gibi hepimizin başucu kitabı oldu. Bu arkadaşımızı çok haksız, hukuka aykırı bir işlemle üniversitedeki görevinden çıkartmak üzere YÖK'e bir teklif götürüldü. Biliyorsunuz TÜSİAD, Bülent Tanör'den, üniversiteden değil, bizzat Bülent Tanör'den bir telif kitap istedi, bir araştırma istedi. Bu, araştırma yaptı, çok da cüzi bir telif ücreti aldı, veriliyor çünkü. Bu telif ücretini almış olması, "Kanundaki telif ücretleri hariç, başka yerden ücret alamazlar" diye bir cümle bulunmasına rağmen; yani bu telif ücreti alması kanuni doğal bir hakkı olmasına rağmen, bu istisna yokmuşçasına, böyle bir düzenleme yokmuşçasına bir disiplin kurulu soruşturması açıldı.

Hemen çok kısaca söyleyeyim: İlk soruşturma hukukçulardan değildi, başka meslektendi, onlar hukukçulardan bir rapor aldılar, bunun bir telif ücreti olduğu ve telif ücreti nedeniyle de döner sermayeye herhangi bir şey vermek durumunda olmadığı şeklinde rapor verildi. Ama baskı yapıldı, o üç kişi, soruşturmayı yürüten üç kişi zaten emeklilik zamanları gelmişlerdi, emekliliklerini aldılar. Yeniden bir komisyon kuruldu, üçü de tıp fakültesi öğretim üyesi, soruşturma kurulu ve onların verdiği raporla şimdi Bülent Tanör'ün disiplin cezası, üniversiteden uzaklaştırılması talebiyle Yüksek Öğretim Kurulu YÖK'ün Yüksek Disiplin Kuruluna gönderildi. Bu üniversite rektörü Kemal Alemdaroğlu'nun bir şeyidir. Sonuç itibarıyla İstanbul Üniversitesinin Anayasa Hukuku Kürsüsünde bütün bu baskılardan, dağılmaktan sonra Bülent de

çıkarıldığı zaman iki öğretim üyesi kalıyor, bir tanesi Prof. Dr. Burhan Kuzu, öbürü de Azerbaycan'da darbelere karıştı, MİT ajanı olduğu söylenen Ferman Demirkol ve böylelikle çok Atatürkçü bir çizgiyle Anayasa Kürsüsü bu hale getirilmiş olacak. Eğer doğru düşünüyorsak, sizler de böyle düşünüyorsanız, bunu bir kamuoyu duyurusuyla, bunun haksızlığını belirtmek ve bu yanlışlığın giderilmesini duyurmak için kısa bir bildiri, hepimizin belki imzalayacağı ya da hepimizin adına çıkartılan tüm baro başkanları adına, büyük bir destek olacağını düşünüyorum, bunu takdirlerinize sunuyorum.

İkincisi, değinmek istemiyordum, ama galiba, Trabzon Barosu Başkanı arkadaşımın "haksızlık" kavramını kullanması üzerine artık değinmek zorunda kalıyorum. "Bizim borcumuz var" deniliyor. Biz burada hepimiz hukukçuyuz, iddia ediyorum, bizim Türkiye Barolar Birliğine hiçbir borcumuz yok. Borç nereden çıkıyor, borç denilen şey nereden çıkıyor? Evet, Türkiye Barolar Birliği, belirli bir düzenlemeyi okuyarak kendi bütçesini düzenlerken bize gönderiyor, diyor ki, "Senin kaç üyen var?" Söylüyoruz, "15 bin." 15 bini kesenle çarpıyor, "bu kadar borcun var" deniliyor. Bu sene bizden istenen 135 milyar; bu benim tahsil etmediğim bir para. Bakın, haksızlık diyebilmek için, o zaman ben soruyorum; Trabzon Barosunun az bir şeyi varken, ben 15 bin avukat bize geliyorsa ve bunlardan 6 bin-7 bini aidatını vermiyorsa, benim bunu baronun cebinden ödemesi başka bir haksızlık değil mi? Aynı şey Trabzon Barosuna olduğu zaman, sayısı az olduğu için, o tahsil etmediği paranın... Denilir ki, bunu çıkart? Bakın, bu çıkart önce borç kavramı üzerinde tartışmak lazım. Bu bir borç mudur? Bunun bir borç olmadığını ben hukukçu olarak iddia ediyorum. O zaman bir ihtilaf var, bu ihtilafın çözülmesi gerekir. Yıllarca süreceksin bu, bir şekilde çözelim; hakem heyetinin önünde mi çözeriz, bunu tarafları dinleyerek, borç kavramı... Bakın arkadaşlar, ticaret hukuku, borçlar hukuku, bu alandaki şeyler, yüzlerce yıllık deneyimlerle, tartışmalarla, hukuki tartışmalarla gelişmiştir. Borç kavramı günümüzde her gün farklı değişiyor. Yani kanun böyle diyor, onunla bunu çarpar, bu senin borcun. Böyle bir borç anlayışı olmaz. Böyle bir borç anlayışı olmadığı için bunu tartışalım. Bu çıksın, meslekten çıkart. Meslekten çıkart, 6 bin kişiyi benim silmem gerekiyor. 6 bin kişiyi sil demesi kolay, o zaman tartışacağız bu konuyu. Ben öneri olarak getiriyorum, bu çünkü söylüyorum, tahsil ettiğimiz her türlü

parayı biz ödüyoruz, ama 135 milyar lira gibi, yani benim o zaman baroyu kapatmam gerekir. Peki çıkartalım, alabilecek miyiz? Sizlere haksızlık diyen arkadaşlara, görüyorum Denizli Barosu Başkanı aynı kanaatte. Peki borcum silinecek mi? 6 bin kişiyi sildim, parasını vermediği için, zaten vermeyecek, borcum kalkacak mı? Hukuken soruyorum. Nasıl kalkacak, 135 milyar lira borç diye yazılmış, benden 135 milyar lira borç tahakkuk etmiştir diye isteniyor. 6 bin kişiye gönderdim, meslekten çıkarttım, parasını alamadım, borcum kalkacak mı? Bu borç varsa, vardır. Bununla kalkmaz, yoksa yoktur. Borç demek başka bir şey, bunu ben bir hukuki sorun olarak getiriyorum; böyle bir tartışma vardır, böyle bir tartışmayı hukukçu olarak tartışalım. Haklı-haksızlık denildiği zaman, o başka bir şeyi ifade ediyor, hukuken tartışalım. Bir komisyon mu kurulur, bir hakemlik mi kurulur; var, barolar arası ihtilaflarda Barolar Birliğinin çözme, böyle bir ihtilaf varsa, böyle bir anlayış şeyi varsa, bunu kendi aramızda çözelim; ama itham etmeden çözelim. 6 bin kişiyi sil. Soruyorum sildiğimiz zaman, bu borç alamadığımız için, silsek bile borç ortadan kalkacak mı yoksa buna rağmen yine 135 milyar lira borcun var denilecek mi İstanbul Barosuna? Bu İstanbul Barosunun artıkça o zaman haksızlık olarak İstanbul Barosuna kayıt olacakların sayısını dondurun, çünkü bütün gençlik bu parayı ödeyemez durumda, ödeyemediği için de büyük bir çoğunluğu ödemiyor. Ben sizden rica ediyorum, ben protesto etmedim, yani lütfen düşüncelerimizi bir öneri olarak getiriyorum, bunu tartışacaksınız ve bunun çözümünü getireceğiz, yani buradan protesto ederek, karşı çıkararak çözmek mümkün değil. Söylüyorum; eğer isterseniz, bu idari yargıya da gidebilir; ama bunu kendi aramızda dostça çözelim. Ama haksızlık teriminin kullanılmasını bir haksızlık olarak kabul ediyorum. Çünkü kanıtlanmış bir şey yok, borç kavramıyla bağdaşmayan bir anlayış diye düşünüyorum.

Şimdi biraz kendi konularımıza gelince, Sayın Barolar Birliği Başkanı, bizim baro başkanlarının bir organ olmadığını, ama buna rağmen çağrılıp konuştuklarımızın dikkate alınarak çoğunluğun da görüşünün dikkate alınacağını söyledi. Peki bu zaman kendi kendime sordum yine bir hukukçu olarak, biz organ değilsek, neyiz? Organ değilsek, bu bir lütf mu, bizim çağrılıp görüşlerimizin karar haline geçirilmesi. Lütufta eğer bu, demokratik bir anlayışın lütfu olarak söyleniyorsa, doğrusu çok da bundan gurur duymuyorum ben, o zaman yasayı açtım, hemen

açtım, yanlış mı hatırlıyorum diye. 109. Maddesi, Türkiye Barolar Birliğinin baroların katılımıyla kurulduğu anlaşılıyor. 110. Maddesi ise, zaten Birliğe verdiği görevlerde, baroları ilgilendiren konularda her baronun görüşünü öğrenip ortaklaşa görüşmeler sonunda çoğunluğun düşünce ve görüşünü belirtmek olduğunu söylüyor. Demek ki bizi çok ilgilendiren konularda bu bir zorunluluk; yani biz organ olalım, olmayalım, bu bir zorunluluk. Kaldı ki bu organ olup olmadığı da hukuken tartışılır; ama böyle bir şey yapılması gerekir. Bunu niye söylüyorum; çünkü ben burada bu konularda hep görüş belirtmek üzere geldim, ama daha önce avukatlığı son derece ilgilendiren yeni bir yasa çıkmış, eleştirdik, tartıştık ve saire, avukatlık yeniden şekillendiriliyor, avukatlık yeni bir yapıya kavuşuyor. Bu yapıya kavuşurken çok dikkatli olmamız lazım, yönetmelikler de bunların temel taşları. Bazı şeyleri çok iyi tartışıp, ince ince tartışıp, uzun süre tartışıp, doğru bir şekillendirmenin yolunu bulmak lazım. Evet, komisyonlar kuruldu, bu komisyonlarda her ne kadar teşekkür İstanbul Barosuna edilmemiş olsa da çok önemli değil, ciddi bir şekilde katkıda bulunduk, Yönetimle beraber hep birlikte burada komisyonda gelindi tartışıldı. Bunu zaten bir teşekkür almak için yapmadık, görev olarak bildik. Komisyonların hazırladığı şeylerde dahi eksikler vardı. Bize göre, düzeltilmesi gereken yanlışlar vardı. Bize göre avukatlık açısından savunulamayacak yönler vardı. Bizim yanlışlarımız vardı belki, başkaları da çünkü aynı görüşteydiler. O zaman bunun tartışılması gerekirdi. Biz düşündük ki, demokratik bir şekilde başladı, evet herkese soruluyor geliyoruz, demokratik bir şekilde devam edecek. Nedir; bu tasarılar çıkar, sonra yine böyle toplanırız, bu üç gün sürer, beş gün sürer, tasarıları tartışırız, fikirleri getiririz, ortak bir zeminde bir görüş ortaya çıkar. Şimdi öyle olmadı, görüş soruldu. Ben, sizlere İstanbul Barosunun mesela reklam yasağıyla ilgili bilgi edinme hakkına ilişkin ne doktriner görüşleri, ne Avrupa hukukundaki uygulamaları anlatabilme olanağı bulmadım. Belki de reklam yasağının esas özünün bilgi edinme hakkıyla bağlı olduğunu duymayan arkadaşlarımız var belki. Bu imkânın verilmesi gerekirdi, bunun tartışılması gerekirdi, bu perspektiflerin konulması için tartışılması gerekirdi ve biz bunu birkaç baro, Barolar Birliğinden rica ettik, böyle bir toplantı yapılmasını. Bu toplantı reddolundu. İkinci defa bunun gözden geçirilerek yapılmasını istedik, o da reddolundu. Şimdi bir toplantı yapıyor, niye bizimki reddolundu, biz de bu tarihte hemen yapalım dememiştik, eylül ayında yapılabilirdi, daha gerçekten demokratik

olarak bunu tartışabilirdik. Bakın, bizim hazırladığımız komisyon raporları dahi olduğu gibi geçmedi, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu onu da değiştirdi. İlk zaten bir, bizim açımızdan bir heyecana kapılma, bunu gördüğümüz zaman yapıldı; çünkü tek bir olay vardı, bir merkezi staj eğitim merkezinin kurulması, o zaman öyle bir şey vardı. Buna katılmak zorunluydu. Ben telefon açtığı zaman Yönetim Kurulu arkadaşlarıma, Başkana, dedim ki, "Bakın, bu ve benzeri şeyler var. Bu, Türkiye Barolar Birliği, yetkisi olmayan bir şeyi yapıyor, ayrıca uygulaması mümkün değil, burada büyük bir tehlike görüyorum" dedim. Siz yılda 4 bin kişiyi, çünkü İstanbul Barosunun 5 yıllık bir şeyi var, deneyimi var, avukatları zorunlu olarak eğitimden geçiriyor ve her gün 300 kişi o eğitimden geçiyor. Ama bunu yapabilmeniz için, öyle bir bina filan yetmiyor, sürekli bir eğitim yapmanız lazım. Yani şeyi söyleyemezsiniz, bir ay yapacağım, hazırında bir de eylülde, bunu diyemezsiniz, bu eğitimin sürekli olması lazım, yani her hafta bir yerinden katılabilmesi lazım. Eğer Türkiye'de 4 bin tane stajyer varsa, haklarını yememek istiyorsanız, bunu yapmanız lazım. Bunu fiziki olarak hiç kimse başaramaz, böyle bir şeyi başaramaz bu sistem içinde. O zaman bunu barolara bırakmak gerekiyor, bunu mecburi hale getirdiğiniz zaman, sonuç benim eskiden beri altını çizmeye çalıştığım bir yere gider. Bunu başaramayan, ama zorunlu hale de koyduğu için, o zaman mecbur olacaksınız, kalacaksınız. Adalet Bakanlığının hazırladığı yasa tasarısı, kurulacak olan, adalet akademisinde, orada yapmak, işbirliği yaparak yapacaksınız. İşte devlet avukatlığına giden yolda biz de katkıda bulunmuşuz. Bakın, bu gibi şeyler var, bunları konuşalım, tartışalım. Yönetim Kurulu, ikinci bir şeyle bunu mecbur olmaktan çıkartmış, ama yine var. Arkadaşlar, baroların, geleceğim, soruluyor, şeyi olmayan barolar ne yapsın, yani bunu kurma imkanı. Yani bunu kurma imkânı olmayan barolar, ya bölgesel barolara yaparsanız, en yakın baroya gider ya da illa ki staj eğitim merkezinden geçmesi şart değil. Yani avukatlığı yavaş yavaş tekelleştiren bir şeylerden kaçınmak gerekir. Bunu tartışmamız gerekirdi, iki şeyin ben cidden endişesini duyuyorum ve taşıyorum: Avukatlık ve barolar merkezileştiriliyor. Böyle bir anlayış olmaz, avukatlığın tek bağdaşmadığı bir alan, merkezîyetçiliktir. Yani avukatın bağımsızlığı, avukatın özgürlüğü, avukatın dokunulmazlığını hiçbir kuralla, hiçbir şeyle sınırlayamazsınız, sınırlamamız gerekir, bunun temel olması gerekir. biz, İstanbul Barosunda staj sonucunda belge verirken, gelecek her türlü

hukuksuzluğa, bu hukuka aykırılık, bağımsızlığınızı ortadan kaldıracak eylem, bizzat benden İstanbul Barosu Başkanından gelebilir, Yönetimden gelebilir, isteyerek ya da istemeyerek. Boyun eğmeyeceksiniz, bunu uygulatmayacaksınız; çünkü İstanbul Barosundan Başkanlığından sizin bağımsızlığınız bin kat daha önemlidir” diyorum. Bunu tartışıyoruz, bağımsızlığını kimsenin elinden alamazsınız ve baroların görevi de, baroları hep tartışıyoruz, bir meslek kuruluşu değildir, savunmanın örgütüdür. Savunma örgütüdür, yani yargının bir kurumudur. Hâkimler Kurulu, Savcılar Yüksek Kurulu neyse, baro odur, baroların özgürlüğünü de alamazsınız, önünü kesemezsiniz, kesilmemesi gerekiyor, bilerek ya da bilmeyerek, böyle yapıyor demiyorum. Ama bunları söyleyebilme ortamları bulmamız ve tartışmamız gerekir. Bu yönetmeliklerde avukatlık yeni tasarlanırken, yeni bir oluşuma giderken, ne yazık ki bir sürü maddesini okusak, tartışabilsek, girmiyorum ayrıntısına, çünkü böyle bir olanağın hazırlanmasını istiyorum, göreceksiniz ki avukatlık ve barolar merkezleştiriliyor. Bakın, ben bunu nasıl izah edebileceğimi, uluslararası platformda avukatlar bağımsızlığında bu gibi konularda. Bir baro düşünün, özetleyerek söylüyorum, kimi üye olarak avukatlığa kabul edeceğine kendisi bizzat karar veremiyor, yani bunu bir başka kurum, ister avukatlardan olsun, ister Adalet Bakanlığı olsun, ister başka bir kurum olsun, ama baronun kendisi değil, bir başka kuruluş veriyor. Yani sonuç itibariyle onun söylediği oluyor, ben avukatlığa kabul ediyorum, itiraz bile gerekmiyor, itiraz etmeden bile Türkiye Barolar Birliğine giriyor ve pratik olarak, tabii o gözle bakarsak pratik, biz İstanbul Barosu işaret ederken, yanına Türkiye Barolar Birliği de işaretleyecek, onu da koyacağız, bir yanına Adalet Bakanı da işaretleyecek. Yani sonuç itibariyle böyle bir yere gidiyoruz. Ben, bir avukat olarak böyle bir uygulamayı, bırakın Baro Başkanı olarak, böyle bir uygulamaya isyan etmem gerektiğini düşünüyorum. Çünkü her baronun kendi bağımsızlığı, avukatın bağımsızlığını sağlayacak olan baronun özgür karar verebilmesi lazım. Kararları denetime açıktır, bütün bu süreçten geçtikten sonra idari yargıya gidilir, eğer yanlış bir karar verilmişse; ama karar verme hakkı olması lazım. Denetimini kendisinin yapması lazım, denetim kararlarını kendisi vermesi lazım. Arkadaşlar, şimdi çok önemli olaylarda, bakın, biz karar veriyoruz, ben sadece kendi baromdan örnekler veriyorum. Biz bir karar veriyoruz, bu karar idari bir karar, bir avukatlığa kabul kararı. Bizim bir anlayışımız var; eğer Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından

karar verilmişse, askeri yargıç yokken, bu adil yargılama yapmaya elverişli bir mahkeme olmadığı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, kararına uymak zorunda kaldığımız Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından verilmişse, o karara dayanılarak bir disiplin işlemi yapılamaz diye biz idari olarak karar veriyoruz. Bu, İstanbul Barosunun görüşüdür, doğru bir görüş olmayabilir, yanlış bir görüş olabilir; ama bu çok tartışılan bir konu, bütün hukukçular tarafından tartışılan bir konudur, yani üniversitelerde tartışılan bir konu. Buna dayanılarak verilir mi, verilmez mi? Biz araştırma yapıyoruz, inceliyoruz, karar getiriyoruz ve saire... Üstelik sorumluluğumuz da var, eğer yanlış olursa bu karar; ama bu karar itiraz bile edilmeden Türkiye Barolar Birliğine gittiği zaman, idari bir kararla bu karar kaldırılıyor. Bakın, bu bütün baroları bağlayan bir karardır. Ben soruyorum, ister istemez soruyorum; hiçbir arkadaşım ile ilgili en ufak bir şey hissetmeksizin, sadece kurum olarak soruyorum: İstanbul Barosunun araştırarak vardığı bir sonucu başka barolarla paylaşmadan, bir başka kurumun, o senin söylediğin doğru değil, benim söylediğim doğrudur, kurum olarak böyle doğrudur” demesi haklı bir zemin olamaz. O zaman biz bunu tartışacağız, bu gibi kararları demokratik ve hepimizi bağlayıcı, hele tek tip anlayış yetişecekse, hepimiz tarafından tartışılması gerekir, biz burada görüşlerimizi dile getirmeliyiz. Sonunda bizim yanlış olduğumuz anlaşılır; ama bu bir tartışma ortamıdır, bu bir demokratik bir ortamdır, bu hepimizi ilgilendiren bir konudur, tartışmak gerekir. Yani bir yetki, yetki var tabii, verilmiş, biz bunu söylüyorduk, bu merkezileştiren bir yasadır, iyi bir yasa değildir, bu açılardan söylüyorduk. Ama uygulamada en azından bunlara dikkat edilmesi gerekir diye düşünüyorum ve bu yönetmeliklerde ciddi şeyler var, bunları tartışmak gerekir. Bu Bakanlıktan gelse bile, ben rica ediyorum, diliyorum da, reddedilen toplantıları yapıp tekrar bunu tartışmak, avukatlık şekilleniyor, bu avukatlığın şekillenmesi de hepimizin, benim, sizlerin sorumluluk payı var. Bunu tartışıp iyi bilerek o hükümleri getirmek zorundayız. Mesela şimdi bunu yazıyla da bildiririz, ama aklıma gelen şeyleri söylüyorum; avukatlık Kanunu yönetmeliği, fikir soruldu, onunla ilgili toplantı, komisyon da kurulmadı, mesela orada fotoğrafla ilgili bir düzenleme var, fotoğrafların nasıl olacağı konusunda bayan avukatlar başı açık, erkekler kravatlı. Arkadaşlar, içeriğine sadece kravat bakımından itirazım var da, bayan avukat niye bayan avukat oluyor? Siz, Fransızca’sında, İngilizce’sinde “matmazel avukat” diye bir laf duyduunuz mu, kadın avukattır o, erkek avukat,

kadın avukat. Kimliğini koyacaksınız. Bir baro olarak bizler, bunu tartışmıyorsak, bir kadına kadın olduğunu söylemenin aşağılayıcı ve yanlış bir şey olduğunu düşünüp, kibarlık olarak bayan avukat diyorsak, sonra öbürüne de erkek diyorsak, bunu tartışmamız gerekir. O zaman bir şey atlanarak yapılmış, bunları getirelim, birlikte görelim. Düzeltilecek şeyler düzeltilir. Mesela kravat zorunluluğu, tartışalım, niye kravatlar zorunlu? Hangi açıdan geliyor; resmi bir ideolojimiz mi var? Kravat, resmi bir avukatlık kıyafeti mi, yoksa estetik bakımından mı? Estetik bakımından dünyada kravat artık terk ediliyor, yani çok daha fazla estetik anlayışlar var. Bir avukatın estetik anlayışını giyiminden nasıl önünü kesebiliriz, kravatlı diyerek? Kravatın yargıyla, yargı bağımsızlığıyla, ideolojiyle ne alakası var, hiçbir alakası yok. Kadın avukatlar başı açık, tamam öyle olması gerekiyor; ama peki erkek avukatlar ne olacak, niye kadın avukatlar? Bütün bunları tartışmamız gerekir. İstenecek belgeler var, bu belgeler, istenecek belgeler ve tartıştığımız şeyler hep avukatlığa güvensizlikten kaynaklanan şeyler. Avukat yanlış söylese ve eğer biz, barolar olarak daha başta mesleğe giren arkadaşlara, mesleği ifa eden arkadaşlara güvensizliği dile getirirsek, hiç kimse bize güvenmez ve o zaman 'yargıda kimiz?'i soramayız. Biz diyoruz ki, yargının yönetimine talibiz, biz yönetmeliyiz. Delillerini toplayamayan bir avukat, tanığa, sanığa soru soramayan bir avukat, yargılamayı yönetemeyen bir avukat, yargıcın despotizmi, sistem olarak yargıçların demiyorum, yargıç despotizmi altında... Biz kim oluyoruz o zaman, kimiz biz? Savunmanın temel unsuru olamazsınız. O zaman bu yeni yapılanmada buna uygun tanımları, kalıpları getirmemiz gerekir. Onun için ben tekrar bu eleştirilere girmeden şeyi söylüyorum: Bir toplantı, Adalet Bakanlığından geldikten sonra, her zaman değiştirilebilir bu, ortak konsensüse varabileceğimiz, görüşlerimizi dile getirip enine boyuna tartıştıktan sonra avukatlığın şekillenmesinde gerçek avukatlığı şekillendirecek tasarıları gönlümüz rahat olarak konsensüsle belirleyelim, böyle bir sonuca varalım diyorum. Aksi takdirde yetki var mı, evet yetki var, yani Türkiye Barolar Birliği Yönetimi böyle yapar, yarın bizim çoğumuzun söylediği gibi, uygulamayı görünce değiştirir. Bütün bunlar, baroların konsensüsü olmaksızın böyle yapılırsa, görüş bildir diye, o zaman yarın gelecek bir başka yönetim toptan değiştirir, görüşünüzü bildirin der, kal'e almaz, verir. Yani bir başka 11 kişi, bir başka yönetmelik çıkartır. O zaman bu demin okuduğum Avukatlık Yasasının ruhuyla yürürlüğe

girmemiş olur, bunun önünü iyi niyetle kesmemiz gerekiyor, demokrasi de bunu gerektiriyor. Gecikebilir, olsun, gecikme avukatlığın doğru şekillenmesinden daha az zararlıdır, bir müeyyidesi de yok.

Kimlik konusuna gelince, onun hakkında da bir-iki laf söylemek istiyorum: Yani bir artık barolar, kendi kayıt kararı biz vermiyoruz, bir başka kurum veriyor. Bu Türkiye Barolar Birliği olur, Adalet Bakanlığı olur, başkası olur, bu hiç önemli değil. Ama bir baro, kendi üyesine kendi karar veremiyor, disiplinine kendisi karar veremiyor, denetiminde sonuç itibariyle esas söz sahibi kendisi değil ve kimlik veremiyor. Biz, bütün bilgileri göndereceğiz. Peki bu merkezleşmede barolar nedir? Baronun ne olduğunu ben size soruyorum; biz neyiz? Kendi üyesine kimlik kardı veremeyen bir baronun kimliği olamaz. Yani ben bilgileri, ben İstanbul Barosu, Trabzon Barosu, Ankara Barosu, Türkiye'deki bütün barolar, bu kimlik dolduramıyor mu? Teknoloji buna engel olmaz, baroların elinden bunların alınmaması gerekir diye düşünüyorum. Parası... Para önemli, ama mesele, o şeylerin düzenlenmesi, tek tip bastırılır, buna hiç kimsenin itirazı yok, en iyisi bastırılır, bunlar sıra numaralarıyla ve saire barolara gönderir, biz kendimiz düzenleriz. Kaldı ki teknik olarak da şeyler çıkacak. Yani ben şeyimi kaybettim, yarına ihtiyacı var, Ankara'ya göndereceksiniz, oradan gelecek, oradan doldurulacak, bunu lütfen barolara bırakın. Peki vakıf güçlenmesin" vakıf güçlenmelidir. Bakın, ben başka bir öneri getiriyorum; bu gibi yollardan değil, biz varız ve bunu yapacağız, avukatlığa başlayan, ruhsat vereceğimiz her genç avukatı vakfa üye yapalım. Biz bunu yapacağız, böylelikle vakıf güçlenir, vakfın maddi gücü olur ve o işleri yapar. Bizim sosyal dayanışmanın yolunu açabilmemiz için bir güvencemizdir. Aidatlar başka bir şey, aynı şey değil; çünkü yeni kaydolarken, ne yazık ki bunu yapıyoruz, Türkiye'nin içinde bulunduğu durum açısından, bir sürü onun parası, bu parası ve saire parası adı altında yükleniyoruz, ama sosyal dayanışma, ne olacağız diyen genç avukatlara da bak böyle bir vakıf aracılığıyla sosyal dayanışmayı sağlayacağız, bunlar yapacak. Yani 10 milyon olur, 20 milyon olur, vakfa her genç avukatın üye olmasını sağlayalım, bu o kadar zor olmayan bir şey. Ama sözlerimi bitirirken, ben tekrar avukatlığın yeni yapılanmasını ciddi tartışarak, kaygılarımız var, söylemek istediklerimiz var, bunu yazarak kendi kendimize anlatarak değil, birlikte anlatarak, paylaşarak, tartışarak bu yönetmelikler Adalet

akanlığından döndüğünde yürürlüğe sokulmadan bir kere daha epimiz çağrılısın, İzmir Barosu söyledi, 2 gün, 3 gün burada bunu artıyalım, en iyi bir şekilde avukatlığı, avukata güvenerek, avukatın bağımsızlığını en iyi şekilde sağlayarak ve baroları merkezileştirmeyecek bir yönetmelikleri yapalım diyorum.

Teşekkür ederim.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Teşekkür ederim Sayın Sayman.

Değerli arkadaşlarım; sabahki oturumu burada bitiriyoruz.

İKİNCİ OTURUM

Oturum Başkanı: Av. HÜSEYİN ERKENCİ (TBB Başkan Yardımcısı)

----0----

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Değerli başkanlarım; konuşmada, bir sınırlama yok, değerli başkanlarımız konularla ilgili dilediği sürece konuşabilir, salonun da zaman sınırı yok. Aslında biz bu toplantıyı Dedeman Otelinde yapacaktık; -çünkü bu yıl bütün Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımız Dedeman Otelinde kalıyorlar ve arkadaşlarımıza oldukça uygun bir indirim sağlanıyor- ancak Dedeman Otelinin bütün salonlarında akşam düğün ve birtakım etkinlikler nedeniyle bize en geç 17.30'da orayı boşaltmamız gerektiği söylendi. Bu bakımdan Best Otelle anlaştık ve bu toplantının üst sınırı yok, saat 24.00'a kadar arkadaşlarımız konuştuğu ve anlattığı sürece onların görüşlerinden yararlanacağız.

Ben, sözü Hüseyin beye, Barolar Birliği Başkan Yardımcısı arkadaşşıma veriyorum.

Buyurun Hüseyin bey.

OTURUM BAŞKANI- Değerli arkadaşlar; 15 arkadaşımız söz almış durumda, ama konuşmak istediklerini söyleyen arkadaşlarımız da var. Sayın Başkanımın da söylediği gibi, bir kısıtlamamız yok; ama ben sizlere şu anda konuşmak isteyenlerin sayısını bildirmiş oldum.

Sayın Tanör'le ilgili bir kamuoyu duyurusu biçiminde bir taslak hazırlanmış, bunu görüşlerinize sunalım, görüşlerinizi alalım:

"22.9.2001 günü Ankara'da toplanan baro başkanları ve Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Kürsüsü öğretim üyelerinden Prof. Dr. Bülent Tanör hakkında üniversite yönetimi tarafından uygulanmak istenen hukuksuzluğu kınamaktadırlar. Prof. Dr. Bülent Tanör, hukukçu kimliği ve bilim insanı olarak ülkemizin yetiştirdiği değerlerdendir; binlerce hukukçunun yetişmesinde, hukukun üstünlüğü ve insan hakları mücadelesinde ve önder bir düşün adamıdır. Hukuka ve yasal düzenlemeye aykırı biçimde üniversiteden kopartılmak istenmesinde, başını dik tutmasının, hukuk adına temel hak ve özgürlükler adına verdiği mücadelenin yatmakta olduğunu düşünmekteyiz. İstanbul Üniversitesinin Yönetimini ve Rektörünü, bu hatalı karar nedeniyle kınıyor; YÖK Disiplin Kurulunun, hukukun ve yasanın gereğini yerine getirerek, eserleri başucu kitabı olmuş bilim insanı Prof. Dr. Bülent Tanör hakkındaki haksız ve dayanıksız uygulamanın yolunu tıkamasını bekliyoruz."

Bu konuda arkadaşlarımızdan konuşmak isteyen ve söz almak isteyen varsa, söyleyelim.

Av. ŞAHİN MENGÜ (TBB Genel Sekreteri)- Sayın Tanör, yasaların kendisine verdiği bir hakkı kullanarak TÜSİAD'ın kendisinden istediği bir raporu hazırlamıştır. Ki, bütün bilim adamlarının belli bir telif ücreti karşılığında rapor vermek hakkı vardır. Bu telif hakkını alması üniversite rektörü tarafından yanlış şekilde yorumlanarak Sayın Tanör'e ceza verildi, olayın özü bu.

Av. NİYAZİ ERGİN GÖKÇE (Malatya Barosu Başkanı)- Ben de Sayın İstanbul Baro Başkanıyla aynı görüşteyim; ama usulde bir hata var gibi geliyor bana. Çünkü dışarıda üç tane arkadaş hazırladı; ben dahi olsam, böyle hazırlamam uygun düşmez. Bana kalırsa, dosyadan haberimiz yok, yani ben de YÖK'ün tavrının ne olacağını bilmiyorum; ama İstanbul Üniversitesi Rektörünün tavrını benimsemediğimi belirtmek istiyorum. Daha güvenilir bir şekilde bir hazırlık yapılmasında fayda görürüm; üç kişilik bir ekip gönderilsin, bir araştırma yapılsın ve gerçekten böyle bir durum varsa, -ki, gazetelere göre var gibi

gözüküyor- çok daha ağır bir şekilde karşı konulsun. Arkadaşlarım başışlasınlar, kendilerine karşı bir tavrim yok; ama ben dahil, dışarıda üç kişi böyle bir yazı hazırlasak, "Bunu imzalayın, basına verelim" desek, bunun uygun olmayacağı görüşümdedir. Ama bunun üzerine gidelim.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederim.

Buyurun Rifat bey.

RİFAT ÇULHA (Edirne Barosu Başkanı)- Yönteme ilişkin görüşlerine saygı duyuyorum. Ancak neticede böyle bir bildiri hazırlanmışsa, bu bildiri hazırlayanlar da olayın kaynağındaki meslektaşlarımız ise ve hele hele bir bilim insanıysa, -Sayın Sayman olayı gayet iyi biliyor- İstanbul Üniversitesinin özellikle Hukuk Fakültesinin nasıl yozlaştırılmak istendiği de açıktır. Bu bildiri üzerine belki biraz eklentiler olabilir; ama bu tür Genel Kurul gibi olan yerlerde genellikle bu şekilde hazırlanır. Bu bildirin üzerine eklenecek bir şey varsa, belki hemen eklenir; ama olay sıcaklığına yapılırsa yararı vardır. Sizin dediğiniz detaylı araştırma da ileriki günlerde, hukuksal destek de ayrıca sağlanır. Ben, Edirne Barosu Başkanı olarak bu bildiriye aynen destekliyorum.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Gürkut Acar.

Av. GÜRKUT ACAR (Antalya Barosu Başkanı)- Değerli arkadaşlar; İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinin, en değerli elemanlarını nasıl zaman içinde yok ettiğini ve uzaklaştırdığını hepimiz görüyoruz. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinin bugün getirilmiş olduğu durum, bilim adına, hukuk adına gerçekten yürekler acısıdır, çok değerli öğretim üyeleri oradan ayrılmak zorunda kalmışlardır. Ben, İstanbul Barosunun getirmiş olduğu bu taslağın yeteri kadar incelemeye getirildiği inancındayım. İstanbul Barosu, bu konuda hassas bir barodur, Başkanın söylediklerini aynen onaylıyoruz.

Antalya Barosu olarak bu bildirin yayımlanmasından yanayız; çünkü bunlarda süreler geçtiği zaman, "araştıracam" diyeceğiz.

diye geçirdiğiniz süre içerisinde yanlış kararlar alınır. Barolar Birliğinin burada üstelik başkanlar toplantısında koyacağı tavır çok önemlidir. O nedenle bu bildirin derhal imzalanıp gereğinin yapılmasını diliyorum.

Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz Sayın Acar.

Efendim Trabzon Baro Başkanımız Sayın Hamit Şimşek; buyurun.

Av. HAMİT ŞİMŞEK (Trabzon Barosu Başkanı)- Ben de Sayın Gürkut Acar ve Edirne Baro Başkanı Rifat beyin sözlerine katılıyorum; sığağı sığağına böyle bir bildirin yayınlanması gerekir. Kaldı ki yine arkadaşımızın belirttiği, bu tür toplantılarda hazırlanan bildirimler benzer nitelikte olur. Yürekten katılıyorum; böyle bir bilim adamının üniversiteden uzaklaştırılmasını kınıyoruz ve böyle bir bildiriye destekliyoruz.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederim.

Buyurun.

Av. RIFAT BÜLBÜL (Kahramanmaraş Barosu Başkanı)- Gürkut bey dile getirdi; "inceleyeceğiz" derken vakit geçer, karar alınır, bizim bildirimizin hiçbir değeri kalmaz. O bakımdan bugünkü toplantıda bu bildirin yayınlanmasının karar altına alınıp, yazılıp daha eklemeler yapılarak basına verilmesini diliyorum.

Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI- Efendim görüşler ortaya çıktı. Bu öz almak üzere bunun kaleme alınıp açıklanmasını, Başkanlar Bildirisi olarak açıklanmasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Oybirliğiyle kabul edilmiştir.

Değerli arkadaşlarım; şimdi Aksaray Baro Başkanı Sayın İbrahim Baykan...

Av. İBRAHİM BAYKAN (Aksaray Barosu Başkanı)- Ben, 6 yıldır Baro Başkanlığı yapıyorum, bu 6 yıl zarfında aşağı yukarı

bütün toplantılara katıldım; ama ilk defa konuşuyorum. Uzun süredir Diyarbakır'dan bu tarafa arkadaşları özlemiştik; bu özlemimizi giderdiği için Sevgili Başkana huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

Avukatlık mesleğinin sorunlarını Diyarbakır'daki Genel Kurulda uzun uzadıya tartıştık ve demokratik bir seçim sonucunda, huzurda bulunan Yönetimi oylarımızla seçtik. O gün kendilerine başarılar dileyemedim, biz oy kullandıktan sonra hemen ayrıldık; kendilerine bugün başarılar diliyorum, inşallah bir dahaki Genel Kurula kadar beraber çalışırız.

Burada benden önce birçok arkadaş konuşma yaptı, mesleğin sorunlarıyla ve uygulamayla ilgili meseleleri dile getirdiler. Benden sonra da 15 tane arkadaşın konuşacağını duydum, çok kısa başlıklarla meseleleri özetlemeye çalışacağım:

Bir pul meselesi gündeme geldi; pulu sanıyorum bütün barolar 600 bin liraya satıyor, ben 1 milyon liraya satıyorum. Paranın olmadığı bir yerde hizmet üretemezsiniz, suret kâğıdı dahil hiçbir şey alamazsınız, boynunuz bükük kalır, baroyu temsil edemezsiniz, çiçek gönderemezsiniz, meslektaşlarınıza yardım edemezsiniz, bu işin temeli para. Nereden alacağız parayı; puldan alacağız CMUK'tan keseceğiz falan... Bunun nasıl olacağını sordum, beni yargılamasınlar diye; çünkü ben çok yargılanan bir Başkanım, Başkanlıktan dolayı hatta Disiplin Kurulunda da dosyam duruyor. Cumhuriyet başsavcısına gittim anlattım, dediler ki bana, "Siz, 1 milyon liraya satacaksınız; 600 bin liraya pul vereceksiniz, 400 bin liraya bağış makbuzu keseceksiniz." Bende iki tane personel var; bir sekreterim var, bir de fotokopicim var, başka personelim de yok, 110 üyem var. Fotokopiyi Sayın Başkanın talimatıyla CMUK'tan aldım, bir de başına ortak fotokopici koydum. Maaşla çalıştırınca, maaşını çıkarıyor, ondan sonra bir daha çalışmıyor. Dedim ki, "Makine benden, emek senden, yarı yarıya ortağız seninle" şimdi iyi para kazanıyor. Pulu da götürdüm ona teslim ettim. Sabah 09.00'da Baronun sekreteri götürür pulu verir, akşam saat 17.00'da hesabını alır, ertesi gün sabah satılan pul İş Bankasındaki pul hesabına yatar. Bu pul meselesini biz böyle çözdük. Bu çözümü arkadaşlara öneriyorum; kabul ederler, etmezler, bilmiyorum. Bunlar kaynağında çözülecek

şeyler; Barolar Birliğinin gündemine gelmesi, bana göre birazcık şey, yani kendi içimizde bu işi halledebiliriz diye düşünüyorum.

Kimlik ve evrakla ilgili sorunları da kendi bünyemizde çözdük. Ben, yasa yayınlandığı gün hemen Diyarbakır'dan döndüm, Aksaray Valiliğine yasadaki değişiklikleri yazdım; gereği için Valiliğe, bir yıl içinde kamu kurum ve kuruluşlarına avukatlık kimliğinin resmi belge niteliğinde olduğunu, şirketlerin avukat tutacağını, tüm avukatların delil toplama yetkisinin olduğunu, bunların hepsini yazdım. Ayrıca adli yıl açılışında da tüm bunları çağırdım, anlattım ve Aksaray'da böyle bir sorun şimdiye kadar hiç çıkmadı. Biz, Avukatlık Yasasıyla ilgili çözümü kaynağında hallettik, orayı da bu şekilde hallettik. Daha sonra, şirketlerin avukat tutmayla ilgili problemini çözmeye gayret ettik. Aksaray Ticaret Odasından kooperatif ve şirketlerin listesini çıkarttık. Bunlar önce listelerini verdi, daha sonra sermaye miktarlarını sorduk; 25 milyar lirayı geçen 50 küsur tane şirket var. İlk önce bunları bilgilendirdik, dedik ki, "Siz, birer tane sözleşmeli avukat bulundurmak zorundasınız."

Buraya gelmeden 3 gün evvel de asgari ücret tarifesini tavsiye niteliğinde yaptım, bütün şirketlere tebliğ ettim; gereği için Valiliğe, İl Ticaret Müdürlüğüne ve Ticaret ve Sanayi Odasına gönderdim. Yapılan ücret sözleşmelerinden bir suretini de Baroya istedim, asgari ücretten aşağı fiyat tutmasın diye. Tabii bizim orası küçük yer; Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük bir yer değil. Bazı anonim şirketlerin hiç avukatla işi olmaz, aile şirketi; onlara da avukat tutması için biraz ekonomik düşündüm; adam "Ceza yatıracağıma, hiç olmazsa avukatım olsun" diye ödeyeceği ceza kadar bir asgari ücret koydum. Onun için de ihtarname, aşağı yukarı 1 milyar liraya kadar icra takibi, danışmanlık, 6 maddelik bir şey yaptım; onu Hüseyin beye söyledim, bir suretini fakslayacağım.

Bizim en büyük sıkıntımız, Barolar Birliğinin çözmesini istediğimiz; bizim kentimizde ve her kentte olduğu gibi kıyasıya bir ücret rekabeti var. 50 milyon liraya kadar boşanma davası alan arkadaşlar var, bunları denetleyemiyoruz. Sayın Süha bey biliyor, 10 sene önce -Süha bey sanıyorum o zaman Barolar Birliğinin Yönetimindeydi, ben de Aksaray Barosunun Yönetimindeydim-Aktaşlar Tesislerinde karşılaştık; ben Süha beye dedim ki, "Bir

yanlış iş yapmayalım, biz bir ücret tarifesi yaptık, bu nedir?” Süha bey dedi ki, “Siz ne yapıyorsunuz; suç işliyorsunuz.” Dedim ki, “Bize karışma Süha bey, bizim işimiz böyle.” Şimdi yeni yeni tavsiye niteliğinde ücret tarifeleri çıkıyor. O zaman sayımız azdı, bu ücret tarifesine avukat arkadaşlar uyuyorlardı; ama maalesef şimdi uymuyorlar. Bu yönetmelikle düzelir mi, düzelmez mi, bilemiyorum. Ancak çıkarılacak asgari ücret tarifesine uymamanın bir müeyyidesi olmalı; yani avukat bu asgari ücret tarifesine uymazsa, bunun müeyyidesi olmalı diye düşünüyorum. Bunu Sayın Başkan ve Yönetimden istirham ediyorum.

Son iki ay içinde sanıyorum 4 tane arkadaşımız vefat etti, Allah rahmet eylesin, birçok arkadaşımız da saldırıya uğruyor. İstanbul Barosu, belki bu işe biraz alınacak, “Bireysel silahlanmaya hayır” diyor; ama birçok arkadaşın da silah ruhsatı var, taşıma için. Yeni çıkan Avukatlık Yasasında da “Yargının ayrılmaz bir parçasıyız, kurucu unsuruyuz” diyor. Babamdan kalan bir 6.35 tabanca var, 20 senedir ruhsatlıymış; benden sordular, ben de silahla hiç ilgilenmem, “Ya silahı getir ya ruhsat al” dediler. Silahı vermeye kıyamadım; gittim benden 500 milyon lira harç istediler. Hâkimlere, savcılara sordum, “Kaç lira veriyorsunuz?” dedim, 10-20 milyon lira veriyorlarmış. Madem biz yargının kurucu unsuruyuz; niçin hâkimler, savcıların ödediği harçtan daha fazla bir harç ödüyoruz, onu bir türlü anlayamadım. Sayın Başkan bu hususta bir emek sarf ederse memnun oluruz.

Benim hanım, Sağlık Müdürlüğünde Müdür Yardımcısı, 12 senelik memur, yurtdışına çıkmak için uğraştık. Dediler ki, “Sen kendine alma pasaportu, hanımın alsın.” “Niye?” “O, birinci sınıf memur oldu, ona yeşil pasaport vereceğiz.” “Peki ben 20 senelik avukatım.” “Sana olmaz; sen lacivert pasaport alacaksın.” Bunun da çözümünün nasıl olacağını bir türlü anlamış değilim. Bu hususta da bir çalışma yapılırsa memnun olurum.

Arama hususunu daha önce çözmüştük. Akrasay’da bu X-Ray cihazı falan yoktu, orada 1954’ten kalma bir tane cezaevi; kapısı var, penceresi yok, hep adi suçlular, -bizde terör suçluları yok- önce arıyorlardı falan... Sonra başsavcıya gittim dedim ki, “Bizi niye arıyorsun?” “Ne yapalım?” “Bizim görüştüğümüz bir yer var şurada; girerken mahkûmu gardiyan arasın, bir de çıkarken arasın, beni aramasın. Üstünde bir şey bulursanız, demek ki ben

getirdim bunu.” Bu işin yolunu da bulmuştuk; fakat sonradan bu F tipi cezaevi falan çıkınca bizim işler bozuldu, biz de X-Ray cihazından geçiyoruz.

Sayın Yücel Sayman, “Borcumuz yok” dedi. Kendisi, hep saygıyla izlediğimiz, imrenerek izlediğimiz bir Başkanımız; sayı olarak üyesi çok fazla bir baronun Başkanı, hukuk kurallarını bizden çok iyi bildiğini biliyoruz. Ben de “İstanbul Barosu borcunu ödemiyor” diye 500 milyon lira borcumu ödemiyorum. “Niye ödemiyor?” diyordum, şimdi anlattı; fakat beni ikna edemedi. Hukuk kurallarını benden çok daha iyi bilir Hocamız, biz de Aksaray’da 68. Vilayetin Başkanımız. Avukatlık Yasasında bir hüküm var, “Aidatlarını ödemeyen, seçimde oy kullanmayanın cezasını almazsan, bunların barodan kaydını silebilirsin” demiyor, “sileceksin” diyor. Biz hukukçuyuz, hukuk kurallarına en çok uyması gereken biziz; biz bu işleri yapmazsak, kayıtlarını silmezsek, görevimizi ihmal ederiz diye düşünüyorum. Sayın Başkan diyor ki, “Bende 6 bin kişi aidatını ödemiyor” dedi. Başkan kaç oyla seçildi, onu da bilmiyorum; o zaman insanların seçilme durumunun meşruiyeti tartışılır hale gelir. Onun için bence kurallara en önce uyması gereken bizler olduğumuza göre, aidatını ödemeyen üyelerin kayıtlarını silmek bizim görevimiz, 3 ay içinde bürosunu açmayan avukatların barodan kayıtlarını silmek bizim asli görevimiz ve bu kurallara uymak zorundayız. Borcumuzu ödemek de bizim görevimiz.

Epeyce vaktinizi aldım; bu duygu ve düşüncelerle hepinize saygılar sunuyorum.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ediyoruz Sayın Başkan.

Söz sırası, Erzurum Barosu Başkanı Sayın Faruk Terzioğlu’nda.

Buyurun Sayın Terzioğlu.

Av. FARUK TERZİOĞLU (Erzurum Barosu Başkanı)- Sayın Başkanım, Değeli Önceki Başkanım, Birliğimizin değerli yöneticileri, saygıdeğer baro başkanı meslektaşlarım; hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

Öncelikle meslektaşlarımıza yapılan saldırılar sebebiyle gerek Birlik yöneticilerinin, gerekse baro başkanı arkadaşlarımızın gösterdiği hassasiyete şükranlarımı sunuyorum, gerçekten böyle bir dayanışma gerekliydi.

Avukatlık Yasası çıktıktan sonra, uygulamalarıyla ilgili olarak iftiharla söyleyebiliyorum, memnuniyetle söyleyebiliyorum, bütün değişiklikler, avukatlara tanınan yeni haklar, yetkiler, özgürlüklerin tamamını sınırsızca kullanıyoruz; Erzurum'da üçlü protokol uygulamasından tutun, avukat kimliklerinin bankalarca tanınmasına kadar, kamu kurum ve kuruluşlarında avukatların belge teminine kadar her yön itibarıyla oradaki yöneticilerle yaptığımız görüşmeler sonucunda bütün haklarımızı sonuna kadar kullanıyoruz. Erzurum'da hiçbir problemimiz yoktur, yasanın tanıdığı bütün hakları kullanıyoruz, bunu arz edeyim dedim.

Baro pullarının dağıtımı meselesi var; bu, birtakım aksamalara yol açıyor. Ancak yine en uygun dağıtım şeklinin bizi bankalarla falan uğraştırmadan, yine baroların kendi bünyesinde biraz daha geliştirilmek ve ödemelerin dönüşlerindeki zamanı biraz daha makul bir süre, uzun tutarak barolar aracılığıyla pulların dağıtımının daha uygun olacağını düşünüyorum. Çünkü bankaya da yatırsa, banka aynı gün o parayı bizim hesabımıza geçmeyecek, belki 1-2 ay sonra ancak geçecek.

Bu baro pullarıyla ilgili Adalet Bakanlığına bazı kurum avukatlarının veya kurumların müracaatları olmuş, bir de Devlet Su İşleri müracaat etmiş. Adalet Bakanlığında hâkim unvanlı bir genel müdür yardımcısı, ne diyor ona; "düşünce" düşüncesini eline almış geziyor, "Biz bundan muafız, biz baro pulu yapıştırmıyoruz" diyor. Hazine vekilleri için öngörülen bir ayrıcalık, şimdi bütün kamu kurum ve kuruluşlarının, meslek teşekküllerinin hepsine yaygınlaştırılmak isteniyor. Bu, sadece artık kurumlardan kurtarıp, sıradan vatandaşın sırtına sarılan bir külfet olarak karşımıza çıkıyor. Yarın da belediyeler aynı şeyi diyecek, öbür gün de sendikalar diyecek, daha öbür gün de telekomcular diyecek. Netice itibarıyla bu baro pullarından beklenen gelirin temini hayal olacak diye düşünüyorum.

Eleman sıkıntımızdan bahsettik, Sayın Birlik Başkanımız da söyledi; "Yeni birtakım külfetler, yeni birtakım elemanlar

gerektiriyor” dedi, doğrudur. Ben şimdi CMUK’tan bir eleman çalıştırıyorum, maaşını CMUK’tan ödüyorum; bir eleman da almışım, onun da maaşını adli müzaretten ödüyorum; bir eleman da çalıştırıyorum, bir fotokopi makinesi gelirleri, onun parasıyla karşılıyorum. Yarın öbür gün gelirimiz arttığı müddetçe bize bir şeyler intikal ederse, kaynağı bulur, CMUK’tan da yine bir eleman çalıştırırım; yani kendi bütçemizden değil, sağlanan kaynaklardan eleman teminimiz mümkün.

Bu arada tabii Vakfımızın geliştirilmesi, desteklenmesi konusunda benim birtakım uygulamalarım var, belki demokratik değil. Yalnız şunu söyleyeyim: Şuradaki arkadaşlarımızı 5 yıl sonra hiçbirini burada baro başkanı olarak görmeyeceğim; çünkü yasa buna elvermiyor, 5 yıl sonra kadrolar değişecek. Ancak biz, bugün bir sistem oluşturmak durumundayız, avukatlığın yeniden yapılanması konusunda birtakım çalışmalar yapmak durumundayız. Ben, bu meyanda Vakfın da bu arada işlerlik kazanması için gayet antidemokratik uygulamalar yapıyorum. Demin arkadaşlarımızdan biri söyledi, “Ben, ruhsatını almak isterken, Vakıf üyeliğini arayacağım” dedi. Ben arıyorum; başta, geldiğim günden beri. Belki de Erzurum Barosu, şu anda üye sayısı itibarıyla Vakfa en fazla üye kaydı yapan Barodur. Bizden belge almak istiyor avukat arkadaşım, silah ruhsatı alacak; “Vakıf üyeliğin var mı, yok mu? Vakıf üyeliğin yoksa, ben sana belge vermiyorum. Git dava et, ne yaparsan yap, vermiyorum” diyorum. Vakıf üyeliğini mecburi, metazori -af buyurun tabirimi- bunu uyguladık, yaygınlaştı. Şimdi bütün avukatlarımız, yeni başlayanlar önce Vakıf üyesi oluyorlar, öyle devam ediyor, daha da devam edecek inşallah.

Burada bir staj eğitim merkezi problemimiz var. Ben, ayrıntılara girmek istemiyorum, niyetimi yineliyorum: Biz, Erzurum’da bölge barosu olarak olabilir veya sadece Erzurum Barosu olarak olabilir, staj eğitim merkezini oluşturacağız ve bunu çalıştıracacağız. Daha yönetmelik çıkmadan evvel, geçen yıl ben bu uygulamayı yaptım. Erzurum’da bir staj eğitim merkezi, bir staj eğitimi programı oluşturduk, uyguladık, fevkalade de iyi oldu; diksiyon dersine varıncaya kadar ders sağladık, davranış öğrettik, meslek kurallarını öğrettik, bilgisayar öğrettik, İngilizce öğrettik, parasını Baromuz karşıladı. Mesleki bilgilerinin yanı sıra, sosyal birtakım davranışları da öğretmek için vücut dilini anlatacak

adamları, tiyatrocuları getirdik, arkadaşlarımızla tanıştırdık ve başarılı oldu, bunu daha da geliştirebiliriz. Barolar Birliği nezdinde oluşturulacak bir staj eğitim merkezine Erzurum Barosu olarak katkı yapmayı düşünmüyorum, ben kendi staj eğitim merkezini kendim kurmayı düşünüyorum, bunu böylece arz etmek istiyorum.

Burada bir de baroların niteliği ve kimliği meselesi var. Bütün baroların bağımsızlığını, etkinliğini savunageldik; şimdi birtakım uygulamalarla, -inşallah yanlış anlıyorum veya yanlış algıladım- sanki birer Adalet Bakanlığının ve Barolar Birliğinin irtibat bürosu şeklinde faaliyet gösterilmesi durumuna düşürülmek isteniyor gibi geliyor bana. Benim etkinliğim yok, her türlü denetim altındayım, vesayet altındayım; Bakanlık müfettişleri geliyor, teftiş ediyorlar. Yarın öbür gün "CMUK parasını yerinde harcadın mı, harcamadın mı" diye onun teftişi yapılacak, "Adli müzaheret parasını harcadın, harcamadın; stajyerlere tahsis edilen parayı amacına uygun kullandın, kullanmadın" yani sıkı bir mali denetim de bizi bekliyor. Bana bir şey verilmesi lazım. Ruhsatnameleri imzalıyorum, benim imzam olmadan Erzurum Barosunda kimse avukat ruhsatnamesini almıyor da, o avukatın kimliğini imzalamam konusunda bir yetki tanınmıyor. O kimliği de ben imzalamak istiyorum, kendi avukatımın kimliğini ben imzalamak istiyorum, benim baromun mensubudur. Kimliklerin bir şekli olacaktır, bir seri numarası olacaktır; çünkü resmi kimlik niteliğindedir. Bunun formülü; nasıl ruhsatnameler hazırlanıyor, geliyor, baro başkanının imzasından sonra andını içip ruhsatnamesini alıyorsa, aynı şekilde kimliği hazırlasın, imzasını ben atayım, mührünü de ben basayım. Benim elimle alsın ki, benimle olan münasebetinde kimliğini ben vermiş olmam hasebiyle bana karşı tavır ve davranışlarında da biraz daha şey olsun. Yine söylüyorum; 3-4 yıl sonra biz baro başkanı değiliz, müessesesi oluşsun diyorum, barolarımızın saygınlığı açısından diyorum.

Bir de sosyal tesisler meselesi var. Takdir yüce yöneticilerimizin, yüce heyetimizin; onlar nasıl değerlendirilirse, bizim dışımızda olan bir şey, tesis bulacak, alacak, kendi takdirleridir. Demin dediğim gibi, tesisimi de kendim kuracağım, o fazla beni ilgilendirmiyor.

Türkiye'nin demokratikleşmesi yolunda verilen mücadelelerin önüne son günlerde bir engel çıkarıldı. Belki ceza

hukukuyla ilgilenen arkadaşlarımız bilirler; bir 4422 sayılı Organize Suçlarla Mücadele Yasası, çıkar amaçlı suç örgütleri ve saire... Bir yerde rüşvet iddiası varsa, hemen bir Devlet Güvenlik Mahkemesi Yedek Hâkimliğine bir müracaat, emniyet makamları tarafından ve istediği adamı 9 ay süreyle izlemeye alabiliyor; telefon konuşmalarını dinliyor, özel hayatını, iş hayatını, siyasal hayatını, aile hayatını izliyor; ajan kullanıyor, provake ediyorlar. Neticede gel gör ki, "4422 değil bu, 313'ten dava açalım bunlara" deniliyor zoraki zorlamalarla; ama vatandaş tabii bu 2-3 aylık süre içerisinde son derece ağır maddi ve manevi işkencelere maruz kalıyor, insanlık ve ahlak dışı işkencelere maruz kalıyor. Biz, "Efendim zapta geçsin, bakın vatandaş böyle diyor, ilgililer hakkında bir suç duyurusunda bulunsun" diyoruz, maalesef mahkemeler geçiştiriyor, zapta geçmemek için direniyor hâkim.

Özellikle Devlet Güvenlik Mahkemesi olan yerdeki arkadaşlarımız bilirler; devlet güvenlik mahkemelerinin koridorlarında resmi görevli oldukları, ama görevinin ne olduğu belli olmayan bir yığın insan gezer. Bunlar, cumhuriyet savcılarına, hâkimlere manevi cebir uygulamakla yükümlüdürler; savcının vermiş olduğu mütalaayı benden evvel öğrenir. Bir heyetten çıkacak olan bir kararda dosyayı başkan gönderir üyelere, "üyenin görüşünü alayım" diye gittiği zaman bazı hallerde toplanmıyorlar, elden evrak geziyor, üyenin görüşünü benden evvel öğreniyor vatandaş, diğer üyeye baskı yapıyorlar. Yani devletin bazı kurumlarında çalışan görevliler, soruşturmayla yetkili olan görevliler, mahkemeler üzerindeki baskısı hâlâ devam ediyor, bunu biz müşahede ediyoruz.

Geçenlerde Erzurum'da bu 4422 sayılı Yasanın uygulamasıyla ilgili bir konferans, panel çalışması yapıldı. Sulhi Dönmezer hoca, Erdener Yurtcan hoca, İçişleri Bakanlığının şeyi de getirildi oraya, Devlet Güvenlik Mahkemesinin hâkimi, savcısı; hâkimler, savcılar, jandarma kumandanı, polis müdürü hepsi orada. Ancak savunma mesleğinden bir tek kişi çağrılmadı; demek ki yasa kendi kafalarına göre yorumlayıp uygulamak yolunda bir şeyler arıyorlar. Yani biz de bir hukukçuyuz; madem savunmanın vazgeçilmez bir öğesiyiz, yasa da bunu bize böyle tanımış, nasıl oluyor ki bir yasanın uygulanmasıyla ilgili yapılan bir panelde, bir toplantıda, konferansta avukatlar çağrılma gereği duyulmuyor? Bu duyulmamaktan ötedir ki, işte Adalet

Bakanlığındaki bir hâkim de bir düşünce örneğinden baro pulunu keser, öbürü avukatı saymaz, çağırılmaz ve saire... Ancak bunlar bizi ümitsizliğe sevk etmiyor, ben öyle inanıyorum ki - arkadaşlarımla hepsinin yüzlerinde, aynı ifadeyi görüyorum- biz bu mücadeleyi aşacağız. Demin dediğim gibi, yasanın bize tanıdığı hakları Erzurum'da ben nasıl kullandıysam, arkadaşlarımla hepsi de kullanacaktır diye düşünüyorum.

Beni hoşgörüle dinlediğiniz için hepinize saygılarımı, sevgilerimi sunuyorum.

Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz.

Söz sırası, Tunceli Barosu Başkanımız Sayın Hüseyin Aygün'de.

Buyurun Sayın Aygün.

Av. HÜSEYİN AYGÜN (Tunceli Barosu Başkanı)- Sayın Başkanım, değerli Birlik Yönetim Kurulu üyelerimiz, değerli il baro başkanlarımız; hepinizi selamlıyorum.

Samsun, Adana ve Nevşehir barolarımıza geçmiş olsun dilekelerimizi Tunceli Barosu adına sunuyorum. Son aylarda meydana gelen olaylar, ülkemizin yaşadığı ekonomik kriz, onun ürettiği sorunlar, bizim mesleğimizi de olumsuz etkiler hale geldi, neticede meslektaşlarımıza yönelik fiili saldırılar gündeme geldi; fakat bu saldırılarda Hükümetin uyguladığı ekonomi politikasının da etkisi olduğunu tespit etmeden geçmemek gerekir diye düşünüyorum.

Öncelikle Türkiye Barolar Birliğine bir konuda Tunceli Barosu olarak teşekkürlerimizi sunmak istiyoruz; 12 Eylül tarihinde açıklanan Anayasa önerisi gerçekten Türkiye Barolar Birliğinin vasfına uygun, kamuoyunun 20 yıldır 12 Eylül yönetimi tarafından ülkenin başına bela edilen 12 Eylül Anayasasına karşı tepkilerini yansıtan bir çalışması açıklanmıştı. Bu çalışma ne yazık ki Amerika Birleşik Devletlerine yapılan barbarca saldırının yarattığı toz duman altında kaldı, kamuoyu tarafından çok öğrenilemedi; fakat yine de olumlu bir çalışmaydı, gerekli bir çalışmaydı. Bu

konuda şunları eklemek isterim: Ülkemizde demokratik bir anayasa yapılsa bile, Milli Güvenlik Kurulunun kozmik kasasında saklı bulunan bir Milli Güvenlik Siyaset Belgesi bulunuyor. Bu belge, Anayasal değil, yasal değil ve hükümetler değişse bile, bu belgede yazılı olan esasların değişmeyeceği belirtiliyor. Aynı belge, Türkiye'nin iç ve dış siyasetini belirliyor, ekonomi politikasını, özelleştirme politikalarını, aklınıza gelebilecek pek çok konudaki siyasasını belirliyor. Bu belgenin çok şeyle bağlantısı var. Çok yakıcı bir örnek; Amerika Birleşik Devletleri, şu anda bir savaş hazırlığı başlatmış bulunuyor. Ortada herhangi bir delil, kanıt, ciddi ve inandırıcı bir delil olmaksızın Taliban'ı ve kendi yetiştirdiği Usame bin Ladin'i vurmaya çalışıyor, daha doğrusu Afganistan halkına saldırmaya çalışıyor. Ülkemizde günlük gazetelerin her gün açıkladığı oranlarda ulusumuzun çok büyük çoğunluğunun savaş istemediği vurgulanmasına rağmen, bu savaşa girmeye, yeni maceralara çekilmeye çalışılıyor. Meslektaşlarımızın ve barolarımızın, bu belge konusunda gereken duyarlılığı, hassasiyeti göstermesi gerekir diyoruz; çünkü bu belge var oldukça, iyi bir anayasanın da çok işlevi olmadığı kanaatindeyiz.

Yeni Avukatlık Kanunumuz çıktı; pek çok meslektaşımız, kendi illerinde meydana gelen olumlu değişikliklerden bahsettiler. Özellikle bir konuda pek çok ilde eski durumun devam ettiğini üzüntüyle izliyoruz. Avukatların üzeri aranıyor, siyasi suçluların bulunduğu cezaevlerinde bu uygulamalar yoğunluk kazanıyor. Jandarma komutanı ve gardiyanlar, "Biz, protokolü tanırız, kanun bize gelmedi" diyebiliyorlar meslektaşlarımıza. En azından bu konuda evelden Barolar Birliğimize hakim olan düşüncenin gözden geçirilmesi gerektiği kanaatindeyiz. Çünkü evelden meslektaşlarımızın çok büyük bir bölümü, Birlik Yöneticilerimiz, "Kanun çıkarsa, protokol sorunu otomatikman çözülür" inancındaydılar; ancak geldiğimiz aşamada ne yazık ki bu düşüncenin isabetli olmadığı ortaya çıktı.

Son haftalarda meydana gelen bazı olaylar var ki, insan hakları sorunu yeniden gündeme geldi; Edremit olayı. 16 yaşında Cihan Ünal adlı bir çocuğun gözaltında ölmesi ve aynı ilin emniyet müdürünün de evelden çok kuşkulu olaylarla kamuoyunun dikkatini çeken bir isim olması hepimiz tarafından biliniyor. Ayrıca 1 Eylül gösterileri sırasında polislin, barışçıl gösteri yapmak isteyen

insanlara ülke çapında uyguladığı çok yoğun ve ağır Şiddet de tarafımızdan dikkatle izlendi, dikkatlerden kaçmadı. Barış etkinliklerinin bu derece yoğun insan hakları ihlallerine sahne olması çok düşündürücü. Bu açıdan Sayın Barolar Birliği Başkanımızın Türkiye Barolar Birliği bünyesinde oluşturulması düşünülen İnsan Hakları Merkezi Projesinin çok isabetli olduğu tartışmasıdır. Bu merkezin bu konularda gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyoruz.

Biz, bölge baroları olarak bugüne kadar insan haklarının askıda olduğu bir coğrafyada yaşadık, mesleğimizi ifa etmeye çalıştık. Herhalde Türkiye, Ortadoğu'da bir savaş batağına çekilirse, bizim askımız çok daha yükseklere çekilecek, öyle anlaşılıyor.

Staj Yönetmeliği konusunda bazı tartışmalar olduğunu görüyoruz. Stajyerlerin Ankara'da belli bir dönem staj yapmalarını düşüncesi, bana göre en azından Şu açıdan uygun gözükmüyor: Taşradan gelen stajyerlerimizin gelmesi, kalmaları, problemler yaratabilir. Bu açıdan, bu düşüncenin, yönetmeliğin bu hükmünün bölgeler düzeyinde bir staj olarak düzeltilebileceği kanaatindeyim.

Adalet Bakanlığının boralar üzerinde vesayetinin artacağı yönündeki endişelerin de giderilmesi gerekir. Bu konuda bütün meslektaşlarımızın tam bir irade birliğiyle hareket etmesi gerekir. O açıdan toplantıların sürdürülmesi gerektiği düşüncesine iştirak ediyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

OTURUM BAşKANI- Teşekkürler.

Söz sırası, Isparta Barosu Başkanı Sayın Faik Yıldız'da.

Buyurun Sayın Yıldız.

Av. FAİK YILDIZ (Isparta Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, sayın Yönetim Kurulu yeleri, Sayın nceki dönem Başkanım, değerli meslektaşlarım; hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Gündemin birinci maddesi, meslektaşlarımıza yönelik saldırılar olarak belirtilmiş. Bu toplantıda meslektaşlara yapılan saldırıları konuşacağımı düşünmüştüm, buraya gelirken de bu niyetle geldim. Arkadaşlarımız, bütün konuşmalarında bahsettiler; ama avukatlara yapılan saldırılar, bence biraz evvel konuştuğumuz konulardan çok daha önemli; çünkü bu, hayatımızı ortadan kaldırıyor. Sayın Samsun Baro Başkanımıza hem başsağlığı diliyorum, hem Samsun Barosu avukatlarına başsağlığı diliyorum, bütün avukatlara başsağlığı diliyorum.

Biz, bu işi yaşadık; ateş düştüğü yeri yakıyor. Biz, Isparta Barosu olarak bir yıldır hâlâ avukat arkadaşımızın acısını çekiyoruz, onun üzüntüsünü yaşıyoruz. Tam 4 gün sonra arkadaşımız vurulalı bir yıl olacak. Davası ilk celsede bitecekti sözde, bütün deliller toplanmıştı, her şey toplanmıştı; halen adli tıpa gidecek, bugün giderse sanık. Üzüntüyle öğrendim ki, Samsun'da avukat arkadaşımızı vuran katil yakalanmamış. Bence bu hususta barolar, Barolar Birliği olarak bir çalışma yapmalıyız, arkadaşımızı vuran caninin yakalanması için elimizden geleni yapmalıyız. "Ama biz polis değiliz" diyeceksiniz; en azından elimizdeki bilgileri, belgeleri barolar aracılığıyla birbirimize ulaştırarak mahallinde polisleri çalıştırarak bulabiliriz. Türkiye gibi bir ülkede, bir avukatı, bir icra müdürünü vuranın bulunmaması diye bir şeyin olmasına inanmıyorum, polisin istediği sürece bulamaması ihtimalinin olduğunu da düşünmüyorum; eğer polis isterse, sanığı bir gün içerisinde Türkiye'de bulur, ben bu inançtayım.

Samsun Barosu Başkanı arkadaşım da anlattı; biz, avukatlar olarak kendi kendimize sahip çıkmalıyız. Eğer kendimize sahip çıkmazsak, bize ne hâkimler sahip çıkar, ne başkaları sahip çıkar. Ancak arkadaşımızın dediği gibi, gerçekten biz, aradan zaman geçince, "Bizim avukat arkadaşımızın falanı vardı, o icra takibi filandı; o icra takibini yapmasaydı, bıraksaydı, gitmeseydi" gibi mazeretleri söyleyerek, sanki bizim avukat arkadaşımız ölmeye gitmiş gibi onu suçlu çıkarmaya çalışıyoruz ki, bunu söyleyenler de vatandaşın çok avukatlar, bunun daha fazlasını vatandaşlar söylüyor. O zaman biz avukatlar, kendi kendimize sahip çıkmalıyız. Vurulan, ölen arkadaşlarımıza yapabileceğimiz bir şey yok, sadece taziye diliyoruz. Bundan sonra yapacağımız çalışmalarını kendimiz için; yarın hepimizin, burada oturan

arkadaşlarımızın -inşallah kimsenin başına gelmez, ama- bütün avukatların başına gelmesi muhtemel.

Başkanımın anlattığından, Samsun'daki arkadaşımızın durumuyla Isparta'da vurulan arkadaşımızın durumu arasında hiçbir fark yok; hem takip haklı, hem arkadaşımızın hiçbir günahı yok. Arkadaşımız ona rağmen vuruluyorsa, bütün avukatların başına gelebilir; "Ben sadece ticaret davalarına bakıyorum, hukuk davalarına bakıyorum, ceza davalarına bakmıyorum, icra işlerine bakmıyorum, bize bir şey olmaz" inancının ortadan kalkması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü olaylara baktığınızda, diğer davalarla onların arasında bir fark yok, icra takibinde olmuş olabilir; mahkemenin önünde olmaması mümkün mü, boşanma davasında olmaması mümkün mü, tapu iptal davasında olmaması mümkün mü? Olaylara bu şekilde bakmalıyız ve birbirimize sahip çıkmalıyız.

Biz, Isparta Barosu olarak, kendi bölgemizde avukata yapılan saldırıyı kamuoyuna yansıttık. Bize kamuoyuna yansıtmada İstanbul Barosunun, İzmir Barosunun, Uşak Barosunun, Ankara Barosunun, Antalya Barosunun, Denizli Barosunun, Muğla Barosunun büyük faydaları oldu. Ben, bugünkü toplantıda, Samsun'daki arkadaşımızın duruşmasına ne gün gidileceğinin, nasıl gidileceğinin, vekâletnamelerin çıkıp çıkmayacağını konuşulacağını düşünüyordum ki, yakalanmadığı için herhalde davası da açılmamıştır. Konuşmalardan, Başkanımızın da konuşmasından, Samsun'da bir toplantı düzenleneceğini anladım, eğer yanlış anlamadıysam.. Toplantı düzenlendi, bittiyse, yeniden Samsun'da telin mahiyetinde avukatların sorunlarını, özellikle avukatlara karşı yapılan saldırıların konuşulduğu bir toplantının yapılmasını, arkadaşımıza yapılan saldırının tüm Türkiye kamuoyuna yansıtılması için ne gerekiyorsa yapılmasının gerektiğine inanıyorum.

Bize arkadaşlarımız sahip çıktılar, biz en azından Isparta Barosu avukatları olarak bundan çok memnun olduk, üzüntülerimizi gerçekten çok giderdiler. Aynı durumun bugün Samsun için yaşandığını düşünüyorum; Samsun Barosuna da bizim aynı şekilde yapmamız, aynı desteği vermemiz gerektiğini düşünüyorum ve bütün baroların da vereceğine inanıyorum, biliyorum. Bunun Samsun Barosuna verilecek destek de

olmadığını düşünüyorum, herkesin kendisine vereceği destek diye düşünüyorum. Bu hususta özellikle karar alınmasını, bunun gündeme getirilmesini diliyorum. Ayrıca diğer barolarda da vurulan arkadaşlarımıza geçmiş olsun diyorum, acil şifalar diliyorum.

Ben, yönetmelikler hakkında bir konuşmanın gereğini düşünmüyorum; yönetmelikler Bakanlığa verildiğine göre, artık bu konuda bugün için tartışmanın gerekli olmadığı inancındayım ve bir an evvel de çıkması gerektiğini düşünüyorum. Isparta'da en az 7-8 tane dava, vekâletle ilgili dava hakem mahkemesine gitti, görevsizlikle neticelendi. Mahkemenin nasıl kurulacağı, harcı kimin alacağı, yargılamanın nasıl yapılacağı belli değil; davaların nereye gideceği, kimde duracağı belli değil. Onun için yönetmeliklerin yanışıyla-doğrusuyla bir an evvel çıkarılarak eksikliklerin sonradan giderilmesi görüşündeyim.

Vekâlet pulu uygulamasıyla ilgili olarak da bence devam eden uygulamanın çok doğru olduğu inancındayım; mevcut şekliyle bir itirazımız yok, gördüğüm kadarıyla gayet de iyi gidiyor.

Asgari ücret tarifesinin de bir an evvel çıkarılmasında fayda olduğunu düşünüyorum. Hâkimler arasında problem var, hangi asgari ücret tarifesi uygulayacağı hususunda tereddütleri var; her ne kadar son asgari ücret tarifesinin uygulanacağını söylüyorsak da, ulaşamadığımız birçok hâkimler tereddüt etmekte. Onun için de tarifenin bir an önce çıkarılması, özellikle çıkarılırken de binde 1'in dikkate alınmasını diliyorum.

Ben, gördüğümüz arsayı da beğendim, Isparta Barosu olarak Barolar Birliğimiz eğer almaya karar verilirse, Isparta Barosu olarak yanlarındayız.

Hepinize teşekkür ediyorum.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz.

Söz sırası, Diyarbakır Baro Başkanı Sayın Mustafa Özer'de.

Buyurun Sayın Özer.

Av. MUSTAFA ÖZER (Diyarbakır Barosu Başkanı)- Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar; konuşan bütün arkadaşlarımız, özellikle meslektaşlarımıza yönelik saldırıları hem gündemimizin ilk maddesinde, hem de konuşmalarının ilk açılışlarında bahsettiler. Tabii ki saldırılar bugünün sorunu değil, dünün sorunu da değil ve bugünle de kalmayacak, öyle görünüyor; çünkü sistem bu, çalışan bir mekanizma bu. Arkadaşlarımız, vefat eden insanlarımıza Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar dilediler, Birliğimizin bu konudaki hassasiyetini dile getirdiler, doğru; ama bundan sonra meydana gelmemesi için neler yapmalı, aslında bunu oturup düşünmek gerekir. Hem sistemi sorgulayacaksınız, hem de bu ve benzeri olayların meydana gelmemesi için, gerçekten baroların, Birliğin, "mademki bize yönelik saldırılarsa, bu saldırıların mümkünse yok etme düzeyine getirebilmek için nasıl bir tavır alınmalı" diye oturup uzun uzun düşünmesi gerekir. Yani önlem almak, çare bulmak gerekiyor; sadece taziye iletmekle gidip davayı takip etmek de yetmiyor. Sorun, ille de cenaze gelsin, o cenaze üzerinde biraz hukuk, biraz demokrasi dersi, ondan sonra biraz da yargı, ondan sonra unutulsun, gitsin değil; sorun, bunu yaratan sistemi yargılamak. Bu yargı süreci içerisinde nasıl bir önlem alınabilir; bunun üzerinde kafa yormak gerekiyor.

Kimlik sorunu konusunda Birlikten talebimiz şu: Lütfen kimlikleri barolara bırakın. Tek tip bir kimliğin çıkmasına elbette ki hiç kimsenin itirazı yok; ama lütfen bırakın, hangi baronun bünyesinde üye bulunuyorsa, onunla anılsın; o tüzelkişiliğin, şahsiyetin kimliği olarak kalsın, lütfen o kimlikler o barolarda kalsın.

Değerli arkadaşlarım; üçlü protokol çıktığı günden beri her geldiğim toplantıda da buna vurgu yaptım, yine de yapıyorum. Biraz önce arkadaşlarımı dinledim; Adana'yı dinledim, Hatay'ı dinledim, Erzurum'u dinledim, üçlü protokolle ilgili hiçbir problemleri yok. Kendi kendime düşündüm; "keşke ben de o barolarda olsaydım, o baroların mütevazı bir avukatı olsaydım" dedim. Yani bu ülkede -konuşmamın başında da belirttim- sistemi yargılamak zorundayız arkadaşlar, sistem aksıyor. Bir Avukatlık Yasası çıkmış; ama bir türlü protokolü aşamıyor, yönetmelikleri aşamıyor, sıkıntı burada. Bu sıkıntıları aşmak için neler yapmak lazım? Protokol çıktığı günden beri -sizi bütün samimiyetimle temin ediyorum- cezaevlerine gitmedim, neredeyse avukatlığımı noktalamak duruma gelmişim; yani benim üzerimdeki Baro

Başkanlık sıfatım olmasa, ben şu anda avukatlıktan istifamı verip, avukatlık mesleğinden vazgeçeceğim. Bu böyle gittiği takdirde, Başkanlığımı noktalandığım gün istifamı kendi baroma vereceğim. Neden; çünkü gerçekten meslek onuru ayaklar altında.

Bu Avukatlık Yasasından kısa bir süre sonra ilk defa cezaevine gittim. Hiçbir şey almadım üzerime, sadece bir kimlik aldım; yaz ayı, üzerimde ceket de yok, kemeri de çıkarttım, bir kimlik aldım, cezaevine gittim. Raylı sistemden geçiyor, ötüyor, geç babam, geç geç ötüyor. Adam geldi, "Arayacağım seni" dedi; ellerinden tuttum, "Arayamazsın beni, bakın üzerimde bir şey yok" dedim. Adamları orada ikna edemiyorsun; "Jandarma komutanını çağır" adam muhatap olmuyor benimle, "Cezaevi müdürünü çağır" muhatap olmuyor. "Peki burada ben geri gittiğime dair bana bir kâğıt, buyurun beraber bir tutanak tutalım" muhatap yok karşımda. Görüşmeyi yapmadım, tekrar geri geldim. Bunu, o başımdan geçenlerin tümünü başsavcıya yazdım ve ceza savcısına yazdım, suç duyurusunda bulundum; yok, sonuç yok.

Değerli arkadaşlarım; hepimiz hukukçuyuz, bu hukuk sisteminin bir parçası olduğumuzu sürekli söylüyoruz. Ancak ben, savunmanın yargının bir parçası olduğu anlamında gerçekten ikna değilim; çünkü değilim, öyle değerlendirilmiyorum. İşte kararlarda var, bu görülüyor; ya bu kanunu çıkaran bu mekanizmaya gidip, çok iyi anlatmak lazım yahut da bu yönetmeliklerinden bunları vazgeçirmek için bu Birlik, bu barolar, ne gerekiyorsa, radikal tedbir gerekiyorsa, ona da başvurmak gerekir; çünkü bir haktır bu. Eğer biz, bize yönelik bir hakkı kullanamıyorsak, peki başkasının hakkını nasıl müdafaa edeceğiz; onu oturup kara kara düşünmek lazım. Bu nedenden ötürü, "acaba olağanüstü hal coğrafyasında yaşadığımız için midir, sadece bize yönelik mi" diyorum; bakıyorum, başka değişik coğrafyadaki baro başkanı arkadaşlarım da dile getiriyorlar, halen çözebilmiş değiller. Bu nedenden ötürü, bu Sayın Birlik Başkanımızın irtibatta olduğu, gidip kendileriyle görüştüğü bir Adalet Bakanlığı, bir de İçişleri Bakanlığı var. Bu protokolün bir başka ayağı da var; Sağlık Bakanlığı. Şimdiye kadar ondan hiç söz edilmiyor, gidilmiyor; acaba gerçekten engelleyici faktör o mu? Bakan diyor ki, "Ben aynen sizin gibi düşünüyorum." İçişleri Bakanı, jandarmaya bırakıyor. Ne demektir bu? Biz, zaman zaman Türkiye'nin hukuk devleti olmadığı, kanun devleti olduğundan bahsediyoruz; bu kanunun, yasanın uygulanmasını

istediğimiz bir şeyi de başaramıyoruz, yani kanun devleti de değil. Bu ne biçim devlet anlayışı; bu orman kanunu mudur, nedir, bilemiyorum. Yani düşünün; daha dün 5 ay önce Parlatentonun çıkarmış olduğu yasayı Türkiye’de uygulama olanaklarına kavuşamıyoruz.

Bize düşen şu: Bizim yasamız, eğer bunu uygulamaya koyamıyorsak, kepimizi önümüze koyup ciddi ciddi derinlemesine düşünmek zorundayız diye düşünüyorum. Gerçekten Diyarbakır ve çevresindeki cezaevlerinde -çünkü Diyarbakır’da Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılanıp da aşağı yukarı 7-8 sene çevre cezaevinin tümü Diyarbakır devlet güvenlik mahkemelerine bağılı- arkadaşlar, korkunç derecede sıkıntılarla karşılaştıklarını söylüyorlar ve üstelik kendilerini haksız duruma koyup şu anda yargılanan avukat arkadaşlarımız var; yani direnip, aramayı kabul etmeyen arkadaşlarımıza karşı, devlet memurlarına karşı gelmekten ötürü haklarında dava açılan ve halen devam eden davalar var. Yani bu nedenden ötürü çok kısa süre içerisinde bu sorunun çözülmesi gerekir diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar; yönetmeliklerle ilgili olarak bir cümle de ifade edeyim: Yönetmelikler, uzun yıllar avukatlık mesleğine hizmet edecek yönetmeliklerdir, bunların en az hatayla çıkması elbette ki hepimizin düşüncesi. Bu nedenden ötürü, özellikle yaz ayında, tatil ayında Sayın Birlik Başkanıyla -ki tahmin ediyorum bütün başkanlara ulaşmıştır- birebir bir telefon görüşmemizde, “Ankara, İstanbul, İzmir’in böyle bir başvurusu var, ne diyorsunuz?” dedi. Ben de kendisine düşüncemi söylemiştim, dedim ki, “Gerçekten son şeklini vermek bakımından; yani hataları, eksikleri asgariye indirmek için bunların böyle geniş bir platformda tartışılmasında yarar var.” Bu düşüncemi halen muhafaza ediyorum; yani şimdiye kadar yasadız, yönetmeliksiz uygulanagelen bir uygulama vardı, 2-3 ay daha geciksin, kıyamet kopmaz diye düşünüyorum. Eğer baştan hatalarla piyasaya çıkmaktansa, 1-2 ay gecikme daha olsun. Bazı sıkıntılar; biraz önce arkadaşım söyledi, hâkem heyetine gidecek bazı şeyler. Varsayalım ki aralık ayında çıkması öngörülüyordu, ne olur?.. Yani bunun mutlaka böylesi geniş platformda son şeklini vermekte yarar var diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar; bir de şu çok önemli, şimdiye kadar hiç gündeme getirilmedi: CMUK'la ilgili yapılan işlemler var. Bunlarla ilgili biliyorsunuz bir arşiv tutuluyor; yani mevzuatta da yok, Birlikten de bu konuda bize herhangi bir şey gelmedi. Bu arşiv ne zamana kadar saklanacak? Hele özellikle nicel bakımdan büyük olan barolara bakın; bu arşiv nasıl depolanacak, kaç yıl depolanacak? Bu, gerçekten çok sıkıntı verici olmaya başladı; çünkü o CMUK hizmetlerini yoğun sunan barolarda, bizde şimdiden sorun olmaya başladı, nerede muhafaza edeceğiz? Buna bir çözüm getirilmesi gerekir; hukukta her işlemin bir zamanaşımı var, bunun da olması gerekir, bunun da formüle edilmesinde yarar var diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz Sayın Özen.

Söz sırası, Ağrı Baro Başkanımız Sayın Eyyüp Duman beyde.

Buyurun Sayın Duman.

Av. EYYÜP DUMAN (Ağrı Barosu Başkanı)- Hepinize saygılar sunuyorum.

Tabii Mustafa'dan sonra konuşma sırasının bana gelmiş olması biraz talihsizlik, aynı yörede yaşamış olmamız dolayısıyla sorunlarımız ortak ve zaman zaman aynı konuları dile getiriyoruz, bu nedenle tekrara düşersem beni bağışlayın.

Biraz önce Erzurum Barosu Başkanı Sayın Faruk Terzioğlu, DGM'deki bir uygulamadan bahsetti. Gerçekten DGM'lerde baştan beri bu uygulamalar var. Hatta Sayın Terzioğlu, bu çıkar amaçlı suç örgütleriyle ilgili bir davaya girdi, bu muameleyle karşılaştı. Ancak 90'larda falan siyasi suçlarla ilgili davalara giren tüm arkadaşlarımız bilir; bırakın mahkeme koridoru falan, duruşma salonunda hem avukatlara, hem sanıklara müdahale ediliyordu ve savunma görevini yapan avukatlar tartaklanıyordu, çoğumuz da tartaklandık; o nedenle çoğumuz hakkında düzmece raporlar düzenlendi ve çoğumuz gözaltına alındık, yargılandık. Bunu niçin söylüyorum? Devlet güvenlik mahkemelerinin meşruiyetinin

tartışılması lazım. Yani başta çoğu arkadaşımız söylüyordu, “Bu devlet güvenlik mahkemelerinin kaldırılması gerekir” diye. Ancak sonunda askeri yargıcın değiştirilmesi yönünde bir rötüş yapıldı, hepimiz sesimizi kestik, “Yeterli, bu bize yeter, aşar bile” dedik. Yani gerçekten bu konuyu gündeme getirmek lazım; özellikle Barolar Birliğinin ve baroların, devlet güvenlik mahkemelerinin kaldırılması yönündeki taleplerini çok sesli bir şekilde, etkin bir şekilde dile getirmeleri gerekir diye düşünüyorum.

Sevgili arkadaşlar; biliyorsunuz bu son dönemde Amerika Birleşik Devletlerine düzenlenen bir terörist saldırı var. Bu saldırıyı hepimizin şiddetle kınaması gerekiyor, nefretle kınaması gerekiyor; ölüm kimden, kime karşı gelirse gelsin, buna karşı dürmak lazım. “Efendim, falan yerden falan kişiye karşı geldi, hadi karşı çıkalım” veya “Dostumuza yapıldı, falan yerden falan kişiye geldi, biraz bizim yandaşımız; ama saldırıyı uğrayan da düşmanımız, alkışlayalım” mantığı yanlış; kimden, kime karşı, ister devlet kaynaklı olsun, ister terör örgütleri kaynaklı olsun, ister kişi kaynaklı olsun, kimden kime geliyorsa buna şiddetle karşı gelmek gerekiyor. Yalnız, şunu belirtmek istiyorum: Özellikle son dönemlerde gerek dünyada, gerek bölgemizde, gerekse ülkemizde, insan hakları, demokrasi alanında ileri adımlar atılacağı gibi bir izlenim vardı. Tam böyle bir dönemde böyle bir eylemin yapılmış olması da bana düşündürücü geliyor; acaba başka yerlerin parmağı mı var? Mesela niye düşünmüyoruz; yani MOSSAD’ın olamaz mı, İsrail’in olamaz mı? Çünkü Ortadoğu’da ABD ve diğer batılı ülkeler tarafından biraz sıkıştırılmaya başlandı; “Filistin’e çok fazla yükleniyorsun, insan haklarını çok ihlal ediyorsun ve saire...” Yani bu da bir düşünce, böyle bir beyin jimnastiği olarak geçmesi gerekir diye düşünüyorum. Zaten bu olay, demokrasi düşmanları, insan hakları düşmanlarına bir fırsat yarattı. Nedir; polis devletini tesis etmek için son dönemlerde gerek devlet teşkilatı içerisindeki kurumlarda, gerekse basın-yayın organlarında ve sair, “Efendim terörle etkin mücadele edebilmek için insan haklarının, demokrasinin askıya alınması gerekir” yönünde faaliyetler var.

Sevgili dostlarım; terörü önlemenin yolu, demokrasi, insan haklarını askıya almaktan geçmez. Özellikle bunu önlemenin yolu; demokrasi, insan haklarını ve hukuk devletini tesis etmek ve

geliştirmekten geçer, bunu özellikle bilmemiz gerekir diye düşünüyorum.

Yine bir şey daha belirtmek istiyorum: Biliyorsunuz son dönemlerde Türkiye Büyük Millet Meclisi Adalet Komisyonu ve Anayasa Komisyonunda, 37 maddelik bir Anayasa değişiklik paketi geçiyor, o konuda görüşmeler var. Orada ölüm cezasıyla ilgili, "Ölüm cezasını kaldıralım mı, kaldırmayalım mı; kaldırırsak kimin için kaldıralım, kimler için kaldırmayalım" tartışması var. Özellikle bu son ABD'ye yapılan saldırı da bir fırsat oldu, bahane yaratıldı ve gerçekten demokrasi ve insan haklarını geliştirmek istemeyenler, bu konuda da yan çizmeye başladılar. Bizim yörede bir tabir var; bey, hanımını dövmeğe istemiş, etrafında gidip geliyor, bahane yok, ne yapsın da hanımını dövsün diye düşünüyor. Bakıyor ki, hanım un eliyor; böyle etrafında dönüyor, diyor, "Hanım -'çok affedersiniz'- kalçanı sallıyorsun." Hanımı diyor ki, "Bey, merhamet et, un elerken zaten kalçamı sallamak zorundayım." Zaten bunlar insan hakları ve demokrasi yönünde bir adım atmamak istemiyorlardı, bu da onlara bir bahane oldu; ölüm cezasını falan da kaldırmak istemiyorlardı, bu ABD'ye yapılan saldırı da bir bahane oldu.

Sevgili arkadaşlar; hepiniz hukukçusunuz, cezanın bir caydırıcı unsuru var. Ancak ölüm cezasında bu yok; cezayı infaz ediyorsun, bitiyor. Kim cayacak bundan, yani bu sanık cayar mı; bitti, hayatı sona erdi gitti ve ayrıca görenler de caymaz. Ceza farklı bir şeydir; ceza terbiye edici olmalıdır, ceza eğitici olmalıdır, cezanın farklı amaçları var. Ben burada, bu seçkin heyet önünde bunu uzun uzadıya açıklamak istemiyorum; ölüm cezasının kaldırılması gerekiyor, bu yönde Türkiye Barolar Birliğinin etkin bir faaliyet içerisine girmesi gerekir diye düşünüyorum.

Yine sayın meslektaşlarımıza yönelik saldırılardan söz etti arkadaşlarımız; ben de diğer başkanlar gibi, bu saldırıları nefretle ve şiddetle kınıyorum. Yalnız bu saldırılar, bugünden başlayan saldırılar değil, biraz önce arz ettim, bu saldırılar eskiden beri var; davalara giden, davanın niteliğinden dolayı başka güçlerce saldırıya uğradı arkadaşlar. Bu dönemden beri eğer güçlü bir şekilde bu saldırılar karşısında durulsaydı, belki bugün iş bu merhaleye varmazdı. Ayrıca şunu söyleyeyim: Biliyorsunuz Sayın Adalet Bakanının bir beyanı oldu, bu F tipi cezaevleriyle ilgili

olarak; "Efendim anne-babalar gittiğinde, oradaki ölüm orucundaki veya açlık grevindeki insanlar biraz cayar gibi oluyorlar; ama avukatlar gittiğinde daha da kararlı bir şekilde devam ediyorlar." Bu, açıkça avukatları hedef haline soktu. Bence avukatlara yapılan saldırıların kaynağını biraz Adalet Bakanında da aramak gerekir diye düşünüyorum.

Ayrıca üçlü protokolün ortaya çıkış amacı ne; burada avukatları potansiyel suçlu gördükleri için böyle bir üçlü protokol uygulanıyor. Başka illerde, Erzurum'da uygulanmıyormuş veya başka bir yerde uygulanmıyormuş, önemli değil. Önemli olan, bir yerde uygulanıp uygulanmaması değil; ülke genelinde uygulanıyor mu bu, ülke genelinde protokol kanunun önünde tutuluyor mu, tutulmuyor mu, bunun üstünde durmak gerekiyor. Yani ben de gittiğimde, bana diyorlar ki, "Başkan buyur, geç." Ama benim üyem gittiğinde, baştan aşağı elle arıyorlar; yani X-Ray cihazından falan geçmeye falan razıyım, elle arıyorlar. Bu da yetmiyor; geçiyorum, ayakkabımı çıkartıyorlar, kemerimi çıkartıyorlar. Ben aslında bir karar aldım, ama sonra da utandım; kararım şuydu: Tüm avukatlarımı toplayayım, gidip hapisanenin önünde çıplak soyunayım; haydi buyurun arayın, bakayım ne yapacaksınız? Jandarma arıyor, yetmiyor, bir de infaz koruma memurları arıyor; yani tek tek arıyorlar, özellikle arıyorlar, özellikle biraz sevmedikleri avukatın buna karşı çıkması için biraz da tahrik ediyorlar. Yani buna karşı çıkmak gerekiyor.

Ben Ağrı'da şunu yaptım: Gittim, bir tutanak tutmak istedim; biraz yalvardılar, yani "Biz de emir kuluyuz falan, bir savcıyla görüş" dediler. Gittim bir yazıyla savcılığa, Avukatlık Kanunundaki yasal değişiklikten bahsettim, protokolün kanuna aykırı olamayacağından söz ettim ve bu nedenle uygulamanın kaldırılmasını istedim. Bana dediler ki, "Vallahi biz de bir şey yapamıyoruz; Bakanlığa yazdık, halen Bakanlıktan bir cevap bekliyoruz." Yani zannetmiyorum, eğer Bakanlık sıkıştırılmasa, bu Bakanlığın bu üçlü protokolü de kaldıracağını pek tahmin etmiyorum.

Sevgili arkadaşlar; bir de şu F tipi cezaevleri sorunu var, halen bu cezaevlerinde açlık grevlerinde, ölüm oruçlarında insanlar ölüyor. Bir oldubittiye getirildi, bir emrivaki yapıldı. Karşı çıktığımızı, karşı çıkma nedenlerimizi falan daha önce söylemiştik.

Bu ölümlere bir çare bulmak lazım; yani yapıldı, bitti, gitti, biz de hepimiz sesimizi kestik. Gerçekten bu F tipi cezaevlerini gördünüz mü, bilmiyorum; yani bir gece yatamazsınız, hiçbiriniz bir gece yatamazsınız. Ben şahsım olarak F tipi değil, E tipinde bir hafta kaldım, tek başıma kaldım, emin olun ki insan çıldırıyor. Kaldı ki o E tiplerini de herhalde 4'e, 5'e bölüyorlar, daha da küçültüyorlar. Hesap edin; Urfa'da yaz günü, şöyle şu kadarlık bir koridorda bir tane mahkûmu veya iki tane mahkûmu orada 20-25-30 metre yükseklikte dört duvar arasında bir düşünün bakalım; tecrit edilmiş, sosyal gelişimi önlenmiş ve o tandırda cayır cayır yanan bir insan. Bu insandır; suçu, suçunun nevi ne olursa olsun, devlet yakalamıştır, yargılamasını yapmıştır, cezasını vermiştir, insan haysiyetine yaraşır bir şekilde o cezanın infaz edilmesi gerekir ve devlet güvencesinde olması gerekir diye düşünüyorum, yaşamına ve sosyal gelişimine engel olunmaması gerekir diye düşünüyorum.

Bir de Şartla Salıverme Yasası çıktı. Bunun adı af mıydı, Şartla Salıverme Yasası mıydı, neydi, ben şahsen anlayamadım, bir türlü de yorumlayamadım; yani bir kısım suçlar alındı, bir kısmı alınmadı ve saire... Bu, ülkemizdeki soruna gerçekten çözüm getiren bir yasa değildi. Ülkemiz, biliyorsunuz 15 yılı aşkın bir süre bir şiddet ortamını yaşadı, burada haklı-haksız bir sürü insan da mahkûm oldu; yani bir kısmı hakkıyla olmuştur, ama bir kısmı da başka türlü, o dönemin koşulları gereği yargılandı ve mahkûm oldu. Kanımca ülkede bir genel affın zaman geçirilmeden çıkarılması gerekir. Tabii bir sürü arkadaşımız affa karşı, ama gerçekten böyle sosyal debdebe geçilmiş olan ülkelerde af zaman zaman gündeme geliyor; ülkemiz de böyle bir sarsıntı geçirmiştir, ülkemizde de gündeme gelmesi gerekir diye düşünüyorum.

Şunu da arz etmek istiyorum: Biliyorsunuz Kore'ye Türkiyeli askerler gönderildi ve orada da ABD ordusunun geri çekilmesi için tampon olarak kullanıldılar, orada yaşamlarını yitirdiler. Herhalde Afganistan'daki, Irak'taki, Ortadoğu'daki savaşa da yine bizi gönderecekler, bizim çocuklarımızı gönderecekler. Çocuklarımızın ölümünü istemiyorsak, buna da şiddetle karşı çıkmamız gerekiyor. NATO üsleri falan diyorlar; ABD'deki saldırıdan sonra Türkiyeli görevlileri o üslerin almadıklarını basın yazdı. Bu ne biçim NATO üssü ki, NATO üyesi olan bir ülkenin görevlileri içeri alınmıyor? Demek ki NATO üssü falan değil; direkt ABD'nin Ortadoğu'da, Uzakdoğu'da kullanabileceği üslerdir. Böyle bir olay, Türkiye'deki

yöneticilerin iştahını kabartmış durumdadır, bundan rant sağlamaya çalışmaktadırlar, yine bunu insan hakları ihlali için kullanmaya çalışmaktadırlar. Buna da karşı çıkmak ve uyanık olmak gerekir diye düşünmekteyim.

Yine bir Anayasa değişikliği var, görüşülüyor. Ben daha önce de söylemiştim; bu son seçimle oluşan Türkiye Büyük Millet Meclisi, gerçekten şiddet ortamının yarattığı bir Meclis, o şekilde seçilmiş olan bir Meclis. Tabii olumlu değişikliklere karşı çıkmak anlamında söylemiyorum, olumlu değişiklikleri desteklemek gerekir; ama bu Meclisten böyle köklü değişiklikler falan, demokrasi, insan haklarını geliştirecek, hukuk devletinin tesisini sağlayacak yasal düzenlemeler, Anayasal düzenlemeler beklemek mümkün değildir. Bu Meclisin böyle bir niyeti de yok; yani MHP'nin içinde olduğu bir Meclisin insan hakları konusunda adım atmasını beklemek bence yanıltıcı olur. Bence Türkiye'de Siyasi Partiler Yasası, Seçim Yasası ve yine o baraj oranları düşürüldükten sonra yapılacak bir erken genel seçim sonucu oluşacak bir Meclisin sil baştan; yani 37 madde, 3 madde, 5 madde değil, sil baştan yeni bir demokratik Anayasa yapması gerekiyor ve bunu da yine demokratik kitle örgütlerinin, sivil toplum örgütlerinin ve üniversitelerin katılımıyla yapması lazım.

Ben 90'da Baro Başkanı seçildim, o zamandan beri zaman zaman söylerim; bu Anayasa, gerçekten darbe ürünü Anayasasıdır. Hatta ilk konuşmamda çok ileri gitmiştim, "Kışla Nizamnamesi" demiştim. Şükür, Yargıtay Başkanımız, "Polis Tüzüğü" dedi. Bu Anayasayla ülkenin yönetilmesi mümkün değildir, bunun bu şekilde de değişmesi gerektiğini düşünüyorum.

Bu sosyal tesisle ilgili olarak, bu son gösterilen arsayı ben de beğendim. Bunun alınması için bize düşecek görev varsa, sonuna kadar arkasında kalırız, destekleriz bunu. Yalnız Gölbaşı'ndaki tesis bence çok uzak ve kullanılmaya elverişli bir tesis değil; ayrıca bana pahalı da geldi, ondan vazgeçilmesi gerekir diye düşünüyorum.

Kimliklerle ilgili olarak bir kısım arkadaşlarımız arz ettiler. Doğrudur, ruhsatnameler Türkiye Barolar Birliğince düzenleniyor ve gönderiliyor, biz imzalıyor ve avukatlığa başlayan arkadaşımıza veriyoruz. Bence avukat kimliği de Türkiye Barolar Birliğince

düzenlenmeli, soğuk damgası bastırılmalı ve ona imza atma yetkisi Baro Başkanı olarak bana ait olmalıdır. Eğer ben bir avukatıma kimlik imzalayıp veremiyorsam, artık o baro başkanının etkinliği veya şeyi ortada kalmaz diye düşünüyorum.

Değineceğim konulara değinildi, bazı unuttuğum konular da olmuş olabilir, o nedenle beni bağışlamanızı diliyorum. Yalnız staj eğitim merkeziyle ilgili olarak şunu arz etmek istiyorum: Gerçekten bu staj sonunda sınavın yapılmış olması dolayısıyla staj eğitim merkezlerinin çok etkin bir şekilde kullanılması gerekiyor. Yani Ağrı'da iki avukat stajyerine verilecek eğitimle İstanbul'da binlerce stajyere verilen eğitim bence aynı olmaz diye düşünüyorum; ya stajyer avukat sayısı göz önünde bulundurularak kaynak yaratılmalı ya da hiç olmasa bizler bulunduğumuz yerlerde staj eğitim merkezleri açabilmeliyiz. Ancak belli bir süre de Birlik Merkezinde yapılacak böyle bir staja stajyerlerin tabi tutulmaları da gerekir diye düşünüyorum; çünkü sayıca küçük olan yerlerde belki gerekli eğitimi yeterince vermeyebiliriz, arkadaşlarımız mağdur olabilir diye düşünüyorum.

Hepinize saygılarımı sunuyorum.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Çok değerli başkanlar; çok değerli iki başkanımız, Kahramanmaraş Baro Başkanı Sayın Rifat Bülbül ve Çorum Barosu Başkanı Sayın Mahmut Bayatlı, konuşmaların 5 dakikayla sınırlandırılması konusunda bir önerge verdi. Ancak böyle bir önergeyi oylamak gerçekten haksızlık olur; çünkü toplantının başından bu yana sabırla, zevkle ve titiz bir şekilde dinlediğimiz daha önceki başkanlarımıza bu olanak verilip, günün bu saatinde konuşacak ve belki çok değerli görüşleri ileri sürecek arkadaşlarımızın konuşmalarını 5 dakikalık bir zaman dilimiyle sınırlamak son derece yanlış. Demin toplantıdan önce de söylediğim gibi, gece 12.00'a kadar burası sizin emrinizde; sorunlarımızı konuşacağız, tartışacağız, dinleyeceğiz, not alacağız. Gerçi birkaç tane çok sayın başkanımız, kendi özel nedenleriyle ayrılmak durumunda kaldıklarını bildirdiler ve bana notları yolladılar.

Sayın Eyüp Duman arkadaşımız, değerli Ağrı Barosu Başkanımız, tam 22 dakika konuştu; 7 dakikasını bu gündemle ilgili konuştu, 7 dakikanın dışındakini genel konulara ayırdı ve

gerçekten çok yararlandık, çok faydalandık, konuşmasının her satırını dikkatle ve heyecanla dinledik. Ancak şunu rica ediyorum: Özellikle gündemi yolladık, gündeme bağlı kalmanızı ve gündemle ilgili baronuzun ve kişisel görüşlerinizin buraya aktarılmasını özellikle istirham ediyorum. 5 dakikayla sınırlama konusunu oylamaya koymamak istiyorum, bilgilerinize sunarım. Saygılarımla.

OTURUM BAŞKANI- Değerli arkadaşlarım; bu arsanın alınması konusunda Yönetim Kurulu karar almıştı, bu görüşü sayın başkanlarımızla paylaşmak istedik. Sayın başkanlarımız, eğilimlerini belli ederlerse; yani "alınsın" veya "alınmasın" biçiminde bunları tespit edelim...

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Değerli başkanlar; kuşkusuz çok önemli, çok kritik ve çok sorumluluk taşıyan bir konu. Doğrusu bu arsayı gidip gördükten sonra, "alınsın" ya da "alınmasın" biçiminde bir oylamanın da doğru olacağına inanmıyorum. Bu konuda lehte ve aleyhte konuşmak isteyen arkadaşlar varsa, konuşsunlar. Eğer böyle bir ihtiyaç duyulmuyorsa; arsa alındığı zaman, özellikle takas yoluyla Türkiye Barolar Birliğinin kasasına girecek olan 4 trilyonun dönüşü konusunda size bilgi vereceğim.

Sanıyorum başkanlarımızın çoğunun kafasının takıldığı ve de hepimizin üzerinde son derece titiz ve duyarlılıkla durduğumuz; CMUK, HMUK ya da pul paralarına amacının dışında el sürülmemesi. Peki nasıl olacak? Bunu izin vererseniz anlatayım: Uygun görülürse yola çıkalım, uygun görülmezse yola çıkmayalım.

Değerli başkanlarım; sabahki konuşmamda kısaca bilgilerinize sunduğum, Maliye Bakanlığının bize doğal olarak 6-8 ay sonra vereceği 8 trilyonun 4 trilyonunu takas mahsup yoluyla hemen arsa adına bizim borcumuzdan dolayı mahsup edecekler ve geriye kalan 4 trilyonu bize hemen verecekler, yani bu hafta içerisinde falan... Sürekli bizi sıkıştırıyorlar, "Yazı gönderin, bu arsayı alın ve tapuyu üzerinize alın" diye. Geriye kalan 4 trilyonu hemen verecekler. Biz, bu 4 trilyonu bankalarda değerlendirerek, fonlarda değerlendirerek, o 6 aylık süre içerisinde en azından 4 trilyonu 6 trilyon ya da 7 trilyon ya da 5 trilyona çıkararak, en azından CMUK, HMUK ve diğer fonlardan aldığımız o borcun bir kısmını bu şekilde karşılamak istiyoruz.

İkincisi; gerçekten gördüğünüz arsa, -ben, biraz sonra değerli başkanlarımızın konuşmalarına yanıt verirken raporları da göstereceğim- Ankara'nın gelişmekte olan en önemli iş merkezlerinden birisi. Bu konuda birkaç tane müteahhit arkadaşla konuştuk; yap-sat koşuluyla bize hem para verebileceklerini, hem de bu konuda ciddi ciddi arsa üzerinde dilediğimiz inşaatı yapabileceklerini söylediler. Böyle bir olanağı da kullanmaya çalışıyoruz; eğer sayın başkanlarımızdan, değerli başkanlarımızdan böyle bir takas konusunda bize bir olanak tanınmazsa, bu yol zorlanacak.

Üçüncüsü de değerli başkanlarım, sabahleyin size söylediğim gibi, uluslararası para kuruluşlarının bizimle ilgili olan bölümleri; Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler ve en önemlisi Avrupa İskân Bankasıyla ilgili çok ciddi girişimlerde bulunarak, bu projeye gittiğimiz zaman bize para takviyesi yapacaklarını belirttiler. Bu söylediğim çerçeve ve açıklamalar doğrultusunda, bizi yüreklendirir, bize güç verir, bize enerji verir ve bizim arkamızda durursanız, biz daha rahat hareket ederiz. Bu konuda olumsuz bir karar çıkarsa, inanın aynı olumlu karar kadar biz saygılı oluruz, olmak durumundayız. Nitekim Yönetimin böyle bir sorunu yok; yani Yönetim kendi içinde bu sorununu çözdü. Bu konudaki kararı bu söylediğim çerçeve içerisinde değerlendirerek lütfen oylayın, ondan sonra ben deminki söylediğim konuları Yönetim Kurulu ve Başkanlık Divanı olarak hemen pazartesinden itibaren uygulamaya geçiriyoruz.

Teşekkür ediyorum.

OTURUM BAŞKANI- Buyurun Başkanım.

Av. YÜCEL SAYMAN (İstanbul Barosu Başkanı)- Arsanın bizatihi kendisiyle ilgili bizim bir şey söylemeye hakkımız yok. Eksik olmayın, bunu soruyorsunuz, memnun oldum sorduğunuz için; ama bu sizin kendi tasarrufunuzda olan bir şey, arsayı beğendiyseniz alırsınız. Bunu siz değerlendirmişsiniz, üzerine gitmişsiniz; ben gelip arsaya bakarak "iyi" ya da "kötü" deme hakkını kendimde bulmuyorum. Sadece baroları ilgilendiren iki konunun tartışılması gerektiğini düşünüyorum: Birincisi, maddi olarak sorun; yani bunu uluslararası kuruluşlardan alırsınız, başka yerlerden alırsınız, -onu da sordunuz, teşekkür ederiz- sizin

tasarrufunuz; yani o yasal şeylerde biz yanınızda oluruz. Anca. CMUK'la ilgili, başka şeylerle ilgili, barolarla ilgili, biz bu şeylerimizi aksatmak istemiyoruz. Yani eğer aksayacaksa CMUK hizmetleri ve saire, buna karşı çıktığımızı söylemek isterim.

Onun dışında çok önemli bir şey var; bence tartışılması gereken nokta burada: Öyle bir bina alıyorsunuz, yapacaksınız, bu tasarrufu her zaman yapabilirsiniz, yapın. Ancak öyle bir örgütlenmeye gidiyorsunuz ki, öyle tesisler ortaya getiriliyor ki, şunu düşündüm: 11 kişilik yönetimi olan bir kurul, seçimi delegeler tarafından yapılan bir kurul, avukatlığın merkezileştiği bir yerde yönetmeliklerle kendine daha çok yetkiler alıp tam merkezileştirirken; bir de böylesine dev kuruluşlar ve dev örgütlenmelere gittiği zaman, -staj eğitim merkeziyle, insan hakları merkeziyle, tesisleriyle, yemekhanesiyle, otelleriyle, uluslararası ve saire- burada bunun hemen oylanamayacağını, bunun tartışılması gerektiğini düşünüyorum. Benim derin kaygılarım var. "Doğru düşünüyorum" demiyorum, ama tartışmak istiyorum bunu.

Değerli arkadaşlar; bu, İstanbul Barosunda yaşandı. Böylesine dev bir şey üzerinde, yönetimin üzerinde vesayetler başlar, yönetimin bir kısmı üzerinde vesayet başlar, barolar üzerinde başlar, kurulur, bunların tehlikeleri vardır, bu tehlikeleri tartışmak gerekir. Siz arsayı alırsınız, ve saire, bunları alın; ama bize oylatmanız için, bu oylatmanızda bizim bunları tartışmamız lazım. Yani bu arsa mükemmeldir, buyurun, benim orada söz söylemeye hiçbir hakkım yok, burada teşvik edelim, finansmanı bakımından da neyse yapalım; ama yapılacak amaç, örgütlenme bakımından avukatlığın geldiği durumda, baroların geldiği durumda büyük tehlikeler olduğunu söylemek istiyorum. Sadece de kendinizi lütfen düşünmeyin; kurumlaşıyorsunuz, yani biz hepimiz kurumlaşıyoruz. Öyle bir Birlik kuruluyor ki, öyle bir güç kuruluyor ki; siz değil, ama 4 yıl sonra, ama 8 yıl sonra Adalet Bakanlığıyla aynı konumda, düşüncede olan bir yönetim seçildiği anda -ki, onun seçilmesi de o kadar zor değildir- bu seçim sistemi çerçevesinde, bütün baroları merkezileştiren, avukatlığı merkezileştiren, avukatın bağımsızlığını, -bırakın baroları, onu bir kenara bırakıyorum; yani o artık biraz hayal oluyor- avukatın özgürlüğünü ortadan kaldıran, bunu yok eden ve tıpkı yargıçlarda, savcılarda olduğu gibi, tek tip avukat tipine götüren bir kurumsallaşmaya gider.

Ben, rica ediyorum ve istiyorum; bu konuyu enine boyuna tartışalım. Bunu ben İstanbul'da sadece Yönetim Kurulunda değil, tabanla tartışmak isterim, bölge toplantılarında avukatlarla tartışmak isterim. Yani bunları tartışmadan bize oylatmayın; siz karar alırsınız, biz bunu eleştiririz, oylarız ve saire... Ama lütfen, eğer biz bunu oylayacaksak, bunları tartışarak, bu şeyleri gündeme getirerek, aktararak, kendi deneyimlerimizi, İstanbul Barosunun yaşadığı deneyimleri aktararak, olabilecekler konusundaki kaygılarımızı söyleyerek, kanıtlarımızı getirerek, birbirimizi ikna ederek yapalım diyorum. Bu yapılmadan yapılacak bir oylama, olumlu ya da olumsuz şu anda insiyaki olarak "bana göre böyle olmalı" diye, hiçbir temele dayanmadan, hiçbir veriye dayanmadan şu andaki duygusal havamıza göre verilmiş bir karar olacaktır, menfi ya da müspet. Onun için ben rica ediyorum; az, kısa bir dönem olsun, bize oylatacaksanız, böyle bir tartışmanın ortamı yaratılsın, öyle bir tartışma içinde yapalım diyorum.

Teşekkür ediyorum.

OTURUM BAŞKANI- Buyurun Erbuğ bey.

Av. ERBUĞ DELİTUNA(Balıkesir Barosu Başkanı)-

Sayın Önceki Başkanım, Birlik Başkanım, Yönetim Kurulu, sayın baro başkanlarım ve kıymetli meslektaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sözlerimi kısa kesmek istiyorum. Biraz evvel Sayın Başkan Yücel Sayman görüşünü bildirdi; "Bu arsa ile ilgili oylama yapılsın veya yapılmaz." Ben, oylama yapılmasından yanayım. Atatürk Samsun'a çıktı, Samsun'dan Anadolu'ya geçtiği zaman önünde padişahın idam fermanı vardı; ama bu memleketi kurtardı. İnsanlar, hayatta bazı rizikoları almak zorunda. Bu Yönetim Kurulu, bu Başkanlar Kurulu, bazı rizikoları önüne alacak, takas usulüne "evet" diyecek ve bu arsayı alacak,. Bu, ilerisi için çok büyük bir yatırım olacak, bizden sonraki genç avukat arkadaşlarımız bundan faydalanacak. Biz, bugün sabahleyin geldiğimiz zaman, garda elimizi, yüzümüzü yıkıyoruz veya istasyonda yıkıyoruz, garajda yıkıyoruz ve burada bu akşam bazı arkadaşlarımız gece kalmayacak, otel parası vermemek için yine memleketine gidecek. Ben de biraz sonra saat 18.00 veya 19.00'da tren var, trenle gitmek zorunda kalıyorum, burada

kalamayacağız; ama şu evimiz olursa, bir avukatevi, burada kalmak istiyoruz. Neden kalmayalım; kalalım burada. Bunun için takas usulüne evet ve oylamaya da evet diyorum, bir an evvel oylamaya geçişsin.

Hepinize teşekkür ediyoruz.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Terzioğlu.

Av. FARUK TERZIOĞLU (Erzurum Barosu Başkanı)- Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Burada bir oylama meselesi gündeme geldi; ben, "burada bir an evvel görüşülsün" falan derken, işin aciliyetine binaen arz ettim. Gerçi Yönetim Kurulu Sayın Başkanı ve üyeleri bizlerin reyleriyle, delegelerimizin reyleriyle seçilmişlerdir ve bundan sonraki tasarrufları, tamamen kendi takdirlerindedir, burada oylama meselesinde sadece bizim nezaketen görüşlerimizi almak noktasındadır. Onun için nezaket göstermişlerdir, fikrimizi almak istiyorlar, "Ben böyle bir işlem yapıyorum, doğru mu yapıyorum, yanlış mı yapıyorum" düşüncesi vardır. Sayın Sayman'ın endişelerine de kısmen iştirak etmek mümkün; ama bugün varmiş olduğumuz nokta; madem Maliye Bakanlığı da bu konuyu sıkıştırıyor, yarın bir başka Maliye Bakanı -Türkiye burası- Maliye Bakanı gelir de meseleye nasıl bakar, bilemeyiz. Bir an evvel bunun aciliyeti sebebiyle görüşlerimizi arz edelim, takdir Yönetim Kurulumuzun ve üyelerindedir diyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

OTURUM BAŞKANI- Buyurun Sayın Ocak.

Av. MAHMUT OCAK (Mersin Barosu Başkanı)- Değerli arkadaşlar; değerli zamanınızı almayacağım. Ancak Sayın İstanbul Baro Başkanımız Yücel Sayman'ın görüşüneydim, hazır bina taraftarıyım, hatta bizim durumumuza ve gelişmemize uygun acilen hazır bina alınsın ve yerleşelim düşüncesindeydim; çünkü baro başkanlarımızın açıkladığı nedenlerle acele bir binaya ihtiyacımız vardı. Ancak sayın Birlik yöneticimiz, bize arsayı gösterdi; arsayı gördükten sonra fikrimiz değişti, arsayı çok

beğendik. Biz bunu aynı şekilde illere anlatamayız; bize burada anlatıldı, biz arsayı yerinde görmeden karar veremedik arkadaşlar. Birlik Yönetiminin nezakaten de olsa bir eğilim yoklaması yapmasını destekliyorum ve oylama yapılmasından yanayım.

Teşekkür ederim, saygılarımı sunarım.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz Sayın Ocak.

Buyurun Sayın Özkan.

Av. NOYAN ÖZKAN (İzmir Barosu Başkanı)- Sayın Başkanlar, sayın Yönetim; genel eğilim, "Arsayı gördük, beğendik, alıyoruz." Olabilir, insanlar böyle gelip geçici, yani 3-5 saat içinde böyle bir karar verme riskine de girebilirler, Erbuğ beyin dediği gibi Atatürk gibi risk de alabilirler; ama sonuçlarını iyi düşünmemiz lazım. Ben, Yücel beyin kaygılarının büyük bir bölümüne katılıyorum. Ben, İzmir Barosu olarak burada 4 200 avukatı temsil ediyorum, bana yetki veriyorlar, buraya beni gönderiyorlar, ama burada karşımıza gerçekten kritik bir konu geliyor. Tamam, gündeme alınmış; ama bu konuda değişik konular var. Yani önce bir gidiyoruz, bitirilmiş, yapılmış, biraz uzakta olan bir yeri ziyaret ediyoruz, "Acaba bu tesis kullanılabilir mi, kullanılamaz mı" diye; sonra gidip başka bir arsayı ziyaret ediyoruz. Açık söyleyeyim, benim yönetim anlayışım öyle, sakın ola ki buradaki oylamada usul açısından bir geciktirme veya engelleme niyeti olarak kesinlikle algılamayın; kusura bakmayın, ama ben bunu Yönetim Kurulundaki arkadaşlarımla paylaşmak isterim.

Ben burada kendimi ne kahraman, ne riske giren, ne öyle, ne böyle birisi göremem. Ben, Baro Başkanıyım; ama İzmir Barosunda Yönetimim vardır, gerekirse delegasyonu da toplarım; çünkü CMUK, HMUK, yok avans şu bu gibi bizim tüm baroları, Türkiye Barolar Birliğini ileride gerçekten riskli bir duruma sokabilecek, kamuoyunda -net konuşuyorum- rezil edebilecek bir duruma giremeyiz arkadaşlar. Siz, CMUK, HMUK parasını niçin harcayacaksınız? Biz göz önündeyiz; biz borsa değiliz, biz Odalar Birliği değiliz, biz Esnaf ve Sanatkârlar Derneği değiliz, bilmem ne değiliz, biz Barolar Birliğiyiz. CMUK parasını harcıyorsunuz burada, dikkatinizi çekerim, net bir şekilde söylüyor Başkan. Onun için bize lütfen bir hafta-10 gün bir düşünme süresi verin; biz,

elimizden geldiği kadar arkadaşlarımıza gördüğümüz yerleri de açıklarız. Zaten yetkiyi almış durumda Başkanlık Divanı, nezaket göstermişler, bizden görüş istiyorlar; ben de “görüşümü İzmir’deki Yönetimle paylaşmak istiyorum” diyorum, oylamaya da katılmıyorum.

Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederim Sayın Özkan.

Buyurun Sayın Gürseler.

Av. GÜNEŞ GÜRSELER (Tekirdağ Barosu Başkanı)-
Teşekkür ederim.

Tabii Sayın Sayman ve Sayın Özkan farklı şeyler söylüyorlar; Sayın Özkan, Sayın Sayman’ın ayrıntısına girmedi. Sayın Sayman, “Barolar Birliği, merkezde daha kuvvetli bir örgütlenmeye gidiyor, buna karşıyız” diyor; yani “arsa alınsın, alınmasın” meselesi değil. Elimizde bir yasa var ve bu yasa, Barolar Birliğini baroların üst kuruluşu olarak belirlemiş vaziyette ve bu Barolar Birliği Başkentte ve bu Barolar Birliği, Türkiye çapında kendisiyle bağlantısı olan barolarla ilişkileri düzenlemek, yasadaki yetkileri kullanmak durumunda. O nedenle “Barolar Birliği, baroların üstünde bir kuruluş olsun mu, olmasın mı” gibi bir tartışmayı başlatmanın, açmanın abesle iştigal olduğu inancındayım. O mücadeleyi bu yasayı değiştirme durumunda olanlarla yapabilirsiniz; ama biz, hukukçular olarak bu yasayı uygulamak ve kurumlara sahip çıkmak durumundayız.

Biz, Türkiye’de savunma mesleğinin kurumlaşmasını istiyoruz. Biz, baroların, Barolar Birliğinin kurumlaşmasını istiyoruz ve kurumlarımıza sahip çıkmak durumundayız. Ayrıca iyi niyetli olmamız lazım. Bir Genel Kurul yaşadık; o Genel Kurulda bu Yönetimin karşısında aday olan arkadaşlarımızın projeleri arasında, Ankara’da böyle bir model vardı; yani bu seçim o şekilde gerçekleşseydi, arkadaşlarımız Ankara’da böyle bir yapılanmayı da istiyorlardı. Yani tartışmayı başka noktaya götürmenin anlamı yok ve uygulamakta olduğumuz bir yasa varken ve Türkiye’de hepimizin, bütün barolar olarak, -İstanbul, İzmir karşı çıkabilir; ama onun dışında açıkça karşı olduğunu söyleyen, bu örgütlenme

modeline karşı olduğunu söyleyen baroyu ben bilmiyorum, varsa söylesin- büyük çoğunluğumuz bu örgütlenmeden yanayız. Barolar Birliğinin kurumlaşmasını istiyoruz, baroların kurumlaşmasını istiyoruz, Türkiye’de savunma mesleğinin kurumlaşmasını istiyoruz ve Barolar Birliği Yönetimi de kendi yetkisinde olan bir olayı bizimle paylaşmayı istiyor, biz de desteğimizi söylüyoruz. Eğer bir başka tartışma yapacaksak, başka zeminlerde Barolar Birliğinin konumunu tartışma noktasına gelebiliriz; ama iş de bence abesle iştirgaldir.

Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz Sayın Gürseler.

Zonguldak Baro Başkanımız; buyurun efendim.

Av. MEVLÜT ÜNLÜ (Zonguldak Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, Yönetimim ve değerli başkanlar; ben, özellikle sadece bu konuda konuşacağım. Zonguldak Barosunun başına gelen olayı anlatacağım: Başkan seçildikten sonra Yönetimimle beraber Türkiye Taş Kömürü Kurumundan önce kiralık, sonra da satın almak üzere yer talep ettik. Bize “Şu üç yerden birini beğenin” dediler, bir tanesini beğendik. “Başvurun” dediler, başvurduk. Dediler ki, “Fiyatı bu kadar; siz öncelikle kiracı girin de, alım satımını ondan sonra düşünürsünüz.” Teklif ettiler, “kabul” dedik. Sayın Bakan Hasan Gemici, Sayın Zonguldak Valisi, Sayın TTK Genel Müdürüyle bir araya geldik, ayrıca sözlü akit yaptık. Adli tatilde bir yazı; “Orası olmaz, yanı başında küçük bir yer var, orayı size verelim” dediler.

Şunu söylemek istiyorum: Acele etmekte yarar var.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz Sayın Ünlü.

Buyurun Sayın Gürkut Acar.

Av. GÜRKUT ACAR (Antalya Barosu Başkanı)- Değerli arkadaşlar; bu konuyu soğukkanlı olarak düşünmekte yarar var. Bakınız, burada yapılacak olan merkez, sadece Barolar Birliğinin kullanacağı bir merkez değil, Türkiye’deki 45 bin avukat ve bundan sonra gelecek herkes kullanacak. İkincisi, burası bir eğitim merkezi olacak, burada CMUK eğitimi verilecek. CMUK fonlarının, CMUK

eğitiminin yapılacağı arsanın alınmasında da, binanın yapılmasında da kullanılması mümkündür; çünkü burası bir eğitim merkezidir. Kaldı ki bu eğitim merkezleri örneklerini görüyoruz; Antalya'da eğitim merkezi, Karpuzkaldıran Eğitim Merkezi var, askerler kullanıyorlar; polis eğitim merkezleri var, polisler kullanıyorlar.

Değerli arkadaşlarım; onlardan çok daha fazla CMUK amacına, yani kendi konuluş amacına hizmet edecek bir bina, yapı, kurum olacağına inanıyorum. "Burada çok ağır bir biçimde yasanın tepelendiği, CMUK paralarının boşa harcandığı, bizi rezil edeceği" gibi bir görüşe katılmıyorum. Burada başvuru yapılırken, buranın CMUK eğitim merkezi yapılacağı; ama biraz teferruatlı yapılarak avukatlara da hizmet edecek birkaç küçük binanın yapılabileceği konusu getirilip konulabilir. Bu fonlar da kullanılabilir; çünkü CMUK eğitim merkezlerinin kurulması konusunda Bakanlığın veya herhangi bir kimsenin Barolar Birliğine herhangi bir şey söylemesi ve sorumlu tutması mümkün değildir.

Kaldı ki bizim hepimizin 30 yıldır, 25 yıldır Ankara'ya geldiğimiz zaman çektiğimiz güçlükleri biz biliyoruz; arkadaşlarımızın burada sabahçı kahvelerinde nasıl sabahladığını acıklı bir şekilde görüyoruz, Yargıtay kapılarında uyuklayarak, burada duruşma beklediklerini unutmuyoruz. Bu kadar acıların içinden geçtikten sonra, böylesine önemli bir fırsatta 45 bin tane avukatın vebalini alarak, burada "Sürünmeye devam edin, ama biz bu cesareti gösteremedik" demeye kimsenin hakkı yok. O nedenle bir an önce bunun gereği yapılmalıdır. Bunun CMUK eğitim merkezi olacağı da bildirilmelidir, teferruatlı olarak başka şeyler yapılabilir. Kurumlaşacaksak böyle kurumlaşacağız, bu binalar yapılmalıdır, bu arsa alınmalıdır ve bir an önce yapılmalıdır.

Teşekkür ederim.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz.

Sayın Niyazi Ergin Gökçe; buyurun efendim.

Av. NİYAZİ ERGİN GÖKÇE (Malatya Barosu Başkanı)-
Efendim, müsaade ederseniz bunu size açıklamak istiyorum: Geçen sene sonbaharda idare mahkemesi müfettişleri geldi,

Malatya Barosunu incelediler ve bana haber göndermişler “ziyaret etmek istiyoruz” diye, oraya geldiler. Dediler ki “sizden bir şey sormak istiyorum: CMUK parasını en az kullanan baro Malatya Barosu; niçin az kullandınız” dediler. Şunu söylemek istiyorum: Ondan sonra CMUK parasının nasıl kullanıldığını araştırdım, en az kullanan Malatya Barosu. Arkadaşlarımdan aldığım parayla yaptım, CMUK’tan aldığımla yapmadım; ama çalışmalarımızın yüzde 50’si devlete, halka gidiyor. Bu bir angarya mıdır? Halkımızı sevdiğimiz için “angarya” demiyoruz; ama aslında bir angarya, bu nedenle devlet bunu karşılamak zorundadır.

“Rezil oluruz” sözüne katılmıyorum, arkadaşların sözünün altında başka şeyler var; yani “biz rezil ederiz” demek istiyorlar. Çıkalım kamuoyuna, onlar karşı çıksınlar, biz de bunu savunacağız. Biz ülkemizin 100 yıl sonrasını düşünüyoruz. Hatırlarsınız, barolar merdiven altındaydı, 2 sene önceki konuşmamda söyledim; “merdiven altında iş yapan o berbat yerlerdeki insanlara saygı gösterilmez, bu bakımdan bunun değişmesi gerekir diyordum. Şu anda Malatya Barosu Türkiye'nin en güzel barosu, her konuyla, hiçbir ihtiyacımız yok, kendimiz yaptık ve saygınlık kazandık. O kadar güzel bir baro kurduk ki, bu sene adli yılın açılışını yaptık ilk defa Malatya’da, son derece başarılı ve son derece güzel oldu. Bu nedenle şunu söylemek istiyorum: Aramızda çekişmeler olabilir, ama bu konuya, tabiri caizse Anadolu deyimıyla “bu tekere taş koymayalım.”

Belki Sayın Başkan ve Yönetim Kurulu bazı konularda değiştirme yapabilir; ama arsanın mutlaka olması gerekiyor. Arsa alınsın -çünkü zaman kalmamış anladığım kadarıyla- alındıktan sonra batıdaki değerli baro başkanları da otursun katılsınlar, belki programda bazı değişiklikler yapabilirler. Ben şunu belirtmek istiyorum: O hazır yerdeki avukat staj merkezi haline getirildiğinde, maddi olarak bu işin altından kalkmak çok zor. Bu bakımdan planınızı, programınızı biraz daha -yine Anadolu deyimıyla- kısa tutmak, küçük tutmak zorundasınız; ama mutlaka arsayı almak gerekiyor.

Ağustos ayında Sayın Başkanı ziyarete gitmiştim, tesadüfen Anayasa Mahkemesi Başkanı da geldi, “burası size küçük geliyor, yakışmıyor” dedi. Gerçekten Barolar Birliğine yakışmıyor orası.

Yine şunu söylemek istiyorum: Barolar Birliğinden yana mıyız, ona karşı mıyız? Benim Barolar Birliğiyle bir davam yok; başkan kim olursa olsun, yıllarca onun yanında oldum, telefonla tüm sorunlarımızı çözdüler. Baro Başkanı olmadan önce de her türlü sorunumuzu aktardık, ilgilendiler; Baro Başkanı olduktan sonra da birçok sorunlarımı aktardım, çözümlendi.

Ankara'da böyle güçlü bir kuruluşa ihtiyacımız var; yıpratmayalım, destek olalım.

Saygılar sunarım.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ediyorum.

Sayın Sayman, buyurun.

Av. YÜCEL SAYMAN (İstanbul Barosu Başkanı)- Söz verdiğiniz için teşekkür ederim. Susabilirdim; ama ben böyle platformlarda inandığım şeyleri ve doğru olduğunu düşündüğüm şeyleri, her ne kadar Barolar Birliğine karşı gösterilmek vesaire gibi durumlara düşürülmek istenilsem de sonuna kadar savunacağım. Çünkü burada avukatlık söz konusu, ben avukatın, bağımsızlığına inanıyorum ve buna karşı İstanbul Barosu da yapsa karşıyım, karşı olduk, aynı şeyi yaptıkları için istifa ettik. Tartışmak zorundayız.

Ben hiçbir zaman hiçbir konuşmamda, hiçbir baroyu ya da arkadaşı değer yargısıyla yargılamadım, bir değer yargısı genelleştirmedim; sadece inandığım doğrular çerçevesinde şeyler getirdim. Ben eğer bir Baro Başkanı olarak, bir avukat olarak bir konuda "burada tehlikeler °olabilir" dediğim zaman, bu tartışma abeslikle suçlanıyorsa bu değer yargısıyla, bunu şiddetle reddediyorum, bunun geri alınması gerekir; abes olmaz, şimdi o tartışmalara girmiyorum.

İkinci arkadaşımın söylediği, biz Barolar Birliğine filan karşı değiliz, bu yönetime de karşı değiliz, hiçbir zaman da olmadık. Yönetimle ilgili bir şey söylemiyoruz; bir görüş söylüyoruz, bir anlayış dile getiriyoruz.

Bakın, Antalya Barosu arkadaşım "CMUK Eğitim Merkezi kurulacak" dedi. Eğer böyle yapılacaksa diken diken oluyorum,

olmaz böyle bir şey; buna “abes” diyebilirsiniz, olmaz. Tabanı olmayan, kendi CMUK uygulama servisinde avukat çalıştıramayacak olan birisinin, bir kuruluşun CMUK eğitimi vermesi düşünülemez. Bu bağımsızlıkla bağdaşmaz, yani tek tip avukat yetiştirmenin temelleri atılmasın; ben buna dikkatinizi çekiyorum, altını çiziyorum. Staj eğitim merkezi kuracaksınız, Baroların gönüllü ya da gönülsüz avukatlarını alacaksınız, yetiştireceksiniz, CMUK eğitimi yapacaksınız; bunlar tek tip insana götürür.

Bu yönetimde değil, bundan önce de altını çizerek söylüyordum; Türkiye'deki gidişat, devlet avukatlığı yaratmaktır, bunun zeminini bakanlık hazırlıyor; yani yargıçları aldılar kendi şeylerinin altına, savcılarını aldılar. Tek bağımsız, ele avuca sığmaz, barolar ve avukatlar kaldı yargı içinde. Avukatlık çökertiliyor, bağımsızlık alınmak isteniyor. Tek tip devlet avukatı boyun eğer “evet efendim” diyen, yargılama faaliyetinde buranın yönetimine ben talibim diye ortaya çıkıp konuşmasıyla onu etkileyebilecek kararlı avukatlar yetiştirmektir bizim görevimiz. Ben sadece eğer eğitimi Türkiye Barolar Birliğinin eline alıyorsanız, Türkiye Barolar Birliği staj eğitimi yapacaksa, Türkiye Barolar Birliği CMUK eğitimi yapacaksa söylüyorum: Dehşetle karşılıyorum, bunun yanlış olduğunu düşünüyorum; ama tartışmak istiyorum. Şimdi benim bu düşüncemi abesle karşılamayın, bu değer yargısıyla susturmaya kalkmayın; bunu tartışmak istiyorum, söyleyeceğim. Ama söyleme ortamında ikna edersiniz ya da bu görüş kabul edilmez; ama daha baştan “abes” denilerek, “Türkiye Barolar Birliğine karşısın” denilerek susturulursak, tartışmadan alıkonulursak; yani Samsun edebiyatlarıyla -oraya Atatürk çıkarken, Atatürk çıktığı zaman ne yapacağını biliyordu; ne yapacağını, nereye gideceğini biliyordu; düşmanı kimdi, nasıl yapacağını biliyordu- beni lütfen Samsun'a çıkarken, Samsun'a karşı olanlar olarak görmeyin.

Ben bir tek şeyi savunuyorum: Avukat bağımsızdır, avukat özgürdür ve baroların varlık nedeni de avukatın bağımsızlığını, dokunulmazlığını, özgürlüğünü tam sağlayabilmek için çalışmaktır; onun için vardır barolar, bunun dışında hiçbir şekilde yoktur, baroların tek varlık nedeni budur, bunu tartışacağız. O zaman yapılmak istenilen ne? Bu amaç, bu varlık çelişiyor mu, çelişmiyor mu tartışacağız.

Bizim derin kaygılarımız var; benim değil, İstanbul Barosu Yönetiminin var ve büyük çoğunluk arkadaşların var, yaşadığımız şeyler, bunları tartışmak istiyoruz. Lütfen bu tartışma ortamını "Samsun'a çıkmak", "Erzurum Kongresi" ya da "abes" gibi yakışmayan tarzlarla... Şimdiye kadar hiçbir değer yargısı vermedim; ama değer yargısı verirsem, ben de verebilirim. Ben sadece olması gereken, sahip olduğum fikirleri ortaya koyarak tartışıyorum.

Barolar Birliğine, Birlik olarak karşı değilim; ama Türkiye Barolar Birliğinin barolarının ve avukatlarının bağımsızlığını kaldırarak şeylerin temelini atmasına karşı duracağım; bu benim görevim. Bunu "taş koymak" olarak nitelerseniz eğer, hukuki tartışmalardan çıkmış oluruz, avukatlıkla ilgili tartışmalardan çıkmış oluruz. Yatırım tartışması, para tartışması, ileride elimizi yüzümüzü yıkama tartışması; bu tartışmalar ikincil tartışmalardır, avukatın bağımsızlığı birinci tartışmadır, avukatın özgürlüğü bir tartışmadır, avukatın dokunulmazlığı bir tartışmadır. "Abes" deyin, ne dersiniz deyin, hukukçu olarak savunduğum tek şey var; avukat dokunulmazdır, avukat bağımsızdır, avukat özgürdür. Bunun temellerini her türlü girişime ister "abes" deyin, ister "günün şartlarına aykırı" deyin, dilimin dayanabildiği kadar bunu anlatmaya ve bunun mücadelesini vermeye çalışacağım, bu yolu kapatmayın lütfen. Teşekkür ediyorum.

OTURUM BAŞKANI- Sayın Sayman, teşekkür ediyoruz, görüşlerinizi aldık.

Değerli arkadaşlarım; bütün herkes görüşlerini söyledi, konu artık olgunlaştı. Bu durum karşısında ortaya çıkan tabloyu sizlere soruyoruz; Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu sizlerin görmüş olduğu arsayı alma girişimindedir, takas yoluyla almak istemektedir. Bu konuda, Türkiye Barolar Birliğinin bunu takas yoluyla alması yolunda eğilimleri olan arkadaşlarımız eğilimlerini gösterebilirler.

Aksi yönde görüş belirtenler? Diyarbakır, İstanbul... Bir de Kahramanmaraş.

SALONDAN- 4 tane muhalif.

Av. GÜNEŞ GÜRSELER (Tekirdağ Barosu Başkanı)- Usule aykırıdır.

Av. YÜCEL SAYMAN (İstanbul Barosu Başkanı)- Usul bakımından böyle bir oylama yapamazsınız Sayın Başkan.

Av. NOYAN ÖZKAN (İzmir Barosu Başkanı)- Usule aykırıdır Sayın Başkan.

OTURUM BAŞKANI- Sayın Özkan, anladık efendim. Sayın arkadaşlarım, anlaşıldı “usul bakımından böyle bir oylama yapılmasına gerek yoktur” dediniz, sizin muhalefedinizi bu şekilde tutanaklara geçirdik.

Değerli arkadaşlarım, söylenilen her şey tutanaklara geçiyor. Sayın Özkan, sizin söylediğiniz de tutanağı geçti, Sayın Gürseler’in de, Sayın Sayman’ın da geçti, tutanaklar herkese açıktır.

Programa devam ediyoruz; Sayın Mustafa Hükâmöğlu buyurun efendim.

Av. MUSTAFA HÜKKAMOĞLU (Muğla Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanı, Sayın Birlik Yönetim Kurulu, Sayın Hocam, değerli başkanlar; arsa konusundaki bu elektrikli tartışmadan sonra konuşma bana düştü. Şunu söylemek istiyorum: Benim görüşüm de arsanın alınması yönündeydi, o şekilde bir tecelli oldu, bütün avukat arkadaşlara da bu konuda “hayırlı olsun” diyorum öncelikle.

Gündemde, meslektaşlara yapılan saldırılar gündemin birinci maddesiydi. Bu son dönemlerde fazlaştı, hatta İstanbul ve İzmir Barolarının yaptığı toplantılarda da “savunmayı savunuyoruz” durumunda gündemle toplantılar yapıldı. Bu saldırılardan, ilk defa saldırıya uğrayan arkadaşım Muğla Barosu mensubuydu. 12 yıl önce bir saldırı sonucu biz de bir meslektaşımızı bu konuda kaybettik. Şimdi o tarihe bu tarihe bakıyorum; o tarihte, bu olaylara gösterilen tepkiler bu derece yoğun olmuyordu, bölgesel kalıyordu. Ama şimdi bütün baroların aynı konuda birleşip, mesleğe yapılan saldırıya karşı tek vücut bir eylem ortaya koyma düşüncesini sevinçle karşılıyorum. Biz bunu İsparta Barosundaki

meslektaşımızı kaybettiğimiz zamanda da yaptık, diğer barolardaki kaybettiğimiz meslektaşlar için de aynı duyarlılığı göstereceğimize, bütün baro başkanları ve ben de inanıyorum ki aynı duyarlılığı göstereceğiz.

Burada bütün konular tartışıldı; ama üçlü protokolle ilgili belirtmek istediğim iki konu var. Üçlü protokolle ilgili konuda bizim bölgede, her bölge kendi sorunlarını söyledi; ama bizim bölgede bu tip bir sorun yaşanmadı. Neden yaşanmadı? İzmir Barosu Dergisinde de çıktı, İzmir Barosunun Başsavcısı da o yürekliliği gösterdi, Muğla Barosundaki Başsavcı da o yürekliliği göstererek, cezaevlerine iç genelge gönderdi "avukatların üstü aranmayacak" diye. Yani yıllardan beri yargıçların haklarını meslek kuruluşları olarak savunan kimseler, belki ilk defa bizim veya İzmir'deki uygulayan başsavcılar gibi yürekli başsavcılara da ihtiyaç olduğu bu uygulamayla da ortaya çıktı.

Şunu da söylemek istiyorum ısrarla: Avukatlık Yasasıyla birtakım haklar elde edildi. Bu hakların elde edilmesi kadar, bu hakların arkasının aranılması, hakların ne olduğunun da meslektaşlar tarafından, herkes tarafından da bilinmesi gerekli. Hakkını bilmeyen, karşı taraftan hakkını aramasını da bilemez. Sayın Birliğin bölge toplantılarında, özellikle şimdi yeni bakanlıktan gelecek olan tüzüklerle birlikte kanun değişikliklerinin yorumlanarak, meslektaşlara bu konuda bölge toplantılarında seminer gibi bilgilendirici konularda eğitim vermesinin, o hakların her konuda karşı taraf karşısında savunulmasında bir ileri adım olacağı kanaatini taşıyorum.

Bunun yanı sıra uygulamada çıkan bazı konular var; pulla ilgili söylenildi. Ben ısrarla söylüyorum; pul uygulaması bu haliyle devam edebilir. Neden devam edebilir; o paraların bankalara yatırılması, bankalardan alınması-verilmesi bize daha artı bir külfet getirecekti. Bu şekildeki uygulamaya devam edilirse, bunları her baronun kendi bünyesinde çözümleyip götürebileceğini düşünüyorum.

Stajla ilgili çok tartışıldı, tek tip avukat yaratma gündeme geldi. Staj neden önem arz etti bu dönemde, onu söyleyeyim; çünkü imtihan var. Büyükşehirlerdeki olan staj eğitim merkezlerindeki eğitim alanlarla, olanakları kısıtlı olan diğer

şehirlerdeki stajyerlerin eşit koşullarda imtihana girme özelliği ortadan kalkıyor. Bu nasıl aşılabılır? Merkezde tek tip avukat denildi; merkezde olursa, buradaki devam eden stajyerlerin imtihan sorularının hazırlanmasında, buradaki gördüğü derslerden sorular çıkma şekliyle ruhsat almaları, avukat ihtimalleri daha fazla. Ama örneğin, Anadolu'daki bir baroda staj gören bir kimsenin, buralarda staj alamadığından dolayı imtihanda başarı oranının düşmesi söz konusu olabilir.

Bu nasıl aşılabılır? Benim ilk aklıma gelen şu oldu: Tek tipten kastım şu: Eğitim programları hazırlanmalı, bu eğitim programları her baroya verilmeli, her baro bu eğitim programlarının takipçisi ve uygulayıcısı olmalı. İmtihanlar da bu eğitim programlarının sonucundaki, oradaki programdaki açıklanlar doğrultusunda, bir de okuldaki öğrendikleriyle birlikte imtihan şekline dönüşürse, o zaman; yani örneğin, İstanbul Barosunda staj yapan bir arkadaşla, Muğla Barosundaki staj yapan bir avukat arkadaş arasındaki yarışmada eşitlik ilkesinin sağlanabileceğini düşünüyorum. Bu eğitim programlarının mutlaka hazırlanması Barolar Birliğinden istenilebilir, bütün barolar isteyebilir, o programlar her tarafta aynı düzeyde uygulanabilir.

Bunun dışında benim gözlemlediğim ve yaşadığımız sıkıntılardan bir tanesi de nakillerle ilgili. Her nakilde değişik baroların, değişik uygulamaları var; bu uygulamaların Türkiye genelinde aynı düzeyde, aynı şekilde olması için mutlaka yeni bir nakil yönetmeliği, yeni avukatlık yasası çerçevesi içinde yeni bir nakil yönetmeliği yapılmalı ki, her baro kendine göre bir uygulama sonucu bazı şartlar ileri sürmesin. Çünkü değişik barolardan nakille gelenlerde veya değişik barolara gidenlerde bu sıkıntı yaşanıyor; bunu da bir gündeme getirsek iyi olacağı kanaatindeyim.

Bir de Avukatlık Yasasındaki yetkilendirmeye ilgili bir açıklama yapmak istiyorum. Bir avukat arkadaş yetkilendirilirken, arkasına vekaletname koymanın zorunluluğunu şundan dolayı önemli görüyorum ve biz onu uyguluyoruz; çünkü onda sırf tevkil yetkisinin önemi arz etmez. Tevkil yetkisinin dışında yetkilendirdiğiniz avukat arkadaşın davayı kabule yetkisi var mı, sulha yetkisi var mı, bunların hiçbirisi belli değil. Ama o vekaletnameyi arkaya koyarsanız, müvekkilinizden almış

olduğunuz vekâletnamedeki yetkileri tevkillle verdiğiniz hâkim tarafından görülebilir ve sorun yaşanmaz.

Bir de bizdeki sıkıntılardan bir tanesi de sulh. Yasayla, Avukatlık Yasasında yapılan değişiklikle "sulh yapma" yetkisi geldi. Sulh yapma yetkisinin de bir prosedüre bağlanıp, taslak şeklinde bir şekli ihtiva etmeli. Muhtevası değil, hangi konuda sulh yapılacağı da değil; ama ilam hükmündeki olan bir sulh belgesinin mutlaka bir şeklinin Barolar Birliği tarafından da yapılıp düzenlenmesi ve barolara yeknesaklık sağlanabilmesi için bunun da yapılması gerektiğini düşünüyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

OTURUM BAŞKANI- Sayın Hükâmâoğlu, çok teşekkür ediyorum.

Söz, Ankara Baro Başkanı Sayın Sadık Erdoğan'da; buyurun Sayın Erdoğan.

Av. SADIK ERDOĞAN (Ankara Barosu Başkanı)- Sinirlerin bu çok gergin olduğu anda, evet, bir şiir gerekiyor; ama şiiri bırakıp, birkaç öz kelimeyle sözlerime başlamak istiyorum. Önce can, sonra canan; evet, canı kurtardık. Hakikaten yıllardır büyük özlemimizdi, şu anda burada tarihi bir adım attık, o özlemimiz gerçekleşecek. Bunu burada yaşadık; fakat üzücü birkaç olay oldu, o da yanlış anlamadan kaynaklandı. Hepsisi pırl pırl hukuk adamı arkadaşlarımla böyle ufak kırgınlıkları yaşamamasını diliyorum; çünkü Türkiye'de hukuk alanında olduğu kadar, her alanda örnek insanlarız. Bu tartışmaların zabitlerden çıkarılmasını istiyorum; bunu sizler adına, kendim adına, hukuk adına istiyorum.

Evet, tekrar teşekkür ediyorum. Bir arsamız var, bundan sonra inşallah bir evimiz olacak.

Terörün her boyutunu lanetliyorum; yıllardır yaşadığımız terörü de lanetliyorum, Amerika'da yaşanan terörü de lanetliyorum. Ama ülkemizde bu konuda bugünlerde çok hassas olmamız lazım, bunu bilhassa bizim yaratmamız lazım. "Hukuk devletiyiz" diye yıllardır konuştuğumuz bir ortamda ve bunu, şu karşımda

gördüğüm sizler her bir platformda söylediniz ve Türkiye'ye, dünyaya hukuk devletini öğrettiniz, hissettirdiniz. Böyle bir ortamda çok titiz olmanın gerektiğini düşünüyorum. Masum insanların olduğunun da düşünülmesini ve her adımın hukuka dayalı olarak atılmasını düşünüyorum.

Evet, "önce can" dedim biraz önce. Niye söyledim? Sevgili Barolar Birliği Yöneticisi arkadaşlarım, daha önce ben de içlerindeyken başlatılan bir çalışmayı sonuçlandırdılar. Bu çalışma içerisinde katılmadığım birkaç madde de var Anayasa taslağı içinde, ama çok katıldığım bir kısım var; biz avukatların, şu andaki Anayasada 138 nci madde, o maddede yer almamızla ilgili kısım var. İşte önce can; bu Anayasada biz kesinlikle madem yargının üç ayağıyız, o maddenin bulunduğu yere taşınmalıyız.

Sevgili arkadaşlarım bu güzel çalışmayı sonuçlandırdı; ama bundan sonra da vaktimiz çok dar. Bugünlerde gündemde, her an görüşülür, görüşülüyor, bekliyoruz; Avukatlık Yasasında yaptığımız gibi, bunun peşini bırakmayalım ve onlara da bırakmayalım, onlar çalışıyorlar. İşte bu taslağı meydana getirdiler, bunun peşinde biz de koşalım ve kendi milletvekillerimize bunları söyleyerek bu kamuoyunu biz de yaratalım.

Bu iki can alıcı noktadan sonra, iki özel noktaya geliyorum; yasanın bize verdiği bir yetkinin daraltılmak istenildiğini görüyorum. Herhalde bir yanlış anlama var; yasa sarıh, "tevkille ilgili vekaletname, müvekkileri için verilir" diyor yasa, "bu tevkille ilgili vekaletname verilir." Kullanılacağı zaman, yani bütün müvekkilleriyle ilgili önceden vardı bu; avukat arkadaş, bir diğer avukata vekaletname verir. Bu avukat arkadaşım, o vekil olduğu vekaletnameyi kimin için kullanacaksa, onunla ilgili vekaletname suretini oraya ekler ve yetkili merciiye verir. Böyle bir yetkiyi biz burada daraltmak istiyoruz; yani başından, bütün müvekkillerimizin vekaletlerini çok kocaman sayfalar tutan şekilde vermemizdense, tevkille ilgili vekaletnameyi verelim, kullanılacağı yerde oraya eklesin arkadaşım ve versin.

İkinci nokta, kimlikler konusunda. Yanlış anlamadıysam - bize gelen yazıya cevap da verdik- yasadaki metinlere dikkatli baktığım zaman, "kimlikler de ruhsatlardaki gibi Barolar Birliğince düzenlenir, bastırılır" diyor, metin aynen böyle. Yani "bastırılır ve

düzenlenir” demiyor; öyle olsaydı, imza yetkisi de orada olurdu. “Düzenlenir, bastırılır” denildiğine göre, ruhsatlar da olduğu gibi düzenlenecek, bastırılacak, yine imza yetkisi barolarda olacak. Erkin kardeşimle konuştuğumda o da bu şekilde söylemişti, sanıyorum onlardaki anlayışta böyle. Eğer bu böyle düzeltilirse, deminden beri söylenen itirazlar ortadan kalkar.

Evet, benim söyleyeceklerim bu kadar, bu geç vakitte sabrınızı daha fazla taşımak istemiyorum, hepinize saygı ve sevgi sunuyorum.

OTURUM BAŞKANI- Çok teşekkür ediyoruz Sayın Erdoğan.

Söz sırası, Edirne Baro Başkanımız Sayın Rıfat Çulha Bir sonraki konuşmacımız, Gaziantep Baro Başkanı Sayın Hayri Girişken.

Av. RIFAT ÇULHA (Edirne Barosu Başkanı)- Sayın Birlik yöneticileri, sayın meslektaşlarım; bu saatte konuşmak biraz güç tabii. Üç önemli noktaya değinmek istiyorum: Birincisi, avukatlara yönelik saldırıların temelinde, ülke yöneticilerinin uyguladıkları ekonomik düzenin, 1983 Anayasasının yargıya bakış açısının ve son olarak da ekonomik krizin yurttaşlar üzerinde uyandırdığı yıkım. Enflasyon, tipik bir harp sonrası ahlaksızlığını ve çöküntüsünü getirir; iktisatçılar bunu böyle söylüyorlar. Zaten hukukun savunucusu, savunmanın temel direği olan avukatlara, toplumda daima hedef olarak gösteren bir yönetim anlayışının neticesi bu. Bu nedenle bu saldırıların son bulmasını diliyoruz; ama son bulmayacağı ve artacağı inancındayız.

Bir meslektaşımız, güvenlik güçleriyle işbirliği yapılarak, örneğin cebri icra yoluna gidilmesini söyledi; ama biliyoruz ki, rahmetli Fatma Sevük, yanında polis olduğu sırada öldürüldü. Demek ki, güvenlik güçlerinin avukatın yanında olmasının da pek bir önemi yok.

Üçlü protokol; üçlü protokol uygulamasıyla ilgili ufak bir şey iletmek istiyorum: Yaz aylarında, Adalet Bakanlığı ve Adli Tıp Kurumu Başkanlığı, Edirne’de açılacak bir bölge kurulu için yörenin yargıç ve savcılarına, güvenlik güçlerine ve bizlere de açık

olarak bir seminer verdi. O seminer sırasında Baromuzu da ziyaret eden Sayın Adalet Bakanıyla yaptığımız görüşmeler sırasında, Bakan özellikle yönetmelikler konusunda Türkiye Barolar Birliğinde ne gibi hazırlıklar yapıldığını sordu. O yönetmeliklerin üç tanesinde komisyon üyesi olarak bilgim bulunduğu için, yönetmeliklerin hazırlanmakta olduğunu söylediğimde bana söylediği şu: "Bu yönetmeliklerin biran önce Bakanlığa gelmesinde yarar var" dedi "çünkü aleyhte bir kamuoyu yaratılmaya çalışılıyor ve Meclis açılmadan önce bu işin halledilmesinde de yarar var" dedi. Hemen bir örnekleme de yaptı, o örnekleme de vekaletnameye ilişkin pul kullanımındaydı. Birçok kamu kurum ve kuruluşunun veya kendini kamu kurum ve kuruluşu gibi görmek isteyen birtakım yerlerin pul uygulamasına karşı çıktığını, bunun bir yasa değişikliği halinde yeni bir metin eklemesi veya değiştirilmesi biçiminde olabileceğini de söyledi. Bu bakımdan, yönetmeliklerin bir an önce Adalet Bakanlığına gidip onanmasında büyük bir yarar görmüştük Baro olarak.

Aksaklıklar yok mu; var. Aksaklıklar, uygulama sırasında görülecektir ve bunun düzeltilmesi de her zaman olasıdır. Burada bizim bir önerimiz var; "her baro bu işle ilgili yönetmeliklerde çıkan aksaklıkları bir nevi banka biçiminde biriktirir ve bunları Türkiye Barolar Birliğine gönderir ve devinimli şekilde bu aksaklıklar üzerine böylesine toplantılar yapılırsa, ortak daha iyi metin çıkar" diyoruz.

Üçlü protokolde uygulamalar çeşitli. Sayın Noyan Özkan'ın belirttiği gibi, İzmir Barosundaki uygulama merkezde öyle; ama yine kendi anlatımı, ilçelerdeki savcılar bunu uygulamıyorlar. Edirne'de yine Adalet Bakanlığına bunu ilettiğimiz zaman, Adalet Bakanlığının bize yanıtı şu: "Yasanın olduğu yerde protokol mu olurmuş?", Ceza ve Tevkif İşleri Genel Müdür Yardımcısı "buna genelge ne gerekir, olay açık ve seçik" diyorlar; ama arkasından da bir dipnot koyuyorlar "biz bu işi jandarmaya anlatamıyoruz." Problem buradan kaynaklanıyor; bazı yerde uygulama olumsuz, bazı yerde uygulama olumlu. Bu konuda, "protokol uygulamasının ortadan kaldırılmasına yönelik başka ne olabilir" gibi düşünürken, bugün hiçbir arkadaşımız değinmedi, sayın Birlik yöneticileri de bu konuda değinmediler ya da gözden kaçı, unutuldu.

Bizlere bir yasa önerisi incelemesi geldi. Ceza ve Tevkif İşleri, tutukevlerine ilişkin yasa taslağı var Mecliste, o taslakta bir madde var; o madde de diyor ki, "cezaevlerine kimler girer, kimler çıkar; cumhuriyet başsavcısı, yargıç, emekli bilmem ne, öğretmen vesaire." Bu sefer bizi de almışlar içine, diyor ki "avukatların da üstü aranmaz." Yani bir tarafta hem bizim bu yeni yasa değişikliğiyle getirilen hak, bir de şu anda; yani bu yeni dönemde, yasama döneminde Meclis gündeminde olan Ceza ve Tevkif İşlerinde, binalara giriş ve çıkışı düzenleyen -şu anda taslağın adı aklımda değil- maddede "cezaevine girerken, avukatın üstü aranmaz" diyor ve üçlü protokolü de bu şekilde atlatacağımızı - Sayın Adalet Bakanının Edirne'deki söylemini burada- yineliyorum, o metinlerin barolara gelmiş olması lazım, Sayın Özkan "bize böyle bir şey gelmedi" dedi. Geldi, böyle bir şey var; genelgeler arasında herhalde şeye gitti gibime geliyor.

Olay açık ve seçik; Türkiye Barolar Birliğinin merkezi bir staja önem vermesini niçin kuşkuyla karşılıyoruz? Hem yönetmelikleri kabul edeceğiz, staj yönetmeliğinin amaç bölümündeki bütün vurgulamaları kabul edeceğiz, o zaman bu amaca yönelik stajyer yetişmesini niçin tek tip avukat yetiştirmek olarak düşüneceğiz? Burada bir çelişki var. Hem komisyonlarda katılımcı olarak; örneğin, İstanbul Barosu, staj eğitiminin amacı konusundaki tümcelerin çoğu İstanbul Barosunun değerli katılımcılarının tümceleri olarak o metne geçti. Şimdi siz hem bu şekilde bir eğitimin verileceğini önereceksiniz, hem de bunun tek tip bir avukat yetiştirmek biçiminde olacağını sağlayacaksınız; bence burada bir çelişki var. Burada fırsat eşitliği yaratılmak gerekiyor, fırsat eşitliğini yaratmanın yolu da ortak birtakım bilgi aktarım yerleri olmaktır ve bu Ankara'da böyle bir yerde de yapılacaksa -ki, orada dikkat edin, metinleri tam okumuyoruz gibime geliyor- zorunluluk yok. "Eğer staj eğitim merkezi yoksa, sen bunu yapamıyorsan, oraya götür arkadaş" diyor. Burada tek tiplik veyahut da zorlayıcılık nerede, niçin üst kuruluş olarak kabul; hep üst kuruluş, alt kuruluş...

Burada barolar kendi başlarına bağımsız, evet, baroların üst kuruluşu olarak Türkiye Barolar Birliği var. Şu sava da katılmıyorum: "Dünyada, Türkiye'den başka böyle bir kuruluş yok" savına şiddetle karşıyım. Çünkü var; yani örneğin bir Almanya'da var, örneğin bir İngiltere'de var, bir Amerika'da var, var da var;

ama adı değişik, üst kuruluş var. Üst kuruluş olmasının tek tipliğe yönelmesini nasıl açıklarsınız? O zaman baroların kendisi de üst kuruluştur, bağlı olan 14 000 avukatı da bağımsızlıklarını yitirirler. Böyle bir anlayışı pek kabul etmek olası değil; ama Sayın Sayman'ın avukatın tümünden bağımsız olması söyleminin altında, hukukun üstünlüğünü savunan, insan haklarını koruyan ve kollayan, bireyi her şeyden önce tutan bir insan özlemi olduğunu söylemek istediği inancında olduğunu kabul ediyorum; tabii kendi düşüncesi.

Bu konuda, pul uygulaması bizde aksaksız devam ediyor. Bunun dışında da bu tür toplantıların yapılmasını diliyoruz. Kasım ayındaki Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Toplantısının da Edirne'de belirli bir gündemle yapılmasını buradan öneriyoruz ve buradan da çağırıyoruz, hepimiz de davetlisiniz, teşekkür ediyoruz.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ediyoruz Sayın Çulha

Şimdi söz sırası, Gaziantep Baro Başkanı Sayın Hayri Girişken'de; Sayın Girişken, buyurun.

Av. HAYRİ GİRİŞKEN (Gaziantep Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, sayın yöneticiler, sayın başkanlarım; değinmek istediğim konuların büyük bir bölümüne zaten değinildi. Çok kısa olmak üzere; saldırıya uğrayan bütün meslektaşlarım ve barolarını, tüm meslektaşlarımın acılarını paylaşıyorum, ailelerine ve meslektaşlarıma başsağlığı dilemekle başlıyorum.

Bu terör meselesi, meslektaşlara yapılan saldırı sorununu sadece ekonomik krize bağlamakla ve bununla sınırlı saymakla sorunun çözülemeyeceği kanısındayım. Burada önemli bir saptama, yargıda etkinliğin azalması ve tıkanıklık olarak geliyor. Yani fevri bir çıkışla avukata silahlı saldırıda bulunmak ve bunun altında salt bir anlamda ekonomik nedeni aramak ve bugünkü krizde de bunun doruk noktaya çıktığını düşünmek temel anlamda bizi bir yanılsa da götürebilir diye düşünüyorum. Burada, örneğin artık İcra İflas Yasasının ya da Bakanlığın hantal yapısının değişmesi gerektiği düşüncesindeyim; bunu Barolar Birliği yapabilir mi? Dün de saldırı vardı avukata, bugünde vardı. Niye vardı; hukukun üstünlüğüne saygı duymayan bir süje ya da alacaklı yahut borçlu yahut hasım taraf yahut keşifte bu

uygulamalar -salt icrada değil- olabiliyor. Bu nereden kaynaklanıyor?

Şu anda Gaziantep'te 5 tane icra var; 5 icranın 5 müdürü var, 5 müdür yardımcısı var, katibi var vesaire. Bu icraları, kasasını tutan icra müdürü sayısını 5'ten 1'e indirebilmesi; arkadaşların bir kısmıyla bunu konuştuk... Yeni bir yapılanma gerekiyor Bakanlıkta; yani müdür veyahut müdür yardımcısı türündeki insanlar, mübaşirleri de yok, dosyalara hâkim olamıyorlar. Bu hâkimiyetsizlik, birtakım avukat olmayan kişilerin dosyalarla oynamasına, baba mafyaya filan özellikle icralarda rahatça girip çıkma olanağı sağlıyor.

Bu örgütlenmeyi bir defa ortadan kaldırılabilmemiz için, Bakanlık nezdinde Birliğin kendisine tanınan 110. Maddedeki, 121. Maddenin 18. Bendindeki yapısal gereklilikler için bir çalışma yapılması lazım, öyle düşünüyorum. Yani bu yapılanma artık Bakanlığın hantal yapısından ve hukukun üstünlüğüne saygı duymayan bir toplumun kaçınılmaz sonucu olarak, hukuksuzluk olarak ve sonuçta "terör" diye adlandırılan bir sonuca dönüşüyor gibime geliyor. Bu yapılanmayı sağlayacak olan "Türkiye'yi ben yönetiyorum" iddiasındaki bürokratlar olmamalıdır. Türkiye'de yönetme, söz ve karar sahibi olma ve bu kararlılıkta "biz de Anayasal kuruluşuz" diyen Barolar Birliğine artık Bakanlık örgütlenmesine bile katkı sağlamak amacıyla birtakım düzenlemeleri tavsiye etme ve bunun arkasında olma gereği düşüyor gibime geliyor.

Uygar ülkelerde tazyik hapsi türünden mal beyanında bulunmamak gibi cezalar artık verilmiyor. İş yükünün çok yoğun biçimde, özellikle icralarda ön plana çıkarılması gerilimleri artırıyor, yargıyı yargı olmaktan çıkarıyor. Bunların hepsi Bakanlık yapısıyla ilgili ve bizim de Birlik olarak savunmanın, yargının unsurlarından biri sayılması ve buna özgür, bağımsız, katılımcı bir biçimde öneri götürmemizle olanaklı olabilir diye düşünüyorum. Yeniden yapılanma anlamındadır bunlar, evet, devletin kendisidir; ama biz de katkı sağlamak durumundayız diye düşünüyorum.

CMUK uygulamasındaki farklı uygulamaların bir de Birlikçe çok eşitlikçi uygulanmasını sağlayıcı temel ilkelerin yeniden gözden geçirilmesini düşünüyorum. Bazı barolarda, demin

söylediğim türden icra cezalarında bile müdafî tayinine gidildiğini duymuş bulunuyoruz. Bunlar şekle bağlı suçlar; bir baronun, diğer baronun yaptığı farklı uygulanması, hazırlıkta ayrı ücret ödenmesi vesaire türünden, son soruşturmada ayrı ödenmesi gibi uygulama farklılıklarının da yeniden birtakım genelgelerle bir eğitim birliği ve uygulama birliği sağlanması açısından yararlı olacağını düşünüyorum.

Bir de Barolar Birliğiyle Noterler Birliği arasında tek tip vekaletname çalışmaları kapsamında şu bizim "azilname" diye nitelendirilen ve çoğumuzun da asabını bozan bu nâmenin adının da değiştirilmesini artık zamanı geldiğini; yani üstteki halifeyi ruyî zemin padişah efendimiz hazretleri herhalde "azlettim seni vekaletten" diyecek denli müvekkili haklı çıkaramamak gerekir diye düşünüyorum, bunun adının değişmesi gerekir.

Vekâlet pulu uygulamasının bankalardan alınması şeklindeki uygulamanın kırtasiye yükü getireceğini düşünüyorum. Sosyal tesis ve avukat evi için arsa alınımını baştan sonra destekliyorum ve teşekkür ediyorum, sağolun.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ediyoruz Sayın Girişken.

Söz sırası, Malatya Baro Başkanımız Sayın Niyazi Ergin Gökçe'de.

Av. NİYAZİ ERGİN GÖKÇE (Malatya Barosu Bakanı)- Sayın Başkan, değerli meslektaşlarım; Malatya Barosu adına sizleri saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlarım, 3 yılı aşkın bir süredir burada toplantılara katılıyorum, bu toplantılarda yadırgadığım bir hususu belirtmek isterim: Birkaç arkadaş devamlı bir birlikte hareket etme veya herhangi bir arkadaşımızın biri bir söz söylediğinde, ona hep beraber birlikte sataşma, cevap verme alışkanlığı içindeler. 15-20 yıl çok önemli bir partinin il başkanlığını yaptım, bu işleri çok iyi öğrendim. O parti iktidardayken, Türkiye'nin en genç kurultay başkanlığını yaptım. Bunu anlatmamın amacı şu: Bu işlerde çok iyi yetiştim, çok iyi bilen ve anlayan bir insanım; ama arkadaşlarımın tavrını benimsemediğimi belirtmek istiyorum. Kendileri sataşma yaparlar, sen cevap verirsen başka türlü alınganlık gösterirler,

cevap vermezsen başka türlü cevap verirler; bunu tekrar ediyorum, gerçekten yadırgadığımı belirtmek istiyorum.

Değınmek istediğım ikinci nokta -demin, arsa hususunda fikrimi belirttim- Anadolu'dan gelen arkadaşlarımız, gerçek tabiriyle sıkıntı içindeler. Otobüsten iniyor, sabah kahvesine giden arkadaşlarımız var, bunu kendileri anlatıyor. Benim burada evim var, benim bir sıkıntım yok, Ankara'nın en güzel yerin de evim var, gelip evim de kalıyorum; ama o arkadaşlar, sabah kahvelerindeki maceralarını anlata anlata bitiremiyorlar. O bakımdan, bu arsanın alınması gerekiydi ve herhalde bu iş de çözümlenmiş durumda.

Bir de genel olarak bir terör meselesine değınmek istiyorum: Malatya'da bir şehrin yıkılıp yakılışını gördük, onbinlerce insanın göçünü seyrettik, hiçbir Malatyalının bunda kusuru yoktu. Bu terör belası, Malatya'yı 50 sene geriye götürdü. Kayseri Baro Başkanı burada mı bilmiyorum, bir anımı anlatmak istiyorum; değerli arkadaşlarım, bir gün devletin yetkilisi evime geldi, dedi ki "bir çete geldi, seni vuracak." Zaten bu arada da İstanbul'da MHP İl Başkanı vurulmuştu, ben tehdit ediliyordum, telefonla arıyorlardı. Tedbir aldılar; ama ailem güçlü bir aile, ailem tedbir aldı, 20-25 gün, baktılar olacak gibi değil, daha sonra yetkililer dediler ki "o örgüt buradan ayrıldı." Ama bir hafta sonra Kayseri'deki avukat Mustafa Kumkumoğlu vuruldu. Mustafa Kumkumoğlu, 33-35 yaşlarında, 2 tane 5-6 yaşında çocuğı olan genç bir arkadaşımđı, Atatürkçülük yanında başka hiçbir siyasi görüşü de yoktu; terör belasına bulaşmak bir tarafa, ona gülümsemesi bile mümkün değildi. Aradan yıllar geçti, aşağı yukarı 22 sene oluyor zannediyorum, Mustafa'nın acısını yüreğimde duyuyorum, huzurunuzda ona rahmet diliyor ve kendisini unutmadığımı, her an yüreğimde hissettiğimi belirtmek istiyorum. Bu bakımdan, Barolar Birliğinin teröre karşı gitmesi, onun üzerine yürümesinden yanayım. Lütfen, teröre gülümsemeyelim arkadaşlar; yarın kimi vuracağını, kime ne yapacağını kimse kestiremez. Biz çok acı çektik, bizden sonrakiler bu belayla karşılaşmasınlar tanışmasınlar.

Afganistan da Türkiye'ye çok uzak bir ülke değil, Taliban'ın yaptıklarını da izliyoruz; herhalde çağdaş dünyayla uzaktan yakından ilgili olmadığı gibi, hele hele İslamiyet'le, hele Hanefi

Mezhebiyle uzaktan yakından ilgisi yoktur, bunu kesinlikle biliyorum.

Değerli arkadaşlarım, tabii bu konuda Samsun Baro Başkanı arkadaşım da -kendisine teşekkür ediyorum- gayet güzel şeyler anlattı. Avukatlık Kanunundan bahsetti arkadaşlarımız. Avukatlık Kanunu kimse bilmiyor; gerek hâkimler, gerek savcılar, hiçbir bilgileri yok. Gidin, Yargıtay'da eski Avukatlık Kanunu hakkında Yargıtay üyeleriyle görüşün, onların da hiçbir bilgisi yok, idarenin de hiçbir bilgisi yok. Bu bakımdan benim önerim -ki, Malatya'da arkadaşlarımla görüştüm, bir Hâkim Adayları Eğitim Merkezi var; oradan öğrendiğime göre, 20-25 ders konulmuş- Avukatlık Kanununun da ders olarak okutulması gerekiyor; aksi halde, Avukatlık Kanununu yürürlüğe koymak mümkün değil.

Şunu da size belirtmek istiyorum: Avukatlık Kanunu çıktığında Malatya'da bir toplantı yaptık. Malatya Valisi, Emniyet Müdürü ve bütün yetkililer toplantıya katıldılar ve Avukatlık Kanununu nasıl yürürlüğe koyabileceğimizi bana sordular ve ben de kendilerine 200 yıldır yenilikler yapmak isteyen bir devlet olduğumuzu, yasayı çıkarıp; ama uygulamaya koyma alışkanlığımızın olmadığını, bunu ancak sizlerin koyabileceğiniz şeklinde hitapta bulundum. Bir örnek verdim; gelin, bir araya gelmişken -zannedersem 76. Madde protokolde, 76 üç olacak herhalde- o protokol meselesini kendi aramızda çözelim dedim. İnanın, vali "yardımcı olacağım dedi" ama savcılar çözemедiler, "yukarıda bize yazı gelmiş, bir protokol kuralı orada başka yazıyor" dediler "kanuna aykırı olamaz" dedim, "hayır, orada yazı bekleyeceğiz" dediler. Gece saat 09.00-10.00 sıralarında vali beni arıyor telaşla, "ne olur beni protokol meselesine karıştıрма" dedi. Daha sonra Barolar Birliğini aradım ve Barolar Birliğine müracaatta bulunduk -arkadaşlarımızın bazıları herhalde farkında değil- İçişleri Bakanlığı, valiliğe bir yazı gönderdi ve o madde bugün uygulanmaya başlandı, 30 Ağustosta da biz bunu uyguladık Malatya'da.

Bunu şunun için söylemek istiyorum: Bu daha ziyade Ankara'da yönlendirilmesi gereken bir olay, bu da Barolar Birliğinin çalışmasına bağlı bir durumdur, aynı zamanda da Barolar Birliğine ihtiyaç duyduğumuzu söylemek istiyorum.

Bir noktaya daha değinmek istiyorum: Avukatlık sınavında 65 puanı kabul etmişler.

SALONDAN- 70.

Av. NİYAZİ ERGİN GÖKÇE- 70 mi? Ben 65 biliyordum, 70 doğru olmuş efendim; çünkü hâkimlik de eşit olan bir meslek olduğuna göre, puanın da eşit olması gerekiyor, teşekkür ederim efendim.

Notlarımda şunu anlatayım: Avukatların saygınlık görmesi, genç avukatların onurlarının kırılmaması gibi meseleleri hepimiz konuşuyoruz. Geçen toplantılarda da izah ettim; Yargıtay'da bir kapı meselesi var, Malatya'da da aynı şey oldu, Malatya'daki kapı meselesini çözümledik. Dün, Yargıtay'a gittim, Yargıtay'da yine eski usule dönülmüş; çok berbat bir kapı, ara kapıdan Yargıtay'a girmek durumunda kaldım. Orada arkadaşlarıma söyledim; "ne yaptınız, Yargıtay'ı askeri kışlaya çevirmişsiniz" diye, onlar da bana "haklısın, maalesef öyle oldu" dediler. Sayın Başkanın bu kapı meselesini hafife almaması gerekiyor; benim halkımın, benim arkadaşlarımla küçümsendiğini hissediyorum, benim buna tahammül etmem mümkün değil. Malatya'da adli yıl açılışında da biz bunu dile getirdik, "halkı küçümsemeye hakkınız yoktur, bu halkı küçümsemektir" dedik. İdareciler bunu anlayamıyorlar, onlar diyor ki "ben devletin valisiyim, devletin valisi...", ama devletin halkı çöplükte ekmek topluyor, çöplükte ekmek toplayan bir halkın devletin valisinin ne derece şerefli olacağını dikkatinize arz ederim Sayın Vali" dedim, o da "haklısınız, ben de size katılıyorum" dedi. O bakımdan, kapı meselesinin üzerinde duruyorum; ama Sayın Yönetimin lütfen üzerinde durmasını istiyorum.

Hâkimlikle avukatlık eşit meslektir; niye ben arada bir bodrum kapısından giriyorum da... Aslında halka da çok yazıktır, Türk halkı ona layık değildir; ama öbür ana kapılar tamamen bomboş, gidin bakın, hiç kimse yoktur. Ama sanki bilmece çözer gibi, Yargıtay'a girdikten sonra o uyduruk kapıyı bulmak için çok arayan arkadaşlarımla da gördüm.

Değerli arkadaşlarımla; bir Kamulaştırma Yasası çıktı, hiç incelediniz mi bilmiyorum, ben inceledim, felaket bir olay.

Türkiye'nin yapısı icabı rüşvetle çözümlenecek bir mesele haline getirmişler kamulaştırmayı. Onu, Sayın Yönetimin dikkatine arz ediyorum; çünkü o Yasa hiç okunmadan, düşünülmeden hazırlanmış bir yasa, çok büyük sorunlar çıkacaktır, onu belirteyim. Zaten birlikteler hakkında soru işaretleri çok, çok olaylarla siz de karşılaşmışsınızdır. Bakın, şöyle arz edeyim: 1970'li yıllarda böyle olaylar yoktu; ama şu sıra birliktelere güvenimizin zayıfladığını söylemek istiyorum. O birlikteler çok büyük yetki verilerek, vatandaşın atasından-dedesinden kalan veya bin bir emekle elde ettiği meskenleri veya taşınmaz malları onların takdirine bırakmanın çok büyük haksızlıklara yol açacağını zannediyorum.

Yine bir noktaya daha değinmek istiyorum: İstinaf mahkemeleri konuşuluyor, istinaf mahkemelerinin çok iyi düşünülmesi gerekiyor. zamanınızı almamak için yorum yapmayacağım, ama sadece Başkanın dikkatine sunuyorum: İstinaf mahkemelerinin Türkiye'de yararlı olacağını zannetmiyorum.

Değerli arkadaşlarım, bir nokta daha var; Türk Medeni Kanunu değişiyor. Türk Medeni Kanununun bir gerekçesi var, Türkiye Cumhuriyetinin yapısını çok güzel şekilde izah eden bir gerekçe; acaba o gerekçe muhafaza ediliyor mu, edilmiyor mu bilemiyorum, onu da Sayın Başkanın dikkatine sunuyorum.

Yine bir hususu daha belirtmek istiyorum: Malatya'da adli yılın açılışında bunu teferruatıyla anlattım, dedim ki "biz, yetişmemiz gereği Edirne'den Ardahan'a kadar, Hakkari'den Zonguldak'a kadar olan bir bölge veya İzmir'e kadar bütün bu bölgeyi kardeş biliriz." Ama haftada en az 2-3 gün televizyonları açtığımızda haklı-haksız yurttaşlarımızın coplandığını görüyoruz. Hatta geçenlerde bir banka önünde bir kadıncağız kalp krizi geçirdi ve öldü, o coplama ve itip kakma nedeniyle. Buna karşı çıkmak gerekiyor.

Meclis özelliğini yitirmiş durumda. Özellikle belirtmek istiyorum: Yıllarca benim ailemde de Parlamentoda insanlar vardı, yakınlarımız ve akrabalarımız vardı; ama bu şekilde halktan uzaklaşan bir Meclis görmedim. Düşünün ki, kendi yurttaşları, televizyonda bakıyorsun, öğrencilerimiz, kadınlarımız coplanıyor. "Sayın vali, hangi yasada, hangi yönetmelikte kolluk kuvvetlerinin

yurttaşlarını toplama hakkı vardır. Siz biliyor musunuz, ben 30 yıllık avukatım; aradım, bulamadım” dedim “sizi suçlamıyorum; çünkü Malatya’da bir sorunumuz yok, iyi niyetle çok şeyi çözdük Malatya’da; ama lütfen, bakana ulaştırın bu dileğimizi” diye bitirdim sözlerimi. Barolar Birliğinin buna karşı çıkması gerektiğine inanıyorum; çünkü en büyük demokratik kuruluştur, kamuoyunu oluşturan en önemli vasıtalarından biri Barolar Birliğidir, bu görev de ona düşmektedir.

Yine bir noktayı belirtmek istiyorum; silah kullanma, kolluk kuvvetlerinin silah kullanması. Haftada bir veya 10 günde bir defa kafasından vuruyor. Yine dün gazetede okudum; 16 yaşındaki bir delikanlı boynundan vurulmuş. Bunlar sizin de çocuğunuz olabilir, benim de çocuğum olabilir. Kolluk kuvvetlerinin silah kullanmasına karşı değilim; ama ayağından da vurabilir, elinden de vurabilir. Dikkatinizi çekeyim sizin, bütün vurulma olayları kafadan. Hatta geçen sene yine bir olay olmuştu Üsküdar’da; çocuğun önüne arabasını park edip ekmek alacak bir üniversiteli genç, alırsın almazsın “efendim, alacağım” demiş, çekmiş vurmuş ve öldü delikanlı. Bunlar çok acı olaylar, birinin karşı çıkması lazım; ben yine Barolar Birliğini layık görüyorum, biz orada sesimizi duyuramıyoruz. Malatya çapında sesimiz gür; ama Türkiye genelinde benim sesim duyulmuyor. Bu görev herhalde Barolar Birliğine ait; çünkü bizi temsil ediyor.

Malatya’dan gelirken bir noktayı düşündüm; üniversiteleri. Üniversiteler tamamen özelliklerini yitirdi. Bülent Tanör, profesör olayını da size arz etmek istiyordum, orada bir aceleye geldi. Arkadaşlarım, demokrasiden, tek tipten vesair bahsediyorlar; ama bizim haberimiz olmadan hazırlamışlar “bunu imzalayın” diye getirdiler, bunun nezaketle bağdaşır yanı yok. O profesörü ben de destekliyorum; ama o şekilde gündeme gelmez bu, bu yanlış bir olaydır. Tabii yalnız bu olay değil, başka bir şey daha anlatayım size: Protokol meselesinde üniversite rektörünün biri diyor ki, “Barolara bile” diyor. Kendilerine sordum “sen profesörsün, ben avukatım; siz bir sosyal ilimlerde profesörsünüz, ben 30 yıllık avukatım, senden daha çok emek çektim ve senden daha çok mücadele verdim. İnanıyorum ki, senden daha iyi ders veririm; çünkü sen bir YÖK profesörsün” diyecek kadar sert davrandım kendisine Malatya’da, bu yakışıksız sözlerdi.

Yine bir noktayı daha belirtmek istiyorum: Bir ilde, idare mahkemesine dava açılmış üniversite aleyhine. Aşağı yukarı 300 kadar açılmış, bunun 250'si üniversitenin lehine bitmiş, 50'si de aleyhine bitmiş, idare mahkemesini şikâyet etmişler. Müfettişler geldi, müfettişlerle ben görüştüm; hiç düşünebiliyor musunuz, profesör unvanını almış olan insan, mahkeme benim istediğim gibi karar vermiyor diye mahkeme üyelerini şikâyet ediyor ve biz buna da karşı çıktık, hatta biraz aramız da açıldı üniversiteyle, ki bu da yakışıksız bir davranış. Bu üç noktayı anlatmamın nedeni şu: Üniversitelerin ne hallerde olduğunu bilmeniz için anlattım, üniversiteler gerçekten elden çıkmış durumda. Ne olur bilemiyorum; ama Barolar Birliğine bir görev düşüyorsa, çünkü Ankara'da bulunuyorlar, daha çok temasta bulunuyorlar, herhalde bunu aktarabilirler.

Değerli arkadaşlarım, demin arkadaşlarım Devlet Güvenlik Mahkemesini anlattılar. Devlet Güvenlik Mahkemesini, ben yıllar önce geldim "artık kendisini tamamlamış, ömrünü bitirmiş" dedim "bu mahkemelerin kapatılması gerekiyor" diye söyledim, o olayları biz de görüyoruz devlet güvenlik mahkemelerinde. Çok yanlış bir iş oldu; arkadaşlarım askeri hâkimlere karşı çıktılar, ben karşı çıkmadım, dedim ki "askeri hâkimler kalsın; eğer kalkacaksa, tümünden kalsın." Çünkü askeri hâkimlere sivil polisler etki yapamıyordu, tabiri caizse takmıyordu askeri hâkimler onları, çok objektif kararlar veriyordu. Onlar gittikten sonra, bizim Devlet Güvenlik Mahkemesine avukat olarak çıkıp savunma yapma olanağımızın kalmadığını belirtmek istiyorum. Hâkimlik vasfı yitirilmiş durumda.

Daha ilginç bir olay anlatayım: Bundan 5-6 ay önce Devlet Güvenlik Mahkemesi -gazetelerde okumuşsunuzdur herhalde- başkanlarından birisinin hanımının başı örtülü diye bir müfettiş geldi. Biz buna karşı çıktık "hanımının başı örtülü olur, bu sizi ilgilendirmez; hanımı devlet memuru değil, ev hanımı." Baro, bütün arkadaşlarımızla birlikte bu başkana sahip çıkmak istememize rağmen kısa sürede bunu aldılar, bir ilin icra hâkimliğine verdiler. Esas sorun o arkadaşın oraya gitmesi de değil; orası da ülkenin bir parçası, gider görevini yapar. Yapılan iş yanlıştı, çok güvendiğimiz ve saygı duyduğumuz değerli bir yargıçtı. Ama o olaydan sonra, inanır mısınız, kalan yargıçlar bağımsızlığını yitirdi, tam anlamıyla yitirdiler, bağımsız karar verme yeteneklerini yitirdiler. Hatta

savunmamda da şunu izah ettim kendilerine: Bir anda başkanınız görevden alındı, sizin açıkça karar vermenizi ne derece isteyebilirim ben? Taktirinize bırakıyorum” dedim. O bakımdan, devlet güvenlik mahkemeleri böyle yürüdüğü taktirde, 3-5 sene içerisinde çok büyük sorunların çıkacağına inanıyorum.

Üçlü protokolü biz de kıramadık Malatya’da, “Ankara’dan yazı bekliyoruz” diyorlar. Bilemiyorum bu yazı ne zaman çıkacak, onu da Sayın Başkana arz ediyorum.

Avukat kimliği konusunda, arkadaşlarım benimsemediler Malatya’da, istisnasız hepsi kimliğin buradan hazırlanmasına karşılar Sayın Başkan; ama arsa meselesinde hepsi destekliyorlar. 225 mevcudum var, 225’i de avukatlık yapıyor, yazıhanesi var; biz, avukatlık yapmayan arkadaşı baroya kaydetmiyoruz, denetliyoruz kendisini, yazıhaneyi kapattığı anda kaydını siliyoruz. Hepsi de arsa konusunu destekliyor ve avukat evinin yapılmasını candan istiyorlar. Ama onların ricasını size aktarıyorum; “kimlik meselesine Barolar Birliği lütfen karışmasın, olsa olsa bastırsın bize göndersinler, biz dolduralım” derler. Ben bunu Yönetim Kurulunda konuşmadım, onların fikrini almadım; ama Genel Kurula katılan arkadaşlarımın fikirleri. Bunu da size arz eder, kıymetli zamanlarınızı almak mecburiyetinde olduğum için özür diler, hepinize saygılar sunarım efendim.

OTURUM BAŞKANI- Çok teşekkür ederiz Sayın Ergün.

Söz sırası, Aydın Baro Başkanı Sayın Tunç Aytur’da.

Av. TUNÇ AYTUR (Aydın Barosu Başkanı)- Sayın Başkan, çok değerli Birlik yöneticileri, çok uzaklardan buraya gelen değerli başkanlarımız; bu toplantılar iyi oluyor, hiç olmazsa muayyen aralıklarla da olsa dostlarımızla beraber oluyuz. Biz, hem bu vesileyle, hem Avukatlık Kanunu üzerinde yapılan son değişiklikleri ve hele hele hazırlanmakta olan yönetmeliklerle ilgili görüşlerimizi arz etmek için baro başkanlarının Ankara’da o vesileyle toplanmasını talep etmiştik. Sayın Yönetim bu talebimizi uygun görmemiş, bize bir taslak gönderdiler, o taslak üzerine biraz çalıştık. Ama şimdi Adalet Bakanlığına gönderilen, tasdik için gönderilen metinler bize gelen taslaktan çok farklı, yine değişmiş; ama onlardan haberimiz yok. Neyse, bu tasdik edilecek nasıl olsa,

gelecek. Hiç olmazsa bu geldikten sonra yine baro başkanlarının hazırlıklı bir şekilde gelerek, eksikliklerinin yeniden düzeltilmesi konusunda görüşlerinin saptanması ve bu doğrultuda Adalet Bakanlığına tekrar eksik kalan, aksak olan yerlerde görüş bildirilmesinin faydalı olacağı kanaatindeyim. İnşallah Yönetim bu talebimizi uygun değerlendirir, uygulamayı da gördükten sonra yeniden geliriz ve fikirlerimizi söyleriz, yönetmeliklerin daha olgunlaşmasına katkıda bulunmuş oluruz.

Değerli arkadaşlar, Avukatlık Kanunu yönüyle de çalışmalarımıza devam etmemiz lazım. Bildiğiniz gibi, bu kanunun çıkmasını çok istedik; ama bu kanunun eksikleri olduğunu da biliyorduk, o yönüyle süreç hemen başlatılmalı bence. Avukatlık Kanunda da düzeltilmesi lazım gelen belirli maddeler bulunduğu bunları da tek maddelik veya birkaç maddelik yasa metinleri halinde Parlamentodan geçirmeye çalışmamız gerekir diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlarım, buradaki tartışmaların temelinde Barolar Birliğinin bir üst organ olarak kabul edilip edilmeme noktası var; tabii bunu bir üst organ olarak kabul etmezsek, bu üst organın güçlenmesini de istemeyiz, gayet doğal. O zaman çalışmalarımızı da ona göre yaparız; ama bugün yasal düzenleme bunun bir üst organ olduğu noktasındadır, tahmin ediyorum pek çok baro başkanı arkadaşlarımız da aynı. Aksini savunan arkadaşların görüşlerine de saygı gösteriyoruz; ama bugünkü kurallar içerisinde barolar üzerine düşeni yapmalı ve Birliğin daha kuvvetlenmesi, yücelmesi için çalışmakta da sakınca görmemeliler.

Arsa alınma konusunda çok önemli bir adım; Sayın Sayman'ın endişeleri olabilir, haklıdır da. Uygulamaya geçildiğinde acaba bir tek tip avukat yaratılacak mı, yaratılmayacak mı meselesi var; daha henüz o aşamada değiliz, sadece arsa alımı aşamasındayız. CMUK parasıyla bu alınır mı? Herhalde Maliye Bakanlığı bu parayı tahsis ettiğine göre, takası da yaparken o da yasal bir engel olup olmadığını düşünmüştür, bu formüle edilebilir. Değerli arkadaşlarımıza da bir sorumluluk gelmeden bu arsanın alımı sağlanır, yine devletin bize tahsis ettiği parayla bu arsayı almış oluruz. CMUK uygulamalarının bunda zarar göreceği kanısında değilim.

Değerli arkadaşlarım, bu noktadan hemen bir uygulamaya geçmek istiyorum: Bu toplantıya gelirken benim kafamda, belirli konulardaki barolar arası farklı uygulamanın giderilmesi konusu vardı. Bilhassa bu CMUK paralarının harcanması konusunda çok barolar farklı bir uygulama içine giriyorlar. Bunun yasal dayacağı var mıdır, yok mudur, nereden bulmuşlar bu formülü arkadaşlarımız - tabii İstanbul, İzmir başta olmak üzere söylüyorum- bunları bize de anlatsalardı burada; yani "sulh cezada 30 milyon veriyorsak, 30 milyon da yol gideri vereceğiz maktuen" diye bir yönetmelik yapmışlar ve paraları da ödüyorlar. Nasıl ödenir bu; Eğer bir formülü varsa biz de ödeyelim, avukat arkadaşlara iki misli para verelim. Bunu bir tartışsaydık, biz de öğrenseydik iyi olurdu. Müfettişler, tahmin ediyorum bu konuda da gereken incelemeleri yaparlar; inşallah aksine, arkadaşlarımızı rencide edecek bir sonuç çıkmaz. Bu CMUK paraları devletin parası, devletin parasını kullanırken çok iyi düşünmemiz ve çok hassas olarak davranmamız gerekir diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlarım, pul parası da aynı; yani burada 1 milyon liraya pul satıyorlar arkadaşlar, 750 bin liraya pul satıyorlar. Yani bu eğer 600'se 600'e satılır; 1000'e satılıyorsa, formülü varsa biz de 1 milyona satalım, 750 oluyorsa öyle yapalım. Ama bütün Türkiye'de tüm barolar aynı yapsın Sayın Başkanım; yani bir baro 600'e satıyor, bir baro 750'ye satıyor, bir baro 1 milyona satıyor. Olmaz böyle şey; yani Birlik eğer bir koordinatör görevi yapacaksa, bunu bildirsin bize "1 milyon" desin, 1 milyona satalım. Barolara gelir temin edilecekse, bu konuda orada da gelir temin edilmiş olsun.

Değerli arkadaşlarım, bakın, yönetmelikten, tabii artık taslak tasdiğe sunulmuş; ama eğer Yönetim bizi toplasaydı fazla bir değişiklik yapacağımız kanaatinde de değildim. Ama benim aklıma gelen, mesela o tabelalarda bir konu var; "tabelalar çift renkli olacak" diye getirmişler; yani siyah-beyaz olacak, sarı-kırmızı olur, sarı-lacivert de olur. Yani yarın bakarsınız, herkes kendi istediği iki renkten tabela yapar, halbuki bunu tek yapmak lazımdı. Yani ben Aydın'da yapacağım, şimdi Yönetim Kurulu kararı alacağım, yönetmelikte iki renk öngörülmesine rağmen tek renk yapacağım; yani "tek renk" dediğim, zemini sarı olacak, üstü de siyah olacak. Keşke Barolar Birliği de böyle alsa da İstanbul'da, İzmir'de bir tabela gördüğüm zaman "bu tabela avukat tabelasıdır" desem.

Madem büyüklüğünü ayarlıyorlar, aşağı yukarı belli oldu, bu renk konusunda da Türkiye çapında yapılırsa iyi olur diye düşünüyorum; yani bunun gibi, yönetmeliklerde ufak tefek düzenlenecek konular vardı. Hemen değiştirilmesi tabii mümkün değil; ama süreç içerisinde bunları düzeltebiliriz.

Değerli arkadaşlar, gündemden bahsedeyim isterseniz: Avukatlara yapılan saldırıların temelinde, bilhassa yargı mekanizmasını kullananlar, hâkimler ve savcı arkadaşlarımızın hâlâ bizi yargının bir kurucu unsuru olarak görmemelerinden doğuyor. Bir hâkime, savcıya herhangi bir davranışta bulunulduğu takdirde, bir hakaret edildiği takdirde, fiili bir saldırıda bulunulduğu takdirde en ağır şekilde cezalandırıyorlar, tutukluyorlar; ama bir avukata bir saldırı yapıldığı takdirde aynı şiddetle, kanunda yazmasına rağmen, "hâkimlere uygulanan hükümler uygulanacağı" ifadesine rağmen, uygulayıcı arkadaşlarımız buna dikkat etmiyorlar. Bu ne oluyor kamuoyunda "hâkime, savcıya saldırırsan, seni içeri atarlar ve şu kadar da ceza alırsın" imajı var; ama avukata saldırırsan ne olur? Ertesi gün serbest kalırsın, gelirsin kahvede bacak bacak üstüne atarsın, oturursun. Bizim bu zihniyetle mücadele etmemiz lazım, bu zihniyeti öncelikle yargı mensubu arkadaşlarımıza kabul ettirmemiz lazım.

Avukatlık Yasası şu veya bu şekilde çıkmıştır, istediğimiz gibi olmasa dahi; ama orada bize tanınan hakları da, bazı baro başkanlarımız söyledi, çok güzel uyguluyorlarmış. Ama uygulayanlar da vardır, uygulayamayanlar da vardır, kamu kurumları buradaki hükümleri uygulamıyorlar çoğu yerlerde. Özellikle bu Avukatlık Kanunundaki hükümlerin behemehal uygulanması, sonra da geliştirilmesi için çalışmamız gerektiğini düşünüyorum.

Değerli arkadaşlarım, çok tartışılacak konu var; bu tartışmaların daha geniş bir süreç içerisinde, madem Ankara'ya kadar geliyoruz, bu kadar masraf ediyoruz, bir gün daha kalsak da, daha geniş olarak tartışabilsek diye düşünüyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Çok teşekkür ediyoruz. Söz sırası, Mersin Baro Başkanımız Sayın Mahmut Ocak'ta.

Av. MAHMUT OCAK (Mersin Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, Yönetim Kurulu üyeleri, değerli baro başkanlarım; hepinize saygılar sunuyorum.

Az önce Sayın Baro Başkanımın izah ettiği gibi, hâkimlere ve savcılara yapılan saldırının nasıl cezalandırıldığını, nasıl cezai tedbirlerin alındığını dinledik. Ben bunu dile getirecektim, bu yoldan dile getirecektim. Arkadaşlar, savcı beye şunu söyledim: "Savcılara ve hâkimlere yaptığınız korumayı istemiyoruz; memura da yaptığınız, mübaşire de yaptığınız korumayı istiyoruz" dedim. Evet, bugün adliyede bir mübaşire herhangi bir sataşma olduğu takdirde onun sonucunu görebilirsiniz veya öngörebilirsiniz, tahmin edebilirsiniz. Ama avukatlar saldırıya uğruyor, ağır derecede yaralanıyor, öldürülüyor ve şu anda Mersin Barosunda geçen ay öldürülen avukatın faileri halen bulunamadı, pompalı tüfekte öldüren kişiler halen yakalanamadı.

Arkadaşlar, bu yasa 1969 yılından beri yürürlükte olmasına rağmen bu hüküm maalesef işlerliğe konulamadı ve hayata geçirilemedi. Ancak görüyorum ki, son günlerde olayların artması nedeniyle, barolar ve Barolar Birliğimiz bu konuya hassasiyetle değinmektedir. Bu hassasiyet olmadığı takdirde, avukatlara yapılan saldırı daha da artacak arkadaşlar; bunun önemine özellikle baro başkanlarım değindi, ben tekrar değinmek istiyorum. Bunlarla ilgili olarak neler yapacağız, nasıl tedbirler alacağız? Önce kendi iç düzenlememizi yapacağız arkadaşlar, önce meslek kurallarını bir gözden geçireceğiz, önce avukat arkadaşlara hatırlatacağımız meslek kurallarını. Birliğimiz bu yönde yoğun bir çalışma yapacak; devamlı suretle, avukatın meslek kurallarıyla bağlı olduğu hususunu vurgulaması lazım.

İzmir Baro Başkanımın, meslek kurallarıyla ilgili olarak bir yayını vardı, geçen aylarda yayınlanan bültende yayınlandı; meslek kuralları yeniden gözden geçirilmiş ve çok mükemmel bir hale getirilmiş. Türkiye Barolar Birliğinin bu kuralları tekrar gözden geçirerek yayınlamasını istiyorum.

Arkadaşlar, yeni Avukatlık Yasasında bazı değişiklikler oldu, bunu sabırla ve heyecanla bekledik. Ondan sonra aradan 4 ay aşkın bir süre geçmiş olmasına rağmen Mersin'de bu hususu, yeni hükümleri maalesef hayata geçiremedik. 19 Temmuz 2001 yılında

Adalet Bakanımızın, adalet binasının ek açılışını yaparken yanında valimiz, başsavcımız ve İçel İlini temsil eden parlamenterlerimiz de mevcutken, o konuda vilayete yazı yazdığımızı valinin önünde açıkladım. Bakanımıza da aynı şekilde üçlü protokolün artık uygulanmaması gerektiği hususunu kalabalıkta ifade ettim, baroyu ziyaret ettikleri anda bunu açıkladım. Adalet Bakanımızın cevabı aynen şöyle arkadaşlar; yani Birlik Başkanımıza, Birlik Yönetim Kurulumuza verdiği cevaptan ayrı olarak, “cezaevleri için özel bir düzenleme yapacağız” yani Bakanımızın verdiği cevap aynen öyle “orası özel bir yer, orayla ilgili olarak özel düzenleme yapacağız, özel düzenleme yapmayı düşünüyoruz.” Bunu “jandarmaya, İçişleri Bakanlığına Sağlık Bakanlığı şöyle diyor, böyle diyor” meselesi değil; bu bir talep meselesi, bu bir istek meselesi. Adalet Bakanı bunu istiyor mu, istemiyor mu; istiyorsa derhal yürürlüğe koysun, istiyorsa derhal hemen yazıya geçsin. İçişleri Bakanı istiyor mu; tamam, o da hemen hayata geçirsin ve genelgesini yayınlasın. Sağlık Bakanı istiyor mu? Sağlık Bakanının karşı çıkıp çıkmaması bizim problemimiz değil veya jandarmanın buna yanaşmaması bizim sorunumuz değil; bu bir yasa mevzuudur. Bu bizim yararımıza olan bir olay da değildir; bu kamu yararıyla ilgili bir olaydır, savunmayla ilgili bir konudur arkadaşlar, biz bunun takipçisi olacağız. Bunların da zapta geçmesini istiyorum, Bakanımızın söylediği sözler bu efendim.

Arkadaşlar, CMUK’la ilgili olarak arkadaşlarımızın bir yığın sorunları oldu, bunları tekrar etmek istemiyoruz. Ancak şunu ifade etmek istiyorum: Yine önceki baro başkanlarımızın ifade ettiği gibi, yasa mı, kafa mı? Yasaları değiştiriyoruz, kafaları değiştiremiyoruz. CMUK’u şu anda İçel İlinde isteyen memur avukat çağırıyor, isteyen memur çağırmadan “avukat istemiyorum” diye x işaretini koymak suretiyle gönderiyor. Jandarma bizden hiç CMUK dalında avukat istemiyor. Bilemiyorum, diğer illerdeki şeylerde bir uygulama var mı, yok mu; ama ben diyorum ki, bizler hukukun üstünlüğü ve insan haklarını savunan kurumlarız. Savunmayı, kişi henüz gözaltına alınırken hazır olmamız, en azından başsavcıya bildirilen listenin barolara bildirilmesi ve gerekirse nöbetçi avukatın, yakalanan, tutuklanan, gözaltına alınan kişinin yanında her an için hazır bulunması gerekir.

Arkadaşlar, bir örnek vereyim: Benden önceki Baro Başkanım Halit bey -üç yıl önce- emniyete gider ve emniyette avukat görüş odasını teftiş eder. Emniyet müdürü çok güzel bir şekilde karşılar ve avukat görüş odasını teftiş eder, onu kilitlerler ve kilitlendiğiyle kalır. Aradan 3 yılı aşkın bir süre geçmiş olmasına rağmen, benden önceki baro başkanımın yaptırdığı avukat görüşme odası şu ana kadar açılmış değil; "anahtar yok" veya "görevli başka yere gitti" gibisinden bir konu. CMUK'ta avukat arkadaşlarımızı görevlendiriyoruz, gidiyoruz, ender de olsa avukat arkadaşlarımızın yakınmaları oluyor, görüştürmüyorlar "keşfe gidildi, olay tespiti zaptı düzenleniyor" veya "daha sonra görüştürürüz" gibisinden bir oyalamaya gidiyorlar.

Arkadaşlar, değerli zamanlarınızı almak istemiyorum. Yine kimlik konusunda şu çekincem var: Ankara'dan düzenlenen kimliklerde ufak tefek rakam hataları, harf hataları olabilir, biz onları kontrol edebiliriz; ama Mahmut yerine Mehmet yazabilir veya hane numarası 32 yerine 35 yazabilir, bu ufak tefek hatalar dahi -resmi sayılan belgelerden sayılıyor ya veya herhangi bir işleme esas alınıyor- göze bataabilir. Ben diyorum ki, yine Birliğimiz tarafından hazırlansın; ancak barolar tarafından kontrol edilsin ve kontrol edildikten sonra imzalsın diyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum, iyi akşamlar diliyorum.

OTURUM BAŞKANI- Sayın Ocak, çok teşekkür ediyoruz.

Söz sırası, Yozgat Baro Başkanı Sayın Mehmet Aktan'da; buyurun Sayın Aktan.

Av. MEHMET AKTAN (Yozgat Barosu Başkanı)- Sayın Başkan, Sayın Yönetim Kurulu üyeleri ve sayın baro başkanlarımız; hepinize saygılar sunuyorum. Benim konuşacaklarımı aslında başkanlarımız genelde konuştular, o itibarla daha fazla zamanınızı da almamak için çok kısaca bazı konulara vurgu yapmak istiyorum. Meslektaşlarımıza yapılan saldırılar ancak ve sadece avukatlık mesleğinin, yargının üçüncü ayağı olduğunun kabulüyle, bu anlayışın devlet dairelerinde ya da devlet kademelerinde benimsenmesiyle mümkün olacağı kanaatindeyim. Yoksa hâkime karşı, savcıya karşı yapılan saldırıya ne yapılıyorsa yasada, avukata karşı yapılan saldırılar da aynı şekilde cezalandırılıyor;

yani yasanın böyle olması, uygulamanın da böyle olmasını gerektirmiyor. Bunu bizim, baroların ve Barolar Birliğinin yapacağı çalışmalarla bu sonuca ulaşmamız mümkün olur diye düşünüyorum.

Arkadaşlarımızın konuştuğu konulara ilaveten, boşanma davalarında, anlaşmalı boşanmalarda avukatın by-pass edilerek, müvekkil asilin bulundurulmasına dair yasa hükmünü bu mesleğe karşı bir hakaret olarak görüyorum ve bunun değiştirilmesi ve düzeltilmesi için teşebbüste bulunulmasını talep ediyorum.

Avukatın kimliğinin barolara bırakılmasının doğru olacağı kanaatindeyim, kimlik düzenleme konusunun barolara bırakılmasının doğru olacağı kanaatindeyim. Silah taşıma harçları konusunda da aynen hâkim ve savcılardan alınan harç neyse, avuktan da o kadar harç alınması gerektiği kanaatindeyim, bu konuda da gerekli teşebbüslerde bulunulmasını talep ediyorum. Belki de saldırıların azalmasında bunun ciddi bir katkısı olabilecek.

Sayın başkanlar; avukatlık mesleği, en başta insan hak ve hürriyetlerinin ve hukukun temel kavramlarının kurumsallaşması ve korunması görevini avukatlara yüklemektedir. Bu itibarla, Barolar Birliğinin ve baroların, insan hakları ve temel hukuk kuralları konusunda varsa belirsizlikleri ortadan kaldırmak, kavram kargaşalarını ortadan kaldırmak ve aktüel hale getirmek için çalışmalar yapması gerektiği inancındayım. Bu konuda da toplantılar düzenlenmesini, aktüel konularla ilgili olarak, sözgelimi, günümüzde aktüel olan nedir; terördür. Terör nedir; terörün inançlarla, dinlerle bağlantısı nedir, insan hak ve hürriyetleriyle hangi noktalarda çatışmaktadır, bu konuların gündeme getirilmesi ve deklare edilmesi, avukatların, baroların, onun mesleki teşekkülleri olan baroların en belli başlı görevlerindedir ve bunun yerine getirilmesi gerekir diye düşünüyorum.

Mesleki teşekküllerimizin, gerek baroların ve gerekse Barolar Birliğinin, bizim güçlenmemizle, etkin olmamızla; yani savunmanın güçlenmesinde etkin olmasında önemli unsurlar olduğu kanaatindeyim. Yoksa avukatın hürriyetini, bağımsızlığını ortadan kaldıracak unsurlar olarak görmüyorum. Barolar ve Barolar Birliği, avukatları koordine etmek için, onların mesleki

problemlerini halletmek için, onları birleştirmek için ve güçlü kılmak içindir; yoksa tek tip avukat ortaya koymak için değildir.

Saygılar sunuyorum, teşekkür ediyorum.

OTURUM BAŞKANI- Çok teşekkür ediyoruz Sayın Aktan.

Söz sırası, Denizli Baro Başkanı Sayın Yıldırım Aycan'da. Sayın Aycan, buyurun.

Av. YILDIRIM AYCAN (Denizli Barosu Başkanı)- Sevgili dostlar; 22 nci kişi olarak konuşunca, insanın konuşacak konuları da büyük ölçüde bitiyor. Tartışmalar büyük ölçüde yapıldı, ben yalnız önerilerde bulunmak istiyorum.

Şimdiye kadar çok şehit verdik; şehidi jandarmada verdik, poliste verdik, hapishanelerde verdik ve şimdi de birtakım eli silahlı insanların elinde şehitler veriyoruz. Bunların karşısında ne yapılması gerekir diye düşünüyoruz; meydanlara mı dökülelim? Hayır, meydanlara dökülmeyelim diyorum ben; çünkü bu hasta ruhlu insanlar için bir reklam oluyor bu. O nedenle;

1. Bu tip saldırıya uğrayan arkadaşlarımızın davalarına kitlesel olarak girelim.
2. Yargılama sonucunda verilen mahkumiyet kararlarını da biraz yüksek sesle kamuoyuna lanse edelim diye düşünüyorum. Saldırıları püskürtmek için önerebileceğim yöntem bu.

Kimlik kartlarıyla ilgili olarak arkadaşlarımızın çeşitli önerileri geldi. Kimlik kartlarının bir örneğini şimdi gördüm, çok güzel hazırlanmış, ellerine sağlık. Yalnız bir noktaya şurada değinmek istiyorum: Artık vergi numaralı bir yaşama geçtik, keşke onların üzerine vergi numaralarımızı da yazabilsek; çünkü bundan sonra her yerde lazım olacak olan bir olay. Kartların üzerine, kimliklerin üzerine vergi numaraları da konulacak olursa yararlı olur diye düşünüyorum. "Peki, kimlik belgelerini kim versin?" diye bir tartışma var; üzerinde, imza konusunda zannederseniz koşullandık. O kart örneğinin üzerinde bir imza yeri görmedim.

SALONDAN- Hayır, yok.

Av. YILDIRIM AYCAN (Devamla)- Şu kadarını söyleyeyim: Eğer nüfus cüzdanlarımızın üzerine bakarsak, Nüfus İdaresinin bir mührü vardır. Burada da benim önerim şu: Türkiye Barolar Birliğinin mührü olsun; soğuk damgası varmış, şimdi işaret veriliyor. Barolar bu belgeyi üyelerine vereceğine göre, belgeyi vermeden önce baro da kendi mührünü bassın ve iki mühürle birlikte avukata belge verilsin diye bir önerim var, Yönetime sunuyorum.

Değerli arkadaşlar; yine yönetmeliklerle ilgili birtakım çalışmalar yapılmış, bitmiş, hızla bitmesinde yarar görüyorum. Uygulamanın içerisinde hatalar varsa, süreç içerisinde düzeltilebilir diye düşünüyorum, onunla ilgili bir endişem yok.

Değerli arkadaşlar, çok kısa bir fıkra anlatacağım: Adamın birisi deniz kenarında oturmuş, düşünüyormuş, bir arkadaşı gelip sormuş “ne yapıyorsun?” diye “dalgaları sayıyorum” demiş. Arkadaşı şaşırılmış “peki, kaç tane dalga oldu?” demiş, “geçenleri boş ver, gelen 1” demiş. Geçenlerin üzerinde fazla durmayalım, Avukatlık Yasası çıktı; ama başka hazırlanacak bir sürü yasa var. Avukatlık Yasasının hazırlanması bize istenen rahatlığı verdi mi; vermedi, burada ondan yakınıyoruz.

Biz, savcıların ve yargıçların bağımsızlığını savunuyoruz. Serhat kardeşim bağışlasın, Adalet Bakanlığının savcılara telkinde bulunmasını önerdi. Şimdi düşünüyorum, biz “Adalet Bakanı karışmasın” diyoruz; ama şu uygulamalarda savcılar öylesine yanlış bir uygulamanın içerisinde ki, bir başka yanıştan medet ummaya başladık, olmaz böyle şey. Şimdi bir sorunla karşı karşıyayız; savcılar ve yargıçlar bağımsız mı, hukukçu gibi davranıyor mu; onlar öyle davranmadığı için, biz avukat olarak birtakım telaşların içerisinde miyiz?

Medeni Kanununun 1. maddesi belli. Yargıç, savcı neyi uygulayacak; önce kanuna bakacak. Kanuna bakacak olan bir kişi, Allah aşkına, genelgeye bakar mı? Eğer bakıyorsa, buna bakan da savcıysa, buna bakan da yargıçsa, o zaman sistemde ciddi bir sorun var demektir; bizim asıl uğraşacak olduğumuz konu bu.

Yine aktif muhalefeti Türkiye Barolar Birliği zaman zaman başarılı olarak uyguladı. Nasıl uyguladı; eski Avukatlık Yasasının

değiştirilmesi konusunda çok ciddi katılımlarda bulundu ve tam istediğimiz gibi olmasa da eskisine nazaran oldukça başarılı bir çalışma meydana geldi sonuçta. Ama bu yetmedi, yetmez de zaten; çünkü bizim sorunumuz yalnız Avukatlık Yasası değil ki. Düşünün bir kere, ceza yargılamasında savcıyla yargıç, bir gün önce verilecek kararı ve verilecek mütalaayı tartışmış; ama benim karşımda tarafsız, hiçbir şey söylemiyor. Ama ben biliyorum ki, onlar bir gün önce kararı verdiler; ben ne söylersem söyleyeyim, 5 dakika sonra sumenin içerisinden karar çıkacak ve okunacak. Ben orada usulen dinleniyorsam, burada bir yargılama var mıdır? Peki, bununla ilgili ne yapmak gerekir?

Bakın arkadaşlar, Cumhuriyetin ilk yıllarında devrimci bir atılımla çeşitli yasalar çıktı; ama bu yasalar eskidi. Sayın Yücel Sayman Hocamın, yargılamanın nasıl yapılacağı konusunda bundan önceki toplantılarda çok güzel, çok açıklamalı güzel açıklamaları vardı. Lütfen, önümüzde hukuk reformuyla ilgili ciddi çalışmaların yapıldığı bir dönemde, biz bunları yalnız parlamenterlere bırakamayız, buraya aktif olarak katılalım. Yalnız, Medeni Kanundaki çalışmalarda da tıpkı Anayasa gibi seçenek belirleyecek çalışmaları yapalım, koyalım. Eğer bunları yapmazsak, mesleğimizi ifa edemeyiz.

Değerli arkadaşlar, bir konuyu daha burada belirtmekte yarar görüyorum: Bir gün geldi, Cumhurbaşkanı, Başbakanı Anayasa kitabını attı; kitap, masanın üstüne düştüğünde, o masanın üstüne düşmedi, halkımızın tepesine balyoz gibi düştü, hepimiz perişan olduk. O gün Türkiye "kurtuluyorum" derken, bir anda uçuruma yuvarlandı. "Neden?" diye baktık, herhalde bir kitap atıldı diye olmadı bu. Eğer bir ülkede birileri bir gecede 1 milyar doları Türkiye'den alıp da başka bir ülkeye götürüyorsa, ciddi bir sorun vardır. Eğer bir ülkenin yürütme organı kaldırıp da bir dairenin genel müdürünü istediği gibi tayin edemiyorsa, dışarıdan birileri müdahale ediyorsa, o ülkede ciddi bir sorun vardır. Eğer bir ülkede anayasa değiştirilirken, başbakan yardımcısı "bunu değiştirmek zorundayız, biz bunun için Avrupa'ya söz verdik" diyorsa; bizim ihtiyacımız değil, verilen söz ön plana çıkarılıyorsa, bu ülkede ciddi bir sorun vardır.

Değerli arkadaşlar, bir gemi var; bu gemi Türkiye. Bu geminin buyruğunda, bu geminin kaptanı kim? Herkes el attı. Bu

geminin kompartımanlarında en iyi yeri kapacağız diye bütün meslek grupları kavga ediyorlar, bizler de dahil; ama gemi batabilir, kaza yapabilir. İŖte burada Türkiye'nin bağımsızlığı konusu da ciddi ciddi Türkiye Barolar Birliğinin ve tüm baroların, yalnız baroların değil; tüm baroların sorunu olmalıdır diye düşünüyorum, bu konularda hepimizin üzerine görevler düŖtüđüne inanıyorum. İŖte o nedenle, bugün Türkiye Büyük Millet Meclisinde gündeme gelen Anayasa deđiŖikliđi çok ciddi, olağanüstü ciddi.

Biz bugün Avukatlık Yasasıyla ilgili çeŖitli bölümlerde ağlıyoruz, sızlamalarımız var; ama Türkiye batıyor. Eğer bu ülkede genel müdürü, memuru bu hükümet tayin edemiyorsa, eğer bu ülkede hangi yasanın çıkacağına bu Meclis karar veremiyorsa ciddi bir sorun vardır; gelin, bu sorunu çözmek için hepimiz kafa kafaya verelim. (AlkıŖlar)

OTURUM BAŖKANI- Çok teŖekkür ediyoruz Sayın Aycan.

Söz sırası, Antalya Baro BaŖkanımız Sayın Gürkut Acar'da; buyurun Sayın Acar.

Av. GÜRKUT ACAR (Antalya Barosu BaŖkanı)- Değerli arkadaşlarım; gerçekten Yıldırım Aycan arkadaşıma çok teŖekkür ediyorum, düşüncelerine tamamen katılıyorum. Onların üstüne fazla yüklenecek bir Ŗey kalmadı aslında. İzmir Baro BaŖkanı arkadaşıma da çok teŖekkür ediyorum, gerçekten o da içinde bulunduğumuz durumu çok iyi anlattı, bütün düşüncelerine aynen katılıyorum. Ülkemizin sorunu vardır; bu ülkemizin sorunu genelde çözümediği müddetçe, özelde de bizim avukat olarak sorunlarımız çözülmeyecektir, çözülememektedir ve yeni yasa çıkmasına rağmen uygulanamamaktadır. Ülkemiz demokratik bir hukuk devleti olma konusunda 12 bin sayfa eksiğe sahiptir, 12 bin sayfa sadece Avrupa Birliğinin çıkmasını istemiŖ olduğu uyum yasalarıdır; 1 200 sayfa değil, 12 bin sayfa. Ama yine de birkaç konuya değinmek istiyorum: Bunlardan birincisi ve en öndeki, avukatlara yapılan saldırılar.

Değerli arkadaşlarım; Antalya'da bir avukat arkadaşımız bürosunda otururken mafya tarafından kurŖunlandı, ayaklarına atılan kurŖunlar bel nahiyesine geldi, atardamarı kopardı, ana damarlardan bir tanesi olduğu için ölüm tehlikesiyle karŖı

karşıyaydı. 4 kurşun sıkıldı, bir tanesi de oma kemiğinin başını kopardı ve bu arkadaşımız çok acele hastaneye götürülebildiği için, acilen ameliyata alınabildiği için hayatı kurtuldu ve sadece kemik kırığıyla ilgili bir ameliyat daha geçirdi, şu anda hayati tehlikeyi atlattı, sağlığı yerinde. Antalya emniyeti 2,5 saat içinde bu olayın saldırganını yapan faillerin hangi çetenin mensubu olduklarını tespit etti, saldırgan tetikçinin kim olduğunu tespit etti, 48 saat içinde yakaladı ve yüzleştirdi. Yaralı avukat arkadaşımız, 8 kişinin içinde saldırganı teşhis etti ve 5 kişi tutuklandı. Bu konuda Antalya Emniyet Müdürünü, Valiyi kutladım; ama huzurlarınızda bir daha söylemek istiyorum: Antalya'daki bu olayın faillerinin bu kadar kısa zamanda yakalanması Türkiye'de emniyetin gücünü gösteren bir olaydır.

Ama başsağlığı dilekelerimle birlikte söylüyorum; Mersin'deki saldırganın yakalandığını sanıyordum, yakalanmamış, onda yanlış bilgi gelmiş bize. Samsun'daki saldırganın yakalanmadığını duyuyorum ve Samsun Barosu Başkanı arkadaşımın bana verdiği bilgiye göre; bu şahsın, bugünkü iktidar odaklarından birisi olan partinin -haydi, adını söylemeyeyim, çete işlerine fazla adı bulaşan bir parti- mensubu olduğu için korunduğu, yurtdışına çıkartılmak üzere plan yapıldığını öğreniyorum.

Değerli arkadaşlarım, benim aklıma şu geliyor o zaman: Antalya'daki çete mensubunun -saldırganın- bir partiye sırtını dayamaması nedeniyle mi bu kadar çabuk bulundu acaba diye bir şüpheye kapıldım doğrusu. Biz buradan Sayın Barolar Birliği Başkanımız vasıtasıyla İçişleri Bakanına ve Hükümetteki bütün partilere, tek tek parti liderlerine bu konunun götürülmesini istiyoruz. Hangi çete mensubu olursa olsun, hangi partili olursa olsun, saldırganın -teröristin- partilisi falan olmaz, bunların derhal yakalanması lazım. Saldırganın kim olduğu da çok önemli değil; ama bir avukat olması... Bakın, peş peşe avukatlar vuruluyor, pek fazla da bir şey görmüyoruz yönetimde; ama bu vurulan 3 kişi, 4 kişi arka arkaya eğer yargıç olsaydı acaba Türkiye'de durum nasıl olurdu diye de bir düşünüyoruz. Onun için teröre karşı çikalım; ancak teröre karşı çıkarken, bütün görevin de devlete düştüğünü bilelim.

Bizim inancımız şudur: Çetenin olduğu yerde devlet olmaz; ya çeteler olacaktır, ya devlet olacaktır. Bugün maalesef çeteler

kol gezmektedir, devletin saygınlığı ve etkinliği de o derecede törpülenmektedir.

Değerli arkadaşlarım, Amerika'ya yapılan terörist saldırıyı kınıyoruz. Sayın Noyan arkadaşım, İzmir Baro Başkanım bu konuda anlattı, ben de bu konuyu anlatacaktım. Üzülerek söylüyorum; Türkiye'de önce Üzeyir Garih'in öldürülmesi, arkasından İstanbul'da bir canlı bombanın patlayarak oradaki öldürme olayı bize 12 Eylül öncesindeki senaryoların yeniden oynanmaya başlandığı gibi bir duygu bulaştırdı, bir endişe içine düştük. Gerçekten de 12 Eylül öncesinde, 1973'ten itibaren giderek tırmandırılan, 1977'lerden sonra doruğa vardırılan ve 1979'da bütün Türkiye'deki insanlarımızı evine hapsedip "artık yeter, can güvenliğimiz olsun da aç olsak da önemli değil" dedirten korkunç bir terör dalgasıyla karşı karşıya geldik ve o terör dalgasının acısını asla unutmadık.

Niyazi Ergün Gökçe arkadaşım biraz önce anlattı; Mustafa Kumkum'un öldürülmesi, daha başka siyasi parti yöneticisi arkadaşlarımızın sokaklarda vurulması ve onların cenazesini taşıyan cenaze alaylarının da kurşunlanması gibi çok acı olayları yaşadık biz, bunları asla unutmadık. Bu terör olayı, doğru giden 1970 Anayasasına göre çağdaş uygarlığa doğru yürüyen bir ülkede, o ülkenin bütün insanlarını terörle taşıyarak, kurşunlayarak geri çevirdiler; yani bakarsanız, 1980'den sonra sanki Türk toplumu geriye döndü. Sırtını bütün çağdaş değerlere dönen 1982 Anayasası gibi böylesine kabul edilemez; bir ülkenin bağımsızlığını, yargı bağımsızlığını, her şeyini yerle bir etmiş bir Anayasayı kabul etmek -yüzde 97,5 oyla- bu ülkenin silahla ve terörle geri döndürülmesidir. Ondandır da 1983'ten itibaren de Doğu Anadolu Bölgesinde PKK terörü başladı ve bu hale geldik. Şimdi yeniden aynı filmi görmek istemiyoruz; Türkiye'de terörün kökünün kazınmasını istiyoruz, Türkiye'nin artık gerçek bir hukuk devleti haline gelmesini istiyoruz, bunun için de Barolar Birliğine büyük görev düştüğüne inanıyorum. Mutlaka bu meseleyi büyük sorun haline getirerek, avukatlara yapılan saldırının da ötesinde bu gelişmelerin izlenmesi, İçişleri Bakanıyla görüşülmesi, endişelerimizin aktarılması gerekiyor.

Bu arada, Türkiye Barolar Birliğinin basın ve medyayla ilgili ilişkilerinin de daha geliştirilmesi inancındayım; Barolar Birliğinin

sesi daha gür çkmalldır, vurduğu yerden ses getirmelidir. Barolar Birliğinin bütün yönetimi ve Sayın Başkanı kutluyorum; çok güzel demeçleri, her konuyla ilgili zamanında yayınlanmış bildirileri bize geliyor; ama yazık ki, medyada bunun yeteri kadar yer almadığını görüyoruz. O nedenle, bu konuya dikkatinizi çekmek istiyorum.

Değerli arkadaşlarım, Sayın İstanbul Baro Başkanımız burada demin konuşurken "avukatların özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunuyorum" dedi, kendisinin bu konudaki hassasiyetini gerçekten takdir ediyorum. Biz de avukatların özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunuyoruz; ama burada bugün tartışılmayan konulardan bir tanesi de avukatların ekonomik bağımsızlığı. "Türkiye bu haldeyken, avukatlar için nasıl bunu istiyorsun" diyenler çıkabilir aramızda; ama avukatın eğer ekonomik özgürlüğü ve bağımsızlığı yoksa, avukatın diğer bağımsızlıklarından bahsedemeyiz zaten. Meslek etiği nerelere gelmiştir?

Her gün, her hafta onlarca şikâyetler geliyor bize; inanın, Yönetim Kurulumuz, avukat arkadaşlarımız hakkında yapılan o tartışmaların içerisinde birçok haklı veya haksız şikâyetlerle muhatap, gündemin ¾n bu şikâyetler teşkil ediyor ve bunların yüzde 90'ı ekonomik bakımdan güç durumda bulunan avukatların işledikleri meslek suları. Bu yasanın, yeni Avukatlık Yasasının ekonomik bakımdan avukatlara getirdiği fazla bir şey yok. Bu, özellikle şirketler konusundaki konunun çok fazla bir değişiklik yapacağına inanmıyorum.

Değerli arkadaşlarım; bakınız, Anglosakson lkelerinde; Amerika'da "noterlik" diye bir müessese yok, İngiltere'de yok, avukatlar yapıyor her şeyi, noterlerin görevlerini de onlar yapıyorlar. Sürekli bir biçimde o yazıhanelere gelen bir gelir var; avukat, bir davayı alsa da almasa da başı dik; çünkü o dava alınmasa bile ona gelen gelir var, o yazıhaneyi besleyen bir geliri var. Türkiye'de bizim eksiiğimiz; yazıhanelerimizin giderini karşılayacak, en azından giderlerini karşılayacak miktarda otomatik olarak para getiren kaynakların bilerek Türkiye'de avukatlara verilmemesinden kaynaklanıyor.

Bugün Türkiye'de herkes, önüne gelen iki kişi oturuyor, inanılmaz konularda; mesela, Antalya'da deniz kenarında

kurulmuş büyük bir tesisin, anonim şirketin yüzde 50 hissesini el yazısıyla yazıp, karşılıklı olarak alım-satımına ilişkin sözleşmeler yapılıyor. Bunu dünyanın hangi ülkesinde kim yapar, nasıl yapar? Avukatı bu kadar gereksiz gören bir ülke var mıdır? Yurttaşın alışkanlığı böyle, devletin getirdiği şey böyle. Burada avukatın özgür ve bağımsız olması için, önce avukatın ekonomik bakımdan özgür ve bağımsız olması lazım.

Bakın, burada biz 30-35 yıllık avukatlarız, arkadaşlarımızın hepsi -baro başkanlarımızın- eski avukatlar, 15 yılını tamamlamış insanlar; bir de bizim yeni başlamış arkadaşlarımızı düşünün, hepiniz görüyorsunuz. Burada bizim ekonomik taleplerimizi de ciddi bir biçimde getirecek yeni yasa değişikliklerine ihtiyacımız vardır. 6570 sayılı Yasada yapılan bütün sözleşmeleri avukatlar yapmalıdır. Sanmıyorum ki, dünyanın hiçbir ülkesinde; Amerika'da, İngiltere'de, Fransa'da, çağdaş bir ülkede, tapudaki işi, üniversiteyi bitirmiş bir avukat yerine, ortaokul ya da lise mezunu bile olmayan tapu takipçilerine yaptıran başka bir ülke var mıdır? Bunun hangi mantığı vardır? Tapudaki işlemlerin hepsini avukatların yapması lazım ve bunun gibi mutlaka bizim tek tek, ufak bir şekilde koymamız lazım.

Değerli arkadaşlarım, Üçüncü Avukatlar Forumu yaptık Antalya'da. Değerli yönetici arkadaşlarımız, kurulan komisyonları açıkladılar; ama o komisyonlarda, Üçüncü Avukatlar Forumunda bize söz verilen komisyonların hiçbirisinin kurulmadığını görüyorum. Bakınız, "avukatların sosyal güvenliğiyle ilgili, sağlık sigortasıyla ilgili bir araştırma yapalım" dedik, öneriler getirdik, verdik. Bu konuda bir komisyon yok, kurulacağına dair söz verildi bize; bu işin bir tarafı.

Değerli arkadaşlarım; bir de vergi konusunda arkadaşlarımızı angaryadan kurtarmak için "asgari ücret tarifesindeki, tarifedeki ücret baroya yatırılmadan, avukat göreve başlamaz" diye verdiğimiz bir öneri var; bu önerinin de tartışılacağına ve bir komisyonda inceleneceğine dair güvence vermişlerdi arkadaşlarımız. Sosyal, özellikle sağlık sigortamızın acil bir biçimde, tek elden, birinci elden çözülmesi lazım.

Benim meslektaşım, benden birkaç yıl daha eski bir meslektaşım şu anda Antalya'da tıp fakültesinde akciğer kanseri

olma olasılığıyla yatıyor ve inanın ki, devlet hastanesinden kovdular bu arkadaşımı. Ben telefon ettim, telefon ettim başhekiye, buna rağmen oradaki hekim o kadar kötü davranmış ki -parası yok, sosyal güvenliği yok diye, bir kuruma bağlı değil diye-gücenip çıkıp gitmiş ve ayakta duracak hali yok. Bir ayda 15 kilo vermiş bir insan, bir avukat; o kapıdan, devlet hastanesi kapısından kovulmalık ediliyor. Tekrar gittik sayın başhekiye "talimat vereceğim" dedi; ama arkadaşlar gitmeyi reddettiler "böyle bir kapıya bir daha gitmeyiz" dediler ve sosyal güvenliği yok, emekliliği yok. Ondan sonra tıp fakültesi dekanıyla görüşerek, büyük ricalarla acilden yatırdık ve dedik ki, "biz Baro olarak kendi yardım fonlarımızdan da bunu karşılıyoruz, ayrıca kendisinin de SSK'dan emekli olması için gerekli olan paraları da yine yardım fonlarımızdan yatırıyoruz, lütfen bunu alın." Paranız yoksa ölüyorsunuz ve bu avukat arkadaşım şu anda orada yatıyor arkadaşlar. Eğer bizim Baromuzun gücü, dayatması, parası, yardımı olmasaydı, o an o kapıda ölecekti. Şimdi kurtulacak mı, ayrı bir olay; en azından tedavi oluyor, en azından acı çekmiyor.

Değerli arkadaşlarım; bakınız, sağlık sigortası çok önemlidir, bununla ilgili bir kurumun burada kurulması lazım. Mesleğimizin genişletilmesi, özellikle geçim kaynaklarının genişletilmesi konusunda somut adımlar atılmasını istiyoruz. Sayın Barolar Birliğinde arkadaşlarımızdan, vergilendirme konusundaki olayın tekrar komisyonun kurulmasını istiyoruz. Hukuk sigortası konusunu çok tartıştık...

Bakınız, Antalya'da bazı meslektaşlarımız var; yurtdışından gelen turistlerin, yabancıların davalarını almışlar ve alınan o davalarda, onların talepleri var, alacakları var. Avukat arkadaşımız adres değiştirmiş, bir bakıma mesleği bırakmış ya da terk etmiş görünüyor, biz de ulaşamıyoruz, alacağı var. Avrupa'da bu gibi olaylarda hukuk sigortası, eğer avukat ödemezse, bir alacağı tahsil edip de ödemezse, onun hukuki sorumluluğu ayrı; ama sigorta belli bir şekilde derhal ödüyor onu. Bu şekilde de bir hukuk sigortası var; bunun da düşünülmesi ve bu hukuk sigortasının bazı olaylarda -biliyorsunuz, Antalya'da Üçüncü Avukatlar Forumunda tartıştık bu konuyu- ilgili şahıs herhangi bir şekilde bir kazaya uğrarsa, bir hukuksal yardıma ihtiyacı olursa, o zaman o hukuki yardımın avukatlık ücreti neyse -yargılama giderleri- prim yatırmış olduğu şirket veya sigorta bunları ödüyor.

Türkiye'de bunun uygulamasını hepimiz biliyorsunuz. Hukuk sigortası iki konuda oluyor; bir tanesi bu, Türkiye'de yok şu anda, bunun olması lazım, bununla ilgili ciddi bir araştırma yapmak lazım.

İkincisi de, avukatın herhangi bir şekilde müvekkilinin parasını ödememesi halinde bir sigorta devreye girip -tabii ki, bunun bedeli var; yatırılıyor, mecburi bir sigorta bu, avukatların hepsi Avrupa'da bu sigortaya dahil- oradaki sigorta ödüyor onu. Sonra herhalde avukattan tahsil ediyordur.

Değerli arkadaşlarım, son bir şey daha söylemek istiyorum: Türkiye'de yargı reformu kaçınılmaz bir biçimde gelmiştir. Bu konuda çok iyi çalışmalar var; özellikle İzmir Barosunun son Yargı Reformu Sempozyumu kitapçığı, Türkiye'de gerçekten yeni sayfalar açacak kadar güzel bir çalışma. Anayasa Kurultayı için tekrar Barolar Birliğine çok teşekkür ediyorum, kutluyorum; gerçekten bizim örnek gösterdiğimiz, anlattığımız çalışmalar ve bizim de bu çalışmalara barolar olarak bütün arkadaşlarımızla birlikte hukuki tartışmalarına katılmamız ve yargı reformunu mutlaka gerçekleştirmemiz lazım.

Somut olarak bir konuyu daha getirmek istiyorum: Arkadaşlar, yardımcı hâkimlik olayını yine bir düşünmemiz lazım; çünkü burada yargıçları doğrudan doğruya bir yargıç olarak tayin ediyoruz şu veya bu ilçeye ve iyi kararlar vermesini istiyoruz. Dördüncü sınıf yerlerde çalışan yargıçlar da nasıl kararlar verip, nasıl yargıçlık yapıyor, hepimiz biliyoruz. Burada mutlaka bir yardımcı hâkimlik müessesesi yapmak; delilleri toplayan, dosyayı tekemmül ettiren ve dosya tekemmül ettikten sonra duruşmaya geçilen yeni bir hukuk usulü muhakemelerinde yeni bir değişiklik yapma gereği var. Beş yıllık da yardımcı hâkimlik yapmayan yargıci kesinlikle bağımsız bir yargıç olarak tayin etmemek lazım; böyle birtakım çözümleri de bulmak gerekiyor. Ama yargı reformu çok dev bir olay, bu yargı reformunu gündeme getirmenin zamanıdır bana göre; çünkü yeteri kadar inceleme yapılmıştır, Adalet Bakanlığında zaten bunun araştırmaları var. "Avrupa Birliğine gireceğiz" diyorlarsa bile bunu getirsinler, yargı reformunu bir an önce yapmaları lazım.

Değerli arkadaşlarım, bütün endişem şu: Arkadaşlarımın söylediği gibi, gerçekten dünyada uygulanan terör olayı, Türkiye yansımaları ve özellikle İstanbul'da iki polisin ölmesiyle sonuçlanan bu canlı bomba uygulamaları; demokratik birtakım adımların atıldığı bir sırada, Anayasa değişikliklerin gündeme getirildiği bir sırada, Türkiye'nin demokratikleşmesini önlemeye yönelik olaylar olabilir endişesi içindeyiz. Bunun olmamasını diliyorum. Bu konuda da hep beraber çalışalım; Barolar Birliğine bu konuda her çeşit yetkiyi, her çeşit çalışma desteğini vaat ediyoruz, yapacağız, birlikte bu işin altından kalkarız diye düşünüyorum.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.

Av. RİFAT ÇULHA (Edirne Barosu Başkanı)- Bu yargı reformuyla ilgili olarak, Antalya'da ANSİAD toplantısına katıldınız mı? Bu konuda bilgi verebilir misiniz?

Av. GÜRKUT ACAR (Devamla)- Efendim, o konuyla ilgili kısa bir bilgi vereyim. Değerli arkadaşlarım; çok önem veriyorum, Sayın Başkan hatırlattığı için teşekkür ediyorum. Antalya ANSİAD; Antalya Sanayici ve İşadamları Derneği. Türkiye'de 80 tane SİAD var, Sanayici ve İşadamı Derneği var; bunlar her yıl Türkiye'de bir zirve yapıyorlar, yani beraber oluyorlar, en yüksek organları bir yere gelip birleşiyor. Bu seneki zirveyi Antalya'da yapacaklar ve o zirvenin konusunu da oradaki SİAD teşekkür ettiriyor veya tayin ediyor. Bu sene Antalya'da yapılacak olan bu SİAD toplantısında ANSİAD "yargı reformu" konusunu işleyecek. Bu konuyla ilgili olarak Baromuza başvuruları yaptı, ondan sonra Barolar Birliğini de ziyaret ettiler. Bu sene ve bununla ilgili memnuniyetimi arz etmek istiyorum size; çünkü hukukun sadece yoksullara, sadece ezilmişlere yardımcı olan bir kurum olmadığını; hukukun tümüyle devletin bütününe ilgilendirdiği gibi, aynı zamanda işadamlarının da en çok hukuka ihtiyacı olduğunu anlattık, onlara da söyledik. Çünkü biraz önce arkadaşımın söylediği gibi, hukukun tam olarak egemen olduğu bir yerde, 20 yıl çalışıp da bir müessese kurup, bir markayı tutturmak için hayatını vermiş bir işadamıyla; bir gecede 1 milyar doları alıp, devalüasyondan önce yurtdışına kaçırarak götürülen bir işadamı arasındaki farklılık için işadamlarının da mutlaka hukuk devletinin kurulması konusunda hassasiyet göstermeleri gerektiğini anlattık. Arkadaşlarımız da o

konuda hemfikirler ve bunu yapacaklar. Kasım ayındaki toplantıda -arkadaşlarla görüşeceğim- mutlaka bütün barolarımızın katkısını bekliyoruz, Antalya Barosu olarak da bu konuda elimizden gelen her yardımı ANSİAD'a yapacağız.

Değerli arkadaşlarım, hatırlattığınız için teşekkür ediyorum.

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ediyoruz Sayın Acar.

Söz sırası, Batman Baro Başkanı Sayın Mehmet Sabih Ataç'ta.

Av. MEHMET SABİH ATAÇ (Batman Barosu Başkanı)-

Hepinizi saygıyla selamlıyorum, herhalde "iyi akşamlar" denir. Vurulan avukat arkadaşlarımın barolarına ve ailelerine baş sağlığı dileklerimi iletiyorum. İşin doğrusu söz almayı düşünmüyordum, uzun bir süredir artık herhalde ben de yorulmuş ve son senem; ama Güneş beyin bir sözü beni tahrik etti "konuş" diye. Vurgusu şuydu: "Merkezin güçlenmesini bütün barolar olarak istiyoruz" tutanaklara da böyle geçti. Bütün barolar "istiyoruz" deyince, ben hakikaten o söze katılmadım ve istemiyorum öyle bir olguyu. Sebeplerine gelince, 4 yıldır istisnasız stajyerlerimize eğitim seminerleri veriyoruz ve Baromuz kurulduğu günden bu yana bir büronun yarısını kullanır; yani Baroya ait bir bina, adliye içerisinde bir bölüm de yok. Bütün bu çabaları yürüten 10 tane avukatın emeği; çalışkan, onurlu 10 tane avukatın emeği, Batman Barosunun bütün bu birikimleri oradan kaynaklanıyor. Ama hiçbir gün Merkez bize "size de bir büro, bir daire alalım" diye bir şey söylemedi, hiç kimse de buradan "haydi, Batman Barosuna böyle bir şey alalım" demedi; sanırım bizim gibi birçok baro da var.

Geçen sene rica ettik, daha doğrusu biz etmedik de "Barolar Birliğinden faks ve fotokopi makinesi alınabilir CMUK'tan" denildi. Geldik, fiyatlara baktık, ikisi 16-18 milyar; bu bize çok acayip geldi, gelmeden de araştırma yaptık. 2,5'a fotokopi makinesini alabilirdik, mütevazıydık, 400-500 milyona da bir faks makinesi alabilirdik. Dedik ki, "bu parayı bize vermeyin, bize biraz daha para verin, o parayla kendimize bir daire alıp donatalım." Sağ olsun yönetici arkadaşlarımız, şimdiki Başkanımız o zaman "olabilir, ne kadar istiyorsunuz?" dedi "30 milyar" dedim, 30 milyar gönderdiler ve 200 m² bir daire aldık, bir salonu 60 m². Donattık,

döşettik, içindeki koltukları falan aldık; ama bir müddet sonra sorgulanmaya başladık “aslında usulüne uygun değildir; usulsüzdür” ki bunlar bizim kafamızdaki sorular.

Arkadaşlar, meslek kurallarını hepimiz biliyorsunuz ve o meslek kurallarının başlangıcında ilk söylediğimiz, avukatın bağımsızlığıdır. Nasıl bir bağımsızlık; “ben öyle diyorum.” Herkesin bir yaşam biçimi var ve yaşam biçimi ona bir tip veriyor; o tipten bağımsız olan özgürdür; yani kendi hayatından, kendi kişiliğinden dahi avukatlığı bağımsız kılandır bağımsız avukat. Bu devam eder; aileden, toplumdan, örgütlerden, devletten. Hangi örgütlerden; baromuzdan dahi. Barosuna bağlı avukat, özgür avukat değildir; devam ediyorum, Barolar Birliğinden. Özgürlük bu, yoksa ilişkiler içinde dayanışma gibi bir olayı söyleyen var mı; yok öyle bir olay. Ama bu laf her nedense o kadar abartıldı ki, hayır arkadaşım, merkezin bu tarzdaki güçlülüğüne karşıyım. Yerel anlamda avukatların güçsüz olduğu, barolarının güçsüz olduğu; ama merkezin oldukça güçlendiği bir merkezîyetçiliği, demokrasi adına, hukuk adına, hukuk devleti adına çok tehlikeli görüyorum ve bu yüzden böyle bir tarza karşı çıkıyorum. Bunun somut örnekleri de var; ama yeri yok. Özellikle bu hususu lütfen tutanaklara geçsin diye söylüyorum. Ne bileyim, biraz da belki bizi düşündürür; çünkü biz her şeye alışmışız.

Aynı şeylerin tekrarı, şimdi aynı şeylerin tekrarı bizi yeniler, hayattan zevk de vermez; farklı olan bir şeyler söylenmeli ki, biz düşünebilmeliyiz, kendimizi geliştirebilmeliyiz. Avukat zaten ötekidir, her davada avukat ötekidir, farklıdır; mutlaka her davada avukat ötekidir, farklıdır ve her avukat da öyledir. Madem ki, hep ötekiyim, hep farklıyım her davada, bir öteki oluyorum, kendime korkunç saygım olmalı; ama burada da o farklılığa, o ötekiye, o beni düşündürene korkunç bir saygı duymalıyım, hazmedebilmeliyim, dinleyebilmeliyim. Hakaret içerecek bir söz, kime söylenirse söylensin, kendi adıma beni incitir ve incindiğimi de söylüyorum; dilerim bu son olur. Barolar Birliği Başkanlar Toplantısı bundan sonra çok daha verimli, üretken, geliştiren ve heyecanlandıran bir tarza dönüşür. Zira çelişki bizim için önemlidir; ya teziz, ya antiteziz ve ikisinde de çelişki var; bu bir diyalektiktir, yargı diyalektiktir, biz diyalektiğin bir parçasıyız.

Mitolojide anlatılır; Afrodit bir oğlan doğurmuş, Eros. Kendi başına hiç gelişmemiş; sevgi tanrısı. Afrodit bir oğlan daha doğurmuş; anti-Eros, karşı sevgi tanrısı. İkisi çatışmışlar, tartışmışlar ve Eros şöyle demiş: Benim kardeşim olmadığı zamanlarda ben de yoktum; benim kardeşim olduktan sonra, konuşmalarıyla, tartışmalarıyla varlığımızın bilincine varıyorum, hayattan zevk alıyorum. İşte o biziz, böyle birbirimize saygılı olmak zorundayız.

Yönetmeliklerle ilgili olarak bize ilk genelge gönderildiğinde, bir avukat arkadaşımızı görevlendirdik ve dedik ki, "üç tane komisyonu öner, ama üçünden birini; çünkü hepsinde yoğunlaşmamız mümkün değil. Biz mütevazı olalım, bir konu üzerinde yoğunlaşalım ve Barolar Birliğine o konuda fikir üretelim." Temsilci arkadaşımız Ankara'ya geldi, Ankara'ya gelip döndükten sonra üç komisyondan birine teklif vermiş ve döndü. Sonra bize bir yazı geldi, Barolar Birliği ve Yönetim Kurulu üyelerinin birinin imzasıyla, "temsilciniz şurada görevlendirilmiştir" denildi, biz de hemen çalışmaya başladık, 1 hafta yoğun bir çalışmaya girdik ve kendimize göre mütevazı; yani çok yanlışlar da olabilir, ama bir şeyler hazırladık. Toplantıya 2 gün kala bir yazı daha geldi ve o arkadaşımızın o komisyonda değil, o önerdiğimiz 3 komisyonda değil, bir başka komisyonda görevlendirildiği bildirildi bize. Arkadaş geldi, dedi ki "burada görevlendirilmişim, hiç hazırlanmadım." Barolar Birliğini aradım, hukuk müşaviriyle görüştüm, bana ilginç bir şey söyledi; dedim ki, "böyle böyle, biz bu konuda hazırlandık, orada olmak istiyoruz", "olsun, öbürüne gelin" dedi "ama nasıl geleceğiz?" dedim, "olsun, siz gelin, katılırsınız" dedi, "hayır, bizim katılmamız çok temsili ve şekli olur, biz aslında esas üzerinde bir şeyler söylemeye çalışıyoruz." Ondan sonra da affımızı istedik, yönetmeliklerle ilgili olarak hiçbir çalışmaya katılmadık; ama bakıyorum ki, çalışmaya katılanlar da memnun değil.

Arkadaşlar; kendimizi gözden geçirelim, ne olursunuz. Türkiye'nin gerçekten üreten, verimli insanlara ihtiyacı var ve hepimizin içerisinde çok verimli, çok üretken insanlar var; bunlar kurumlarımıza olduğu gibi, Türkiye'ye de yararlı olan insanlardır, incitmeyelim, onları yok sayamayalım. Mesleğimize bilimsel metotlarla; inançlarımızla değil, bilimsel metotlarla yaklaşalım, çok daha sağlıklı olacağına inanıyorum. Güçlenmeliyiz, dayanışma

içerisinde olmalıyız; ama özgürlüğümüzü hiç kimseye de vermemeliyiz.

Hepinize saygılar sunuyorum.

OTURUM BAŞKANI- Çok teşekkür ediyoruz Sayın Ataç.

Son söz sırası, Tokat Baro Başkanı Sayın Caner Acar'da; buyurun Sayın Acar.

Av. CANER ACAR (Tokat Barosu Başkanı)- Tokat'tan geldim, "ben de bir konuşma yapayım" dedim, son olarak da sabrınızın kalmadığı bir zamanda söz aldım. Gündemdeki konular hakkında geniş olarak açıklama yaptılar arkadaşlar; sağ olsun, Birlik Başkanımız ve Yönetim Kurulu da bir tahdit koymadı. Gündemde olmayan bir konuyu getireceğim, ondan evvel bir üzüntümü belirteyim: Biz avukatlar, duruşmada dahi savunma yaparken, hem hakimi, savcuyu ve meslektaşlarımızı rencide edecek bir üslupla konuşmamamız lazım. Hatta burada üslup yanlış olmasına rağmen böyle üzücü bir hadise oldu, ben bundan çok üzüntü duydum, bu konuşma Mecliste olsaydı geri alınırdı. Ben de Ankara Baro Başkanı Sadık beyin teklifini şey yapıyorum; bu konuşmaların tutanaklardan çıkarılmasını istiyorum, çünkü çok üzücü bir şey. Bir derdimizi anlatırken, birbirimizi kırmamamız lazım.

Esas söylemek istediğim konu da Birlik Başkanımızın, yargı yılının açılışında belirttiği adli tatil; adli tatil artık tartışılır bir duruma geldi bence de. Türkiye zaten tatiller ülkesi; adli tatil var, adli ara verme var, resmi tatiller var, yılbaşı tatilleri var ve 2 senedir onlar da daha çok, yani olduğundan daha fazla yapılıyor. Başkan olarak da bazı protokollerde bulunmak durumundayız; adliyeye gidip de bir işi zamanında, gününde yaptığım çok az oluyor. Çünkü adli tatilde müdür olmuyor, "müdür muavini gelsin de satış iste" diyor, en verimli zamanda keşifler yapılmıyor. Adli tatilden sonra havalar soğuyacak, yağışlar başlayacak, keşifler yapılmayacak, hacze gidilmeyecek. Onun için bu adli tatil tartışılсын istiyorum ve hatta mümkünse, cumartesi tatillerinin -eğer gücümüz yeterse kaldırılmasını istiyorum; yani tatilleri biraz da azaltmak istiyorum.

Sözlerime son veriyorum, hepinize saygılar sunuyorum.
(Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Çok teşekkür ediyoruz Sayın Acar.

Değerli arkadaşlarım, bize konuşma isteğini yazdıran bütün meslektaşlarımız konuştular. Şimdi bu konuşmalara karşı genel değerlendirmeyi yapmak ve bu konuda açıklamalar yapmak üzere, Birlik Başkanımız Sayın Özok'u kürsüye davet ediyorum; buyurun Sayın Başkan.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Değerli başkanlar; günün bu saatinde sabrınıza sığınarak, toplantıya katılan 60 baro başkanımızdan 25 tanesi gerçekten çok yararlandığımız, çok ufkumuzu açan ve bizim çalışmalarımıza ışık tutan öneriler, görüşler ve düşünceler getirdiler. Aslında farklı düşündüğümüzü sanmıyoruz; aslolan, Türkiye Barolar Birliğinde, Türkiye'deki barolarda sevgiye, saygıya, birlikteliğe dayanan bir yönetim anlayışını egemen kılmak; bunda hiç kuşkumuz yok, getirilen bütün eleştirilerin de bu içtenlikle olduğuna inanıyorum ve yönetimde bulunan bütün arkadaşlarım da aynı duygu ve düşünceyi taşıyorlar. En iyisini, en güzelini, en verimlisini, toplumda gerçekten avukatların farklı bir kesim olduğunu ortaya koyabilecek yeni yapılanmaları hep beraber nasıl bulabiliriz? Hiç duraksamadan arayalım, araştıralım, kulak verelim ve onun yaşama geçmesi için ne lazımsa onu yapalım.

Değerli başkanlarım; gündem sırasına göre, öncelikle meslektaşlarımıza yapılan saldırılar konusunda Sayın Samsun Barosu Başkanımızın çok duygusal ve yaşanan bir gerçeği ifade eden anlatımlarını daha önce Samsun'da da dinlemiştim, burada da dinledim. İnşallah bir daha böyle anlatımları dinlemeyiz ve yine bir değerli başkanımızın söylediği gibi, geriye kalanlara başsağlığı, ölenlere rahmet dilemekten öte, bunları engelleyecek, bunları önleyecek somut girişimler nasıl olur, onları düşünürüz ve birbirimize sahip çıkarız, birbirimizi koruruz, güvenlik güçlerinden destek alırız; hukuk içerisinde, meşru yolda, barolarımıza, avukatlara ve meslektaşlarımıza sahip çıkarız. Bize dokunmak isteyen, bizim kesime saldırmak isteyen insanların çok farklı bir tepkiyle karşı karşıya kalacaklarını ortaya koyan eylem ve davranışlar sergileriz. Barolar Birliği Yönetimi olarak bunu yaşama

geçirmek için ne lazımsa yapacağız; ama bugün yapacağımız şey, bütün 74 baromuza kayıtlı yaklaşık 45 bin avukat arkadaşımızın tasasını ve kıvancını yaşamak, paylaşmak, acılarını azaltmak, sevinçlerini artırmak istiyoruz.

Yönetmeliklerle ilgili olarak arkadaşlarımızın getirdiği eleştirilerin bir kısmını haksız buluyorum doğrusu. Uzun yıllar barolarda yöneticilik yapmış değerli başkanlarım, Barolar Birliğinde yöneticilik yapmış değerli başkanlarım; lütfen, geçmişini şöyle bir anımsayın; hangi yönetmelik çalışmasında; bu kadar çok katılımın olduğu, bu kadar çok duyarlı, bu kadar çok geniş, bu kadar çok demokratik yolların izlenmesi için gayret sarf edilen bir yönetim biçimi oldu? Doğrusu ben hatırlamıyorum. Bunu söylerken, geçmiş dönemdeki yöneticilerin yaptıklarını eleştirmek istemiyorum, eleştirilirse onu da söyleriz, belki o günkü koşullar onu gerektiriyordu. Ama inanın, bu yaptığımız ve ortaya çıkarttığımız ürünlerden, doğrusu tüm baro başkanlarımızdan kutlama alacağımıza, son derece ciddi eleştiriler aldık. Yani 10 Mayıs önceki Barolar Birliğiyle 10 Mayıs sonrası Barolar Birliğinin daha öncesi Genel Sekreter olan, şimdi Başkan olan bu arkadaşınız, aradaki farkı çok somut ve çok acı bir şekilde yaşıyor; inanın, korkunç bir iş yükü var. Bunları katıyen işlerden yakındığım anlamında söylemiyorum; hangi koşullarda olursa olsun sizlerin desteğiyle, önerisiyle, teşvikiyle, enerjisiyle bunu aşacağız, bundan hiç kuşum yok.

Konuşmamı sabahleyin okurken, sayın baro başkanlarımızın toplantı çağrısını hangi nedenle ertelediğimizi bu yazımda yazmıştım; ama "bir polemige girilmesin, belki arkadaşlarımız bu konuyu açmaz, ben tekrar hatırlatmayayım" diye okumadım. Bakın, şimdi bu yazıdan okuyacağım size; yani başka bir yerlere ilave çıkarmıyorum ve orayı kestim, işaretledim buradan. Bakın, burayı okurken "burayı okumadan geçeyim" diye, sabahleyin okumam sırasında burayı işaretledim. Bunu yeni işaretlemedim, şimdi çıkarıyorum bu dosyanın içerisinden ya da dosya kılıfının içerisinden; çünkü böyle bir tartışmaya girmek istemiyorum. İnanıyorum ki, değerli baro başkanlarımız çok iyi niyetli bir biçimde bu toplantıyı istemişlerdir, ondan hiç kuşum yok. İzin verirseniz, sabahki bıraktığım yerden okuyacağım.

Değerli başkanlarım, yönetmeliklerle ilgili son cümlem şöyleydi: "21-22 Temmuz 2001 günlü toplantıda incelenerek son şeklini alan yönetmelikler; bu incelemelerde komisyonların metinleri esas alınmış, küçük bazı değişiklikler yapılmıştır. Yönetimde incelenerek tutanağa bağlanan yönetmelikler son şeklini aldıktan sonra yeniden baro başkanlarına yollanmıştır" dedim ve başka bir konuya geçtim. "İşte bu aşamadan sonra" diye başlıyor buradan "İzmir Barosu Başkanlığı 3/8/2001 gün ve 5090 sayılı yazıyla, Türkiye Barolar Birliği yönetmelikleri kesinleşmeden önce tüm baroların görüşlerinin alınması için baro başkanlarıyla toplantılar yapılmasını dileriz" demek suretiyle, yönetmelikleri görüşmek üzere toplantı yapılmasını istemiştir. Bu isteme, 3/8/2001 gün ve 1752 sayılı yazıyla Konya Barosu Başkanlığı, 3/8/2001 gün ve 272 sayılı yazıyla İstanbul Barosu Başkanlığı, 3/8/2001 günlü telgrafla Ankara Barosu ve 3/8/2001 günlü yazıyla Adana Baro Başkanları katılmışlardır. Sayın baro başkanlarımızdan gelen bu istek, 4/8/2001 günlü Yönetim Kurulu Toplantısına getirilmiş, yapılan görüşmelerin sonunda yönetmeliklerle ilgili yeterli incelemenin yapıldığı, tüm baroların katılımının sağlandığı, görüşlerinin alındığı; kaldı ki, 3 aylık bir çalışma ürününün 1 günlük bir toplantıda yeterince tartışılmayacağı, bu bakımdan toplantının pratik bir yarar sağlamayacağı; bütün bunların yanında, adli tatil için tüm baro başkanlarının katılımının zor olacağı, Adalet Bakanlığının 2 aylık bir inceleme sürecinin olduğu, bütün bunların 6 aylık sürede bu yönetmeliklerin çıkmasını engelleyeceği gerekçeleriyle, böyle bir toplantının bu aşamada uygun olmadığına oy çokluğuyla karar verilmiştir."

Değerli başkanlarımız, huzurunuzda Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarıma şunu söylemek istiyorum: Lütfen, bu 3-4 değerli baro başkanımızdan yazı geldikten sonra biz kendi aramızda Başkanlık Divanı olarak oturduk, toplandık. Bir arkadaşımıza, bu kararın lehinde ya da aleyhinde -bu konu değil, hiçbir konuda- bu konuda bir görüş izhar edip etmediğimizi huzurdaki arkadaşlarıma soruyorum. Şunu söylemek istiyorum: Her arkadaşımız -yalnız bu kararla ilgili değil- kendi özgür, bağımsız iradesiyle karar verecek ve çıkacak sonucu Barolar Birliği Başkanı olarak ben uygulayacağım. Ama yasanın öngördüğü bir şekilde 5-5'lik bir oy dağılımı olursa, o vakit ben kendi görüşümü açık olarak ortaya koyacağım.

Bununla şunu söylemek istiyorum: Bizim yönetim anlayışımızda "benim söylediğim, benim yaptığım, benim önerdiğim doğrudur" diye bir anlayış yok, bunu kesinlikle ifade etmek istiyorum. Bu nedenle, bu gelen önerileri Yönetim Kurulundaki arkadaşlara olduğu gibi, iletildiği biçimde aktardım. Yapılan oylama sonunda bu söylediğim gerekçelerle, arkadaşlarımız 7'ye 4 oyla böyle bir toplantının uygun olmayacağına karar verdiler. Kaldı ki, böyle bir toplantının yapılmaması konusunda ben de oy kullandım, görüşüm o doğrultuydu. Arkadaşlarımızın bu yöndeki iradesini, çok değerli ve sayın baro başkanlarıma ilettim. Karar, 6/8/2001 günlü yazıyla sayın baro başkanlarına bildirilmişti; 4'ünde karar aldık, 6'sında arkadaşlarımıza bildirdik. Bu aşamadan sonra 7/8; yani bir gün sonra 5151 sayılı yazıyla İzmir Barosu Sayın Başkanı aynı istemi yinelemiş ve bu isteme Uşak, Kütahya, Balıkesir ve Ankara Barosu Başkanları katılmıştır. Bunun üzerine toplantı isteminde bulunan barolar dışındaki tüm baro başkanları tarafımdan aranmış ve bu konu hakkında görüşleri alınmıştır. Görüştüğüm baro başkanlarından 56 tanesi böyle bir toplantının pratik yararı olmayacağını bildirmiş ve konu, tarafımdan tekrar Yönetim Kuruluna getirilmiş arkadaşlar. Yönetim Kurulumuz da kendilerine verdiğim bu bilgiler doğrultusunda, bu konuda bir karar alınmasına yer olmadığına karar vermiştir.

Değerli meslektaşlarım, değerli başkanlarım; burada birebir konuştuğum ve artı-eksi koyduğum baro başkanlarımla isimleri var; lütfen, arkadaşlarım kendileri de inceleyebilirler, hangi arkadaş hangi oyu kullandığını rahatlıkla kendisi ifade edebilir. Burada şunu söylemek istiyorum: Barolar Birliği Yönetimi olarak kesinlikle baro başkanlarımızın bu konudaki eğilimlerinin bizi bağlayacağını her ortamda, her platformda, her fırsatta ifade ediyoruz.

Değerli başkanlar, tabii aslında bir şeyin altını çizmek istiyorum: Yönetmelikleri biz 21-22 temmuz gününe kadar konuşuncaya kadar, değerli baro başkanlarımdan böyle bir Baro Başkanları Toplantısı söz konusu edilmedi. Peki, neden böyle bir toplantıya ihtiyaç duyuldu? Bu benim kendi yorumlamam, kendi mantığım; haklıdır ya da haksızdır, sizinle paylaşmak istiyorum.

Değerli İstanbul Barosu Başkanımızın her fırsatta söylediği gibi, her fırsatta açıkladığı gibi, Türkiye Barolar Birliğinin bilerek, isteyerek, arzu ederek, düşünerek ya da hedefleyerek bir tekel yaratmak, bir vesayet kurmak ya da baroların üstünde kendini ayrılıkçı görmek ya da Sayın Başkanımızın ifade ettiği gibi, başka bir kurul olarak kabul etmeyi hiçbir zaman düşünmedik. Sizi, kendimizin bir parçası, bir uzantısı olarak görüyoruz. Genel Kurullarda bize verdiğiniz yetkiler doğrultusunda burada kararları icra etmeye çalışıyoruz.

Değerli Başkanım, Avukatlık Yasasının Türkiye Barolar Birliğine verdiği yetkileri açık ve yasaya uygun bir şekilde de uygulamak ve kullanmak istiyoruz. Değerli Başkanımız Sayın Yücel Sayman, Türkiye Barolar Birliğinin genel görevleriyle ilgili maddenin birinci fıkrasındaki "baro başkanları bir araya gelir, onların görüşlerini belirler ve o eğilimleri alır" biçimindeki bir tavsiye niteliğindeki hükmü bağlayıcı kabul ediyor, öyle yorumluyor. Ama bunun yanı sıra, Türkiye Barolar Birliğine çok açık, çok somut, çok net bir şekilde yazılmış olan yetkileri ya da görevleri kullandığınız zaman ya da kullanmayı düşündüğünüz zaman, bu konudaki anlatımı bizim anlamadığımız bir biçimde ya da düşünmediğimiz bir biçimde "bir tekel yaratma, bir vesayet kurma" biçiminde yorumluyor. Kesinlikle böyle bir düşünce içerisinde olmadığımızı; ama bize yasal olarak tanınan yetkileri de sonuna kadar kullanacağımızı huzurlarınızda ifade etmek istiyorum. Biz de 4 yıllık hukuk fakültesi okuduk, hukuk fakültesini bitirdikten sonra da stajımızı yaptık; bir kanunu, bir yasayı okuduğumuz zaman nasıl yorumlayacağımız, nasıl değerlendireceğimizi bilebilecek olgunluğa ve yetkinliğe geldiğimize inanıyoruz.

Değerli başkanlarım, şunu ifade etmek istiyorum: Bu anda yönetimde bulunan 11 arkadaştan 3 arkadaşımız hariç; Sayın Ayşenur Bahçekapılı, Sayın Erkin Kaya, Sayın Şahin Mengü dışında, huzurda gördüğünüz bütün arkadaşlar -ben de dahil- yıllar öncesi barolarda baro başkanı olarak sorumluluk aldık. Yani Avukatlık Yasasında bizi nelerin bağlayacağını, nelerin bağlamayacağını ya da hangi eylem ve davranışlarımızın bizi nereye götüreceğini biliyoruz. Lütfen, bu içten, bu çok samimi açıklamalarımı da sizin çok sağlıklı, çok heyecanlı, çok güzel getirdiğiniz önerilere bir karşı açıklama olarak kabul etmeyiniz.

Hep altını çizdiğimiz bir şey var; Türkiye Barolarında - 'Barolar Birliği' de demiyorum- yeni bir anlayış geliştirelim, yeni bir yapılanma kuralım, yeni bir açılım sağlayalım. Şunu koyalım: Türkiye Barolar Birliği, gerçekten Türkiye'deki barolar, farklı bir insan grubu, birbirini seven, birbirini sayan, paylaşan, konuşan, tartışan; ama belirli bir amaç etrafında kenetlenen bir "Birlik" demeyelim "bir dostluk grubudur" diyelim. Sizi bütün içtenliğimle temin ederim, bu anlayışla konulara yaklaşmak istiyoruz.

Değerli başkanlarım; bugün özellikle taşınmazlarla ilgili, çok saygıdeğer başkanlarımızın bize verdiği sorumluluğun, inanın, altında eziliyoruz. Onların 1'i 40 yarararak, herhangi bir şekilde Barolar Birliğinin tüzel kişiliğine, baroların saygınlığına, avukatların saygınlığına herhangi bir şekilde gölge düşmesin diye gösterdikleri duyarlılık, bizim bu işte en güç cezamız olacak, en güç engellememiz olacak, her an biz bunu yaşayacağız. Sanmayınız ki Sayın İzmir Barosu Başkanımızın, sanmayınız ki İstanbul Barosu Başkanımızın bu çok net, somut, açık ortaya koydukları duyarlılıklar hiç dikkate alınmayacak. Kesinlikle alınacak ve söyledikleri, ileride doğması olası olan birtakım tartışmaların engellenmesi için yapılabilecek en duyarlı davranış ortaya konulacaktır.

Değerli başkan arkadaşlarım, nitekim bu konuda, Tapu Kadastro Meslek Lisesi Mezunu ve daha sonra hukuk fakültesini bitirmiş bir değerli avukat arkadaşımıza; ilgili taşınmazın, hem imar durumu bakımından, hem bugünkü piyasa bedeli bakımından, hem ileride doğacak hukuki itilafları nedeniyle kendisinden bir yazılı rapor aldım. Bu rapor doğrultusunda, siz değerli başkanlarımıza buranın alınması konusunda bir teklif getirebildik. Aksi takdirde sizi bağlayacak ya da bizleri bağlayacak bir eylem ve davranışın içerisine girmemize olanak yok.

Değerli başkanlar; arsayla ilgili gösterdiğiniz güveni sonuna kadar kendi namusumuz olarak kabul ediyoruz, bunu huzurlarınızda açıkça ifade etmek istiyorum. Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımızın tamamı da aynı duyarlılığı göstermektedir.

Değerli başkanlar; üçlü protokol konusunda getirilen eleştirileri, tek tek saymak istemiyorum, 25 başkanımızın yaklaşık 18 tanesi üçlü protokol uygulamaları konusunda yaşanan

olumsuzlukları ifade etti. Sabahki konuşmamda kısmen anlattım ve bu diyalogu sürdürmek istiyoruz; ama bu diyalog sonunda herhangi bir biçimde olumsuz bir sonuç ortaya çıkarsa, yine siz değerli başkanlarımızla bir araya gelip, verilebilecek en sert yanıtı ilgililere verecek kararlılıkta ve yüreklilikteyiz. Avukatlık Yasasının bize getirdiği bu yeni olanağı en iyi şekilde kullanmak istiyoruz ve 4667 sayılı Yasayla getirilen her türlü olanağın, baroların, mesleğimizin ve avukatların yararına işlemesi için duraksamadan takip edeceğiz. Bu konuda bir-iki soru geldi, bunlardan bir tanesi de özellikle Sayın -hatırladığım kadarıyla, yanlış söylüyorsam beni bağışlasın- Noyan arkadaşımız, idari davayla ilgili sonucun ne olduğunu sormuştu. Bu konuda, Sayın Birlik Hukuk Müşaviri arkadaşımın aldığı son notu okuyorum: "Yasa değişikliğinden hemen sonra yürütmenin durdurulması için ikinci kez başvurduk; sonuç bekliyoruz." Ayrıca Adalet Bakanlığına, yasadaki değişiklikten de bahsederek, avukatların üzerlerinin, ağır cezalı suçun dışında aranmayacağı konusunda başvurduk, bugüne kadar bir yanıt gelmedi. Olumlu yanıt gelirse sorun yok, olumsuz yanıt ve hiç yanıt gelmemesi halinde yeniden dava konusu yapacağımızı Sayın Birlik Hukuk Müşaviri arkadaşımın bilgi olarak aktardı bana.

Değerli arkadaşlar; vekaletname puluyla ilgili uygulamada, yakında banka aracılığıyla bu düzenlemeyi yapacağımızı söylemiştim sabahleyin. Bu konuda özellikle Hatay Barosu Başkanımız Sayın Nabi İnal "bu gereksiz bir uygulama; çünkü bankalar komisyon alacak" dedi. Halbuki, Vakıflar Bankası, Halk Bank ve Ziraat Bankasıyla yaptığımız görüşmelerde "kesinlikle bu hizmetler karşılığında bir komisyon alınmayacağını, bir ücret alınmayacağını" ifade ettiler. Yani bize verilecek bu hizmet tamamen bedelsiz, kendilerinde yatacak olan paralarımızın karşılığı verilmiş bir hizmet olacak.

Değerli başkanlar; yine Nabi İnal'ın notlarından, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde artık Türkiye ve Türk avukatları dava açıyor, iş takip ediyor, onun da ücreti asgari ücret tarifesinde yer alsın" diye bir öneri getirdi. Bu konuda da Sayın Genel Sekreterimiz Yönetimi temsilen asgari ücret tarifesini izliyor. Evet, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesindeki davalarla ilgili bir ücret bölümü açıldığını ifade ediyorum.

Yine Sayın Nabi İnal, saat başı ücretin de ücret sözleşmesine girmesini söylemişti; o konuda da yeni Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde hüküm olduğunu ifade etti arkadaşımız.

Değerli başkanlar; CMUK uygulaması maalesef hakikaten bütün özenimize, bütün dikkatimize rağmen her baroda farklı uygulanıyor. Özellikle sabahleyin bilginize sunduğum CMUK Yönetmeliğinin 6/2 fıkrası kesinlikle dikkate alınmıyor. Nedir bu? 15 günde bir, ayda 1 detaylı, yardım sunulan sanığın adı-soyadı, adresi; yardımı veren müdafinin ismi-soyadı, sicil numarası, karakolu ya da mahkemesi, kesinlikle böyle bilgiler gelmiyor. Son derece yetersiz ve son derece kısa raporlarla paralar talep ediliyor. Lütfen, bu konuda ve bu konularda, bu konuların her birinde ayrı ayrı birer baro başkanları toplantısı yapmamızda yarar olduğuna inanıyorum, özellikle CMUK uygulamasıyla ilgili.

Değerli Başkanımız Yücel Sayman dışarı çıktılar, o nedenle -bilmiyorum, buradaysa yine söyleyeyim- Sayın Başkanın bir kez bağımsızlık anlayışı, aidatları borç olmadığı konusunda ve özellikle "para ödemeyen insanlardan parayı isteyemem, mümkün değil" ya da "kaydını silemem" biçimindeki yaklaşımını kabul etmemize olanak yok; çünkü Avukatlık Yasası çok açık, çok net bir biçimde, aidatlarını ödemeyen insanlara nasıl bir müeyyide uygulanacağını ortaya koymuş. Değerli Başkanım "bu bir borç değildir, tartışılabilir" dedi sonra. Bize, tanrı rahmet eylesin, Haluk Tandoğan'ın söylediği, anlattığı ve de bizim öğrendiğimiz statü borçlarındandır bu; yani bir insan bir kulübe üyeyse, bir derneğe üyeyse, baroya üyeyse, o baronun aidatını -borcunu- ödemek mecburiyetindedir. Bunu borç olarak kabul etmemek, avukatların ya da üyelerin inisiyatifine bırakmak anlayışını kabul etmek mümkün değildir diye düşünüyorum. Görüşüne saygı duyuyorum; ama katılmıyorum.

Yine değerli meslektaşlarım, değerli başkanlarım; özellikle İzmir Barosu Başkanımız Noyan bey başlattı ve hemen hemen bütün baro başkanlarımızın paylaştığı "Türkiye Barolar Birliğinin, Türkiye'deki baroların, Türkiye'deki avukatların terör karşısındaki duruşu, tavrı net, açık olmalıdır" dedi. Çok doğru söylüyor; terör kimden gelirse gelsin, hangi nedenle gelirse gelsin, insan yaşamını hedef alan her girişime, bir hukukçu olarak, bir avukat olarak kesinlikle karşıyız, bu düşüncemizi Türkiye Barolar Birliğine

de taşıyoruz. Yine çeşitli nedenlerle bizim hiç arkasını derinlemesine bilmediğimiz konularla, birçok masum insanları öldürmenin, yok etmenin bir nedeni olamaz.

ABD'deki saldırı kesinlikle ve kesinlikle çok hassas, çok dikkatli, ABD'nin bundan sonra tırmandırdığı terörü çok dikkatli, çok duyarlı ölçüp biçmek, tartmak gerekli; ama ülkemizin uluslararası sözleşmelere attığı imzaları da gözardı etmemek lazım. Bu dengeyi kurarken, demin belirttiğim gibi, ABD'nin ya da başka dayatmacı, faşist yönetimlerin egemen olması için, bu terör eyleminin gerekçe gösterilmesini de kesinlikle kabul etmemek, kesinlikle bu oyuna gelmemek gerekli. Her şeyin hukuk içerisinde, meşru zeminler içerisinde, demokratik kurallar ve özellikle insan haklarına saygılı bir biçimde çözülmesi gerekli. 10 tane terörist öldürecekmiş diye binlerce masum insanın öldürülmesine olanak vermek, icazet vermek, geçit vermek kesinlikle kabul edilir bir şey değildir. Türkiye Barolar Birliği de böyle bir anlayışı hiçbir biçimde paylaşmaz ve hükümetin, devletimizin devlet politikası olarak ortaya koyduğu bu destek politikasını kesinlikle koşulsuz, önyargısız "çok iyi yaptı" diye desteklemiyoruz, bu duygu ve düşünceler içerisinde değerlendiriyoruz, bunu da ifade etmek isterim.

Değerli başkanlarım; bir de değerli başkanlarımızı çok meşgul eden bir konu, kimlik konusu. Beni bağışlayın, kimlik konusunda bu kadar ayırık düşünebileceğimizi hiç, ama hiç düşünemiyorum. Lütfen, Avukatlık Yasasının 9. Maddesini, Avukatlık Yasasının 121. Maddesinin 8. Fıkrasını açalım, okuyalım.

Değerli arkadaşlar, değerli başkanlarım; 16-17 yıldır Türkiye Barolar Birliğinde oluşturulan -iyi-kötü, yanlış, eleştirilir, kabul edilir, doğrudur, eğridir- Avukatlık Yasa Tasarısı çalışmalarında ve komisyonlarında bulunan bir arkadaşınız olarak, bizim hedeflediğimiz, gözlediğimiz, düşündüğümüz tek şey, tek tip bir kimlik ve bu tek tip kimliğin Türkiye Barolar Birliği tarafından düzenlenmesi, bastırılması ve bunun bütün resmi dairelerde geçerli olması. Yani amaçladığımız, düşündüğümüz, söylediğimiz buydu ve bu düşüncelerle de bu yasal düzenleme yapıldı ve bu maddeler bu şekilde düzenlendi. Bir defa sizlere o şeyleri takdim etmek istiyorum, birtakım arkadaşlarımız gördü kimlikleri...

Değerli başkanlarım; bu yeni düzenlenen ya da yapılması düşünülen kimlik uygulamasındaki görüşlerime gelince; bir defa, yani bireysel olarak söylemiyorum; yani bireysel sorumluluktan kurtulmak anlamında söylemiyorum. Ama şu kimliğin düzenlenmesinde ve de bu hale gelmesinde benim hiçbir katkım ve görüşüm yok; çünkü o dönemde, söylediğim gibi, talihsiz bir hastalığım vardı. Ama bana çok makul, çok mantıklı ve de çok yerinde bir davranış olarak geldi; yani kimlik üzerinde niye bu kadar tartışıyoruz?

Değerli başkanlarım; yani Baroların kimlik vermemesi, baroların tüzel kişiliğine bir hanel getiriyorsa, biz kimlik vermeyelim, kesinlikle vermeyelim; eğer bu böyle algılanıyorsa, değerli başkanlarımız bu konuda kendilerinden birtakım yetkilerin alındığını hissediyorsa kimlik vermeyelim. Biz kimlik verme hevesinde değiliz; kimlik verme konusunda neler yapacağımız sıkıntısının altında eziliyoruz ve bu görevi yapmak istemiyoruz. Peki, bu noktaya niye gelindi? Lütfen diyorum, 9. maddeyi açalım ve 121. maddenin 8. fıkrasını okuyalım.

Ankara Barosu Başkanı sevgili kardeşim Sadık Erdoğan, "düzenler, bastırır" olmasaydı 'bastırır, düzenler' olsaydı onlar yapabilirdi" diyor. Yani şimdi bunu anlamak mümkün değil "düzenler, bastırır" demiş "hayır efendim, düzenler, bastırır yollarsın" ama "bastırır, düzenler" dersen; yani orada bu yasayı kaleme alan bir arkadaş "bastırır"ı arkaya almış "düzenleme"yi öne almışsa ya da "düzenleme"yi öne almış "bastırır" ı arkaya almışsa, bizim hedeflediğimiz... Değerli başkanlar; oylama yapın, biz yaparsak biz yapalım, biz yapmayacaksak başka arkadaşlarımız yapsınlar. Ama hedeflenen şu: Tek tip bir hüviyet, tek tip bir kimlik ve tek tip bir, bu şekilde resimli ve imza taşımayan, sadece mühür bulunan, soğuk damga bulunan bugün çağdaş kimliklerin hiçbirisinde, nüfus cüzdanında, silah taşıma ruhsatında kesinlikle imza yok. Yani nüfus cüzdanlarımızda da, ehliyetlerimizde de artık bir makamın imzası diye bir şey yok; kurumun en yetkilisi kimse, baroysa bora, Barolar Birliğiye Barolar Birliği.

Değerli arkadaşlarım; ama bu konuda Yönetim Kurulu karar almış. Yani şimdi 20 milyon lira -hayretler içerisinde kalıyorum- "çok pahalı, çok tartışılır bir para" filan deniliyor. Değerli başkanlar,

lütfen söyler misiniz; bugün öğle yemeği için bir sandviç, bir portakal suyu... Yani peki, kaynak yaratacağız, para yaratacağız, sosyal etkinlikler yapacağız. Peki, artık gidip onun bunun kapısında, devletin kapısında filan değil; kendi iç dinamiklerimizi harekete geçirmek mecburiyetindeyiz, yani kendi olanaklarımızı ortaya koymak mecburiyetindeyiz. 45 bin arkadaşımız, bu gördüğünüz kimlik 10-20 yıl gidecek bir kimlik. Bazı arkadaşlarım dedi ki "hatta bu geliri artırmak; aynı öğretmen evlerinde olduğu gibi bandrol sistemi getirelim, 2 yılda bir değiştirilelim, yeni bir bandrol alalım" filan gibi öneriler geldi, bu önerileri çok saygın baro başkanlarımız getirdi. Bu nedenle kimlik tartışmasının çok sağlıklı bir tartışma olduğuna inanmıyorum doğrusu.

Bu konuda oldukça yol alındı ve değerli barolarımıza, bize aktaracakları bilgileri içeren formlar yollandı. Türkiye Avukatları Yardımlaşma Dayanışma Vakfı, 25 milyar liraya varan bir yatırım yaptı. Yani neden 74 x 25? Şu sistemi kurabilmek, başka bir sistemde kesinlikle şu kimlik basılamıyor, örneği çıkarılamıyor; öyle bir gizli formül bulundu. Şu anda keşke Hüseyin olsaydı, çıktı -Vakıftan yetkili bir arkadaş- kesinlikle bunun dışında bir baskının mümkün olmadığını söyledi. Ama biliyorsunuz, ülkemizde çeşitli nedenlerle, çeşitli şekilde, bunun dışında kimliği avukat kimliği olarak ya da başka bir kimlik olarak kullanan arkadaşlar, kişiler, vatandaşlar, yurttaşlar çıkıyor, o nedenle 25 milyar lira bir yatırım yapıldı.

Yine söylüyorum: Değerli başkanlarımız, yasanın bize tanıdığını kesinlikle kabul ettiğimiz bir yetkiyi kendileri almak istiyorlarsa, bu konuda Türkiye Barolar Birliği Yönetiminin kesinlikle bir önyargısı, bir ön düşüncesi yok, diledikleri şekilde düzenleyebilirler; ama bunun uygun olmadığını, yasal olmadığını ve de onların hepsinin dışında önemli bir mesafe alındığını ifade ediyoruz. Lütfen, parayı toplayın, hatta bir arkadaşımız dedi ki "biz parayı topladık, yanımızda getirdik" almayalım paranızı, şu iş netleşsin ondan sonra. Parayı 5 milyon yaparsınız, yine birlikte yapalım, yine beraber karar verelim; ama lütfen, birliği Türkiye Barolar Birliği yapsın ve kimliği tek bir uygulama biçiminde bütün arkadaşlarımıza yollasın diye düşünüyoruz. Yine bu konuda da alacağınız karara saygılıyız, herhangi bir şeyimiz yok.

Değerli başkanlar; özellikle Ağrı Barosu Başkanımız Sayın Eyüp Duman, Türkiye Barolar Birliğinin her platformda DGM'ye karşı çıkmasını istedi. Değerli başkanlarım, özellikle Sayın Başkanım; 1971 yılında tartışmaya açılan DGM'lere, o günden bu yana Türkiye Barolar Birliğinin her yönetimi karşı çıkmıştır. Nitekim bizim son Anayasa Taslağı olarak kamuoyuna sunduğumuz ve bizim hemen hemen bütün kamuoyu açıklamalarımızda, DGM'lerin olağanüstü bir mahkeme olduğunu ve Türk hukuk sisteminden çıkıp gitmesi lazım geldiğini her zaman vurguladık. Yine istinaf mahkemeleri konusunda da Türkiye Barolar Birliği hiçbir biçimde istinaf mahkemelerine sıcak bakmıyor.

Malatya Barosu Başkanımızın "Yargıtay kapısı" dediği konuda da çalışmalarımız sürüyor; ama çok özgürlükçü, çok demokrat, çok insan haklarına saygılı Sayın Sami Selçuk döneminde bu uygulama getirildi ve içeriye giriş-çıkışlarda duyarlı kapıdan ve tek kapıdan girmenin zorunlu olduğunu birebir konuşmalarımızda ifade etti. Ama biz yine de, değerli Başkanımızın bu konudaki uyarısı doğrultusunda gerekli girişimlerde bulunacağız.

Değerli başkanlarım; Medeni Kanunun gerekçesi, son yapılan baskılarla -anımsadığım kadarıyla- değiştirildi, yani eski haline geldi. Nitekim bizden önceki Barolar Birliğinin Yönetim Kurulu da bu konuda, yani Medeni Kanunun gerekçesi konusunda çok ciddi tavırlar sergiledi.

Yozgat Barosu Başkanımızın, anlaşmalı boşanmalarda asıl davalı ve davacının duruşmaya çağırılması konusundaki uygulamanın avukatlıkla bağdaşmadığı konusundaki görüşüne kesinlikle katılıyorum. Ama biliyorsunuz, bu uygulama, Yargıtay'ın bozma kararlarıyla bu noktaya geldi; yani iki taraf anlaşılıyor -anlaşmalı boşanmada- ortak sözleşmeyi yapıyor, duruşmaya gidiyor, mahkeme onu tasdik ediyor, temyiz edildiği takdirde bozma nedeni oluyor. Nitekim ben böyle bir olayı yaşadım. Bunun değiştirilmesi, özellikle Yargıtay'ın bu noktada avukatlara bakışının değiştirilmesi için gerekli girişimde bulunacağız.

Değerli meslektaşlarım, değerli başkanlarım; meslek kurallarıyla ilgili, İzmir Barosunun ve yine ifade etmek istiyorum; sabahleyin Sayın Yücel Sayman Başkanım "bize teşekkür

edilmedi" dedi; ama bütün katılan baro başkanlarıma, bütün barolara teşekkür ettiğimi söylüyorum. Yine ifade ediyorum; gerçekten, İstanbul Barosu da yönetmelik çalışmalarında bize büyük destek verdi. Fakat bunu şurada ifade etmek isterim, huzurlarınızda ifade etmek isterim; gerçekten İzmir Barosundaki bize destek veren arkadaşları, komisyonda çalışan bütün görevli Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımız yıllar önce, aylar önce, daha yasa yasalaşmadan, tartışılmadan, İzmir Barosunun bu konuda çok sağlıklı çalışmaları olduğu ve bize çok güzel öneriler getirdi dediği için ayrı bir sayfa açarak söyledim.

Saygıdeğer başkanlarım, şunu lütfen kabul edelim ve bunun böyle olduğunu da hepinizin bilmesini istiyorum: Bize hiçbir baro çok yakın değil, bize hiçbir baro uzak değil. Biz bütün baroları aynı mesafede görüyoruz, aynı içtenlikte görüyoruz ve bunun dışında bir davranışımız olursa, uyarılmamızı istiyorum. Kesinlikle 74 baronun bizim yanımızdaki etkisi, 74 baronun bizim yanımızdaki saygınlığı eşdeğerdedir; bunu da ayrıca bir bilgi olarak size aktarmak istiyorum.

Burada yıllarca hep dile getirilen konulardan; yeşil pasaport, silah harcı, bunların tamamı konusunda, geçmiş dönemlerde hem barolar, hem Barolar Birliği ciddi çalışmalar yapmıştır. Ama bunların hepsi bir yasal düzenlemeyi içeren konulardır ve bu konularda da zaman zaman Türkiye Barolar Birliği gerekli girişimleri yapacaktır.

Bu arada, Sayın Antalya Barosu Başkanımızın sizlere sunduğu ve bilgilendirdiği ANSİAD Toplantısı, Antalya'da 7-8-9 Kasım 2001 tarihinde gerçekleşecek. Gerçekten, Antalya Barosundan sonra bizi ziyaret ettiler ve TÜSİAD da dahil, 7-8 tane sanayici derneğinin, kuruluşlarının yöneticileri, yargı bağımsızlığıyla ve yargıyla ilgili böyle bir toplantı yapmak istediklerini, katkı verip veremeyeceğimizi, katılıp katılamayacağımızı sordular. Ben de çok heyecan duyduğumu, bu toplumun bütün kesimlerinin yargıya ihtiyacı olduğunu, hukuka ihtiyacı olduğunu; yani "biz zaman zaman barolar olarak, avukatlar olarak, meslek örgütleri olarak Türkiye'nin ekonomisi, sanayisi, toplumsal yapısı için çok ciddi önerilerde bulunurken, bu toplumun bir parçası olan sanayicilerin de yargı konusunda duyarsız olmaları mümkün değildir; kutluyoruz, başarılar dileriz. Bize düşen

bir katkı varsa, bunu da duraksamadan vereceğiz” diye, kendilerine bu doğrultuda bir teşekkürle birlikte taahhütte bulunduk. Nitekim bu konudaki çalışmalarımızı yürütüyoruz; orada bizi temsil edecek, Türkiye'deki yargı bağımsızlığının ve yargı sorunlarının bugünkü durumunu götürecek bir arkadaşımızı orada görevlendireceğiz.

Değerli başkanlar; bir de Sabih arkadaşımın, özellikle yönetmeliklerle ilgili, bence olmasaydı; yani yanlış bir anlaşılmaya neden olmuş. Kendisiyle telefonla da onu konuştum; ama orada da bir kasit olacağını sanmıyorum. Yani içtenlikli olarak çağırılmıştır Batman'dan; ama arkadaşımız başka bir kurulda görevlendirilmiş. Sanıyorum oradaki toplantının içerisinde hiçbir yetkili arkadaşımın da katkısı olmadan, sponten bir şekilde gelişmiştir. Yani bunu diğer arkadaşlarımızla da görüşerek çözme olanağının bulunabileceğini sanıyordum; çünkü bu kadar çalışılmış ve emek verilmiş. Nitekim yazılı olarak göndermişsiniz, sizin gönderdiğiniz öneriler şu anda yanımda var; ama biz isterdik ki, arkadaşımızın kendisi gelsin, katılsın. Bu konuda bir yanlış anlaşılma, yanlış bir uygulama olmuşsa, o konuda da Batman Barosundan özür dileriz. Kesinlikle kasıtlı bir şey değil; ama oradaki o dağılım sırasında ortaya çıkmış bir olaydır.

Bir de Sabih beyin, 30 milyar lira çıkarıldığı ve “şimdiki başkanımız da o dönemde vardı” dediği, belki bir sohbet sırasında, CMUK uygulanmasında benim üzerinde en hassasiyetle durduğum konulardan bir tanesi budur. Burada bulunan ya da burada bulunmayan baro başkanlarımla da konuştuğum sırada onlara söylediğim, önerdiğim bir şey var; Türkiye Barolar Birliği, faks, bilgisayar ya da buna benzer bir araç almak için, buna tahsisli CMUK parası gönderemez, mümkün değil. Ama size parayı yollarız, siz kendi bünyeniz içerisinde onu bir biçimde yedirebilirsiniz, yapabilirsiniz; yani bu bağlayıcı bir şey değil, bir sohbet sırasında söylenmiştir. Ama ben böyle “30 milyar yolluyoruz, bir daire alın” biçiminde bir şey söylediğimi hatırlamıyorum. Eğer yapmışsam; yani beni bağışlayın, hiç, ama hiç hatırlamıyorum; çünkü bu doğrudan doğru saymanın göreviyle ilgili bir şey. Ben bu konularda son derece duyarlıyım; yapmışsam, yanlış yapmışım. Ama yaptığımı hatırlamıyorum, beni bağışla. Bilemiyorum; çünkü sayman arkadaş belki bunu söylemiştir, doğrudur. Ama benim kesinlikle CMUK harcamalarında “lütfen,

bunu böyle yapın” biçiminde bir öneride bulunduğumu, 4 yıllık Genel Sekreterliğim sırasında hatırlamıyorum Başkan.

Değerli başkanlarım; not aldığım birtakım ana başlıklara yanıt vermeye çalıştım. “Yanıt vermek” derken, cevap anlamında söylemiyorum; bütün söylenen öneriler, getirilen düşünceler son derece saygındır, son derece yerindedir, bunlar değerlendirilecektir. Nitekim sabah seansında konuştuğum vakit, bunların hepsinin not alındığını, kayıtlara geçtiğini ve bunları çıkarıp teker teker inceleyeceğimizi ve bizim yapabileceğimiz, bizim görevimiz, bizim yetkilerimiz içerisinde olanları yaşama geçirmek için duraksamadan çalışacağımızı ifade etmiştim. Tekrar bunu ifade ediyorum ve yine söylüyorum: Türkiye baroları, Türkiye avukatları -Türkiye Barolar Birliğini ayrı koyuyorum- bu itiş kakış, bu sevimsiz, bu kirlenmiş toplumda farklı bir ada olsun; birbirini seven, birbirini sayan, tartışan, acımasızca tartışan; ama dışarı çıkarken kol kola çıkan bir topluluk haline gelsin. Biz, avukatları, barolarımızı böyle görmek istiyoruz, bu yönetimin 4 yıl size söyleyeceği ve ileteceği duygu ve düşünce budur, bunu yaşama geçirmek için gayret sarf edeceğiz. Hepinizin düşüncelerini, görüşlerini tek tek değerlendireceğiz ve kılı kırk yarararak bunları karar haline getireceğiz; bunda hiç kaygınız, kuşkunuz olmasın.

24 saat -kendi adıma söylüyorum- arayabilirsiniz, dilek ve düşüncelerinizi aktarabilirsiniz, gücümüzün yettiği kadar da yanınızda olmaya ve gerçekten meslektaş olmanın, mesleğin getirdiği sıcaklığı sizlerle paylaşmak ve sizlere iletmek istiyoruz.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum, bu duygularla hepimize saygılarımı sunuyorum. Bir dahaki toplantıda buluşmak dileğiyle çok teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Değerli başkanlar, düzenlenmiş bulunan toplantı burada sona ermektedir. Burada kalacak arkadaşlarımız, yukarıda yemek var; hep beraber yemeğe çıkabiliriz.

Katkılarınız için teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 20.15

----&----

